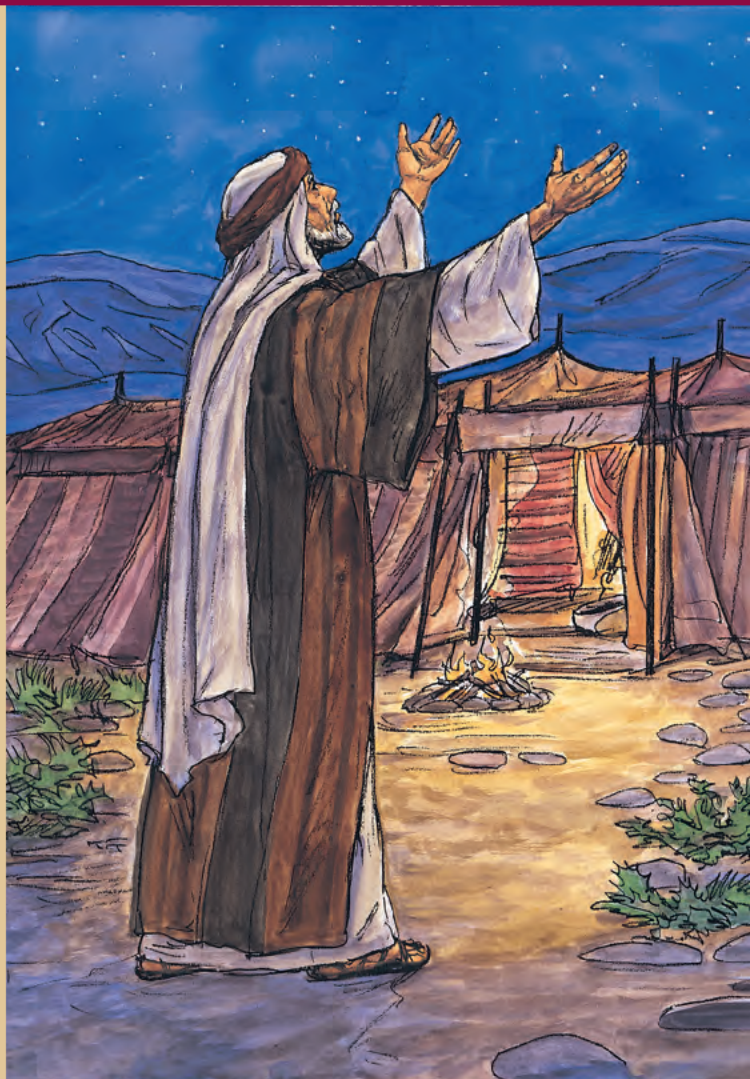

विश्वासद्वारा धर्मी

रोमीहरुलाई
पत्रको एउटा
स्व-अध्ययन

प्रोफेसर अर्मिन पेनिङ्ग

बाइबल अध्ययन श्रृंखला २

विश्वासद्वारा धर्मी

रोमीहरुलाई पत्रको एउटा स्व-अध्ययन

प्रोफेसर अर्मिन पेनिङ्ग

Multi-Language Productions

Bringing the Word to the World

आवरणको बारेमा

अब्राहामले परमेश्वरमाथि विश्वास गरे र त्यो उनको निम्ति धार्मिकता गनियो । धार्मिकता “गनिएको हो ” भन्ने वचन उनैको खातिर मात्र लेखिएको होइन । तर हाम्रा निम्ति पनि हो हामी जसले येशू हाम्रा प्रभुलाई मरेकाहरुबाट जीवित पार्न हुने माथि विश्वास गर्छौं यो हाम्रा निम्ति पनि गनिनेछ । (रोमी ४:३,४,२३)

मूलपाठ विस्कान्सिन इभान्जिलिकल लुथरन सिनेडको बहुभाषा प्रकासनले उत्पादन गरेको हो ।

कपिराईट © २०१२

२०१२ मा छापिएको

रङ्गीन तथा सादा चित्रहरुको कार्य ग्लेन मार्यसको हो । ग्लेन मार्यसको दृष्टान्तहरुको अधिकार नर्थ वेष्टन पब्लिसिङ हाउसले सुरक्षित राखिएको छ । रोमीहरुको पुस्तक नेपाली पवित्र बाइबल न्यू रिभाइज्ड भर्सन बाट लिइएको हो ।

कपिराईट© १९९७, २००९ नेपाल बाइबल सोसाइटीको अनुमतिले प्रयोग गरिएको छ ।

तह दुइ, पुस्तक २

विषय सूची

एक अध्यायः

रोमीहरुको पत्रको परिचय..... १

दुई अध्यायः

सबै मानिसहरु पापी छन् १७

तीन अध्यायः

पापीहरु धर्मी ठहर्‍याईएका छन् अथवा क्षमा गरिएका छन् ३९

चार अध्यायः

ख्रीष्टमा नयाँ जीवन..... ६५

पाँच अध्यायः

अन्यजातिहरु र यहूदीहरुसंग सम्बन्धमा परमेश्वरको

न्याय र कृपा १०५

छ अध्यायः

परमेश्वरले विश्वासीहरु बाट के आशा गर्नुहुन्छ..... १३७

सात अध्यायः

पावलको व्यक्तिगत योजनाहरु..... १७५

आठ अध्यायः

पत्रको निष्कर्ष..... १९१

अध्यायको जाँचको उत्तर २०९

अन्तिम जाँच २१०

विश्वासद्वारा धर्मी

अध्याय एक:

रोमीहरुको पत्रको परिचय

रोमी ११ देखि रोमी ११७

अध्याय एक

रोमीहरुको पत्रको परिचय

(रोमी १:१ पढनुहोस्)

म पावल, येशू ख्रीष्टको दास, प्रेरित हुनलाई बोलाइएको, र परमेश्वरको त्यस सुसमाचारको निम्ति अलग गरिएको हुँ,

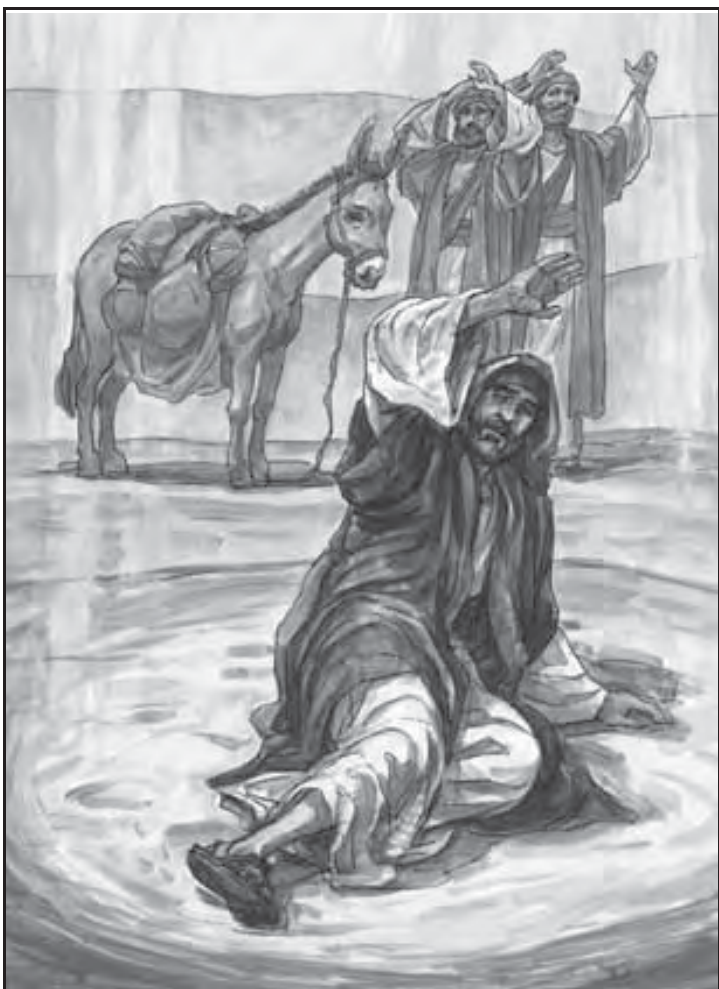
प्राचिन पत्र लेख्ने प्रचलन अनुसार, पत्रको शुरुमा नै पत्रको लेखकको आफ्नो नाम लेखिन्थ्यो । यहाँ लेखकले स्वयं आफैं पावल भनेर सम्बोधन गर्छन, तर त्यो उनको नाम सधैं थिएन । उनको खास नाम शावल थियो । शावल एउटा धेरै कट्टर यहूदी समूहसंग सम्बन्धित थिए जुनहरु येशूलाई प्रतिज्ञा गरिएको मसिह को रूपमा स्वीकार गर्दैनथे -उहाँलाई चाहिँ ख्रीष्ट, येशू, प्रभु र मुक्तिदाता भनिन्थ्यो) । ख्रीष्टका अनुयायी (इसाईहरु) खतरनाक थिए तिनीहरुलाई समाप्त पार्नु पर्छ भनि शावलले विचार गरे । जब प्रथम इसाई शहिद स्तिफनसलाई ढुङ्गा हानेर मारेको थियो, शावल त्यस घटनामा उपस्थित थिए । त्यस पछि उनी प्राय यरुशलेमका घरमा आक्रमण गरेर र इसाई पुरुष र स्त्रीहरुलाई पक्रन्थे ।

एकपल्ट उनी इसाईहरुलाई पक्रने क्रममा टाढाको शहर दमस्कसमा थिए । सडकमा, येशूले उनको मार्गलाई अवरुद्ध गर्नुभयो र जमिनमा उनलाई घचघचाउनुभयो । “शावल, शावल तिमी मलाई किन सताइरहेकाछौ ? भनेर येशूले सोध्नुभयो । अब शावलले इसाईहरुलाई सताउनु गलत थियो भनेर थाहा पायो । इसाईहरुलाई सताउनुको सझामा शावलले अब मानिसहरुलाई इसाई सन्देश प्रचार गर्न परमेश्वरको बोलावट स्वीकार गरे । यसैकारण उनले भन्न सके म येशू ख्रीष्टको सेवा गर्दछु ।

येशूले उनलाई एउटा प्रेरित हुन नियुक्त गर्नुभयो । एक प्रेरित त्यो हो जो सन्देश प्रचार गर्न पठाइएको हुन्छ । परमेश्वरले उनलाई ख्रीष्टको बारेमा सुसमाचार प्रचार गर्न रसिकाउन अगल गर्नुभयो । एउटा इसाई प्रचारकको रूपमा शावलले आफ्नो नाउँ पावलमा बदले ।

स्तिफनसलाई दुङ्गले हानेर मारिदिए ।

शावलले येशूलाई दसस्कसको बाटोमा भेटे ।

याद गर्नु पर्ने कुराहरु:

१. रोमीहरुको पुत्रको लेखकको प्रथम नामथियो
तर उनले यसलाईमा बदले ।
२. शावलले सोचे इसाईहरुहुन्छन र तिनीहरु
.....हुनु पर्छ ।
३. शावलले.....मा इसाई पुरुष र स्त्रीहरुलाई पके र यद्यपि
उनी.....को शहरतिर यात्रा गरेका थिए ।
४. येशूले शावललाई दमस्कसको बाटोमा भेटे र उनलाई
भने,“तिमी किन मलाई छौ ?”
५. अब शावलले थाहा पाए कि इसाईहरुलाई.....
गलत थियो ।
६. येशूले शावललाई एउटा.....हुनलाई नियुक्त गर्नुभयो ।
७. एउटा प्रेरित त्यो हो जोप्रचार गर्न.....हुन्छ ।
८. पावलको सन्देश.....को बारेमा.....
..... थियो ।

(पेज नं. १२ मा तपाईंको उत्तर जाँचनुहोस् ।)

परमेश्वरको पुत्रको बारेमा सुसमाचार

(रोमी १:२-४ सम्म पढ्नुहोस्)

जुन सुसमाचार उहाँले अधिबाटै आफ्ना अगमवक्ताद्वारा पवित्र धर्मशास्त्रमा प्रतिज्ञा गर्नुभएको थियो । यो सुसमाचार परमेश्वरका पुत्रको विषयमा हो, जसको जन्म शरीर अनुसार दाऊदको वंशबाट भएको थियो । येशू ख्रीष्ट हाम्रा प्रभु मारेकाहरुबाट पुनरुत्थान भएर पवित्रताको आत्माअनुसार शक्तिमा परमेश्वरका पुत्र ठहरिनुभयो ।

प्रेरित सन्देश प्रचार गर्न पठाइएको एक जना व्यक्ति हो । उसले आफ्नो सन्देश ल्याउँदैन । जसले उसलाई पठाएको हो उसको सन्देश उसले प्रचार गर्दछ । पावल लेख्छन, “ उहाँको सन्देश अरुहरुलाई भन्न परमेश्वरले मलाई छान्नुभयो ।” यो परमेश्वरको सन्देश हो जो प्रेरित पावलले प्रचार गर्दछन र “यो परमेश्वरको पुत्रको बारेमा सुसमाचार हो ।”

सुसमाचारको पहिलो प्रतिज्ञा धेरै वर्ष पहिले आयो । वास्तवमा, संसारको सृष्टि पछि तुरुन्तै यो आयो । आदम र हव्वा पापमा परे र तिनीहरूको अनाज्ञाकारिताको लागि नरकमा सधैं कष्ट पाउनु पथ्यो । तर परमेश्वरले हव्वासंग प्रतिज्ञा गर्नुभयो कि उनको वंशबाट एउटा मुक्तिदाताको जन्म हुनेछ । तपाईं यो प्रतिज्ञाको बारेमा “स्त्रीको सन्तान” उत्पत्ति ३:१५ बाइबलको पहिलो पुस्तकमा पढ्न सक्नुहुन्छ ।

परमेश्वरले एउटा मुक्तिदाताको यो प्रतिज्ञालाई घरमुलीहरू, अब्राहाम, इसहाक र याकूब (यहूदी जातिका पूर्खाहरू) लाई दोहर्‍याउनुभयो । त्यसपछि परमेश्वरले धेरै अगमवक्ताहरू पठाउनुभयो, जस्तो कि यशैया र यर्मियाले अगमवाणी सुन्नेहरूलाई दोहर्‍याउनु र भविष्यका पुस्ताको लागि पुरानो नियममा वचन लेखे । प्रतिज्ञा गरिएको धेरै वर्ष पछि “स्त्रीको सन्तान” राजा दाऊदको वंशमा कन्या मरियमबाट जन्मनुभयो । त्यसकारण मरियमबाट जन्मनु भएको नासरतको येशू सत्य मानव हुनुहुन्थ्यो ।

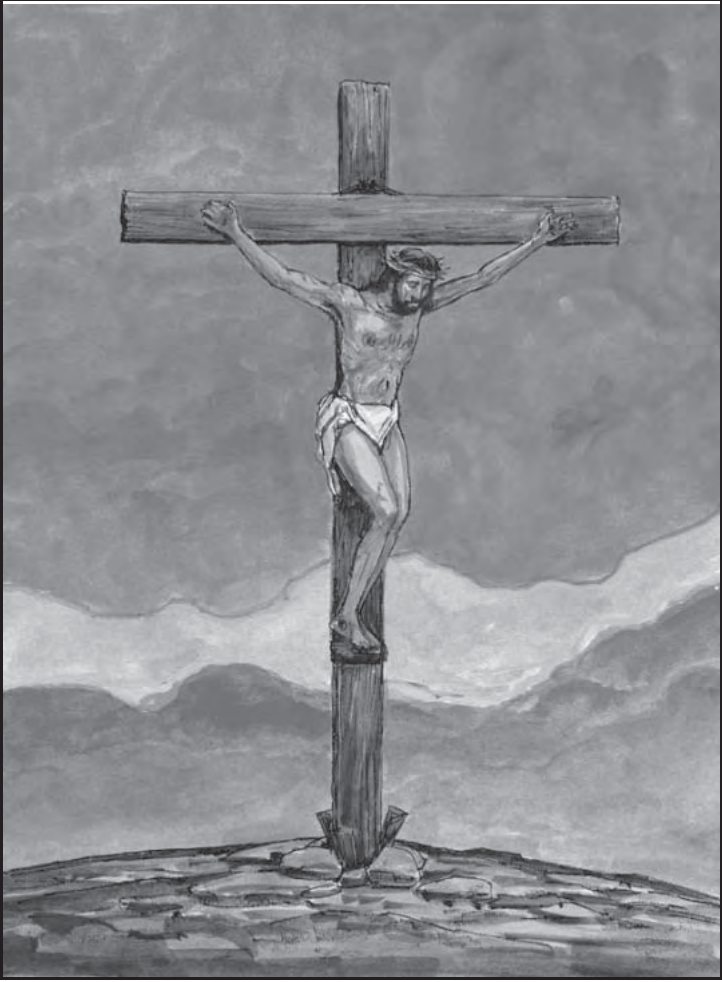
तर एउटा मानव भन्दा येशू अझै बढी हुनुहुन्छ । उहाँ परमेश्वरको पुत्र पनि हुनुहुन्छ । यशैयाले उहाँलाई इम्मानुएल भनेर नाम दिएको छ, जसको अर्थ “परमेश्वर हामीसंग” भन्ने हुन्छ । (यशैया ७:१४ पढ्नुहोस्) मानव भन्दा उहाँ अझ धेरै हुनुहुन्छ भनेर हामी कसरी जान्दछौं-कि उहाँ सत्य परमेश्वर पनि हुनुहुन्छ ? उहाँ मानवीय पिता बिना नै जन्मनुभयो, “पवित्र आत्माको शक्तिद्वारा” जस्तो पावल भन्छन । अझ बढी के हो, जे कुरा मानवले गर्न सक्दैन उहाँले गर्नुभएको थियो । उहाँ मृतकहरूबाट बौरी उठ्नुभयो । विश्वासद्वारा उहाँमा यो “परमेश्वरको शक्तिशाली पुत्र” हाम्रो प्रभु पनि हुनुहुन्छ ।

याद गर्नु पर्ने कुराहरू :

९. परमेश्वरले पावललाई अरु मानिसहरूलाईभन्न पठाउनुभयो ।

१०. सुसमाचार.....को बारेमा हो ।

११. पापमा परे पछि परमेश्वरले हव्वालाई प्रतिज्ञा गर्नुभयो कि उनको वंशबाट एउटा को जन्म हुनेछ ।

परमेश्वरले हामीलाई बचाउने योजना बनाउनु भयो ।

१२. परमेश्वरले मुक्तिदाताको यो प्रतिज्ञालाई दोहर्‍याउनुभयो ।
१३.ले प्रतिज्ञालाई पुरानो नियम वचनमा लेखे ।
१४. प्रतिज्ञा गरिएको “स्त्रीको सन्तान”.....हुनुहुन्थ्यो जोबाट जन्मनुभयो, त्यसकारण येशू सत्यहुनुहुन्छ ।
१५. येशूकोपिता हुनुहुन्थ्यो । उहाँ.....को शक्तिद्वारा जन्मनु भएको थियो, त्यसकारण उहाँ सत्यहुनुहुन्छ जस्तो कि सत्य मानव पनि हुनुहुन्छ ।
- (पेज नं. १३ मा तपाईंको उत्तर जाँच्नुहोस् ।)

परमेश्वरबाट एउटा वरदान

(रोमी १:५ पढ्नुहोस्)

उहाँका नाउँको खातिर विश्वासद्वारा आउने आज्ञापालन सबै जातिहरूका बीचमा ल्याउनलाई हामीले उहाँद्वारा अनुग्रह र प्रेरितको काम पाएका छौं ।

अनुग्रह एउटा सुन्दर शब्द हो यसको दुईवटा अर्थ छन् । कहिले काँही यसले परमेश्वरको प्रेमको बारेमा बताउँदछ जसले हामीलाई वरदान दिन उहाँलाई लगाउछ । कहिलेकाँही “अनुग्रह” ले आफैले वरदानको संकेत गर्दछ । यहाँ पावल हामीलाई भन्छन्, “मैले परमेश्वरबाट एउटा वरदान प्राप्त गरेको छु ।”

वरदान त्यो थियो कि परमेश्वरले उनलाई एउटा प्रेरित बनाएको थियो । एउटा प्रेरितको रूपमा, परमेश्वरले उनलाई पठाएको मानिसहरूको बीचमा परमेश्वरको प्रतिज्ञा गरिएको मुक्तिदाताको प्रचारद्वारा पावलले परमेश्वरलाई महिमा दिन सके । ती मानिसहरू थिए “जो यहूदीहरू होइनन् ।” प्राय गरेर हामी तिनीहरूलाई अन्यजातिहरू भनेर भन्छौं ।

पावलको सन्देश थियो कि पुरानो नियमको मुक्तिदाताको प्रतिज्ञा यहूदीहरूलाई मात्रै थिएन तर सबै मानिसहरूको लागि थियो यसकारण उनले “परमेश्वरमा विश्वास गर्न ”अन्यजातिहरूलाई पनि निमन्त्रण दिन सक्थे ।

याद गर्नु पर्ने कुराहरु:

१६. कहिले काँही अनुग्रहको अर्थ हाम्रो लागि परमेश्वरको

.....हो । अर्को समयमा यसले परमेश्वरले

हामीलाई.....दिनु हुन्छ भन्ने संकेत गर्दछ ।

१७. पावलको वरदान यो थियो कि परमेश्वरले उनलाई

एउटा.....बनाउनु भएको थियो ।

१८. एउटा प्रेरितको रूपमा, पावलले परमेश्वरलाई

महिमा.....द्वारा दिन सक्थे ।

१९. ती मानिस कहाँ परमेश्वरले पावललाई पठाए तिनीहरु यहुदी

होइनन् तर.....हुन ।

(पेज नं. १३ मा तपाईंको उत्तर जाँच्नुहोस् ।)

पावलको पत्र प्राप्त गर्नेहरु

(रोमी १:६,७ पढ्नुहोस्)

तिमीहरु पनि तिनीहरुसंगसंगै येशू ख्रीष्टका हुन बोलाइएका छौ ।

रोममा भएका तिमीहरु सबै परमेश्वरका प्रियहरु, जो सन्त हुनलाई

बोलाइएका छौ: तिमीहरुलाई परमेश्वर हाम्रा पिता र प्रभु येशू

ख्रीष्टबाट अनुग्रह र शान्ति ।

प्राचिन पत्र लेखाइमा लेखकले ऊ को हो भन्दछ । तब ऊ कसलाई लेखिरहेछ भन्छ । यहाँ पावल यो पत्र रोममा भएका विश्वासीहरुलाई सम्बोधन गरिएको हामीलाई भन्छन । एउटा संझी विश्वासीको रूपमा परमेश्वरले तिनीहरुलाई शान्तिको वरदान दिनुहुनेछ भनि पावल प्रार्थना गर्दछन ।

याद गर्नु पर्ने कुराहरु :

२०. यो पत्रको लेखक.....हुन ।

२१. उनी यो पत्र.....हुने मानिसलाई पठाइरहेकाछन ।

२२. उनको पत्र पढ्नेहरु संझी हुन ।

(पेज नं. १३ मा तपाईंको उत्तर जाँच्नुहोस् ।)

(रोमी १:८-१५ सम्म पढनुहोस्)

सर्वप्रथम, म मेरा परमेश्वरलाई येशू ख्रीष्टद्वारा तिमीहरु सबैका निम्ति धन्यवाद चढाउछु, किनकि तिमीहरुका विश्वासको कुरा सारा संसारमा प्रचार भएको छ । ^९ म सम्पूर्ण हृदयले उहाँका पुत्रको सुसमाचार प्रचारमा उहाँको सेवा गर्दछु र परमेश्वर मेरो साक्षी हुनुहुन्छ कि कसरी म निरन्तर मेरा प्रार्थनामा याद गर्दछु । ^{१०} अनि यो माग्दछु, कि कुनै किसिमले परमेश्वरको इच्छाद्वारा आखिरमा म तिमीहरु कहाँ आउन सफल हुन सकूँ । ^{११} किनभने तिमीहरुलाई बलिया पार्नलाई केही आत्मिक वरदान तिमीहरुलाई दिन सकूँ भनेर म तिमीहरुलाई भेट्ने उत्कट इच्छा गर्दछु । ^{१२} यसरी तिमीहरुको र मेरो, हाम्रो पारस्परिक विश्वासबाट, हामी दुवैले एउटा अर्काबाट प्रोत्साहन पाउन सकौं । ^{१३} भाइ हो, तिमीहरुलाई थाहा होस् भन्ने म चाहन्छु कि म तिमीहरुका र बाँकी अन्यजातिहरुका बीचमा पनि केही फल बटुल्न सकूँ भनेर तिमीहरु कहाँ आउने धेरै पल्ट इच्छा गरे । तर म अहिले सम्म रोकिएको छु । ^{१४} ग्रीक होस् वा अरु असभ्य जाति, बुद्धिमान् होस् वा निर्बुद्धि, सबैको म ऋणी छु । ^{१५} यसैले सकेसम्म तिमी रोममा हेनेहरुलाई पनि सुसमाचार प्रचार गर्न म उत्सुक छु ।

पावलले रोममा इसाई भूण्डको शुरुवात गरेका थिएनन् । वास्तवमा अबै उनी त्यहाँ गएका थिएनन् । तर उनी तिनी कहाँ जान अत्याधिक चाहान्छन् । प्रत्येक दिन आफ्नो र उनीहरुका लागि प्रार्थना गर्छन्, परमेश्वरसंग बिन्ती गर्छन् कि रोममा ती विश्वासीहरु भेटघाटको लागि उहाँले यात्राको तयारी गरी दिउन् । तिनीहरुलाई मुक्तिदाताको सुसमाचार प्रचार गर्नलाई रोम यात्राको चाहना पावलको कारण हो । तिनीहरु पहिले देखि नै विश्वासी हुन्, तर यो सन्देशद्वारा पवित्र आत्माले तिनीहरुको विश्वास अबै भन् बलियो बनाउनु हुनेछ । यहाँ पावल केही कुरा आफ्नै लागि आशावादी छन् कि जब उनी सन्देश प्रचार गर्नेछन् उनको विश्वास बढ्नेछ । पावल अरुहरुलाई सुसमाचार प्रचार गर्न धेरै व्यस्त भएको कारणले चाँडै रोममा जान सकेनन् ।

“बुद्धिमान होस् र निर्वुद्धि” को बीचमा “ग्रीक होस् वा अरु असभ्य जाति” दुवैको बीचमा यो प्रचारले आनन्ददायी सफलता दिनेछ । अर्को शब्दमा, पावलले उनको सन्देश सुन्ने हरेकलाई प्रचार गर्छन् ।

याद गर्नु पर्ने कुराहरु:

२३. पावलले रोममा भ्रूण्डको गरेका थिएनन् तर उनी तिनीहरु कहाँ..... अत्याधिक चाहना गर्छन् ।

२४. पावलको रोम जाने मुख्य उद्देश्य तिनीहरुलाई सत्यको सुसमाचार..... लाई हो ।

२५. सुसमाचारको प्रचारद्वारा पवित्र आत्माले तिनीहरुको विश्वासलाई..... बलियो पार्नुहुनेछ ।

२६. उनी अरुहरुलाई..... गर्न व्यस्त भएको कारणले पावल रोममा चाँडै जान सक्दैनन् ।

२७. सुसमाचारका लागि सन्देश भएको कारण पावल हरुहरुलाई पनि सुसमाचार प्रचार गर्न सक्छन् ।

(पेज नं. १३ मा तपाईंको उत्तर जाँच्नुहोस् ।)

विश्वासद्वारा धर्मी

(रोमी १:१६,१७ पढनुहोस्)

किनकि सुसमाचारसँग म शर्माउँदिन । किनभने विश्वास गर्ने प्रत्येकका मुक्तिको निम्ति यो परमेश्वरको शक्ति हो, पहिले यहूदीहरुको निम्ति र अन्यजातिहरुका निम्ति पनि । किनकि सुसमाचारमा परमेश्वरबाट आउने धार्मिकता जोचाहिँ सम्पूर्ण रूपले विश्वासद्वारा नै आउँछ । यस्तो लेखिएको छ, “धर्मी चाहिँ विश्वसद्वारा नै जिउनेछ ।”

एउटा प्रेरितले जसले उसलाई पठाएको हो उसको सन्देश ल्याउँछ । पावल परमेश्वरको प्रेरित हुन् । उहाँको सन्देशमा परमेश्वरको शक्ति छ । यसमा विश्वास गर्ने हरेकलाई यसले बचाउनेछ, यहूदी र अन्यजातिहरु दुवैलाई । यसैकारणले पावल हरेकलाई सत्यको सुसमाचार साहससित प्रचार गर्न सक्छन् ।

सम्भन्तुहोस् कि येशू सत्य परमेश्वर र सत्य मानव हुनुहुन्छ । सत्य परमेश्वरको रुपमा हाम्रो सट्टामा भइदिन उहाँ तल पृथ्वीमा आउनुभयो । त्यसको अर्थ हाम्रो सट्टामा उहाँले परमेश्वरको सम्पूर्ण आज्ञापालन गर्नुभयो जो हामीले गर्नु पर्थ्यो । उहाँको सिद्ध जीवनद्वारा उहाँले पापीहरुको लागि धार्मिकता आर्जन गर्नुभयो ।

पापको ज्याला मृत्यु हो । सबै मानिसहरु पापीछन् । सबै मारिन र नरकमा अनन्त कष्ट भोग्न योग्यकाछन् । तर एउटा सत्य मानिसको रुपमा येशू पापीहरुको सट्टामा मारिनुभयो । हामीले पाउनु पर्ने सजायको मूल्य उहाँले तिरिदिनुभयो ।

हाम्रो सट्टा उहाँको सिद्ध जीवनद्वारा र हाम्रो लागि उहाँको निर्दोष मृत्युद्वारा खीष्टले धार्मिकता कमाउनुभयो । पावलको रोमीहरुलाई (हामीहरुलाई) प्रचार गर्ने सुसमाचार यो हो कि परमेश्वरले खीष्टको धार्मिकता जस्तै पापीहरुको धार्मिकता स्वीकार गर्नुभयो, यदि पापीले यो विश्वास गर्छ भने मात्रै । यसको मतलब यो होइन कि पापीहरु धर्मी हुन्छन् । बरु जे खीष्टले गर्नु भएको छ विश्वासद्वारा तिनीहरुका पाप क्षमा गरिएकाछन्, अब परमेश्वरले विश्वासीहरुलाई तिनीहरु पवित्र भएका रुपमा हेर्नु हुन्छ । परमेश्वरले तिनीहरुलाई धर्मी घोषण गर्नुहुन्छ । यो एउटा न्यायधिशले एउटा अपराधीलाई निर्दोष ठहर्‍याए जस्तै हो । खीष्टमा विश्वासद्वारा परमेश्वरसंग धर्मी ठहरिनु सधै परमेश्वरको मुक्तिको योजना थियो । यो योजना पहिल्यै नै पुरानो नियममा थियो, जस्तो अगमवक्ता हबकूकको खण्डबाट देखाउँछ ।

याद गर्नु पर्ने कुराहरु :

२८. पावल साहससित सुसमाचार प्रचार गर्न सक्छन् किनभने यो एउटा.....को लागि सन्देश हो ।

२९. सत्य परमेश्वरको रुपमा खीष्ट पृथ्वीमा हाम्रोहुन आउनुभयो ।

३०. खीष्टले पूर्णतया (सिद्धतामा) सम्पूर्ण.....पालन गर्नुभयो ।

३१. आज्ञा पालनद्वारा, येशूले पापीहरुको लागिकमाउनुभयो ।

३२. यो धार्मिकता पापीहरुको लागि खीष्टमा.....द्वारा आउँछ ।

३३. सत्य मानवको रूपमा खीष्ट एउटा निर्दोष मृत्युमा मारिनुभयो ।
उहाँको मृत्युद्वाराले भोग्नु पर्ने कष्ट उहाँले
भोग्नुभयो ।

३४. “परमेश्वरसंग धर्मी हुनुको” अर्थ यो होइन कि पापीहरु
वास्तवमा धर्मी..... । बरु खीष्टमा तिनीहरुका पाप क्षमा
गरिएकाछन, परमेश्वरले विश्वासीहरुलाईभएको
रूपमा हेर्नुहुन्छ । उहाँले तिनीहरुलाई गर्नुहुन्छ ।

३५. सम्पूर्ण इतिहास हेर्दा, मुक्तिको केवल एउटा मार्ग पहिल्यै देखि
नैद्वारा खीष्टमा छ ।

(पेज नं. १३ मा तपाईंको उत्तर जाँच्नुहोस् ।)

याद गर्नु पर्ने कुराहरु-उत्तर

१. शावल, पावल; २. खतरनाक, नष्ट; ३. यरुशलेम, दमस्कस; ४. सताइरहेका;
५. सताउनु, ६. प्रेरित; ७. पठाएको,सन्देश, ८. सुसमाचार, खीष्ट; ९. सुसमाचार;
१०. परमेश्वरको पुत्र; ११. मुक्तिदाता; १२. घरमूलीहरु; १३. अगमवक्ताहरु; १४. येशू,
मरियम,मानव; १५. मानव, पवित्र आत्मा परमेश्वर; १६. प्रेम, वरदान; १७. प्रेरित;
१८. परमेश्वरको प्रतिज्ञा गरिएको मुक्तिदाताको सुसमाचार प्रचार; १९. अन्त्यजातिहरु;
२०. पावल; २१. रोम; २२. विश्वासी; २३. शुरुवात, जानु; २४. प्रचार गर्नु; २५. शक्ति;
२६. प्रचार; २७. हरेक; २८. हरेक; २९. सट्टामा; ३०. आज्ञा(दश आज्ञा); ३१. धर्मिकता;
३२. विश्वास; ३३. पापीहरु; ३४. हुनु, धर्मी, घोषणा; ३५. विश्वास ।

जाँच -विश्वासद्वारा धर्मी:
रोमीहरुको पत्रको एउटा अध्ययन

अध्याय दुई

कृपया “याद गर्नु पर्ने कुराहरु” पुनरावलोकन गर्नुहोस्

१. रोमीहरुको पत्रको लेखकको प्रथम नाम थियो
तर उनले यसलाई मा बदले ।
२. शावलले सोचे इसाईहरु हुन्छन् र तिनीहरु
..... हुनु पर्छ ।
३. येशूले शावललाई दमस्कसको बाटोमा भेटे र उनलाई भने, “तिमी
किन मलाई छौ ?”
४. येशूले शावललाई एउटा हुनलाई नियुक्त गर्नुभयो ।
५. पापमा परे पछि परमेश्वरले हज्वालाई प्रतिज्ञा गर्नुभयो कि उनको
वंशबाट एउटा को जन्म हुनेछ ।
६. प्रतिज्ञा गरिएको “स्त्रीको सन्तान” हुनुहुन्थ्यो जो
बाट जन्मनुभयो, त्यसकारण येशू सत्य हुनुहुन्छ ।
७. येशूको पिता हुनुहुन्नथ्यो । उहँ को
शक्तिद्वारा जन्मनु भएको थियो, त्यसकारण उहाँ सत्य
हुनुहुन्छ जस्तो कि सत्य मानव पनि हुनुहुन्छ ।
८. पावलले प्रचार गरेका अधिक मानिसहरु यहूदी थिएनन् तर
..... थिए ।
९. पावलले रोममा भूण्डको गरेका थिएनन् तर उनी
तिनीहरु कहाँ अत्याधिक चाहना गर्छन् ।

१०. पावलको रोम जाने मुख्य उद्देश्य तिनीहरूलाई सत्यको सुसमाचार लाई हो ।

११. आज्ञा पालनद्वारा, येशूले पापीहरूको लागि कमाउनुभयो ।

१२. सत्य मानवको रूपमा ख्रीष्ट एउटा निर्दोष मृत्युमा मारिनुभयो । उहाँको मृत्युद्वारा ले भोग्नु पर्ने कष्ट उहाँले भोग्नुभयो ।

१३. ख्रीष्टमा तिनीहरूका पाप क्षमा गरिएकाछन्, परमेश्वरले विश्वासीहरूलाई भएको रूपमा हेर्नुहुन्छ ।

१४. सम्पूर्ण इतिहास हेर्दा, मुक्तिको केवल एउटा मार्ग पहिल्यै देखि नै द्वारा ख्रीष्टमा छ ।

आफ्नो उत्तर जाँच गर्न पेज नं. २०९ मा हेर्नुहोस् ।

विश्वासद्वारा धर्मी

अध्याय दुई
सबै मानिसहरु पापी छन् ।

रोमी ११८-३२०

पापीहरुलाई बहाना छैन ।

(रोमी १:१८-२०)

परमेश्वरको क्रोध ती मानिसहरुका सारा भक्तिहिनता र दृष्टताको विरुद्ध स्वर्गबाट प्रकट भएको छ, जसले सत्यलाई तिनीहरुका अधर्मले दबाइराखेका छन् । परमेश्वरको विषयमा जान्न सकिने कुरा तिनीहरुमा प्रष्टै छ, किनकि परमेश्वरले तिनीहरुलाई त्यो कुरा देखाइदिनुभएको छ । उहाँको अदृश्य गुण, अर्थात् उहाँको अनन्त शक्ति र ईश्वरीय स्वभाव संसारको सृष्टि देखि नै बनाइएका थोकहरुमा छलङ्गे देखिएको छ । यसैले यिनीहरुलाई कुनै किसिमको बहाना छैन ।

पापीहरुले वेवास्ताको बहाना गर्न सक्दैनन् । जब तिनीहरुको चारैतिरको सृष्टि गरिएको संसारलाई तिनीहरु हेर्दछन्, तिनीहरुलाई थाहा छ कि कोही सर्वशक्तिमान्ले यो बनाएको छ र नियन्त्रण गरेको छ, तिनीहरु उहाँको अनन्तको शक्ति देख्न सक्छन् र थाहा पाउँछन् कि उहाँ परमेश्वर हुनुहुन्छ । प्राणीहरु तिनीहरुको सृष्टिकर्ता परमेश्वरको आज्ञाकारिता प्रति कृतज्ञ हुनु पर्छ । जब तिनीहरु अधर्म र दृष्ट कुराहरु गर्छन्, तिनीहरु परमेश्वरलाई “हुन्न” भनेर भनिरहेछन् । तिनीहरु पाप गरिरहेछन् । यसले हाम्रो पवित्र परमेश्वरलाई धेरै ठूलो क्रोध उत्पन्न गराउँछ ।

याद गर्नु पर्ने कुराहरु:

१. मानिसहरुलेबाट भन्न सक्छन् कि त्यहाँ परमेश्वर हुनुहुन्छ भनेर ।
 २. मानिसहरु तिनीहरुको सृष्टिकर्ता परमेश्वर प्रतिको हुनु पर्छ ।
 ३. जब मानिसहरु परमेश्वर प्रति आज्ञाकारी हुँदैनन् तिनीहरु गर्दछन् ।
- (पेज नं.३५ मा उत्तर जान्नुहोस्)

000 Copyright © 2002 NPH, Glenn Myers.

संसारको सृष्टि

अन्यजातिहरु पापीछन् (रोमी १:२१-२:१६)

(रोमी १:२१-२५ पढनुहोस्)

किनकि परमेश्वरलाई चिनेर पनि तिनीहरुले परमेश्वरलाई दिनु पर्ने महिमा दिएनन् नता धन्यवाद नै चढाए, तर तिनीहरु आफ्ना विचारमा बेकम्मा भए, र तिनीहरुको मूर्ख मन अझ अँध्यारो भयो । बुद्धिमान हुनु भन्ने दाबी गरे तापनि तिनीहरु मूर्ख भए , र तिनीहरुले विनाशी मानिस, चराचुरुङ्गी, चारखुट्टे जनावर र घस्रने जीवहरुका मूर्तिका रुपसँग अविनाशी परमेश्वरको महिमा साटफेर गरे । यसकारण परमेश्वरले तिनीहरुलाई तिनीहरुका हृदयका कामवासनाको अशुद्धतामा छोटिदिनुभयो, कि तिनीहरुले आपसमा आफ्ना शरीरको अनादर गरुन । किनकि तिनीहरुले परमेश्वरको सत्यतालाई भूटसँग साटेर सदासर्वदाका परमधन्य सृष्टिकर्तालाई त्यागेर बरु सृष्टि गरिएका थोकहरुको पूजा र सेवा गरे ।

यो खण्डमा पावल अन्यजातिहरुलाई भनिरहेका छन् । अर्को खण्डमा उनी यहूदी पाठकहरुलाई सम्बोधन गर्नेछन् । अन्यजातिहरुको लागि परमेश्वरको शक्ति र अनन्तता हेर्नलाई सृष्टिमा थियो तर उहाँ आराधना नगर्ने कुरा छान्नु मूर्खता थियो । जे भए पनि अन्यजातिहरुले यसरी गरे । सृष्टिकर्ताको पूजा गर्नुको सट्टा तिनीहरुले सृष्टि गरिएका थोकहरुको पूजा गरेर पाप गरे । तिनीहरुले आफ्नो लागि काठ, ढुङ्गा अथवा बहुमूल्य धातुको मूर्ति बनाए । पुज्नालाई मानिस, चराहरु, जनावरहरु र घस्रने जन्तुहरुको शालिक बनाए यो एउटा सत्य परमेश्वरको अनादर थियो जो अनन्त महिमाको योग्य हुनुहुन्छ ।

याद गर्नु पर्ने कुराहरु:

४. पावल यहाँ.....सँग बोलिरहेका छन् ।

५. अन्यजातिहरुले.....गरेर पाप गरे ।

६. मूर्तिपूजा सत्य परमेश्वरको एउटा हो ।

(पेज नं.३५ मा उत्तर जाँच्नुहोस्)

(रोमी १:२६-२८ सम्म पढनुहोस्)

यसैकारण परमेश्वरले तिनीहरूलाई लाजमर्दो कामुकताको निम्ति छोट्टिदिनुभयो । तिनीहरूका स्त्रीहरूले आफ्ना स्वाभाविक व्यवहारलाई अस्वाभाविक व्यवहारमा परिवर्तन गरे, र यसरी नै स्त्रीतर्फको स्वाभाविक व्यवहार त्यागेर एक-दोस्रो तर्फ कामुकताको जलनमा पुरुषहरूले पुरुषहरूसित निर्लज्ज काम गरे, र आफ्नै शरीरमा आफ्ना कसूरको उचित दण्ड भोगे । यसरी तिनीहरूले परमेश्वरलाई मान्यता दिन नचाहेका हुनाले परमेश्वरले तिनीहरूलाई भ्रष्ट मनका अवस्थामा अनुचित आचरणको निम्ति त्यागिदिनुभयो ।

परमेश्वरले कुनै कुरा गर्न मानिसलाई कर लगाउनु हुन् । जब पापीहरूले खराब कुरा गर्ने निर्णय गर्दछन् परमेश्वरले गर्न दिनुहुन्छ । त्यस्तै प्रकारको घटना अन्यजातिहरूसँग भएको छ जो पावल वर्णन गरिरहेका छन् । विद्रोही स्वभाव स्वरूप तिनीहरू आफैलाई समलिङ्गी सम्बन्धको दोषी बनाए । यौनकृया अनुग्रही सृष्टिकर्ता परमेश्वरबाटोको वरदान हो । यो पुरुष र स्त्री एकसाथ राख्ने स्वाभाविक इच्छा हो । मानवजातिलाई निरन्तरता दिन र संसारको जनसंख्या बढाउने परमेश्वरको यो तरिका हो । तर अन्यजातिहरूको बीचमा ती समलिङ्गी समूदायले परमेश्वरको तरिकालाई आदर गरेका थिएनन् । धेरैले समलिङ्गी यौनकृया अपनाए । पावल यो कुरामा स्पष्ट छन्: “तिनीहरूका आईमाईहरूले अपनाएको यौनकृया स्वाभाविक थिएन । त्यसै प्रकार, पुरुषहरू पनि तिनीहरूको आफ्ना आईमाईको स्वाभाविक प्रेमबाट टाढा भएका थिए । एक अर्काप्रति यौन तृष्णाले जलेका थिए । “एउटा पुरुषले अर्को पुरुषसँग लाजमर्दो कार्य गरेका थिए ।” यस्तो प्रकारको दृष्टिकर्म परमेश्वरको दृष्टिबाट भाग्न सक्दैन आज ठीक जस्तो धेरैसँग यौन सम्पर्क राख्ने जीवनशैलीले HIV को जटिलता र सामाजिक रोग फैलाउने कार्य गरेको छ, त्यसकारण पावलको समयका अन्यजातिहरू पनि “जे तिनीहरूले गरेका थिए ती बाट नै तिनीहरू आफ्नो शरीरमा दुःख कष्ट भोगिरहेका थिए ।”

याद गर्नु पर्ने कुराहरु:

७. जब पापीहरुले खराब कुरा गर्न निर्णय गर्दछन् परमेश्वरले
.....हुन्छ

८. यौन सम्बन्ध परमेश्वरबाटोको एउटा.....हो ।

९. धेरै अन्यजातिहरुले अपनाएर परमेश्वरको
वरादनलाई बिगारे ।

(पेज नं.३५ मा उत्तर जान्नुहोस्)

(रोमी १:२९-३२ पढ्नुहोस्)

तिनीहरु सबै किसिमका बदनाशी, दृष्टता, लोभ, इबिले भरिएका
छन् । तिनीहरु डाह, हत्या, भैँभगडा, छल, बदखाइले भरिएका
हुन्छन्, र तिनीहरु कुराउटे, र बदनाम गर्ने, परमेश्वरलाई घृणा गर्ने,
ढीट, अहङ्कारी, अभिमानी, दृष्ट कुरा रचिहँड्ने, बाबु-आमाको आज्ञा
पालन नगर्ने, मूर्ख, विश्वासघाती, निर्दयी र क्रूर हुन्छन् । यस्ता
कामहरु मृत्युको योग्य हुन्छन् भन्ने परमेश्वरको धार्मिक-विधान
जान्दाजान्दै पनि तिनीहरु यी काम गर्ने मात्र होइनन्, तर यस्ता
गर्नेहरुसँग पूर्ण सहमत पनि हुन्छन् ।

समलिङ्गी सम्बन्धा एउटा गम्भीर पाप हो, तर यसको मतलब यो
मात्रै एउटा पाप होइन । पावलले पहिलेको पदहरुमा समलिङ्गी
सम्बन्ध चित्रण गरेका छन् किनभने यो यति स्पष्ट छ कि यो एउटा
अस्वाभाविक कृयाकलाप हो । अब पावल थुप्रै अरु पापहरुको नाम
उल्लेख गर्न गइरहेका छन्, ती सबै मानिसहरुले गर्नलाई धेरै बढी
स्वाभाविक देखिन्छन् । पावलले वर्णन गरेका कार्यहरुमा त्यहाँ
अलिकति आक्रमण हुनसक्छ, तर त्यहाँ पावलले नामैले सुचिबद्ध
गरेका धेरै अलग पापहरु छन् । ती सबै “खराब कुराहरु” हुन् ।
जसको कारण पापीले मर्नु पर्ने हुन्छ ।

पापीहरुले आफू मात्रै ती कुराहरु गर्दैनन् तर दृष्टता पूर्वक
अरुहरुलाई पनि तिनीहरुसँग सहभागी हुन प्रोत्साहित गर्छन् ।
समलिङ्गी समुदायतिर एक क्षण फर्कौं याद गर्नुहोस् कि आज धेरै
समलिङ्गी “लुकाईबाट बाहिर आउने” तिनीहरुको आफ्नो घोषणाको
बुँदा मात्रै बनाउदैनन् तर तिनीहरु त्यही काम गर्न अरुहरुलाई
प्रोत्साहन दिन्छन् ।

याद गर्नु पर्ने कुराहरु :

१०. पावलले धेरै यौनकृया विहिन पापहरुको वर्णन गरेका छन् ।

तिनीहरु मध्ये केही पापहरुको नाम लेख्नुहोस्

.....।

११. त्यस्तो प्रकारको कार्य गर्नाले अन्यजातिहरुले

.....पथ्र्यो ।

१२. त्यस्तो प्रकारको पाप गम्भीर हो तर यो अभै सब भन्दा खराब हो जब पापीहरु एक अर्कोलाई त्यही गर्नदिन्छन् ।

(पेज नं.३५ मा उत्तर जान्नुहोस्)

परमेश्वर निष्पक्ष रुपले न्याय गर्नु हुन्छ

(रोमी २:१-११ पढ्नुहोस्)

यसकारण अर्कालाई दोष लाउने ए मानिस, तिमी जोसुकै भए तापनि, केही बहाना छैन, किनकि जेमा तिमी अर्कालाई दोष लगाउँछौ, त्यसैमा आफै पनि दोषी ठहरिनेछौ, किनभने तिमी दोष लाउने पनि त्यही काम गर्छौ । यस्ता काम गर्नेहरुमाथि परमेश्वरको इन्साफ ठीकसँग पर्छ भनेर हामी जान्दछौ । ए मानिस, तिमीले यस्ता काम गर्नेहरुलाई दोष लाउँछौ, र आफै पनि त्यही काम गर्छौ भने, के परमेश्वरको इन्साफबाट उम्कन्छु भन्ने तिमी ठान्छौ ? अथवा परमेश्वरको कृपाले तिमीलाई पश्चात्तापमा डोर्‍याउँछ भन्ने थाहा नपाएर, के तिमी उहाँको दया, सहनशीलता र धैर्यको प्रशस्ततालाई तुच्छ ठान्छौ ? तर परमेश्वरको धार्मिक इन्साफ प्रकट हुने त्यस क्रोधका दिनको लागि आफ्नो कठोर र अपश्चात्तापी हृदयले गर्दा तिमीले आफ्नो निम्ति क्रोध थुपारिरहेछौ । किनकि उहाँले हरेक मानिसलाई उसको काम अनुसार दिनुहुनेछ । (भनजसंग्र ६२:१२, हितोपदेश २४:१२) धैर्यसँग असल काम गरेर महिमा, इज्जत र अमरत्व खोज्नेहरुलाई चाहिँ उहाँले अनन्त जीवन दिनुहुनेछ । तर भ्रगडालु, सत्यको पालन नगर्ने, र दृष्टतामा हिँड्नेहरुमाथि चाहिँ क्रोध र रीस पर्नेछ । खराब काम गर्ने हरेक मानिसमाथि सङ्घट्ट र आपद् आइपर्नेछ, पहिले यहूदीमाथि र अन्यजातिहरुमाथि पनि । तर असलकाम गर्ने हरेकलाई पहिले यहूदीलाई अनि अन्यजातिलाई पनि

गौरव, इज्जत र शान्ति प्राप्त हुनेछ । किनकि परमेश्वरले पक्षपात गर्नुहुन्न ।

मानिसहरु अरुको न्याय गर्न र तिनीहरुले गरेका पापको दण्ड दिन के हुनुपर्दछ भनेर सल्लाह दिन छिटो गर्छन् । तर त्यो ठूलो गल्ती हो । किनकि यसरी न्याय गर्ने आफै पनि एउटा पापी हो, र त्यसले पनि खराब कुराहरु गर्दछ । र उ आफैमाथि सजाय बोलाईरहेको हुन्छ । यसरी न्याय गर्ने प्रत्येक दण्डको योग्य हुन्छ किनभने उ वास्तवमा परमेश्वरलाई दोषी ठहर्‍याइरहेको हुन्छ । परमेश्वरको सहनशिलतालाई उसले गलत प्रकारले बुझेको हुन्छ । परमेश्वरले लामो समय सम्म पर्खिरहेको र पापीप्रति कठोरता पूर्वक न्याय नभएकोमा परमेश्वरलाई दोष लगाउँछ, यर्थात्मा परमेश्वरले पापीलाई पश्चात्ताप गर्ने समय दिनुहुन्छ । अन्तमा सबैको ठीक न्याय हुनेछ । त्यहाँ एउटा स्पष्ट मापदण्ड छ जसद्वारा परमेश्वर न्याय गर्नुहुन्छ, तर हामीले धेरै होसियार हुनुपर्छ कि पावलले यहाँ यसलाई कसरी वर्णन गरेका छन् भनेर हामीले गलत बुझाई गर्नुहुँदैन । उनी लेख्छन्: “परमेश्वरले तिनीहरुलाई अनन्त जीवन दिनुहुनेछ जो असल कार्य गरिरहन्छन्तर त्यहाँ अरु छन् जो आफ्नै लासमा मात्र सोच्दछन् । तिनीहरु सत्यतालाई स्वीकार गर्दैनन् उनीहरु दुष्ट मार्ग तिर लागेका छन् ।” यस्तो लाग्न सक्छ यद्यपि उद्धार असल काम गरेर कमाउन सकिन्छ तर त्यो सत्य होइन । पछि पावलले पत्रमा भन्नु बढी व्याख्या गर्नेछन् कि उद्धार पूर्णतया ख्रीष्टमा विश्वासद्वारा मात्र हो, ख्रीष्टले विजय प्राप्त गरेको योग्यतामा विश्वासद्वारा मात्र हो । यहाँ आवश्यक सत्यता समावेश गरिएको छ । याद गर्नुहोस कि पावल भन्छन् परमेश्वरले अनन्त जीवन दिनु हुनेछ । यो विश्वासीहरुलाई दिइएको वरदान हो । पावलले भनेको अरुहरु चाहिँ अविश्वासीहरु हुन् । तिनीहरु ख्रीष्टको “सत्यलाई स्वीकार गर्दैनन्” जो तिनीहरुको लागि हरेक कुरा गरिएका छन् । परिणाम स्वरूप तिनीहरुसंग प्रेम र कृतज्ञता हुँदैन जसले कि विश्वासीहरुलाई असल कार्य गर्न अगुवाई गर्छ । अविश्वासीहरुले विश्वासको फल फलाउँदैनन् ।

हराएको छोराले उसको बुवासंग आफ्ना पापहरु स्वीकार गरयो ।

याद गर्नु पर्ने कुराहरु:

१३. अरुलाई न्याय गर्ने व्यक्ति वास्तवमाको न्याय गरिरहेको हुन्छ किनभने उ पनि त्यही पाप गर्छ ।

१४. परमेश्वर पापी प्रति धैर्यवान हुनुहुन्छ
तिनीहरुलाई.....गर्ने समय दिनुहुन्छ ।

१५. उद्धार.....द्वारा कमाउन सकिदैन यो येशूले जे गर्नु भएको छ त्यसमाद्वारा आउँछ ।

१६. अनन्त जीवन विश्वासीहरुलाई परमेश्वरले दिनुभएको हो ।

(पेज नं.३५ मा उत्तर जाँचुहोस्)

(रोमी २:१२-१६ सम्म पढनुहोस्)

सबै जसले व्यवस्थाविना पाप गरेका छन्, तिनीहरु व्यवस्थाविना नै नष्ट पनि हुनेछन्, र व्यवस्थामुनि रहेर पनि पाप गर्नेहरुको इन्साफ व्यवस्थाद्वारा नै हुनेछ । किनकि व्यवस्था सुन्नेहरु परमेश्वरको सामुन्ने धर्मी ठहरिँदैनन्, तर व्यवस्था पालन गर्नेहरु धर्मी ठहरिँनेछन् । किनकि व्यवस्था नहुने अन्यजातिहरु स्वाभावैले व्यवस्था अनुसारका काम गर्दछन् भने, तिनीहरुको व्यवस्था नभए तापनि तिनीहरु आफ्ना निम्ति आफै व्यवस्था हुन्छन् । व्यवस्थाले चाहेका कुराहरु आफ्ना हृदयमा लेखिएका तिनीहरु देखाउँछन्, र तिनीहरुको आफ्नै विवेकले पनि गवाही दिन्छ, र तिनीहरुका विचारहरुले कहिले तिनीहरुलाई दोष्याउँछन्, र कहिले समर्थन गर्छन् । यो त्यस दिन हुनेछ जब परमेश्वरले मैले प्रचार गरेको सुसमाचार अनुसार येशू ख्रीष्टद्वारा मानिसहरुका गुप्त कुराको इन्साफ गर्नुहुनेछ ।

जब पावल भन्छन्, “केही व्यक्तिहरु परमेश्वरको व्यवस्था जान्दैनन् जब तिनीहरु पाप गर्छन्” उनी गैर यहूदीहरुलाई अन्यजातिहरुलाई भनिरहेका छन् । अन्यजातिहरु मोशाको व्यवस्थामुनि थिएनन् । सितै पर्वतमा मोशाद्वारा परमेश्वरले यहूदीहरुलाई उहाँको चुनेको जातिलाई विशेष नियम दिनुभएको थियो । यहूदीहरुको एउटा जाति स्थापित गर्न परमेश्वरको उद्देश्य थियो किनभने संसारको मुक्तिदाता तिनीहरुबाट आउनु हुने थियो ।

अन्यजाति मोशाको व्यवस्थामुनि थिएनन् त्यसकारण तिनीहरूले विशेष नियम पालन गर्नु आवश्यक थिएन र पनि तिनीहरू पापी थिए । जब तिनीहरूले परमेश्वरको इच्छा थाहा पाएर पनि त्यसको विरुद्धमा जान्थे, तिनीहरूले पाप गर्थे । स्वाभावैले मानिसहरूसंग चेतना छ । यसले तिनीहरूलाई सही र गलतको बीचको भिन्नता भन्दछ । पावल भन्छन मोशाको व्यवस्थाविना नै “अन्यजातिहरू व्यवस्थाले जे माग गर्दछ, त्यो तिनीहरूको हृदयमा लेखिएको देखाउछन् ।” घृणा र डाह गर्नु, चोरी गर्नु र हत्या गर्नु यो गलत हो भन्ने कुरा मानिसहरूलाई थाहा छ । जब तिनीहरू यस्तो प्रकारको कार्य गर्दछन, यद्यपि यो कुरा तिनीहरू राम्ररी जान्दछन, तैपनि तिनीहरू पाप गर्छन । तिनीहरू दण्डको योग्यका छन् । पावल चेतावनी दिन्छन, “त्यो त्यस दिन हुनेछ जब परमेश्वरले येशू ख्रीष्टद्वारा मानिसहरूका गुप्त कुराको इन्साफ गर्नुहुनेछ ।” अन्यजातिहरूलाई सहायताको खाँचो छ, र यहूदीहरूलाई पनि ।

याद गर्नु पर्ने कुराहरु:

१७.मोशाको व्यवस्थामुनि थिएनन् तर तिनीहरूसंग भिन्न व्यवस्था थियो । यो व्यवस्था(नियम) तिनीहरूको

.....मा लेखिएको थियो ।

१८. स्वाभावद्वारा मानिसहरूसंग.....छ । जब तिनीहरू चेतनाको विरुद्ध काम गर्छन तिनीहरूहुन्छन ।

१९. पापीहरूले भोग्नेछ ।

(पेज नं.३५ मा उत्तर जाँचुहोस्)

यहूदीहरू पापी छन् (रोमी २:१७-३:८)

(रोमी २:१७-२४ सम्म पढनुहोस्)

तर यदि तिमी यहूदी हुँ भनि व्यवस्थामा भर परेर परमेश्वरसंगको सम्बन्धमा घमण्ड गर्दछौ, र उहाँको इच्छा जान्दछौ, र व्यवस्थाबाट सिकाइएका उत्तम कुराहरु मन्जूर गर्दछौ, र यदि तिमीलाई यो निश्चय छ कि तिमी अन्धाको अगुवा हो, अन्धकारमा हुनेहरूका निमित्त ज्योति हो, मूर्खहरूलाई सुर्धाछौ, अपरिक्वहरूलाई शिक्षा दिन्छौ, किनभने व्यवस्थामा नै सम्पूर्ण बुद्धि र सत्यता प्राप्त गरेका छौ-

यसरी जब तिमी अरुहरुलाई सिकाउँछौ, त के आफूलाई चाहिँ सिकाउँदैनौ ? जब तिमी चोरीको विरुद्धमा प्रचार गर्छौ, के तिमी आफैँ चोरी गर्छौ ? तिमी, जसले व्यभिचार नगर भनि भन्छौ, के तिमी आफैँ व्यभिचार गर्छौ ? तिमी, जो मूर्तिहरु घिनाउँछौ, के तिमी आफैँ मन्दिरहरु लुट्छौ ? तिमी, जो व्यवस्थामा घमण्ड गर्दछौ, के व्यवस्था उल्लङ्घन गरेर परमेश्वरको अनादर गर्छौ ? किनभने, लेखिएको छ, “अन्जातिहरुका बीचमा परमेश्वरको नाउँ तिमीहरुद्वारा नै निन्दित भएको छ ।” (यशैया ५२:५, इजकिएल ३६:२२)

पावलले अन्यजातिहरुको यौनकृत्याकलाप र अरु प्रकारका खराब आचरणहरु पाप थिए भनेर स्पष्टसँग देखाइदिएका छन् अब उनी आफ्नो यहूदी पाठकहरुतिर फर्कन्छन् । बाहिरतिर हेर्दा अन्यजाति छिमेकीहरु जस्तै यहूदीजाति खराब देखिदैनन् । तर यहूदीहरुसँग पनि उनीहरुको पाप थियो । एउटा घमण्ड थियो । परमेश्वरले यहूदीहरुलाई ती मानिसहरुको रूपमा चुन्नुभएको थियो जसबाट मुक्तिदाताको जन्म हुने थियो । उहाँले तिनीहरुलाई अरु जाति बाट अलग्गै रहन विशेष नियम दिनुभएको थियो, तिनीहरु विशेष जाति भएको कारण यहूदीहरु सजिलैसँग तिनीहरु अरु भन्दा असल छन् भन्ने विश्वास गर्दथे । पावल तिनीहरुलाई भन्छन्, “तिमीहरु परमेश्वरको नजिकका हौ भनेर घमण्ड गर्छौ ।” तिनीहरुका पापको कारण तिनीहरु पवित्र परमेश्वरको नजिक छैनन् भन्ने कुरा तिनीहरुले महसुस गरेनन् । यहूदीहरुको बीचमा भएको दोस्रो पाप पाखण्डीपना थियो । तिनीहरु अर्कालाई यसो नगर्नु भन्दथे, तर आफू त्यही गर्थे । उदाहरण लागि, तिनीहरु अर्कालाई चोरी गर्नु हुँदैन भनेर सिकाउँथे तर स्वयं चोर्दथे । यस प्रकार परमेश्वरको अनादर भएको थियो यद्यपि अन्यजातिले यस्तो देखे र परमेश्वरको नामको विरुद्ध खराब कुरा बोले । यसरी यहूदीहरु पनि अन्यजातिहरु जस्तै दोषी थिए ।

परमेश्वरले मोशालाई दश आज्ञा दिनुभयो ।

याद गर्नु पर्ने कुराहरु:

२०. यहूदीहरुको बीचमा दुइवटा पाप र
..... थिए ।

२१. यहूदीहरु घमण्डी थिए कारण तिनीहरु परमेश्वरका
..... मानिस थिए ।

२२. किनकि यहूदीहरु जे प्रचार गर्थे व्यवहारमा ल्याउँदैनथे, यद्यपि
यहूदीहरुको परमेश्वरको बारेमा खराब कुरा बोल्थे ।
(पेज नं.३५ मा उत्तर जाँच्नुहोस्)

(रोमी २:२५-२९ सम्म पढ्नुहोस्)

व्यवस्था पालन गर्दछौ भनेता खतनाबाट साँच्चै लाभ हुन्छ, तर
व्यवस्था उल्लङ्घन गर्दछौ भनेता तिम्रो खतना बेखतना हुन्छ । यदि
शरीरमा बेखतना भएकोले व्यवस्थाका धार्मिक-विधान पालन गर्दछ
भने, के त्यसको बेखतना खतना नै गनिनेछैन र ? तब शरीरमा
खतना नभएर पनि व्यवस्था चाहिँ पालन गर्नेहरुले, लिखित व्यवस्था
भएका र खतना पनि भएका तिमीहरु व्यवस्था उल्लङ्घन गर्नेहरुलाई
दोषी ठहराउँछन् । बाहिरी रूपले मात्र यहूदी हुनेचाहिँ साँचो यहूदी
होइन, त्यसरी नै साँचो खतना पनि बाहिरी र शारीरिक कुरा होइन ।
यहूदी त्यो हो, जो भित्री रूपले यहूदी हो, र साँचो खतना चाहिँ
हृदयको कुरो हो, यो आत्मिक कुरा हो, लिखित व्यवस्थाको कुरा
होइन । यस्तो मानिसको प्रशंसा मानिसहरुबाट होइन, तर
परमेश्वरबाट हुन्छ ।

किनकि परमेश्वरले यहूदीजातिलाई ती मानिसहरुको रूपमा
चुन्नुभएको थियो जसबाट येशू प्रतिज्ञा गरिएको मुक्तिदाता जन्मनु
हुने थियो, उहाँले यहूदीहरूसँग विशेष संभौता, एउटा करार बाँध्नु
भएको थियो । खतना भएर, एउटा यहूदी परमेश्वरले आफ्ना
मानिससँग बाँध्नु भएको करारसँग स्पष्टता साथ उ मन्जुरी
जनाउथ्यो । तापनि, खतना भएका यहूदीहरुले परमेश्वरको करारमा
तिनीहरुबाट माग गरिएको कुरा गरेका थिएन, तिनीहरुले वास्तवमा
तिनीहरुको खतनाको मूल्यलाई इन्कार गरिरहेका थिए । अर्को तर्फ,
यदि एउटा खतना नभएको अन्यजातिले विश्वासमा परमेश्वरको
करार स्वीकार गर्‍यो जुन उसको लागि प्रतिज्ञा गरिएको एउटा

मुक्तिदाता हुनुहुन्छ, यसरी ऊ परमेश्वरमा खतना नभएरै पनि स्वीकार्य हुन्छ । सन्त पावल देखाउछन् कि खतना बाहिरी देखिने कुरा हो । सबै भन्दा महत्वपूर्ण केहि कुरा व्यक्तिको भित्र हो, हृदयमा भएको विश्वास । यो परमेश्वरमा गरिएको भरोसा पवित्र आत्माद्वारा दिइएको छ । यो वरदान हो, यो कर्मद्वारा कमाउन सकिदैन । यस्तो प्रकारको विश्वासले परमेश्वरलाई “प्रशंसा” दिन्छ, अथवा स्वीकृत हुन्छ ।

याद गर्नु पर्ने कुराहरु:

२३. परमेश्वरले यहूदीजातिहरूसँग एउटा विशेष बाँध्नुभयो किनभने तिनीहरु कहाँ जन्मनु हुने थियो ।
२४. एउटा यहूदी खतना भएर करारसँग जनाउथ्यो ।
२५. परमेश्वरको यहूदीहरूसँगको करार संग पनि खुला थियो ।
२६. साँचो खतना बाहिरी कुरा होइन तर वरु एउटा विश्वासीको छ ।
२७. विश्वास एउटा द्वारा दिइएको हो ।
(पेज नं.३५ मा उत्तर जाँच्नुहोस्)

(रोमी ३:१-४ सम्म पढ्नुहोस्)

अब यहूदीलाई के फाइदा छ त ? अथवा खतनाको के मोल ? हर प्रकारले यसमा ज्यादै लाभ छ । सर्वप्रथम त परमेश्वरको वाणी यहूदीहरुलाई सुम्पिएको हो । यदि तिनीहरुमध्ये कसै-कसैले विश्वास गरेनन् भने, के भयो त ? के तिनीहरुको अविश्वासले परमेश्वरको विश्वासयोग्यतालाई रद्द तुल्याउँछ र ? त्यसो नहोस्, परमेश्वर सत्य र हरेक मानिस भूटो ठहरिओस् । जस्तो लेखिएको छ, “तपाईं आफ्ना वचनमा ठीक ठहरिनुहोस्, र इन्साफ हुँदा तपाईं विजय हुनुहोस् ।” (भजनसंग्रह ५१:४ हेर्नुहोस्)

केवल खतना गरिएका यहूदी मात्रै नभएर प्रतिज्ञा गरिएको मुक्तिदातामा विश्वासद्वारा अन्यजातिहरु पनि बचाइएका हुन सक्नेछन्, परमेश्वरको करार मुनि विशेष जाति भएकोमा के यहूदीहरुलाई कुनै फाइदा छ ? पावल भन्छन्, “हो फाइदा छ,”

पुरानो नियम, उहाँले लेख्नुभएको वचन मोशा र अगमवक्ताहरूद्वारा परमेश्वरले चुन्नुभएको आफ्ना मानिसहरूलाई दिनुभयो ।
 त्यहाँ थियो, र सधैं हुनेछ, केही जो परमेश्वरको वचन स्वीकार्दैनन् के तिनीहरूको अविश्वासले परमेश्वरको विश्वास योग्यतालाई रद्द तुल्याउँछ र ? पावल भन्छन्, “त्यसो नहोस” भजनकार सत्य भन्छन् परमेश्वर “जे कुरा उहाँ गर्नु हुन्छ त्यसमा “ठीक” र “निष्पक्ष” हुनुहुन्छ । अब पावल पद ५-८ मा एउटा विचार दर्शाउँछन् कि एउटा “मानवीय तरिकाको सोचाइ” परमेश्वरको निष्पक्षताको विरुद्धमा खडा हुन सक्छ;

(रोमी ३:५-८ सम्म पढ्नुहोस्)

तर हाम्रो अधार्मिकताले परमेश्वरको धार्मिकतालाई प्रकाशमा ल्याउँछ भने, हामी के भनौ ? के परमेश्वरको क्रोध हामीमाथि आइपर्दा उहाँले अन्याय गर्नुहुन्छ ? (म मानिसले जस्तै तर्क गर्दछु) कदाचित् होइन ! त्यसो भए, परमेश्वरले संसारको इन्साफ कसरी गर्न सक्नुहुन्थ्यो र ? तर यदि मेरो भूटले गर्दा परमेश्वरको सत्यता उहाँकै महिमाको निम्ति प्रशस्त हुन्छ भने, किन पापी भै इन्साफमा परिरहेको छु ? त्यसो भए, असल होस् भनेर खराबी नै किन नगर्ने त ? कोही-कोही मानिसहरूले हामी त्यसै भन्छौं भनी हामीलाई तिनीहरूको दोषारोपण न्यायसङ्गतै छ ।

मानव तर्कले भन्छ, “जब पापी मानिस गलत हुन देखिन्छन्, परमेश्वरको पवित्रता भन् बढी स्पष्टसँग प्रकट हुन्छ । त्यो परमेश्वरको लागि फाइदा हो । के त्यसको लागि परमेश्वरले उसलाई दण्ड दिने ?” पावल अर्को भयानक गलत सुझावको बारेमा भन्दछन् जो केही भूटा शिक्षकहरूले उनमाथि आरोप लगाइरहेका थिए, तिनीहरूले उनको अनुग्रहको यो शिक्षालाई गलत प्रकारले बुझेका थिएकः “खराब कार्य गर ताकि असल कुरा हुनेछ ।” पावल स्पष्टतया भन्छन्: जब तिनीहरू न्यायको दिनमा दोषी भेटाईनेछन् तब परमेश्वरको निष्पक्षता स्पष्ट देखिनेछ ।

याद गर्नु पर्ने कुराहरु:

२८. यहूदीहरु ठूलो फाइदाको लागि खुशी भएका थिए किनभने मोशा र अगमवक्ताद्वारा परमेश्वरले तिनीहरुलाई.....

.....दिनुभएको थियो ।

२९. पावल भन्छन् परमेश्वर.....हुनुहुन्छ जब उहाँले पापीहरुलाई दण्ड दिनुहुनेछ ।

(पेज नं.३५ मा उत्तर जाँच्नुहोस्)

सबै मानिसहरु पापी छन् (रोमी ३:९-२०)

(रोमी ३:९)

उसो भए के हामी यहूदीहरु अभ असल छौं त ? अवश्य छैनौं, किनकि सबै मानिस, यहूदी र अन्यजातिहरु दुवै पापको वशमा छन् भनी मैले दोष लगाइसकेको छु ।

पावल एउटा यहूदी थिए, र यो पत्रका केही पाठकहरु यहूदीहरु थिए । पावल प्रश्न गर्छन्, “के हामी यहूदीहरु अभ असल छौं त ? तब आफ्नो प्रश्नको उत्तर स्वयं दिन्छन्: अवश्य छैनौं ! हामीले पहिले नै भनेकाछौं यहूदीहरु पापी छन् ।” अन्यजातिहरु असल छैनन् ।

तिनीहरुका घृणित यौन दुराचारका पापहरु र अध्याय एकमा अभ तिमीहरुले दुष्ट(खराब) कुराहरु बोलेका सम्झना गरौ ।

सबै मानिसहरु पापी छन् ।

(रोमी ३:१०-१८ सम्म पढ्नुहोस्)

जसो लेखिएको छ, “धर्मी कोही छैन, एक जना पनि छैन, बुझ्ने कोही छैन, परमेश्वरलाई खोज्ने कोही छैन । ती सबै बरालिएका छन्, तिनीहरु एकसाथ बेकम्मा भएका छन् । कसैले असल गर्दैन, असल गर्ने एक जना पनि छैन ।” —(भजनसंग्रह १४:१-३, ५३:१-३, उपदेशक ७:२०) “तिनीहरुका घोका खुला चिहान हुन्, तिनीहरु आफ्ना जिब्राले छलका कुरा गर्छन् ।” —(भजनसंग्रह ५:९) “सर्पको विष तिनीहरुका ओठमा छ ।” —(भजनसंग्रह १४०-३) “तिनीहरुका मुख सराप र तीता कुराले भरिएका छन् ।” —(भजनसंग्रह १०:७) “तिनीहरुका खुट्टा रक्तपात गर्नलाई छिटा छन् । विनाश र दुर्दशा

तिनीहरुको बाटोमा छन् । र शान्तिको बाटो तिनीहरुले चिनेका छैनन् ।”-(यशैया ५९:७-८) “तिनीहरुका आँखाको सामने परमेश्वरको भय छैन ।”
 -(भजनसंग्रह ३६:१)

आदम र हव्वा पापमा परे देखि नै, तिनीहरुको हरेक पुस्ताहरुमा पाप फैलिदै आएको छ । पद १०-१२ सम्म पावलले छ पटक कोही पनि परमेश्वरमा योग्य छैन भन्छन् । पद १२ मा सबै बेकम्मा भएका छन् भनेर दुई पटक भन्छन्, यो धेरै वचनका खण्डहरुबाट आधारित उनले उल्लेख गरेका छन् प्राय गरेर भजनसंग्रह बाट ।

(रोमी ३:१९,२० पढनुहोस्)

अब हामी जान्दछौं, जे-जति व्यवस्थाले भन्छ, व्यवस्थामुनि हुनेहरुलाई नै भन्छ, कि हरेक मुख चूप रहोस्, र सारा संसार परमेश्वरको अगि जावफदेही होस् । यसैकारण व्यवस्थाको कर्मले कोही प्राणी उहाँको दृष्टिमा धर्मी ठहरिनेछैन, किनकि व्यवस्थाद्वारा नै पापको चेतना हुन्छ ।

व्यवस्था परमेश्वरको वचनको एक भाग हो परमेश्वरले हामीबाट के आशा राख्नुहुन्छ, यसले भन्दछ । किनकि हामी पापीहरुले परमेश्वरको व्यवस्थाले जे माग गर्दछ पूरा गर्न सक्दैनौं, व्यवस्थाले हामीलाई परमेश्वरको अगाडि धर्मी पार्न सक्दैन । यसको विभिन्न उद्देश्य छ । यसले हामीलाई हाम्रो मुक्तिदाताको आवश्यकता देखाउँछ ।

याद गर्नु पर्ने कुराहरु:

३०. कति मानिसहरु पापी छन् ?

३१. परमेश्वरको व्यवस्थाले हामीलाई भन्छ, परमेश्वर

..... के

३२. पापीहरुले व्यवस्था पालन गर्न सक्दैनन्, व्यवस्थाले हामीलाई परमेश्वरको अगाडि पार्न सक्दैन ।

३३. व्यवस्थाको उद्देश्य हो ।

(पेज नं.३५ मा उत्तर जाँच्नुहोस्)

याद गर्नु पर्ने कुराहरुको उत्तर:

१.सृष्टि गरिएको संसार,२.आज्ञाकारिता,३.पाप गरिरहेका, ४.अन्यजातिहरु,
५.आराधना, पूजा-प्राणीहरुको, ६.अनादर, ७.तिनीहरुलाई गर्न दिनु, ८.वरदान,
९.समयौनी, १०.हत्या, भगडा, चोरी, घृणा, ११.मर्नु, १२.प्रोत्साहन, १३.आफै,
१४.पश्चात्ताप, १५.असल कार्य, विश्वास, १६.वरदान, १७.अन्यजाति,हृदयहरु,
१८.चेतना, पाप गरिरहेका, १९.दण्ड, २०.घमण्डा पाखण्डी, २१.विशेष,
२२.अन्यजाति, २३.सम्झौता, येशू, २४.मन्जूरी, २५.अन्यजाति, २६.हृदय,
२७.वरदान, पवित्र आत्मा,२८.बाइबल पुरानो नियम, २९.निष्पक्ष, ३०.सबै,
३१.हामी बाट के आशा राख्नु हुन्छ, ३२.ठिक (धर्मी), ३३.हाम्रो आवश्यकताको
लागि एउटा मुक्तिदाता देखाउँछु ।

जाँच -विश्वासद्वारा धर्मी:
रोमीहरुको पत्रको एउटा अध्ययन

अध्याय दुई

कृपया “याद गर्नु पर्ने कुराहरु” पुनरावलोकन गर्नुहोस्

१. मानिसहरुले बाट भन्न सक्छन् कि त्यहाँ परमेश्वर हुनुहुन्छ भनेर ।
२. मानिसहरु तिनीहरुको सृष्टिकर्ता परमेश्वर प्रतिको हुनु पर्छ ।
३. जब मानिसहरु परमेश्वरप्रति आज्ञाकारी हुँदैनन् तिनीहरु हुन्छन् ।
४. यौनकृया परमेश्वरबाटको वरदान हो । धेरै अन्यजातिहरुले अपनाएर परमेश्वरको वरदान बिगारे ।
५. त्यस्तो प्रकारको कार्य गर्नाले अन्यजातिहरुले पर्थ्यो ।
६. त्यस्तो प्रकारको पाप गम्भीर हो तर यो अभै सब भन्दा खराब हो जब पापीहरु एक अर्कोलाई त्यही गर्न दिन्छन् ।
७. परमेश्वर पापी प्रति धैर्यवान हुनुहुन्छ तिनीहरुलाई गर्ने समय दिनुहुन्छ ।
८. उद्धार द्वारा कमाउन सकिदैन यो येशूले जे गर्नु भएको छ त्यसमा द्वारा आउँछ ।
९. अनन्त जीवन विश्वासीहरुलाई परमेश्वरले दिनुभएको हो ।

१०.मोशाको व्यवस्थामुनि थिएनन् तर तिनीहरूसँग
भिन्न व्यवस्था थियो । यो व्यवस्था(नियम) तिनीहरूको
..... मा लेखिएको थियो ।

११. स्वाभावद्वारा मानिसहरूसँग..... छ । जब तिनीहरू
चेतनाको विरुद्ध काम गर्छन् तिनीहरूहुन्छन् ।

१२. यहूदीहरूको बीचमा दुइवटा पापर
..... थिए ।

१३. परमेश्वरले यहूदीजातिहरूसँग एउटा विशेष
बाँध्नुभयो किनभने तिनीहरू कहाँ जन्मिनु हुने थियो ।

१४. यहूदीहरू ठूलो फाइदाको लागि खुशी भएका थिए किनभने
मोशा र अगमवक्ताद्वारा परमेश्वरले तिनीहरूलाई
..... दिनुभएको थियो ।

१५. परमेश्वरको व्यवस्थाले हामीलाई भन्छ
परमेश्वर..... के । पापीहरूले व्यवस्था
पालन गर्न सक्दैनन्, व्यवस्थाले हामीलाई परमेश्वरको अगाडि
..... पार्न सक्दैन ।

१६. व्यवस्थाको उद्देश्य..... हो ।

(उत्तर जाँचनको लागि पेज नं. २०९ मा हेर्नुहोस्)

विश्वासद्वारा धर्मी

तीन अध्याय

पापीहरु धर्मी ठहर्न्याइएका छन अथवा पाप क्षमा
गरिएकाछन

रोमी ३ २१-५ २१

विश्वासद्वारा धर्मी:

रोमीहरुलाई पत्रको एउटा अध्ययन

तीन अध्याय:

पापीहरु धर्मी ठहर्‍याइएका छन् अथवा पाप क्षमा गरिएका छन्

पापीहरु धर्मी ठहर्‍याइएका छन् अथवा पाप क्षमा गरिएका छन्
(रोमी ३:२१-३१)

(रोमी ३:२१-२२ सम्म पढ्नुहोस्)

तर अब त व्यवस्थाविनै परमेश्वरबाट आउने धार्मिकता प्रकट भएको छ । त्यसैको गवाही व्यवस्था र अगमवक्ताहरुले दिएका छन् । येशू ख्रीष्टमा विश्वास गर्ने सबैमाथि परमेश्वरको धार्मिकता विश्वासद्वारा प्रकट भएको छ । किनभने केही भेद छैन,

अध्याय दुइ धेरै निरुत्साहित सुचनामा समाप्त भयो । यसले सबै मानिसहरु पापी हुनु भनेको छ । हामी कोही पनि परमेश्वरको अंग धर्मी छैन । अध्याय तीन तर भन्ने महत्वपूर्ण शब्दबाट शुरु हुन्छ । हामीसंग धार्मिकता छैन तर हाम्रो समस्याको समाधान छ । यो बाइबलमा “व्यवस्था र अगमवक्ता” भनिएको छ । यो हामीले सोचेको भन्दा सम्पूर्ण भिन्न एउटा योजना हो । धर्मी ठहरिनलाई परमेश्वरको आज्ञा (व्यवस्था) पालन गर्नु पर्छ भन्ने विचार हामीमा थियो । तर हाम्रो गराईलाई परमेश्वरको योजनासित केही गर्नु छैन । येशू ख्रीष्टले हाम्रो लागि जे गर्नुभयो ती कुराहरुसंग यसले सबै थोक गर्दछ ।

(रोमी ३:२२ ख-२५ पद सम्म पढ्नुहोस्)

किनभने केही भेद छैन, किनकि सबैले पाप गरेकाछन् , र परमेश्वरको महिमासम्म पुग्नबाट चुकेका छन् । परमेश्वरका अनुग्रहको वरदानले ख्रीष्ट येशूमा भएको उद्धारबाट तिनीहरु सितैमा धर्मी ठहरिएका छन् । परमेश्वरले ख्रीष्टलाई उहाँको रगतद्वारा प्रायश्चित्तको बलिदान स्वरूप प्रस्तुत गर्नुभयो, जुन प्रायश्चित्त

विश्वासद्वारा ग्रहण गर्नु पर्दछ । यो काम परमेश्वरले आफ्नो धार्मिकता देखाउनलाई गर्नुभयो, किनभने उहाँको ईश्वरीय धैर्यमा अगाडिका पापहरुलाई उहाँले वास्त गर्नुभएको थिएन ।

त्यही मुक्तिको योजना सबै मानिसहरुमा लागू हुन्छ, यहूदी र अन्यजातिहरुमा पनि । हरेकले पाप गरेकाछन् । हरेक मानिस मृत्युको योग्य छन् । तर येशू हाम्रो सट्टामा मर्नको लागि पृथ्वीमा आउनुभयो । उहाँ हाम्रो प्रतिस्थापक हुनुभयो । परमेश्वरले उहाँको बलिदानलाई यस संसारका हरेक पापीहरुको सबै पापको लागि मूल्य चुकाएको रुपमा स्वीकार्नुभयो । किनभने पापको मूल्य तिरिसकेको छ । परमेश्वरले पापीहरुलाई अहिले क्षमा गर्न सक्नुहुन्छ । परमेश्वरले क्षमा दिइएको पापीहरुलाई धर्मीको रुपमा हेर्नु हुन्छ । परमेश्वरले पापीहरुलाई धर्मीको रुपमा घोषणा गर्नुहुन्छ । र यो परमेश्वरको अनुग्रहको एउटा पूर्ण सित्तैको वरदान हो ।

याद गर्नु पर्ने कुराहरु:

१.ले पाप गरेकाछन् र हरेकयोग्यका छन् ।
 २. खीष्ट हाम्रो सट्टा.....भयो हाम्रो.....को मूल्य चुकाउनुभयो ।
 ३. किनभने पापको मूल्य तिरिएको छ, परमेश्वरले पापीहरुलाई अहिलेगर्न सक्नुहुन्छ ।
- (पें नं. ६० मा उत्तर हेर्नुहोस्)

(रोमी ३:२५ ख, २६ पढनुहोस्)

यो काम परमेश्वरले आफ्नो धार्मिकता देखाउनलाई गर्नुभयो, किनभने उहाँको ईश्वरीय धैर्यमा अगाडिका पापहरुलाई उहाँले वास्ता गर्नुभएको थिएन । परमेश्वर आफै धर्मी हुनुहुन्छ र येशूमा विश्वास राख्नेहरुलाई उहाँले धर्मी ठहराउनुहुन्छ भन्ने कुरा प्रमाण गर्नलाई उहाँले वर्तमान समयमा यो गर्नुभयो ।

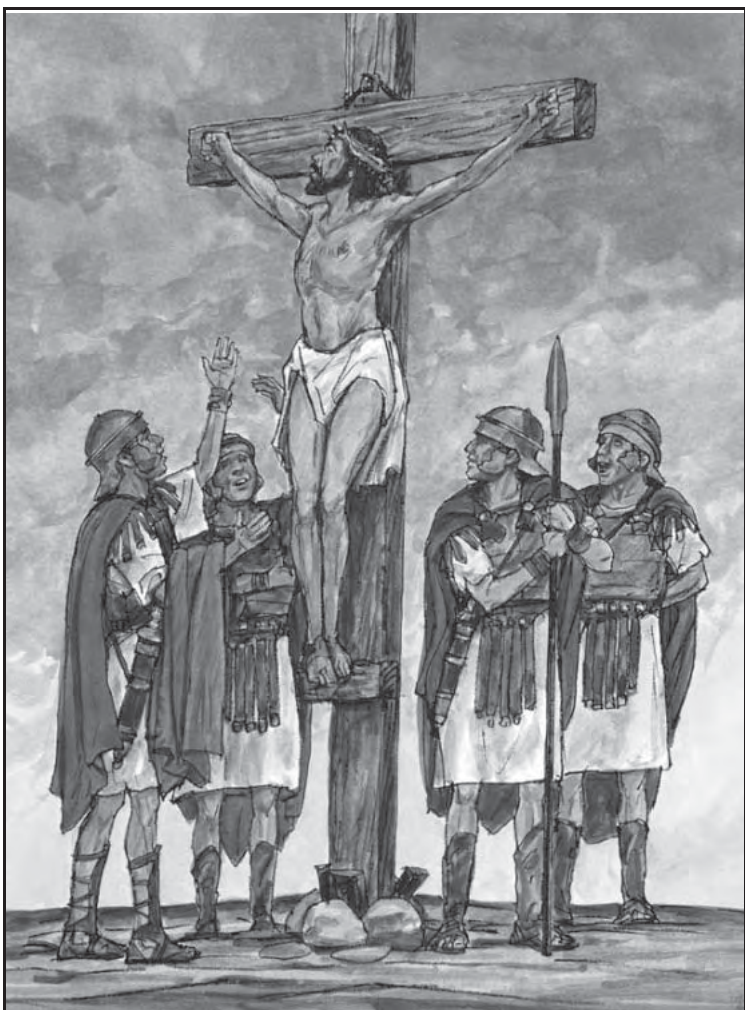
परमेश्वर आफ्नो व्यवहारमा निष्पक्ष हुनुहुन्छ भनेर पावलले पहिले नै वर्णन गरिसकेका छन् । यहाँ अर्को उदाहरण छ । पाप गम्भीर

भएको कारण पापीहरु मारिन योग्यका छन् । परमेश्वर एउटा दयालु बुढो हजुरबुबा जस्तो हुनु हुन्न जसले पापीहरुलाई, “सबै ठीकै छ, । वास्तवमा म ती सबै प्रथम स्थानमा दश आज्ञाको बारेमा गम्भीर थिएन” भन्दछ । त्यस्तो होइन पापको मूल्य चुकाउनु आवश्यक छ । जब ख्रीष्ट हाम्रा सबै पापहरुलाई उहाँले बोकेर क्रूसमा मर्नुभयो ती सबै चुक्ता गरिएका छन् परमेश्वरको निष्पक्षताले हामीलाई सान्त्वना दिन्छ कि हाम्रा पापहरुको मूल्य चुकाइएको छ र हामीलाई क्षमा गरिएको छ ।

(रोमी ३:२७,२८ पढनुहोस्)

तब हाम्रो घमण्ड कहाँ गयो ? त्यसको त ठाउँ नै छैन । कुन सिद्धान्तमा यसो गर्ने त ? यो कर्मको सिद्धान्तद्वारा हुने ? कदाचित होइन ! यो त विश्वासको सिद्धान्तबाट मात्र हुन सक्छ । यसकारण व्यवस्थाका कर्महरुको पालनविना विश्वासद्वारा नै मानिस धर्मी ठहरिन्छ भनी हामी ठान्छौ ।

व्यवस्था पालन गरेर मानिस बचाइन सक्दैन । वास्तवमा, कुनै कार्य गरेर त्यसद्वारा तिनीहरु बचाइएका छैनन् । यद्यपि विश्वास गर्ने कुरा पनि हामीले केहि थोक कमाउने कुनै कार्य होइन । बाइबलको यो अनुवाद “हामी बचाइएका छौ किनकि हामी विश्वास गर्छौ ।” प्रयोग गरिरहेकाछौ, यो अनुवादको अर्थ उद्धार कमाउन विश्वासद्वारा हामीले केही गर्नु पर्छ भनेर गलत बुझाईमा पार्न सक्छ । यो भन्नु अभै ज्यादा उत्तम छ, “हामी विश्वासद्वारा बचाइएका छौ ।” विश्वास केवल “हात” हो कि जसले परमेश्वरबाट एउटा निःशुल्क उपहार स्वरूप क्षमादान प्राप्त गर्छ । स्मरणरहोस् यो पुस्तकको शिर्षक विश्वासद्वारा धर्मी ठहरिनु हो ।

हाम्रो पापको दण्ड भोग्न येशू क्रूसमा मर्नुभयो ।

याद गर्नु पर्ने कुराहरु:

४. मानिसहरु तिनीहरुले गरेर बचाइन सक्दैनन् ।
 ५. पनि हामीले गर्ने कुनै एउटा कार्य होइन जो हामी गछौं ।
 ६. हामीले विश्वासको कार्य गरेको ले बचाइएका छैनौ तर विश्वास बचाइएका छौ ।
 ७. विश्वासले परमेश्वरबाट एउटा स्वरूप क्षमादान प्राप्त गर्छ ।
- (पें नं. ६० मा उत्तर हेर्नुहोस्)

(रोमी ३:२९-३१ सम्म पढनुहोस्)

के परमेश्वर केवल यहूदीहरुकै मात्र परमेश्वर हुनुहुन्छ र ? के उहाँ अन्यजातिहरुका पनि परमेश्वर हुनुहुन्छ । किनकि परमेश्वर एउटै हुनुहुन्छ । उहाँले खतनावाललाई तिनीहरुका विश्वासको आधारमा र खतना नभएकालाई तिनीहरुको विश्वासद्वारा धर्मी ठहराउनुहुन्छ । तब के हामी यही विश्वासद्वारा व्यवस्थालाई रद्द गर्ने ? कदाचित् होइन ! बरु हामीहरु त व्यवस्थालाई कायम पो राख्छौ ।

परमेश्वर एक हुनुहुन्छ । उहाँ यहूदी र अन्यजातिको परमेश्वर हुनुहुन्छ । मुक्तिको मार्ग एउटै छ र त्यो खीष्टमा विश्वासद्वारा हो । उहाँमा भरोसा राख्ने कार्य यहूदी र अन्यजातिहरु दुवैको हो ।

विश्वासद्वारा धर्मी (रोमी ४:१-२५)

अब्राहामको विश्वास

(रोमी ४:१-५ सम्म पढनुहोस्)

अब, शरीर अनुसारका हाम्रा पुर्खा अब्राहामको सम्बन्धमा हामी के भनौ त ? यदि अब्राहाम कामद्वारा धर्मी ठहरिएका भए उनलाई घमण्ड गर्ने केही ठाउँ रहनेथियो, तर परमेश्वरको अगाडि त होइन । किनकि पवित्र शास्त्रले के भन्छ ? “अब्राहामले परमेश्वरमाथि विश्वास गरे, र त्यो उनको निम्ति धार्मिकता गनियो ।”^१ (उत्पत्ति १५:६ हेर्नुहोस्) अब काम गर्नेले जुन ज्याला पाउँछ त्यो दान होइन, तर त्यो उसको पाउने हक हो । जसले कर्म चाहिँ गर्दैन, तर

भक्तिहीनलाई धर्मी ठहराउनुहुने परमेश्वरमाथि भरोसा राख्नु, त्यस्तो मानिसको विश्वास धार्मिकता गनिन्छ ।

यहूदीहरु र अन्यजातिहरु दुवैको लागि परमेश्वरको मुक्तिको योजना एउटै हो । यो विश्वासद्वारा हुन्छ, न कामद्वारा । पावल हामीलाई एउटा यहूदी अब्राहामको उदाहरण दिएर शुरू गर्छन् । वचनले स्पष्टतया भन्छ, “अब्राहामले परमेश्वरमा विश्वास गरे ।” यसले कर्मको बारेमा केही भन्दैन । यसकारण महान अब्राहामले घमण्ड गर्न सकेनन् । उनले केही पनि कार्य गरेनन् । उनको विश्वासले एउटा निःशुल्क उपहार परमेश्वरबाट धार्मिकता प्राप्त गरे । प्रत्येक दिनको संसारमा, यदि एउटा मानिसले कसैको लागि केही कार्य गर्दछ, भने मालिकले उसलाई कमाईको रूपमा पैसा दिन्छ, भने त्यो कमाउनु हो । यो ज्याला हो तर उपहार होइन । तर परमेश्वरमा यो पूर्णतया फरक छ । परमेश्वरले विश्वासीहरुलाई खीष्टले आर्जेको एउटा उपहार स्वरूप त्यो धार्मिकता प्रदान गर्नुहुन्छ ।

याद गर्नु पर्ने कुराहरु:

८. यहूदीहरु र अन्यजातिहरु दुवै द्वारा बचाइएका हुन र द्वारा होइनन् ।

९. अब्राहामले क्षमादान प्राप्त गर्न कुनै कार्य गरेनन्, त्यसकारण उनले गर्न सक्दैनन् ।

(पें नं. ६० मा उत्तर हेर्नुहोस्)

विश्वासद्वारा धर्मी

(रोमी ४:६-८ पढ्नुहोस्)

परमेश्वरले कर्मविना नै धार्मिक गन्नुहुने मानिसलाई यी वचनद्वारा दाऊदले धन्यका भन्छन्, “तिनीहरु धन्यका हुन्, जसका अपराधहरु क्षमा भएका छन्, र जसका पापहरु ढाकिएका छन् । त्यो मानिस धन्यको हो, जसको पापको लेखा परमप्रभुले लिनुहुन्छ ।”

(भजनसंग्रह ३२:१,२ हेर्नुहोस्)

दाऊदले परमेश्वरको सहायताद्वारा गोल्यतलाई हराए ।

राजा दाऊद अर्को यहूदी विश्वासीको उदाहरण हुन् जसले परमेश्वरको प्रतिज्ञामा भरोसा राखेका थिए र विश्वासद्वारा धर्मी ठहरिएका थिए, अन्य कृयाकलाप बिना नै धर्मी ठहरिएका थिए । राजा दाऊदको भजनले हामीलाई प्रष्ट देखाउँछ कि विश्वासद्वारा धर्मी हुनुको केन्द्र बिन्दु पापको क्षमा हो । यसले मानिसहरुलाई परमेश्वरमा धर्मी बनाउँछ ।

पावलले खतना भएका दुइ यहूदी विश्वासीहरुको उदाहरण दिइएको छ, अब्राहाम र दाऊद, विश्वासद्वारा बचाइएका थिए । अब प्रेरित हामीलाई यो देखाउँछन् कि त्यही मुक्तिको योजनाले खतना नभएका अन्यजातिहरुलाई पनि काम गर्छ जसले विश्वास गर्छन् ।

(रोमी ४:९-१२ पढनुहोस्)

के यो आशीर्वाद खतनावालहरुका निम्ति मात्र हो ? कि बेखतनावालहरुका निम्ति पनि हो ? अब्राहामको निम्ति त उनको विश्वास नै धार्मिकता गनिएको थियो भनी हामी भन्दछौं । तब कसरी यो उनको निम्ति धार्मिकता गनियो ? उनको खतना हुनु भन्दा अघि वा पछि ? उनको खतना भइसकेपछि होइन, तर अघि । खतना नहुँदै विश्वासद्वारा पाउने धार्मिकताको चिन्ह वा छाप स्वरूप उनले खतना पाएका थिए । खतनाविनै विश्वास गरेर धर्मी गनिएका सबैका उनी पिता होऊन् भन्ने उद्देश्यले यो भएको हो । उनी ती खतनावालहरुका पनि पिता हुन्, जसका खतना भएको मात्र होइन, तर जसले विश्वासको त्यही नमूनालाई पछ्याउँछन्, जुन विश्वास खतना हुन अघि हाम्रा पिता अब्राहाममा थिए ।

पावल प्रश्न गर्छन्, “कहिले परमेश्वरले अब्राहामको विश्वासलाई धार्मिकतामा गणना गर्नुभयो ? उनको खतना हुनु भन्दा पहिले अथवा पछाडि ?” प्रश्न महत्वपूर्ण छ किनभने खतना नभएका अन्यजातिहरु बचाइन सक्छन् भनेर यसले निर्णय गर्छ । प्रश्नको उत्तर पाउन उत्पत्तिको पुस्तक हेर्न आवश्यक छ । उत्पत्ती १२:१-३ ले हामीलाई भन्छ ७५ वर्षको उमेरमा अब्राहामलाई परमेश्वरले उनलाई घरबाट निस्कन र एउटा नयाँ देशमा जान भन्नुभयो । त्यहाँ परमेश्वरले एउटा ठूलो जाति बनाउँदै हुनुहुन्थ्यो । अब्राहामले

विश्वास गरे र गए । प्रतिज्ञा गरिएको पुत्रको जन्मको लागि उनले २५ वर्ष पर्खनु पर्ने त्यो समय उनलाई थाहा थिएन ।

उत्पत्ती १५:५,६ मा परमेश्वरले आफ्नो प्रतिज्ञा दोहऱ्याउनुभयो अब्राहमलाई सान्त्वना दिदै कि उनका सन्तान ताराहरु भन्दा बढी हुनेछन् भनेर , यहाँ हामीलाई भनिएको छ, “अब्राहमले परमप्रभुमा विश्वास गरे र यो तिनको निम्ति धार्मिकता गनियो ।” यो समयमा अब्राहम परमेश्वरसँग धर्मी ठहरीएका थिए । धेरै वर्ष पछि जब अब्राहम ९९ वर्षको उमेरमा पुगे अभै पनि प्रतिज्ञा गरिएको उत्तराधिकारी थिएन । परमेश्वरले धेरै पूर्वाहरुको आफ्नो प्रतिज्ञा फेरि दोहऱ्याउनु भयो यो समयमा अब्राहमसँग उहाँले औपचारिक करार (प्रतिज्ञा) बाँध्नुभयो । त्यो करारले अब्राहम र उनका सन्तानहरुलाई खतना हुन लगाउँछ उत्पत्ती १७:९,१०) । यसले यो देखाउँछ अब्राहमलाई खतना गर्न धेरै पछिबाट भनिएको छ पहिले नै उनी धर्मी घोषित भईसकेका छन् । खतनाले अब्राहमलाई परमेश्वरसँग धर्मी ठहऱ्याएको थिएन । उनको विश्वासले धर्मी ठहऱ्याएको थियो ।

याद गर्नु पर्ने कुराहरु:

१०. जब पावल खतना भएका मानिसको कुरा गर्छन उनी लाई संकेत गरि रहेकाछन्, अन्यजातिहरुलाई भनिन्छ ।

११. यहाँ प्रश्न यो हो यस्तो प्रकारको कुनै कार्य जस्तै विना नै मानिसहरु परमेश्वरमा धर्मी ठहरीन सक्छन् ।

१२. अब्राहम विश्वासद्वारा खतना हुनु भन्दा नै बाचाईएका थिए र पछि होईनन् ।

१३. हामीले गरेको कुनै कार्यले होइन.....ले बचाउँछ,
(पें नं. ६० मा उत्तर हेर्नुहोस्)

उद्धारको लागि खतना आवश्यक छैन । केवल विश्वास मात्र हो । त्यसकारण विश्वास गरेर अन्यजाति बचाइन सक्छन् । यसप्रकार, अब्राहम सबै विश्वासीका पिता हुन् खतना नभएका अन्यजाति विश्वासीहरुका र खतना भएका यहूदी विश्वासीहरु दुवैका ।

(रोमी ४:१३-१६ पढनुहोस्)

संसारको उत्तरधिकारी हुनलाई अब्राहम र उनको वंशलाई दिइएको प्रतिज्ञा व्यवस्थाद्वारा आएको हाईन, तर विश्वासको धार्मिकतबारा आएको हो । यदि व्यवस्था पालन गर्नेहरु मात्र उत्तररधिकारी हुन्छन् भनेता विश्वास रद्द र प्रतिज्ञा व्यर्थ हुन्छ । किनभने व्यवस्थाले क्रोध ल्याउँछ, तर जहाँ व्यवस्था छैन त्यहाँ अपराध पनि हुँदैन । त्यसैले यो प्रतिज्ञा विश्वासीमाथि निर्भर गर्दछ, यस हेतुले कि प्रतिज्ञा अनुग्रहमाथि भर परेर अब्राहमका सबै वंशहरुका निम्ति पक्का होस् । यो प्रतिज्ञा व्यवस्था पालन गर्नेहरुका निम्ति मात्र नभएर अब्राहमको जस्तो विश्वासमा हुनेहरुका निम्ति पनि हो, किनकि अब्राहम हामी सबैका पिता हुन् ।

यस खण्डमा पावलले धेरै महत्वपूर्ण शब्दको परिचय गराउँछन् । त्यो शब्द “प्रतिज्ञा” हो । त्यहाँ अर्को भिन्न शब्द छ, “व्यवस्था” । जब कुनै व्यक्ति भन्छ, “म तपाईंलाई केहि कुरा दिनेछु तब एउटा प्रतिज्ञा दिइन्छ ।” “व्यवस्था” ले अर्को दिशातिर काम गर्छ । यसले भन्छ, “मलाई केहि कुरा देऊ” अथवा मेरो निम्ति केहि कुरा गर ।” परमेश्वरले अब्राहामलाई एउटा धेरै ठूलो प्रतिज्ञा दिनुभयो— वास्तवमा, एउटा तीन तह भएको प्रतिज्ञा ।

१. उनी गर्इरहेको भूमि उनलाई पैतृक सम्पत्तिको रूपमा प्राप्प हुनेछ;
२. उनका धेरै सन्तानहरु हुनेछन्, र
३. ती सन्तानहरुका माझ एउटा यहूदीजातिको परिवारबाट, पापबाट छुटकारा गर्ने प्रतिज्ञा गरिएको मुक्तिदाता जन्मिनु हुनेछ ।
परमेश्वरले अब्राहामबाट कुनै थोकको माग्न भएन । परमेश्वरले उनलाई केहि थोक दिने प्रतिज्ञा गर्नुभयो ।

पद १६ मा पावल भन्छन्, “प्रतिज्ञा परमेश्वरको अनुग्रहमाथि भर परेको छ । प्रतिज्ञा विश्वासद्वारा आउँछ ।” अनुग्रह त्यो अवस्था हो जसले परमेश्वरको प्रेमलाई व्यवहारमा बोल्दछ । यो प्रेम हो जसले उहाँलाई हाम्रो लागि केहि दिन लगाउँछ । यसप्रकारले यो एकदम “प्रतिज्ञा” सँग नजिकको सम्बन्ध छ । एउटा प्रतिज्ञा पूर्णरूपमा प्रतिज्ञा गर्ने व्यक्तिको उद्धारतामा भर पर्दछ । यदि प्राप्त गर्ने व्यक्तिले दिने व्यक्तिमाथि विश्वास गरेन भने प्रतिज्ञा पूरा हुँदैन ।

प्रतिज्ञाले विश्वास चाहान्छ । परमेश्वरले प्रतिज्ञा गर्नुभयो, अब्राहमले विश्वास गरे, र यो उनको निम्ति धार्मिकता गनियो ।

याद गर्नु पर्ने कुराहरु:

१४. परमेश्वरले अब्राहामलाई तीन तहको प्रतिज्ञा बनाउनु भयो ।

उहाँले प्रतिज्ञा गर्नु भयो:

क

ख

ग

१५. प्रतिज्ञा पूरा हुनको लागि प्रतिज्ञा प्राप्त गर्ने व्यक्तिको

..... चाहिन्छ ।

१६. अब्राहामले परमेश्वरको प्रतिज्ञामा गरे ।

१७. त्यहाँ माग गरिएको थिएन कि अब्राहमले प्रतिज्ञा पूरा गर्नको लागि केहि कुरा गर्नु परेको थियो ।

(पें नं. ६० मा उत्तर हेर्नुहोस्)

(रोमी ४:१७-२२ पढ्नुहोस्)

जसो लेखिएको छ, “मैले तँलाई धेरै जातिहरुका पिता बनाएको छु ।” (उत्पत्ति १७:५) जुन परमेश्वरमाथि अब्राहमले विश्वास गरे, उहाँको दृष्टिमा उनी हामी सबैका पिता हुन् । उहाले मरेकाहरुलाई पनि जीवन दिनुहुन्छ, र अस्तित्वमा नभएका थोकहरुलाई बोलाई अस्तित्वमा ल्याउनुहुन्छ । “तेरा सन्तान पनि यस्तै असंख्य हुनेछन्,” (उत्पत्ति १५:५) भनेर परमेश्वरले भन्नुभएअनुसार, आशा पटकै नहुँदा पनि अब्राहमले आशा राखी विश्वास गरे, र यसरी उनी धेरै जातिहरुका पिता बने । प्रायः सय वर्ष पुगिसकेका अब्राहाम मरेतुल्य भइसकेको आफ्नो शरीर तथा साराको कोख बाँझो भएको बुझेर पनि विश्वासमा कमजोर भएनन् । परमेश्वरको प्रतिज्ञाबारे कुनै शङ्काले उनलाई डगमगाउन सकेन, तर आफ्नो विश्वासमा दहिलो भएर उनले परमेश्वरलाई महिमा दिए । प्रतिज्ञा गर्नुभएको कुरा परमेश्वरले गर्न पनि सक्नुहुन्छ भन्ने अब्राहामलाई पूरा निश्चय थियो । यसैकारण पनि उनको विश्वास “उनको निम्ति धार्मिकता गनियो ।”

अब्राहामका धेरै सन्तानहरु हुनेछन् भनेर परमेश्वरले प्रतिज्ञा गर्नुभएको थियो । तर कुनै सन्तान प्राप्त गर्नु भन्दा पहिले उनले धेरै वर्ष पर्खेका थिए । सम्पूर्ण समयको अन्तरालमा अब्राहामले निरन्तर परमेश्वरको प्रतिज्ञामा विश्वास गरे । पावल हुन्छन् कि अब्राहामले परमेश्वर माथि विश्वास गरे जसले “मरेकाहरुलाई पनि जीवन दिनुहुन्छ ।” परमेश्वरले के गर्नुभएको थियो भन्ने कुरा अब्राहामको अवस्थामा स्पष्टछ ।

जब अब्राहाम र उनकी श्रीमती सारा दुवै सन्तान जन्माउने सम्बन्धमा जबसम्म “मृतक” थिए, परमेश्वरले धेरै सन्तानहरुको उहाँको प्रतिज्ञा दोहर्‍याउनुभयो । परमेश्वरले ९९ वर्षका अब्राहाम र उनकी ९० वर्षकी वृद्ध श्रीमतीलाई एक वर्ष भित्रै तिनीहरुले एउटा छोरो पाउनेछन् भनेर आस्वस्त पार्नुभयो । तिनको छोरा इसहाकको जन्ममा परमेश्वरको प्रतिज्ञा पूरा भएको थियो । अब्राहामले परमेश्वरको तिन पत्नी प्रतिज्ञामा विश्वास गरे यो उनको निम्ति धार्मिकता जस्तै ठहरियो ।

याद गर्नु पर्ने कुराहरु :

१८. अब्राहाम र साराले एउटा छोराको लागि वर्ष पर्खेका थिए ।

१९. अब्राहाम र सारा सन्तान जन्माउने क्षमतामा थिए । र पनि, अब्राहामले निरन्तर परमेश्वरको प्रतिज्ञामा गरे ।

(पें नं. ६० मा उत्तर हेर्नुहोस्)

(रोमी ४:२३-२५ पढ्नुहोस्)

धार्मिकता “गनिएको हो” भन्ने यो वचन उनैको खातिर मात्र लेखिएको होइन, तर हाम्रा प्रभुलाई मरेकाहरुबाट जीवित पार्नुहुनेमाथि विश्वास गछौं, यो हाम्रा निम्ति पनि गनिनेछ । उहाँ हाम्रा अपराधहरुका निम्ति मारिनुभयो, र हामीलाई धर्मि तुल्याउनलाई जीवित पारिनुभयो ।

येशूको चिहानमा एउटा स्वर्गदुतले स्त्रीहरुलाई येशू बौरी उठ्नु
भएको छ भने ।

अब्राहाम विश्वासद्वारा बचाइए भन्ने बाइबलको विवरण अब्राहामको लागि मात्र लेखिएको होईन् । यो हाम्रो लागि पनि हो, परमेश्वरको प्रतिज्ञामा विश्वासद्वारा मुक्ति अबै पनि बचाइने एउटा मार्ग हो, र यो हाम्रो लागि पनि प्राप्त हुने कुरा हो । परमेश्वरले अब्राहमलाई दिनुभएको तीन पत्रे प्रतिज्ञामा धेरै सन्तानहरुको प्रतिज्ञा समावेश छ । ति प्रतिज्ञा गरिएका सन्तानमध्ये प्रतिज्ञा गरिएको मुक्तिदाता थिए, नासरतका येशू । उहाँ हाम्रो प्रतिस्थापन हुन पृथ्वीमा आउनुभयो । उहाँले हाम्रो लागि सिद्ध जीवन जीउनु भयो र उहाँ पापहरुको लागि मर्न सुम्पिनुभयो । यो प्रमाणित गर्न कि उहाँको मृत्युले हाम्रा सबै पापको मृत्यु तिरियो भन्ने प्रमाणित गर्न परमेश्वर पिता जसले मृतकलाई जीवन दिनुहुन्छ, इष्टरको बिहानै फेरि उहाँलाई जीवित पार्नु भयो । अहिले उहाँ हामीलाई जीवन र मुक्तिको लागि विश्वास गर्न निमन्त्रणा दिनुहुन्छ । खीष्टमा विश्वासद्वारा हामी पनि अब्राहम जस्तै धर्मी र पाप क्षमा गरिएका छौ । यसप्रकारले हामी सबै विश्वासीहरुका पिता अब्राहमका सन्तानहरु भएका छौ, ।

याद गर्नु पर्ने कुराहरु :

२०. बाइबलले भन्छ, अब्राहम विश्वासद्वारा बचाइने कुरा लागि फाइदा हो । हामी पनि यस्तो प्रकारको अब्राहमको जस्तोद्वारा बचाइने छौ ।

२१. येशूले हाम्रो लागि जीवन जीउनु भयो र हाम्रो लागि निर्दोष भई.....भयो ।

२२. परमेश्वर पिताले येशूलाई मृतकबाटभयो यो प्रमाणित गर्न कि उहाँ संसारको पापको लागि येशूको बलिदानसँग सन्तुष्ट हुनुहुन्थ्यो ।

(पें नं. ६० मा उत्तर हेर्नुहोस्)

विश्वासीको शान्ति र आनन्द (रोमी ५:१-११)

(रोमी ५:१,२ पढ्नुहोस्)

यसैकारण विश्वासद्वारा धर्मी ठहरिएर हाम्रा प्रभु येशू खीष्टद्वारा परमेश्वरसँग हाम्रो मिलाप भएको छ । उहाँद्वारा हामीले यस अनुग्रहमा विश्वासद्वारा प्रवेश पाएका छौ । यस अनुग्रहमा हामी

खडा छौं, र परमेश्वरका महिमाको सहभागी हुने हाम्रो आशामा
हामी रमाउँछौं ।

एउटा पवित्र परमेश्वरले पापलाई सहन सक्नु हुन्न । यदि पापलाई सहनु भएको भए उहाँ पवित्र हुनुहुँदैनथ्यो । पवित्र परमेश्वर र पाप पूर्ण मानिसहरूको बीचमा शत्रुता छ । जे भएता पनि, येशूको सिद्ध जीवन र निर्दोष मृत्युद्वारा उहाँले हाम्रो पापको मोल तिर्नुभएको छ । ती सबै भईसक्यो । परमेश्वरले लामो समयसम्म हाम्रो विरुद्धमा त्यसलाई लिई राख्नु हुन्न । परमेश्वर र पापीहरूको बीचको शत्रुता हटिसकेको छ । अब त्यहाँ शान्ति छ । यो परिवर्तनको भनाईमा पावल लेख्छन्, “येशूमा विश्वासद्वारा हामीले परमेश्वरको अनुग्रह प्राप्त गरेका छौं ।” अनुग्रह भन्ने शब्द फेरि आएको छ यसले हामीलाई परमेश्वरले हामीलाई दिने उत्कट इच्छा देखाउँछ । हामी यहाँ यो भन्न सक्छौं, “येशूमा विश्वासद्वारा हामीले परमेश्वरको उपहार (वरदान) पाएका छौं ।” क्षमादान हामीद्वारा होईन येशूद्वारा आर्जन गरिएको छ । यो परमेश्वरबाटको सित्तैको उपहार हो । हाम्रा पापको क्षमाद्वारा हामी परमेश्वरसँग शान्तिमा छौं । जहाँ परमेश्वरसँग शान्ति हुन्छ हामी परमेश्वरसँग अनन्तसम्म स्वर्गमा रहनेछौं भन्ने जानेर आनन्द हुन्छ ।

याद गर्नु पर्ने कुराहरु :

२३. पापको क्षमा एउटा परमेश्वरबाटको हो ।
२४. हाम्रा पापको क्षमासँगै हामीलाई परमेश्वरसँगै छ ।
२५. जब त्यहाँ परमेश्वरसँग शान्ति छ, त्यहाँ
..... पनि छ ।
२६. यो खुशीले मा सँग
अनन्तता बिताउन पर्खिन्छ ।

(पं नं. ६० मा उत्तर हेर्नुहोस्)

(रोमी ५:३-५ पढ्नुहोस्)

यति मात्र होइन, तर हामी आफ्नो सङ्कष्टमा रमाउँछौं, यो जानेर
कि सङ्कष्टले सहनशीलता उत्पन्न गराउँछ, सहनशीलताले चरित्र, र

चरित्रले आशा उत्पन्न गराउँछ । आशाले हामीलाई दिइएका पवित्र आत्माद्वारा परमेश्वरको प्रेम हाम्रा हृदयमा खन्याइएको छ ।

स्वर्गमा एउटा अनन्तताको लागि पर्खिन एउटा आनन्द हो । तर हाम्रो खुशी भविष्यमा मात्रै सिमित पारिएको छैन । अहिले यहाँ पनि खुशी छ । हाम्रो जीवनमा दुःख र कठिनाई आउछन्, र पनि यी असल छन् त्यसले हाम्रो विश्वासलाई मजबुत तुल्याउँछ, र हामीलाई महान आशा दिन्छ । “विश्वास” र “आशा” एक अर्कासँग सम्बन्धीत शब्द हुन्, अक्सर गरेर एक अर्कासँग साटफेर गर्न सक्ने । पावलले पापीहरुको लागि धर्मी ठहरिन विश्वास धेरै आवश्यक छ भनेर धेरै पटक संकेत गरेका छन् । तर कसरी पापीहरु यो विश्वास अथवा आशा प्राप्त गर्न सक्छन् भनेर हामीलाई भनेका छैनन् । अब उनी विस्तारमा त्यो थप्छन्, “हामीलाई दिइएका पवित्र आत्माद्वारा परमेश्वरको प्रेम हाम्रा हृदयमा खन्याइएको छ ।”

याद गरौं कि पवित्रआत्मा प्राप्त गर्न न त केही गर्नसक्छौं न त केही कुरा गर्न आवश्यक छ । परमेश्वर पिताको रुपमा उहाँ हामीमा आउनु हुन्छ । परमेश्वरले उहाँको प्रेम कसरी हाम्रा हृदयमा खन्याउनु भयो पवित्र आत्माले हामीलाई सिकाउनु हुन्छ ।

याद राख्नु पर्ने कुराहरु :

२७. दुःख र कठिनाईले हाम्रोलाई बल पुऱ्याउँछ ।

२८. परमेश्वरले उहाँको प्रेम कसरी हाम्रो हृदयमा खन्याउनुभयो ले हामीलाई सिकाउनु हुन्छ ।

पवित्र आत्मा प्राप्त गर्न हामीले केहि गर्नु पर्ने आवश्यक छैन ।

पिताले उहाँ हामीलाई हुन्छ ।

(पं नं. ६० मा उत्तर हेर्नुहोस्)

(रोमी ५:६-८ पढ्नुहोस्)

किनकि हामी दुर्बल हुँदा नै खीष्ट अधर्मीहरुका निम्ति ठीक समयमा मर्नुभयो । धार्मिक मानिसको निम्ति मर्न तयार हुने कोही विरलै पाइएला, कतै असल मानिसको निम्ति कसैले मर्ने आँट गरी पनि

हाल्ला । तर परमेश्वरले हाम्रा निम्ति उहाँको प्रेम यसैमा देखाउनुहुन्छ, कि हामी पापी छौं खीष्ट हाम्रा निम्ति मर्नुभयो ।

मुस्किल्ले एउटा व्यक्ति स्व इच्छाले अर्काको लागि मर्न सक्लान् जब त्यस्तो हुन्छ, प्रायः निश्चय नै एउटा असल व्यक्तिको लागि मर्न ऊ मन्जुर हुन्छ न कि एउटा खराब व्यक्तिको लागि । तर हेर्नुहोस् परमेश्वरले हाम्रो लागि के गर्नुभयो । जब हामी पापी अधर्मी मानिस, परमेश्वरको शत्रुहरु थियौं खीष्ट हाम्रो लागि मर्नुभयो । परमेश्वरले त्यति ठूलो प्रेम हामीलाई गर्नुभयो । र यो परमेश्वरको त्यो प्रेम हो जो पवित्रआत्मा अत्र हाम्रो हृदयमा खन्याउनु हुन्छ । उहाँले परमेश्वरलाई प्रेम गर्न र उहाँमा विश्वास गर्न सिकाउनु हुन्छ । यसप्रकार पवित्रआत्मा मानिसहरुको हृदयमा विश्वासको सृजना गर्नुहुन्छ ।

याद राख्नु पर्ने कुराहरु:

२९. हामीलाई थाहा छ परमेश्वर हामीलाई प्रेम गर्नु हुन्छ कारण खीष्ट हाम्रो लागि भयो ।

३०. जब हामीथियौं खीष्ट हाम्रो लागि मर्नुभयो ।

३१. परमेश्वरले उहाँको प्रेम हाम्रो हृदयमा खन्याउनु भएको छ । यो उहाँलेद्वारा गर्नुभयो जसलाई उहाँले हाम्रो लागि दिनुभएको छ ।

३२. पवित्रआत्मा हाम्रो हृदयमा को काम गर्नुहुन्छ ।
(पें नं. ६० मा उत्तर हेर्नुहोस्)

(रोमी ५:९-११ पढ्नुहोस्)

यसकारण उहाँको रगतद्वारा धर्मी ठहरिएका हुनाले भन् बढी हामी परमेश्वरको कोधबाट उहाँद्वारा बचाइनेछौं । किनकि हामी शत्रु छौं उहाँका पुत्रको मृत्युद्वारा परमेश्वरसँग हाम्रो मिलाप भएको थियो भने, भन् बढी अब उहाँसँगै मिलाप भएका हुनाले खीष्टको जीवनद्वारा हामी बचाइनेछौं । यति मात्र होइन, तर हाम्रा प्रभु येशू खीष्टद्वारा परमेश्वरमा हामी रमाउँदै पनि छौं, उहाँद्वारा अब हामीलाई परमेश्वरसँग मिलाप प्राप्त भएको छ ।

३३. जब हामी परमेश्वरका थियौ हामीलाई
परमेश्वरको मित्र बनाउन मर्नुभयो ।
३४. हामीलाई थाहा छ, हामी बचाइनेछौं किनकि
जीवित हुनुहुन्छ ।
३५. किनभने हामीलाई थाहा छ, हामी बचाइनेछौं, हामी
..... भरिपूर्ण छौं ।
(पें नं. ६० मा उत्तर हेर्नुहोस्)

आदमद्वारा मृत्यु, खीष्टद्वारा जीवन (रोमी ५:१२-२०)

(रोमी ५:१२-१४ पढ्नुहोस्)

एउटा मानिसद्वारा संसारमा पाप आयो, र पापबाट मृत्यु । यसरी
सबै मानिसले पाप गरेका हुनाले सबै मानिसमा मृत्यु फैलियो ।
व्यवस्था दिइएन अर्थात् पनि संसारमा पाप थियो, तर जहाँ व्यवस्था
छैन, त्यहाँ पापको लेखा पनि पनि हुँदैन । आदमदेखि लिएर
मोशासम्मका मानिसहरूमाथि मृत्युले राज्य गर्‍यो, तिनीहरूमाथि पनि
जसले आदमले गरेजस्तो अपराध गरेका थिएनन् । ती आदमचाहिँ
आउनुहुनेको प्रतिरूप थिए ।

जब अदनको बगैचामा आदम र हव्वाले नखानु भन्नुभएको फल
खाए, तिनीहरूले पाप गरे । पापको कारणले मृत्यु आयो । आदमको
पापले गर्दा संसारमा मृत्यु ल्यायो । सबै मानिस मर्छन् कारण सबै
मानिसहरू पापी छन् । यो बुझ्नु अति आवश्यक छ कि
मानिसहरूले कुनै खराब कुरा गरेर मात्रै हुने पाप होईन, तर यो
एउटा अवस्था पनि हो । पापपूर्ण स्वभाव त्यो कुरा हो जो हाम्रा
पापपूर्ण आमाबुबाबाट पैतृक सम्पत्तिको रूपमा पाउँछौं । भजन
लेखक भन्छन्, “साँच्चै, म जन्मदा नै पापी थिएँ र मेरी आमाले
मलाई गर्भधारण गरेदेखिनै म पापी थिएँ ।” -भजनसंग्रह ५१:५)
आदमले जे गर्‍यो यसको असर सबै मानिसमा परेको थियो ।
यसप्रकारले आदम र येशू “एक जो आउनुहुने वाला हुनुहुन्थ्यो” को
बीचमा त्यहाँ समानान्ता छ । दुवै घटनामा, जे तिनीहरूले गरे सारा
संसारमा यसको प्रभाव पर्‍यो ।

याद राख्नु पर्ने कुराहरु :

३६. आदमको पापले पाप र सारा संसारमा ल्यायो ।

३७. सबै मानिसहरु पापपूर्ण छन् किनभने तिनीहरुले आफ्ना आमाबुबाबाट पापको पाए ।

३८. आदम र ख्रीष्ट यसमा समान छन् कि तिनीहरुले जे गर्‍यो लाई असर पारे ।

(पें नं. ६० मा उत्तर हेर्नुहोस्)

(रोमी ५:१५,१६ पढ्नुहोस्)

सित्तैको वरदान र त्यस अपराधमा केही समानता छैन । किनकि एउटा मानिसको अपराधले गर्दा धेरै मरे भनेता भन् बढी परमेश्वरको अनुग्रह र एउटा मानिसको, अर्थात् येशू ख्रीष्टद्वारा आएको सित्तैको वरदानचाहिँ त्यस एक जना मानिसको पापको नतीजाजस्तै होइन । किनकि एउटा अपराधको इन्साफले दण्डको आज्ञा ल्यायो, तर धेरै अपराधका पछि आउने सित्तैको वरदानले निर्दोषीकरण ल्याउँछ ।

एक प्रकारले आदम र ख्रीष्टले जे गरे उसै थियो । प्रत्येकले जे गर्‍यो पुरा संसारलाई असर गर्‍यो । तर जे येशू ख्रीष्टले गर्नु भएको थियो त्यो एकदमै फरक थियो । जे आदमले गरे सबैको लागि मृत्यु ल्यायो । जे ख्रीष्टले गर्नुभयो सबैको लागि एउटा मूल्यवान उपहार ल्यायो । त्यो उपहार पापको क्षमा र धार्मिकता हो जसले हामीलाई परमेश्वरमा अगाडि स्वीकार्य बनाउँछ ,

(रोमी ५:१७-१९ पढ्नुहोस्)

यदि एउटै मानिसको अपराधले गर्दा त्यस मानिसद्वारा मृत्युले राज्य गर्‍यो भनेता भन् बढी प्रशस्त अनुग्रह र धार्मिकताका सित्तैको वरदान पाउनेहरुले एउटै मानिस येशू ख्रीष्टद्वारा जीवनमा राज्य गर्नेछन् ।

यसैले जसरी एउटै मानिसको अपराधले सबै मानिसहरु दण्डका भागीदार बने, त्यसरी नै एउटै मानिसको धार्मिकताको कामले सबै मानिसका निम्ति छुटकारा र जीवन ल्याउँछ । किनकि जसरी एउटै

मानिसको अनाज्ञाकारिताले धेरै जना पापी बनाए, त्यसै गरी एकै जनाको आज्ञाकारिताद्वारा धेरै जना धार्मिक बनाइनेछन् ।

आदमले जे गऱ्यो संसारमा मृत्यु ल्यायो । ख्रीष्टले जे गर्नुभयो जीवन ल्यायो । उहाँको सिद्ध जीवन र निर्दोष मृत्युले धार्मिकता आर्जन गऱ्यो त्यसले पापीहरुलाई परमेश्वरसँग धर्मी बनाउँछ । यो धार्मिकता त्यहाँ पापीहरुको लागि हो । पावलले यसलाई “भन् बढी परमेश्वरको अनुग्रह” भन्छन् ।

तर हामीले पावलको सम्पूर्ण वाक्यलाई सावधानी पूर्वक पढ्नु आवश्यक छ । उनी भन्छन्, “भन् बढी प्रशस्त अनुग्रह र धार्मिकता सित्तैको वरदान पाउनेहरुले एउटै मानिस येशू ख्रीष्टद्वारा जीवनमा राज्य गर्नेछन् ।” परमेश्वरको अनुग्रहद्वारा ख्रीष्टको धार्मिकता त्यहाँ संसारमा हरेक पापीहरुको लागि छ । तर केहि मानिस धार्मिकता अनुग्रहद्वारा उपहार हो भन्ने कुरा स्वीकार गर्नलाई घमण्ड गर्छन् । परमेश्वरसँग धर्मी ठहरिनको लागि तिनीहरुले कुनैथोक गर्नु पर्दैन भन्ने कुरामा तिनीहरु सहमत हुदैनन् । तिनीहरु विचार गर्छन् कि परमेश्वरको धार्मिकता कमाउनको लागि तिनीहरुले केहि कुरा गर्न सक्छन् । ख्रीष्टले तिनीहरुको लागि जे गर्नुभयो त्यसमा विश्वास र भरोसाको कमीले तिनीहरु अविश्वासी भएका छन् । यस्ता मानिसहरुले परमेश्वरको अनुग्रही मुक्तिको उपहार प्राप्त गर्दैनन् यद्यपि यो तिनीहरुका लागि छ ।

याद राख्नु पर्ने कुराहरु :

३९. ख्रीष्टको वलिदानले को लागि धार्मिकता कमाएको छ ।

४०. केहि मानिस त्यो विश्वास गर्दैनन् । तिनीहरु कार्यद्वारा धार्मिकता सकिन्छ भन्ने तिनीहरु ठान्छन् ।

४१. यस्ता प्रकारका मानिसहरुले परमेश्वरको को उपहार प्राप्त गर्ने छैनन् ।

(पें नं. ६० मा उत्तर हेर्नुहोस्)

(रोमी ५:२०,२१ पढनुहोस्)

व्यवस्था आयो र अपराधको वृद्धि भयो, तर जहाँ पाप बढ्यो अनुग्रह भन् बढी मात्रामा बढ्यो, यस हेतुले कि जसरी पापले मृत्युमा राज्य गर्‍यो, त्यसै गरी येशू ख्रीष्ट हाम्रा प्रभुद्वारा अनुग्रहले धार्मिकतद्वारा अनन्त जीवनसम्म राज्य गरेको ।

परमेश्वरको व्यवस्थाले हामीलाई हाम्रा पापहरु देखाउछ, र मृत्युको दण्डाज्ञा दिन्छ । तर परमेश्वरको अनुग्रह (उपहार) व्यवस्था भन्दा बलियो छ । ख्रीष्टले हाम्रो लागि जे गर्नुभयो परमेश्वरको अनुग्रहले हामीलाई श्रेय दिन्छ । उहाँको धार्मिकताको उपहारले हामीलाई बचाउछ । पहिले पापले हामी माथि राज्य गर्थ्यो । अब परमेश्वरको अनुग्रहले हामीमा राज्य गर्छ । हामी त्यो परिवर्तन हाम्रो जीवनमा देखाउन चाहनेछौं । अर्को तीन अध्यायमा पावल कसरी परमेश्वरको अनुग्रहले इसाईको जीवन र कार्यलाई परिवर्तन गर्छ भनेर भन्छन् ।

याद राख्नु पर्ने कुराहरुको उत्तरहरु

१. हरेक, मर्नु, २. मर्नुभयो, पापहरु, ३. क्षमा, ४. कुनैथोक, ५. विश्वास, ६. किनभने, द्वारा, ७. उपहार, ८. विश्वास, कार्यहरु, ९. घमण्ड, १०. यहूदीहरु, खतना नभएका, ११. खतना भएका, १२. पहिले, १३. विश्वास, १४. क)भूमि ख)धेरै सन्तानहरु, ग) पापबाट छुटाउने मुक्तिदाता, १५. विश्वास वा भरोसा, १६. विश्वास गर्‍यो, १७. व्यवस्था, १८. धेरै, १९. मृतक, भरोसा, २०. हाम्रो, विश्वास, २१. जीवन, मृत्यु, २२. पुनरुत्थान वा उठाउनु, २३. उपहार, २४. शान्ति, २५. खुशी, २६. परमेश्वर, स्वर्ग, २७. विश्वास, २८. पवित्र आत्मा, दिनुहुन्छ, २९. मर्नुभयो, ३०. पापीहरु, ३१. पवित्र आत्मा, ३२. विश्वास, ३३. शत्रुहरु, ख्रीष्ट, ३४. येशू, ३५. आनन्द, ३६. मृत्यु, ३७. उत्तराधिकार वा पैतृक सम्पत्ति, ३८. सारा संसार, ३९. हरेक, ४०. कमाउनु, ४१. मुक्ति वा उद्धार ।

जाँच- विश्वासद्वारा धर्मी
रोमीहरुलाई पत्र- एउटा अध्ययन

भाग-३

कृपया “याद गर्नु गर्नुपर्ने कुराहरु” लाई पुनरावलोकन गर्नुहोस्

१.ले पाप गरेकाछन् र हरेकयोग्यका छन् ।

२. ख्रीष्ट हाम्रो सट्टा.....भयो हाम्रो.....को मूल्य
चुकाउनुभयो ।

३. किनभने पापको मूल्य तिरिएको छ, परमेश्वरले पापीहरुलाई
अहिले गर्न सक्नुहुन्छ ।

४. हामीले विश्वासको कार्य गरेकोले बचाइएका छैनौ
तर विश्वासबचाइएका छौ ।

५. अब्राहाम विश्वासद्वारा खतना हुनु भन्दा नै
बाचाईएका थिए र पछि होईनन् ।

६. परमेश्वरले अब्राहामलाई तीन तहको प्रतिज्ञा बनाउनु भयो ।
उहाँले प्रतिज्ञा गर्नु भयो:

क

ख

ग

७. प्रतिज्ञा पूरा हुनको लागि प्रतिज्ञा प्राप्त गर्ने व्यक्तिको
..... चाहिन्छ ।

८. अब्राहाम र सारा सन्तान जन्माउने क्षमतामा थिए ।
र पनि, अब्राहामले निरन्तर परमेश्वरको प्रतिज्ञामा
गरे ।

९. बाइबलले भन्छ अब्राहम विश्वासद्वारा बचाइने कुरा
..... लागि फाइदा हो । हामी पनि यस्तो प्रकारको
अब्राहमको जस्तोद्वारा बचाइने छौ ।

१०. परमेश्वर पिताले येशूलाई मृतकबाटभयो यो
प्रमाणित गर्न कि उहाँ संसारको पापको लागि येशूको बलिदानसँग
सन्तुष्ट हुनुहुन्थ्यो ।

११. हाम्रा पापको क्षमासँगै हामीलाई परमेश्वरसँगै छ ।
जब त्यहाँ परमेश्वरसँग शान्ति छ, त्यहाँ
पनि छ । यो खुशीलेमा
सँग अनन्तता बिताउन पर्खिन्छ । हाम्रा पापको क्षमा दिइएका साथै
हामीलाई परमेश्वरसँगै छ । जब त्यहाँ परमेश्वरसँग
शान्तिछ, त्यहाँपनि छ । यो खुशीले
मा सँग अनन्तता बिताउन अग्रदर्शन गर्छ ।

१२. दुःख र कठिनाईले हाम्रोलाई बल
पुर्‍याउछ ।

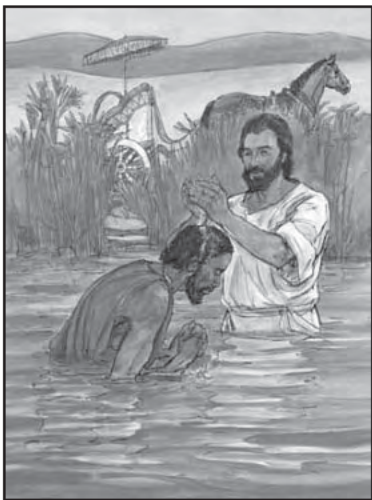
१३. परमेश्वरले उहाँको प्रेम कसरी हाम्रो हृदयमा खन्याउनुभयो
..... ले हामीलाई सिकाउनु हुन्छ ।
पवित्र आत्मा प्राप्त गर्न हामीले केहि गर्नु पर्ने आवश्यक छैन ।
पिताले उहाँ हामीलाई हुन्छ ।

१४. जब हामीथियौं ख्रीष्ट हाम्रो लागि मर्नुभयो ।

१५. सबै मानिसहरु पापपूर्ण छन् किनभने तिनीहरुले आफ्ना
आमाबुवाबाट पापको पाए ।

१६. खीष्टको वलिदानले को लागि धार्मिकता कमाएको छ । केहि मानिस त्यो विश्वास गर्दैनन् । तिनीहरु कार्यद्वारा धार्मिकता सकिन्छ भन्ने तिनीहरु ठान्छन् । यस्ता प्रकारका मानिसहरुले परमेश्वरको को उपहार प्राप्त गर्ने छैनन् ।

(पे. नं. २०९ मा उत्तर हेर्नुहोस्)

विश्वासद्वारा धर्मी

भाग चार:

खीष्टमा नयाँ जीवन

रोमी ६१-८३९

पापबाट छुटकारा (रोमी ६:१-१४)

(रोमी ६:१-८ पढ्नुहोस्)

अब हामी के भनौं ? के अनुग्रह प्रशस्त मात्रामा होस् भनेर हामी पापमा लागिरहौं त ? त्यसो नहोस् ! हामी जो पापको लेखि मन्यौं, त कसरी हामी अबै त्यसैमा जिउनु ? के तिमीहरु जान्दैनौ हामी सबै, जतिले खीष्ट येशूमा बप्तिस्मा लियौं, उहाँकै मृत्युमा बप्तिस्मा लिएका थियौं ? यसकारण बप्तिस्माद्वारा हामी मृत्युमा उहाँसँगै गाडियौं, ताकि जसरी पिताको महिमाद्वारा खीष्ट मरेकाहरुबाट जीवित पारिनुभयो, त्यसरी हामी पनि नयाँ जीवनको मार्गमा हिँडौं । यदि उहाँको मृत्युमा हामी उहाँसँग एउटै भएका छौं भने, उहाँको पुनरुत्थानमा पनि निश्चय नै हामी उहाँसँगै एक हुनेछौं । हामी जान्दछौं कि हाम्रो पुरानो मनुष्यत्व उहाँसँग कूसमा टाँगियो, ताकि हाम्रो पापमय शरीर नाश होस्, र अब उसो हामी पापका कमारा नहोऔं । किनभने जो मरेको छ त्यो पापबाट मुक्त भएको छ । तर यदि हामी खीष्टसँग मरेका छौं भनेता उहाँसँग जिउने पनि छौं भन्ने विश्वास गर्दछौं ।

बाइबलले हामीलाई भन्छ, कि सबै मानिसहरु पापमा जन्मेका छन् । र पापपूर्ण मानिसहरुले तिनीहरुको जीवनमा हरेक दिन खराब कार्यहरु गरेर तीद्वारा धेरै पापहरु थप्छन् । तिनीहरुका पापको कारण परमेश्वरले पापीहरुलाई अनन्त मृत्युको दण्ड दिनुहुनेछ । तर उहाँको प्रेममा परमेश्वरले उहाँको पुत्र येशू खीष्टलाई पापीहरुको प्रतिस्थापक हुनलाई पठाउनुभयो । हाम्रो सट्टामा येशूलाई परमेश्वरले कूसमा दण्ड दिनुभयो । अब हाम्रा पापहरु क्षमा गरिएकाछन् । जब हामी देख्छौं जुन मूल्य हाम्रो क्षमाको लागि येशूले तिर्नु भएको थियो र कति ज्यादा हाम्रो प्रेमी परमेश्वरले पापलाई घृणा गर्नुहुन्छ, के

हामी पापैमा लागिरहौं त ? पावल जोड दिएर उत्तर दिन्छन्, “त्यसो नहोस् !”

हामी आफै कहिले पनि पापसँगै खडा भएर तर्क बितर्क गर्न सक्दैनौं । तर एउटा अनुग्रही परमेश्वरले सहायताको लागि हामीलाई एउटा शक्तिशाली स्रोत दिनुभएको छ । उहाँले हामीलाई बप्टिस्माको उपहारद्वारा खीष्टसँग जोड्नुभएको छ । पद ४-८ सम्म पढ्नुहोस् एकपटक अझै पढ्नुहोस् र याद राख्नुहोस् छ पटक पावलले “सँग” को प्रयोग गरेका छन् । हाम्रो बप्टिस्माद्वारा हामी खीष्टसँग जोडिएका छौं । बप्टिस्मा एउटा “धार्मिक विधि” हो, त्यो परमेवरले आज्ञा गर्नुभएको पवित्र कार्य हो । यसद्वारा उहाँले हामीलाई आशिष दिनुहुन्छ । एउटा संसारीक तत्वलाई (बप्टिस्माको सन्दर्भमा पानी) परमेश्वरले पानीसित प्रतिज्ञा जोड्नुभएको छ । बप्टिस्माद्वारा पवित्रआत्मा बप्टिस्मा पाएको व्यक्तिको हृदयमा कार्य गर्नु हुन्छ र उसको पाप क्षमाको निश्चयता दिनुहुन्छ । यसले बप्टिस्मा पाएको व्यक्तिलाई परमेश्वरको सन्तान बनाउछ । यसले उसलाई खीष्टसँग जोड्दछ । बप्टिस्माद्वारा विश्वासी खीष्टसँगै मरेको छ । ऊ खीष्टसँगै गाडिएको छ । ऊ नयाँ जीवन लिएर खीष्टसँगै पनि बौरी उठेको छ । पावल भन्छन्, “तर यदि हामी खीष्टसँग मरेका छौं भनेता उहाँसँग जिउने पनि छौं : भन्ने विश्वास गर्दछौं ।”

याद राख्नु पर्ने कुराहरु :

१. बप्टिस्माद्वारा पवित्रआत्मा बप्टिस्मा पाएको व्यक्तिको हृदयमा को काम गर्नुहुन्छ ।
 २. बप्टिस्माले हामीलाईसित जोडदछ ।
 ३. बप्टिस्माद्वारा खीष्टसँग जोडिएकोले अब हामी पाप गर्न बाट छौं ।
 ४. बप्टिस्माद्वारा हामी एउटा लिएर खीष्टसँग बौरी उठेका छौं ।
- (पे. नं. १०१ मा उत्तर हेर्नुहोस्)

(रोमी ६:९-१४क पढ्नुहोस्)

हामी जान्दछौं कि खीष्ट मरेकाहरुबाट जीवित भएर फेरि मर्नुहुनेछैन । अब उसो उहाँमाथि मृत्युको राज्य हुँदैन । जुन मृत्युमा उहाँ

मर्नुभयो त्यो पापको लेखि सधैंको लागि एकै पल्ट मर्नुभयो । तर जु जीवनमा उहाँ जिउनुहुन्छ, त्यो परमेश्वरको निम्ति जिउनुहुन्छ । यसै गरी तिमीहरूले पनि आफू-आफूलाई पापको लागि मरेका, तर ख्रीष्ट येशूमा परमेश्वरको लागि जीवित भएका ठान्नुपर्छ । यसकारण शरीरका अभिलाष अनुसार चल्नु नपरोस भनी तिमीहरूका मरणशील शरीरमा पापलाई राज्य गर्न नदेओ । आफ्ना शरीरका अङ्गहरू दृष्टताका साधनको रूपमा पाप गर्नलाई समर्पण नगर । तर मृत्युबाट जीवनमा ल्याइएका मानिसहरूजस्तै आफूलाई परमेश्वरकहाँ दिइहाल, र शरीरका अङ्गहरूलाई धार्मिकताका साधनजस्तै परमेश्वरकहाँ समर्पण गर । किनकि पापले तिमीहरूमाथि राज्य गर्नेछैन ।

ख्रीष्ट केवल गरिएका पापको लागि मात्र मर्नुभएन तर पावल भन्दछन् उहाँ गरिने पापको लागि पनि मर्नुभएको थियो । पापको लागि मृत हुनु को अर्थ पापको त्यो व्यक्तिमा कुनै शक्ति नहुनु हो । पापको बारेमा फिक्री गरिदा येशू पापको निम्ति मर्नुभयो पापको उहाँमाथि कुनै नियन्त्रण छैन । उहाँ जीवनको बारेमा भन्नु पर्दा उहाँ अहिले परमेश्वरसँग जिउनु हुन्छ, परमेश्वरले जे चाहनुहुन्छ, येशूले अधिन गर्नु हुन्छ । बप्तिस्मामा हामीहरू ख्रीष्टको मृत्युसँगै र उहाँको जीवनसँग जोडिन्छौ । अब पावल एउटा समानान्तर धारणा खिच्नुहुन्छ : “यसै गरी तिमीहरूले पनि आफू-आफूलाई पापको लागि मरेका, तर ख्रीष्ट येशूमा परमेश्वरको लागि जीवित भएका ठान्नुपर्छ ।”

हामी जान्दछौं हाम्रो पापको निम्ति येशूले कस्तो पिडा र कष्ट भोग्नुभयो । पापको खातिर उहाँले आफ्नो जीवन मूल्यको रूपमा चुक्ता गर्नुभयो । हामी ती पापहरूलाई दोह-याउन चाहदैनौं । तिमीहरूका शरीरमा पापलाई राज्य गर्न नदेओ । प्रेरितले केहि साधारण चेतावनी दिन्छन् । प्रथम उनले खराब विचारको विरुद्ध सचेत गराउँछन् । “पापको अभिलाषा नगर ।” त्यसपछि उनी खराब कार्यको विरुद्ध सचेत गराउँछन् । “आफ्ना शरीरका अङ्गहरू दृष्टताका साधनको रूपमा पाप गर्नलाई समर्पण नगर ।”

फिलिपले इथियोपियाको मानिसलाई बप्तिस्मा दिए ।

मानिसहरुले गर्ने खराब कुराहरु धेरै छन् । परमेश्वरको सन्तानले खराब काम त्याग्ने कोशिश गर्नेछ । तर बप्तिस्माको नयाँ जीवन पाएको परमेश्वरको सन्तानले खराब कार्य त्याग्ने कोशिश मात्रै गर्दैन । परमेश्वरलाई जे कुराले प्रसन्न तुल्याउछ, त्यो उसले गर्छ ।

याद राख्नु पर्ने कुराहरु :

५. ख्रीष्ट केवल पापको लागि मात्र मर्नु भएन उहाँ पापको निम्ति पनि मर्नुभयो ।
 ६. व्यक्ति माथि पापको कुनै नियन्त्रण छैन ।
 ७. हाम्रो बप्तिस्मामा ख्रीष्टसँग हामी गर्नलाई मरेका थियौं । अब हामी नगर्ने कोशिश गर्नेछौं र परमेश्वरलाई जेले तुल्याउछ, त्यो गर्न कोशिश गर्नेछौं ।
- (पे. नं. १०१ मा उत्तर हेर्नुहोस्)

व्यवस्थाबाट स्वतन्त्र (रोमी ६:१४-७:६)

(रोमी ६:१४ख-१८पढ्नुहोस्)

किनकि तिमीहरु व्यवस्थाको अधीनमा छैनौ, तर अनुग्रहको अधीनमा छौ ।

अब के त ? के हामी व्यवस्थाको अधीनमा छैनौ, तर अनुग्रहको अधीनमा छौं भनेर पाप गर्ने त ? कदापि होइन । के तिमीहरु जान्दैनौ, आज्ञाकारी कमाराको रूपमा आफैलाई जसकहाँ समर्पण गर्छौ, जसको आज्ञा तिमी पालन गर्छौ, त्यसको कमारा पनि हुन्छौ ?—कि त मृत्युतिर लाने पापको कमारा अथवा धार्मिकतातिर लाने आज्ञाकारीताको ? तर परमेश्वरलाई धन्यवाद होस्, कि तिमीहरु, जो एक पल्ट पापका कमारा थियौ अब जुन शिक्षाको नमूनामा तिमीहरु सुम्पिएका थियौ, त्यो हृदयले पालन गर्ने भएका छौ । तिमीहरु पापबाट मुक्ति गराइएर धार्मिकताका कमारा बनेका छौ ।

परमेश्वर न्यायी र पवित्र हुनुहुन्छ । उहाँका सृष्टिहरुको लागि व्यवस्था बनाउन उहाँसँग हरेक अधिकार छ । परमेश्वरले तिमीहरुलाई जे कुरा गर्नु भन्नु भएको छ, त्यो पालन गर्न उहाँ धेरै अपेक्षा गर्नु हुन्छ । यदि मानिसहरुले परमेश्वरलाई जे कुराले प्रसन्न

मोशाले दश आज्ञाका पाटीहरु फुटाले ।

तुल्याउछ त्यो गर्न सकेमा तिनीहरूका आफ्ना कामहरूद्वारा परमेश्वरमा स्वीकार्य हुने थिए । तर सबै मानिसहरू पापी छन् । तिनीहरू परमेश्वरलाई जे कुराले प्रसन्न तुल्याउछ त्यो हामी गर्न सक्दैनौ । तिनीहरूले गर्ने कार्यद्वारा तिनीहरू परमेश्वरसँग धर्मी हुन सक्दैनन् । परमेश्वरको व्यवस्था पालन गरेर बचाइन सक्ने छैनन् ।

मानिसहरूको लागि परमेश्वरसँग धर्मी हुनको एउटा उपाय भनेको परमेश्वरले तिनीहरूलाई उपहार स्वरूप दिनुभएको धार्मिकता हो । र त्यो परमेश्वरले जे गर्नु भएको छ त्यहि हो । पिता परमेश्वरले आफ्नो पुत्र येशूलाई संसारमा पठाउनुभयो । पुत्रले हाम्रो लागि धार्मिकता आर्जन गर्नलाई एउटा सिद्ध जीवन जिउनु भयो । उहाँ हाम्रो लागि पापको क्षमा प्राप्तिको लागि क्रूसमा एउटा निर्दोष मृत्यु मर्नुभयो । र अब परमेश्वर हामीलाई ती आशिषहरू अनुग्रहद्वारा वरदान स्वरूप हामीलाई दिनुहुन्छ ।

परमेश्वरको महान अनुग्रहको, कृतज्ञतामा परमेश्वरको ठूलो उपहारको लागि क्षमा गरिएका पापीहरू अब पापको विरुद्ध लड्ने छन् । उनी एउटा नयाँ जीवन जिउन चाहनेछन् र परमेश्वर जेमा खुशी हुनुहुन्छ त्यहि गर्नेछन् । उसले यो गर्नेछ किनकि ऊ अनुग्रहद्वारा “राज्य गरिइएको” छ ।

पावलले रोमीहरूलाई भन्दछन् कि तिनीहरू परमेश्वरले तिनीहरूलाई गर्न भन्नुभएको कुरा गर्नलाई तिनीहरू अब “स्वतन्त्र” छन् । त्यस्तो अवस्था सधैं थिएन । पहिलेको समयमा व्यवस्थाको मुनि रहेर तिनीहरू परमेश्वरलाई प्रसन्न पार्न सक्ने थिएनन् । बरु आज्ञा भंग गरेर परमेश्वरको क्रोध आर्जेका थिए । प्रेरित लेख्छन् “तिमीहरू पापका कमारा भएका थियौ,” “तर परमेश्वरलाई धन्यवाद होस् कि तिमीहरूलाई दिइएको शिक्षालाई तिमीहरूले तिम्रो समर्पण हृदयले पालन गरेका छौ ।”

हामीले भरखरै छलफल गरेको पदले “व्यवस्थाले तिमीहरूलाई शासन गर्दैन । परमेश्वरको अनुग्रहले तिमी स्वतन्त्र छौ” भन्ने कुराबाट शुरु गरेका थियौ । कसरी त्यो ठूलो परिवर्तनले भयो ? हामीले यसको उत्तर पहिल्यै सुनेका छौं शुरुमा जब लेखकले आफ्ना पाठकहरूलाई तिनीहरूका बप्तिस्माद्वारा तिनीहरू ख्रीष्टसँग जोडिएका छन् भनेर सम्झना गराएका थिए ।

अब उनी हामीलाई एउटा अग्रिम उत्तर दिन्छन् । मानिसहरूलाई विश्वासमा ल्याउन जस्तो पवित्रआत्मा बप्तिस्मालाई प्रयोग गर्नुहुन्छ, त्यस्तै प्रकारले, उनी बाइबलको सुसमाचारको सन्देश प्रयोग गर्छन् । पावल रोमीहरूलाई सम्झना गराउँछ, “परमेश्वरलाई धन्यवाद होस् कि तिमीहरूलाई दिइएको शिक्षालाई तिमीहरूले तिम्रो समर्पण हृदयले पालन गरेका छौ ।”

याद गर्नुहोस् कि पावल अझै रोममा छैनन् तर कहीं बाट उनका पाठकहरूले इसाई प्रचारकहरू अथवा शिक्षकहरूद्वारा तिनीहरूलाई ल्याएको बाइबलको सुसमाचारको सन्देश सुनेका थिए । रोमीहरूले परमेश्वरको प्रेमको सन्देश सुने र तिनीहरूले यसलाई विश्वास गरे । वचनले तिनीहरूको हृदयमा काम गर्‍यो । क्षमा गरिएको पापीहरू जस्तै परमेश्वरसँग धर्मी ठहर्‍याइए, अब तिनीहरूको विश्वासको नयाँ जीवनमा उहाँलाई तिनीहरू सेवा गर्न चाहान्छन् ।

याद राख्नु पर्ने कुराहरू :

८. मानिसहरूले परमेश्वरकोपालन गर्न सक्दैनन्, त्यसैले तिनीहरू यसबाट सक्दैनन् ।

९. विश्वासीले “अनुग्रहद्वारा” खीष्टको धार्मिकता प्राप्त गर्छन् ।

यसको अर्थ यो एउटा हो ।

१०. यो उपहारको लागि धन्यवाद स्वरूप विश्वासीहरू

..... चाहनेछन् ।

११. एउटा नयाँ जीवन जिउनु विश्वासको फल हो । हामीले पहिल्यै

सुनेकाछौ कि पवित्र आत्मा

.....विधिद्वारा विश्वास

सृजना गर्नुहुन्छ । अब पावल थप्छन् कि पवित्रआत्मा पनि

..... द्वारा काम गर्नुहुन्छ ।

(पे. नं. १०१ मा उत्तर हेर्नुहोस्)

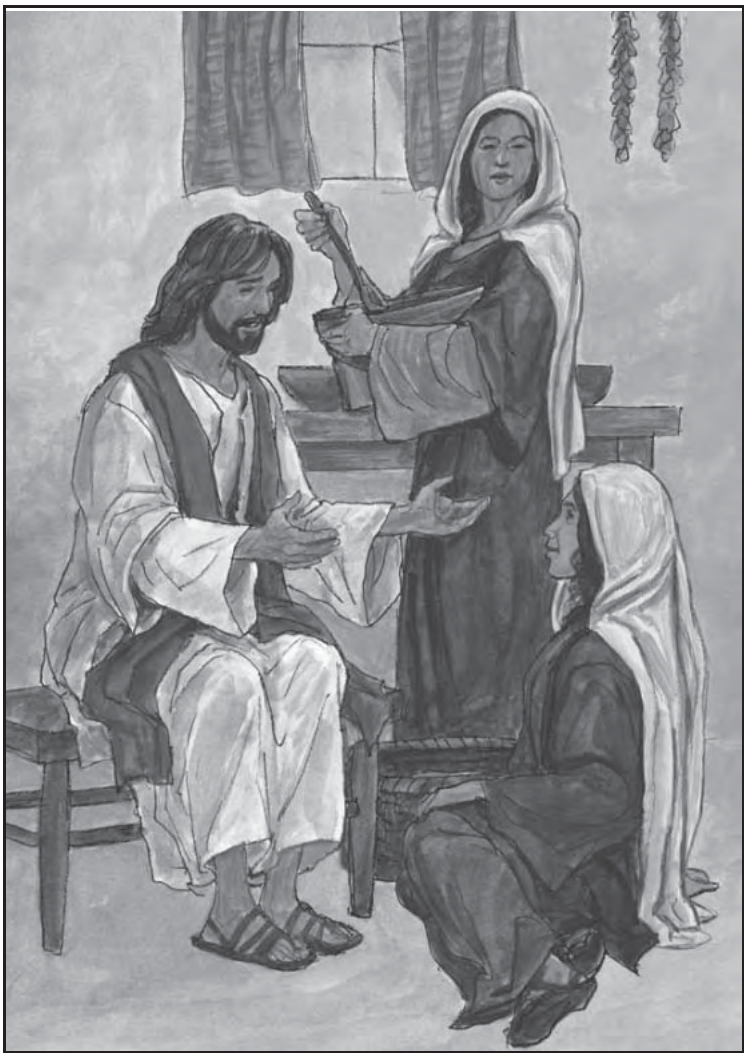
दासप्रथाको एउटा उदाहरण

पावलले रोमीहरूलाई पत्र लेखेको समयमा दासप्रथा अति साधारण

थियो । धेरै मानिसहरू जो यूद्धमा पराजीत हुन्थे यूद्धको बन्दीको

रूपमा लगिन्थे । यसप्रकार तिनीहरू तिनको स्वतन्त्रतालाई गुमाउथे ।

तिनीहरू दासत्वमा बेचिन्थे र मालिकहरूद्वारा अधिकार गरिन्थे ।

मरियमले परमेश्वरको वचन सुन्छिन ।

एउटा दासले उसको आफ्नो निर्णय गर्न सक्दैन । ऊ मालिकद्वारा चलाइएको हुन्छ ।

पावल आफ्नो पाठकहरूलाई तिनीहरूको आफ्नो जीवन हेर्न सोधि रहेकाछन् कसले नियन्त्रण गरिरहेको छ ? के पापले तिनीहरूलाई शासन गर्छ, अथवा तिनीहरूको स्त्रीष्टमा नयाँ जीवनले ?

(रोमी ६:१९-२३ पढनुहोस्)

तिमीहरूमा रहेको मानवीय कारणले म तिमीहरूले बुझ्ना सकिने भाषामा बोलिरहेको छु । किनकि जसरी तिमीहरूले एक पल्ट आफ्ना अङ्गहरूलाई अशुद्धता र भन्-भन् बढी अपराधका निम्ति समर्पण गर्नुभयो, अब त्यसरी नै पवित्रकरणको निम्ति आफ्ना अङ्गहरूलाई धार्मिकताको निम्ति समर्पण गर । तिमीहरू पापका कमारा भएको बेलामा चाहिँ धार्मिकताको लेखि स्वतन्त्र थियौ । अब जुन कुराहरूमा तिमीहरू अहिले शर्माउँछौ, सो कुराहरूबाट तिमीहरूले के प्रतिफल पाउनुहुनेछ ? ती कुराहरूको अन्त्यचाहिँ मृत्यु हो । तर अब तिमीहरू पापबाट मुक्त भई परमेश्वरका कमारा भएका छौ, अनि तिमीहरूले पाउने प्रतिफलचाहिँ पवित्रकरण हो, र त्यसको अन्त्यचाहिँ, अनन्त जीवन । किनकि पापको ज्याला मृत्यु हो, तर परमेश्वरको सित्तैको वरदान स्त्रीष्ट येशू हाम्रा प्रभुमा अनन्त जीवन हो ।

पावल अधिल्लो खण्डलाई यो विवरणको साथै बन्द गर्छन् । “तर परमेश्वरलाई धन्यवाद होस् कि तिमीहरू जो एक पल्ट पापका कमारा थियौ अब जुन शिक्षाको नमूनामा तिमीहरू सुम्पिएका थियौ, त्यो हृदयले पालन गर्ने भएकाछौ । तिमीहरू पापबाट मुक्त गराईएर धार्मिकताका कमारा बनेका छौ ।”

एउटा व्यक्तिको अवस्था जो एउटा मालिकको अधीन मुनि रहन्छ त्यो उदधृत गर्दै पावल दासप्रथाको चित्रण गर्छन् । सबै मानिसहरू पापमा एउटा पापीहरू जस्तै गर्भधारण गर्छन् र जन्मेकाछन् । तिनीहरू पापको अधीन मुनि छन् । त्यस्तै प्रकारको अवस्था रोमीहरूसँग थियो । “एकपल्ट पापका कमारा थियौ । त्यो समयमा धार्मिकताले तिमीहरूमाथि शासन गरिराखेको थिएन ।” त्यो खराब अवस्था थियो, किनभने यसले मृत्युतिर मात्रै डोर्न्याउन सक्थ्यो तर सुसमाचार यो हो: “तर अब तिमीहरू पापबाट मुक्त भएकाछौ,”

(पद २२) । यो सबै परमेश्वरले गरिरहनुभएको छ । हाम्रो पापको मृत्यु चुकाउन येशू मर्नुभयो । हाम्रो सट्टमा येशूको मूल्यलाई पिता परमेश्वरले स्वीकार गर्नुभएको छ त्यो विश्वास गर्नलाई पवित्र आत्मा परमेश्वरले हामीलाई विश्वास दिलाउनु हुन्छ । यसप्रकार परमेश्वरले हामीलाई छुटकारा (फिर्ता ल्याउनु) गराउनुभएको छ । पावलले भन्न सकेका छन् हामी परमेश्वरका दास हौं किनभने परमेश्वरले हामीलाई अगुवाई र निर्देशन गर्नु हुन्छ ।

परमेश्वरबाटोको यस्तो प्रकारको अगुवाई र निर्देशन एउटा बोझ होईन । पवित्र जीवन जिउनु जे विश्वासीहरु गर्न चाहन्छन् परमेश्वरलाई धन्यवाद दिनु हो । अझ ज्यादा, यसले आशिसित परिणाम ल्याउछ । पापको अधीन मुनि भएमा यसले मृत्युतिर डोर्न्याउछ । परमेश्वरको दास भएमा “पवित्र जीवनतिर डोर्न्याउछ । र अन्तको परिणाम अनन्त जीवन हो ।” फेरि एकपल्ट प्रेरित पावल हामीलाई याद दिलाउछन् कि अनन्त जीवन एउटा वरदान हो “हाम्रो प्रभु खीष्ट येशूले जे गर्नु भएको कारणले यो सम्भव छ”

याद राख्नु पर्ने कुराहरु :

१२. एउटा दास उसकोको अधिकार मुनि रहन्छ ।

१३. सबै मानिसहरु पापमा जन्मेका छन् । त्यसकारण तिनीहरु को अधीन मुनि छन् ।

१४. खीष्टलेद्वारा हामीलाई छुटकारा दिनुभयो ।

१५. पापबाट छुटकारा भएको कारणले अब हामी परमेश्वरलाई पार्न एउटा जीवनको नेतृत्व गर्न चाहन्छौं ।
(पे. नं. १०१ मा उत्तर हेर्नुहोस्)

वैवाहिक नियमबाट एउटा उदाहरण

प्रेरित पावल एउटा असल शिक्षक हुन् । राम्ररी नजानेको कुरालाई व्याख्या गर्न उनी राम्ररी जानेको थोकको प्रयोग गर्छन् । पहिले अध्यायमा अर्काको अधीन मुनि हुने व्यक्तिको अर्थ के हो भनेर व्याख्या गरे । यसप्रकारले यो दास जस्तै भएको छ । एउटा व्यक्ति पापको अधीन मुनि हुन सक्छ, र एउटा खराब जीवनको नेतृत्व गरिराखेको हुन्छ अथवा खीष्टको अधीन मुनि भएर एउटा नयाँ

जीवनको नेतृत्व गरिराखेको हुन्छ । निश्चय पनि हामी पापको अधीन मुनि हुन चाहदैनौं ।

यी अर्को पदहरुमा मानिसहरुले केहि अन्य कुराहरुलाई अधीनमा राख्न सक्छन् भन्ने कुराको पावल परिचय दिन्छन् । त्यो त्यहि हो जसलाई उनी “व्यवस्था” भन्दछन् । यी ति थोकहरु हुन् एउटा पवित्र परमेश्वरले ठीकसँग मानिसको आशा राख्नु हुन्छ । हामी तिनीहरुलाई दश आज्ञा भन्न सक्छौं । कस्तो प्रकारको नियन्त्रण तिनीहरुले हामीमाथि राख्छन् ? पावलले त्यसलाई अर्को उदाहरण दिएर व्याख्या गर्छन । अहिले उनका पाठकहरुले राम्ररी जान्नको लागि विवाहको नियम प्रयोग गर्छन् ।

(रोमी ७:१-३ पढ्नुहोस्)

भाइ हो, के तिमीहरु जान्दैनौं—म व्यवस्था जान्नेहरुसँग बोलिरहेछु—कि मानिसको जीवनकालसम्म मात्र व्यवस्था लागू रहन्छ ।

उदाहरणको लागि, एउटी विवाहिता स्त्री उसको पति बाँचुञ्जेल आफ्नो पतिसँग कानूनले बाँधिएकी हुन्छे, तर यदि उसको पति मर्ने भने पति सम्बन्धको कानूनबाट ऊ मुक्त हुन्छे । यसै गरी पति जीवित छँदै ऊ अर्को पुरुषसँग बस्न गई भने ऊ व्यभिचारिणी कहलाइन्छे । तर पति मर्ने ऊ त्यस कानूनबाट मुक्त हुन्छे, र अर्को पुरुषसँग विवाह गरी भने पनि ऊ व्यभिचारिणी हुँदैन ।

यी पदहरुमा पावल उसका पाठकहरुले के जान्नु पर्छ भन्ने उनी आशा राख्छन् सो बताई रहेका छन् । जीवित मानिसहरुलाई वैवाहिक नियमहरुले नियन्त्रण गर्छ । यदि एक अथवा अर्को जोडी मर्छ भने वैवाहिक नियमहरु लागू हुँदैनन् । उदाहरणको लागि, यदि विवाहित महिलाले जब कि उनको पति अबै जीवित नै छ अर्को पुरुषसँग विवाह गरी भने, त्यो वैवाहिक नियमले उनलाई व्यभिचारको दोषको रुपमा दण्डाज्ञा दिन्छ । तर यदि उनको पति मरेको छ, भने उनी त्यो नियमबाट स्वतन्त्र छिन् । विधवा भएको कारण उनी विहे गर्न स्वतन्त्र छिन् । हामीले याद गर्नु पर्ने मुख्य बुँदा यो हो कि मृत्युले थोकहरुलाई परिवर्तन गर्छ । मृत्युले व्यवस्थाको नियन्त्रणबाट मानिसलाई स्वतन्त्र पार्छ ।

याद राख्नु पर्ने कुराहरु :

१६. मानिसहरुलाई वैवाहिक नियमहरुले नियन्त्रण गर्छ ।

१७. यदि जोडीको एकजना भने वैवाहिक नियमहरु लागू हुँदैन ।

(पे. नं. १०१ मा उत्तर हेर्नुहोस्)

(रोमी ७:४-६ पढ्नुहोस्)

यसरी मेरा भाई हो, तिमीहरु पनि ख्रीष्टको शरीरद्वारा व्यवस्थाको लेखि मरेका छौ, ताकि तिमीहरु अर्को मानिस, अर्थात् मृत्युबाट जीवित हुनुभएका ख्रीष्टसँग एक होओ, र हामी परमेश्वरको निम्ति फल फलाऔं, जब हामी पाप-स्वभावमा जीवन बिताइरहेका थियौं, तब मृत्युको फल फलाउनलाई व्यवस्थाले उत्तेजित गराइएका हाम्रा पापमय कुअभिलाषाहरुले हाम्रा अङ्गहरुमा काम गर्दथे । हामीलाई बन्धनमा राख्ने व्यवस्थाको लेखि मरेर हामी अब त्यसदेखि मुक्त भएका छौं, र हामी पुरानो लिखित विधानको अधीनमा होइन, तर पवित्र आत्माको नयाँ जीवनमा सेवा गर्दछौं ।

मृत्युले व्यवस्थाको नियन्त्रणबाट मानिसहरुलाई स्वतन्त्र पार्छ । पद चारमा पावल मुक्तिको परमेश्वरको योजनालाई त्यो सत्यता लागू गर्छन । उनी भन्छन्, “यसरी तिमीहरु पनि ख्रीष्टको मृत्युद्वारा व्यवस्थाको लेखि मरेका छौ ।” ख्रीष्ट येशू पवित्र परमेश्वरको पुत्र स्वर्गबाट सिद्ध जीवनको नेतृत्व (अगुवाई) गर्न आउनुभयो जो परमेश्वरको व्यवस्थाले मागेको थियो । ख्रीष्टले व्यवस्था सिद्ध रुपले पालन गरेपछि उहाँको बढी माग यसले बनाउन सकेन । यसको उहाँमाथि बढी नियन्त्रण थिएन । येशूले व्यवस्थाको निम्ति मृतक भएको भन्न सक्नुहुन्छ ।

पावलले अघि नै हामीलाई भनेको छ कि बपतिस्माद्वारा उहाँको मृत्युमा हामीहरु ख्रीष्टसँग जोडिएका छौं । उहाँसँगै हामी पनि व्यवस्थाको लागि मृतक छौ । अब हामी व्यवस्थासँगै “विवाहिता” छैनौं । एउटा नयाँ एकता सम्भव छ । अब हामी ख्रीष्टको हुन स्वतन्त्र छौं । वास्तवमा वचन प्राय गरेर विश्वासीको मण्डलीको कुरा गर्छ जस्तै ख्रीष्टको “दुलही” हुनलाई । व्यवस्थाको अधीन मुनि हाम्रो पापपूर्ण स्वभावले खराब कुराहरु गर्दथ्यो । व्यवस्थाको मागले

मानिसहरुलाई कोधित तुल्याउछ र त्यसपछि तिनीहरु विद्रोही हुन्छन् । त्यसैले पावल भन्न सक्छन्, “तब मृत्युको फल फलाउनलाई व्यवस्थाले उत्तेजित गराइएका हाम्रा पापमय कुअभिलाषाहरुले हाम्रा अङ्गहरुमा काम गर्दथे ।”

तर ख्रीष्टसँगको मृत्युले यसलाई परिवर्तन गर्‍यो । प्रेरित लेख्छन्: हामीलाई बन्धनमा राख्ने व्यवस्थाको लेखि मरेर हामी अब त्यस देखि मुक्त भएका छौ, र हामी पुरानो लिखित विधानको अधीनमा होईन, तर पवित्रआत्माको नयाँ जीवनमा सेवा गर्दछौ ।”

“पुरानो व्यवस्था अनुसार” हामीलाई यसले माग गर्दछ । यसले भन्छ, “तिमीले यो गर्नुपर्छ सो गर्नुपर्छ भनेर । तब तिमीले परमेश्वरको सामु निर्दोष हुनु पर्नेछ ।” आत्माको नयाँ तरिकाले भन्छ, “तिमी लागि ख्रीष्टले सबै कुरा गर्नुभएको छ । परमेश्वरको तिमीलाई दिने उहाँको धार्मिकता एउटा सित्तैको वरदान स्वरूप हो ।” उद्धार अनुग्रहद्वारा प्राप्त हुन्छ न कि व्यवस्थाको कर्मद्वारा ।

याद राख्नु पर्ने कुराहरु :

१८. मृत्युले मानिसहरुलाईको अधीनताबाट मुक्त पार्छ ।

१९. ख्रीष्टको लागि मर्नुभयो ।

२०. हामी बपतिस्माद्वारा ख्रीष्टसँगै छौ ।

२१. ख्रीष्टसँगै हामी पनि को अधीनताबाट मुक्त छौ ।

२२. अब हामी परमेश्वरको सेवा गर्नलाई को नयाँ मार्गमा छौ ।

(पे. नं. १०१ मा उत्तर हेर्नुहोस्)

व्यवस्थाको उपयोगी उद्देश्य

(रोमी ७:७-१३ सम्म पढ्नुहोस्)

हामीले के भन्ने त ? व्यवस्था पाप हो ? कदापि होइन ! यदि व्यवस्था नभए मैले पाप थाहा पाउने थिइनँ, किनकि “तैले लोभ नगर्” (प्रस्थान २०:१७, व्यवस्था ५:२१) भनी व्यवस्थाले नभनेको भए लोभ गर्नु के हो सो थाहा पाउने थिइनँ । तर पापले

राजा आहाबले नाबोतको दाखबारीको लालच गर्यो ।

आज्ञामा मौका पाएर ममा सबै किसिमका लोभ उत्पन्न गरायो । व्यवस्थाविना त पाप मुर्दातुल्य हो । व्यवस्थाविना रहँदा एक पल्ट म जीवित थिइँ, तर आज्ञा आएपछि पाप जागिउठ्यो, र मचाहिँ मरें । जीवनको प्रतिज्ञा दिने त्यही आज्ञाले मेरो निमित्त मृत्यु ल्यायो । किनकि पापले आज्ञाद्वारा मौका पाएर मलाई छल्यो, र त्यसैद्वारा मलाई मान्यो । व्यवस्था पवित्र छ, र आज्ञा पवित्र, न्यायसङ्गत र असल छ । त के जो असल छ, त्यसले मेरो निमित्त मृत्यु ल्यायो त ? कदापि होइन । तर पापचाहिँ पापैको रुपमा देखिओस् भनेर असल कुराद्वारा पापले ममा मृत्यु उत्पन्न गराइरहेछ, ताकि आज्ञाद्वारा पाप सम्पूर्ण रुपले पापमय बनोस् ।

व्यवस्थाको अधीनताबाट मुक्त हुन विश्वासीहरूलाई असल छ भनेर पावलले धेरै पटक भनेको छ । तर के यसको अर्थ व्यवस्था आफैमा नराम्रो छ भन्ने हो । पावल भन्छन् “त्यसो नहोस् ।” जब पावल व्यवस्था भन्ने धारणालाई यहाँ प्रयोग गर्छन् हामी दश आज्ञालाई सोच्न सक्छौ । उनी नवौ र दशौ आज्ञालाई उल्लेख गर्छन् जब उनी प्रस्थान २०:१७, बाट उल्लेख गर्छन् जसले “लोभ” गर्नलाई निषेध गर्दछ (अरुको सम्पत्ति चाहानु)

यदि दश आज्ञाले उनलाई लोभ नगर्नु नभनेको भए उनी लोभ गर्नु पाप हो भनेर जान्ने थिएनन् यो कुरामा पावल सहमत छन् । पद नौ मा उनी भन्छन्, “व्यवस्था थाहा हुनु भन्दा पहिले म जीवित थिए, तर आज्ञाहरु आए । पापले जीवनमा प्रवेश गर्‍यो र म मरे । शुरुमा पावलले परमेश्वरसँग उनी समस्यामा थिए भनेर महशुस गरेका थिएनन् । उनले सोचेकि उनी “जीवितै” छन् । तर त्यस पछि लोभ गर्नु मनाइ गरिएको बारेमा उनले थाहा पाए । अब उनले लोभ गर्नु गलत हो भनेर जाने । तर अबै पनि उनले आफ्नो छिमेकीको सम्पत्तिको चाहान गर्दथे । त्यो एउटा पाप थियो । पापले धर्मी र पवित्र परमेश्वरको सामु मृत्युको योग्य बनायो । पावलले नवौ र दशौ आज्ञाहरूलाई एउटा उदाहरण स्वरूप प्रयोग गर्छन्, तर उनी कुनै पनि आज्ञाको प्रयोग गर्न सक्छन् । सम्पूर्ण दश आज्ञा असल छन् । तिनले मूल्यवान थोकलाई रक्षा गर्छन् । पाँचौ आज्ञाले मानवीय जीवनको रक्षा गर्दछ । छैटौले वैवाहिक रक्षा गर्दछ । सातौ आज्ञाले मानिसको सम्पत्तिको रक्षा गर्दछ । परमेश्वरको आज्ञा (

व्यवस्था) असल छन् । तर त्यसले पावलको प्रश्नतिर डोर्‍याउछ । जे असल छ, त्यसले मेरो निम्ति मृत्यु ल्यायो त ?” र उनी उत्तर दिन्छन्, “कदापि होइन ।”

व्यवस्थाले के उपयोगी उद्देश्यको सेवा गरेको थियो ? उनी भन्छन्, “पापचाहिँ पापैको रूपमा देखिओस् ।” परमेश्वरको व्यवस्थाले मानिसलाई बताउदछ कि परमेश्वर तिनीहरूबाट के चाहानुहुन्छ । जब तिनीहरू परमेश्वरको आज्ञाले माग गरे अनुसार जब गर्न सक्दैनन् । तिनीहरूका कार्यहरू गलत छन् भनेर तिनीहरू महशुस गर्दछन् । तिनीहरू पाप गरिरहेका छन् र मृत्युका योग्य छन् । उसबाट परमेश्वरले जे आशा गर्नुभएको थियो र उसको आचरणसित तुलना गर्दै, उ कति धेरै खराब थियो भन्नेकुरा पावल हेर्न सक्छन् । व्यवस्थाद्वारा पाप “पूर्णरूपमा पाप पूर्ण” भयो । यसले उसलाई आज्ञा पालन गरेर स्वयंलाई बचाउन सक्दैन भन्ने देखायो । बरु व्यवस्थाले उसलाई उसको पाप र उसको पापको छुटकाराको लागि मुक्तिदाताको आवश्यकता देखायो ।

याद राख्नु पर्ने कुराहरु :

२३. जे मानिसहरूमा आशा राख्नुहुन्छ, व्यवस्थाले हामीलाई देखाउछ ।

२४. नगर्नु पर्ने कुरा जो परमेश्वरले आशा राख्नु हुन्छ हो जसको लागि पापीहरूले पर्छ ।

२५. व्यवस्था असल हो कारण यसले हाम्रालाई र पापबाट छुटकाराको लागि हाम्रो को आवश्यकता देखाउछ ।

(पे. नं. १०१ मा उत्तर हेर्नुहोस्)

पापसँग युद्ध

(रोमी ७: १४-२० पढ्नुहोस्)

किनकि हामी जान्दछौं कि व्यवस्था आत्मिक हो, तर मचाहिँ शारीरिक छु र पापैमा बेचिएको छु । म के गर्दछु त्यो बुझ्दैनं । किनकि म जे चाहन्छु त्यो गर्दिनं । तर त्यही गर्दछु जो म घृणा गर्दछु । गर्न नचाहेको म गर्दछु भने, व्यवस्था असल छ भनी म

सहमत हुन्छु । यसैले अब त्यो गर्ने म होइनँ, तर ममा वास गर्ने पाप हो । किनकि मलाई थाहा छ, कि ममा, अर्थात् मेरो पाप—स्वभावमा केही असल कुराले वास गर्दैन । जे असल छ, त्यो गर्ने इच्छा ममा छ, तर म त्यो पूरा गर्न सकिदैनँ । किनभने असल काम जो म गर्न चाहन्छु त्यो म गर्दिनँ, तर दुष्ट काम, जो म गर्न चाहन्नँ, त्यही म गर्ने गर्छु । अब म जो इच्छा गर्दिनँ, त्यही गर्छु भने त्यो गर्ने म होइन तर मभित्र वास गर्ने पाप हो ।

परमेश्वरले के आशा राख्नुहुन्छ आज्ञाले हामीलाई भन्दछन् । ती आज्ञा असल र पवित्र छन् । तर मानिसहरु पवित्र छैनन् । तिनीहरु आज्ञा प्रति अनाज्ञाकारी छन् । पावल जस्तै तिनीहरु पापका दास छन् । प्रेरितसँगै तिनीहरुले भन्नुपर्छ, “मलाई थाहा छ, कि ममा, अर्थात् मेरो पाप स्वभावमा केही असल कुराले वास गर्दैन । जे असल छ, त्यो गर्ने इच्छा ममा छ, तर म त्यो पूरा गर्न सकिदैनँ ।” ती कुराहरुसँग हामी पनि सहमत छौं, “असल काम जो म गर्न चाहन्छु त्यो म गर्दिनँ, दुष्ट काम जो म गर्न चाहन्नँ, त्यही गर्ने गर्छु ।” किन यो यूद्ध पापसँग भइरहेछ ? किनभने विश्वासी जो विश्वासद्वारा खीष्टमा परमेश्वरको सन्तान हो, अबै पनि एउटा पाप पूर्ण स्वभावमा छ । हरेक दिन यो पापपूर्ण स्वभाव नियन्त्रण गर्न कोशिश कोशिश गर्छ ।

याद गर्नु पर्ने कुराहरु :

२६. एउटा विश्वासी परमेश्वरको सन्तानले जे छ त्यो गर्न चाहन्छ ।

२७. एउटा विश्वासी परमेश्वरको सन्तान अबै पनि स्वभावमा छ ।

२८. यो पापपूर्ण स्वभावले सधैं पाउन कोशिश गर्दछ ।

(पे. नं. १०१ मा उत्तर हेर्नुहोस्)

(रोमी ७:२१-२५ पढ्नुहोस्)

यसरी एउटा नियमले काम गरेको म पाउँछु । जब म भलो गर्न चाहन्छु तब दुष्टतालाई मेरो नजिकै उपस्थित पाउँछु । किनकि म मेरो अन्तस्करणमा परमेश्वरको व्यवस्थामा आनन्दित हुन्छु, तर मेरा

अङ्गहरुमा अर्को नियमले मेरो मनमा रहेको नियमसँग युद्ध गर्दछ, र मेरा अङ्गहरुमा वास गर्ने पापको नियमले मलाई बन्धनमा पार्दछ । हाय, म कस्तो दुःखी मानिस ! यस मृत्युको शरीरबाट मलाई कसले छुटाउँला ? येशू ख्रीष्ट हाम्रा प्रभुद्वारा नै—परमेश्वरलाई धन्यवाद होस् ।

त्यसैले म स्वयम् आफ्नो मनले त परमेश्वरका व्यवस्थाको सेवा गर्दछु, तर मेरो पाप—स्वभावद्वारा चाहिँ म पापका व्यवस्थाको सेवा गर्दछु ।

एकपल्ट फेरि पद २१-२३ पढ्नुहोस् । रेखाङ्कित शब्दहरुलाई ध्यान दिनुहोस् । ६पटक “व्यवस्था” भन्ने शब्दलाई पावलले प्रयोग गर्छन् । आपत्ती यो हो कि “व्यवस्था” ले सधैं एकै समानको अर्थ दिदैन । हरेक घटनामा एउटा प्रतिस्थापक शब्द दिनुहोस् त्यसले यसको अर्थ के हो व्याख्या गर्छ र अर्थलाई स्पष्ट पार्छ ।

२१ इसरी एउटा (नमूनाले) काम गरेको म पाउँछु । जब म भलो गर्न चाहन्छु, तब दुष्टतालाई मेरो नजिकै उपस्थित पाउँछु । २२ किनकि म मेरो अन्तस्करणमा परमेश्वरको (आज्ञाहरुमा) आनन्दित हुन्छु, २३ तर मेरा अङ्गहरुमा अर्को (बलले) मेरो मनमा रहेको (नियन्त्रित बलसँग) मलाई बन्धनमा पार्दछ ।

पवल यहाँ एउटा विश्वासीको “पुरानो आदम” र उसको नयाँ मानिस” जो प्राय गरेर भनिन्छ, सोको बारेमा भनिरहेछन् । आदम बाट जो पापमा परे, सबै मानिसहरुले पापपूर्ण स्वभावलाई पैतृक सम्पत्तिको रूपमा पाए । यो दुष्ट स्वभाव, यो पुरानो आदम हरेक दिन, परमेश्वरको आज्ञा भंग गर्छ र परमेश्वर विरुद्ध विद्रोह गर्छ ।

जब सुसमाचारद्वारा पवित्र आत्माले एउटा पापीको हृदय विश्वासको काम गर्नु हुन्छ, तब त्यो विश्वासी एउटा भिन्न व्यक्ति हुन्छ । उसँग अब “नयाँ मानिस” छ, परमेश्वरले जे चाहनु हुन्छ, धन्यवाद स्वरूप नयाँ मानिसले त्यो गर्न चाहन्छ । परमेश्वरको आज्ञामा उसले अन्तस्करणमा आनन्द पाउँछ ।

तर समस्या छ । पावलको जीवनमा एउटा नमूना छ, जो सबै उनले मन पराउँदैनन् । जब पावलको नयाँ मानिस असल गर्न चाहन्छ, अर्को बल देखा पर्दछ, त्यो पुरानो आदम हो । यो पुरानो

येशूले हाम्रा पापको मोल तिर्नको लागि कष्ट भोग्नुभयो र मर्नुभयो ।
उहाँलाई सिपाहीहरुले गिल्ला गरे ।

आदमले विश्वासीमा नयाँ मानिसलाई असल गर्न बाट रोक्ने कोशिश गर्छ । नियन्त्रणको लागि भिडन्त चलिहन्छ । वास्तवमा हरेक विश्वासीहरुको जीवनमा निरन्तर युद्ध चलिहन्छछ । र नयाँ मानिसले सधैं जित्दैन । यो हामी हाम्रो जीवनमा देख्छौ । हामी असल गर्न चाहन्छौ हामी गर्दैनौ । जे खराब छ जो हामी गर्न चाहदैनौ, त्यही हामी गर्छौ यसले हामीलाई पावलसँग यसो भन्न पुऱ्याउछ, “हाय, म कस्तो दुःखी मानिस ।” हामीलाई पावलसँग सोध्न पुऱ्याउछ, “यस मृत्युको शरीरबाट मलाई कसले छुटाउला ?”

यदि हामीले उद्धार पाउँन व्यवस्था पालन गरेको भए, यो आशाहीन हुने थियो हामी कहिल्यै पनि परमेश्वरको सामु धर्मी हुने थिएनौ । तर परमेश्वरलाई धन्यवाद होस, हामीले आफै धार्मिकता कमाउँदैनौ । खीष्टले उहाँको सिद्ध जीवनद्वारा हाम्रो लागि यो गर्नु भयो । उहाँको निर्दोष मृत्युद्वारा उहाँले मेरो अर्धमको मूल्य चुकाउनु भयो । र सुसमाचार हो : खीष्टले उहाँको धार्मिकता हामीलाई एउटा उपहार स्वरुप दिनुहुन्छ । उहाँको धार्मिकतबारा ढाकिएर परमेश्वरलाई हामी पूर्णतया सिद्ध पवित्र देख्छौ ।

याद गर्नु पर्ने कुराहरु :

२९. विश्वासमा आउन विश्वासीले विश्वासीलाई दिन्छ ।
 ३०. यो नयाँ मानिसले गर्न चाहन्छ ।
 ३१. हरेक विश्वासीसँग अबै पनि स्वभाव छ ।
 ३२. यो पापपूर्ण स्वभावलाई प्राय गरेर..... भनिन्छ ।
 ३३. पुरानो आदमले सधैं गर्न चाहन्छ ।
 ३४. हरेक दिन “नयाँ मानिस” र पुरानो आदम एकअर्कोसँगगर्छन ।
 ३५. जब हाम्रो पुरानो आदमले पापतिर डोऱ्याउछ, हामीले धार्मिकता को लागि मा भरोसा राख्नु आवश्यक छ जसले परमेश्वरको समु हेर्न हामीलाई पवित्र बनाउनुहुन्छ ।
- (पे. नं. १०१ मा उत्तर हेर्नुहोस्)

इसाईहरुको जीवन पवित्र आत्माले नियन्त्रण गर्नुहुन्छ (रोमी ८:१-१७)

(रोमी ८: १-२ पढ्नुहोस्)

यसकारण अब ख्रीष्ट येशूमा भएकाहरुलाई दण्डको आज्ञा छैन । पाप र मृत्युको व्यवस्थाबाट मलाई जीवनका आत्माको व्यवस्थाले ख्रीष्ट येशूमा मुक्त पारेको छ ।

यो पूरा भागमा (रोमी ८:१-१७) अति महत्वपूर्ण हो “नियन्त्रण” शब्द । यदि तपाईंले “नियन्त्रण” शब्दलाई “व्यवस्था” को सट्टामा राख्नुभयो भने पद २ को अर्थ स्पष्ट हुन्छ । २ पाप र मृत्युको व्यवस्थाबाट मलाई जीवनका आत्माको व्यवस्थाले ख्रीष्ट येशूमा मुक्त पारेको छ ।
हामीले पहिल्यै नै सुनेका छौं कि विश्वासीहरुको हृदयमा दुइवटा शक्तिले काम गर्छन् भनेर । एउटा हाम्रो “पुरानो आदम” सँगै पापपूर्ण स्वभाव लिएर हामी जन्मेका थियौं । अर्को शक्ति “नयाँ मानिस” पवित्रआत्माद्वारा हामीमा सृज्नु भएको जब उहाँले हामीमा विश्वास ल्याउनुभयो । परमेश्वर जेमा प्रसन्न हुनुहुन्छ त्यो नयाँ मानिसले गर्छ । दुवै शक्ति विश्वासीहरु भित्र सकृय छन् । वास्तवमा, तिनीहरु परस्पर युद्ध गर्छन् तर यो नयाँ मानिस हो पवित्रआत्माद्वारा निर्देशित भएको छ, जो परमेश्वरको बालक को नियन्त्रणमा छ ।

(रोमी ८:३,४ पढ्नुहोस्)

पाप-स्वभावले दुर्बल पारिएको हुनाले व्यवस्थाले जे गर्न सकेन परमेश्वरले गर्नुभयो, अर्थात् उहाँले आफ्ना पुत्रलाई पापमय शरीरको स्वरूपमा पापबलिभै पठाउनुभयो । यसरी उहाँले पापलाई शरीरमा नै दण्ड दिनुभयो ।

यहाँ “व्यवस्था” शब्द सामान्य अर्थ “आज्ञा” धेरै हुन्छ । “लिखित व्यवस्था” ले सिनै पर्वतमा दुइवटा ढुङ्गाको पाटीमा लेखिएका दश आज्ञालाई देखाउँछ । यी आज्ञाको भागलाई पापपूर्ण मानिसले कायम राख्न सक्दैन । त्यसैले व्यवस्थालाई “कमजोर” भनिएको छ । यसले

मानिसलाई बचाउन सक्दैन कारण परमेश्वरको माग गर्नु भए अनुसार तिनीहरूले आज्ञालाई पवित्र राख्न सक्दैनन् ।
 जे व्यवस्थाले गर्न सकेन, परमेश्वर आफैले हाम्रो लागि गर्नुभयो ।
 उहाँले आफ्नो पुत्रलाई मानवीय आमाको कोखमा जन्मन पठाउनुभयो । येशू ख्रीष्ट, साँचो परमेश्वर साँचो मानव पनि हुनुभयो । यसप्रकार, संसारको पापको लागि मूल्य चुकाउनलाई उहाँको आवश्यकता थियो कि उहाँ बलि हुनुभयो ।
 “परमेश्वरले पापलाई आफ्नो पुत्रको मानवीय शरीरमा दण्ड दिनुभयो ।” ख्रीष्टको मृत्युद्वारा पापको मूल्य चुकाइएको छ, अब त्यहाँ क्षमादान छ समपूर्ण पाप सधैंको लागि सुम्पिएको छ । पवित्र आत्माले मानिसहरूलाई विश्वास ल्याउनु हुन्छ । यो विश्वासद्वारा तिनीहरू ख्रीष्टले तिनीहरूको लागि कमाएको क्षमादान स्वीकार छन् । जहाँ पापको क्षमा हुन्छ त्यहाँ परमेश्वरसँग शान्ति हुन्छ र स्वर्गमा अनन्त जीवनको आशा निश्चित हुन्छ ।
 यस्तो महान मूल्यरहीत उपहारको, विश्वासीहरू अब परमेश्वरलाई धन्यवाद दिन्छन् । तिनीहरू परमेश्वरको आज्ञा पालन गर्न चाहन्छन् । अब तिनीहरू पवित्र आत्माको नियन्त्रणमा छन् न कि तिनीको पापपूर्ण स्वभावमा ।

याद गर्नु पर्ने कुराहरु :

३६. एउटा पापी आज्ञाले (व्यवस्था) माग गरेका कुरालाई गर्न सक्दैन ।

३७. एउटा पापी पालन गरेर बचाइदैन यसैले पावल व्यवस्था हो भन्छन् ।

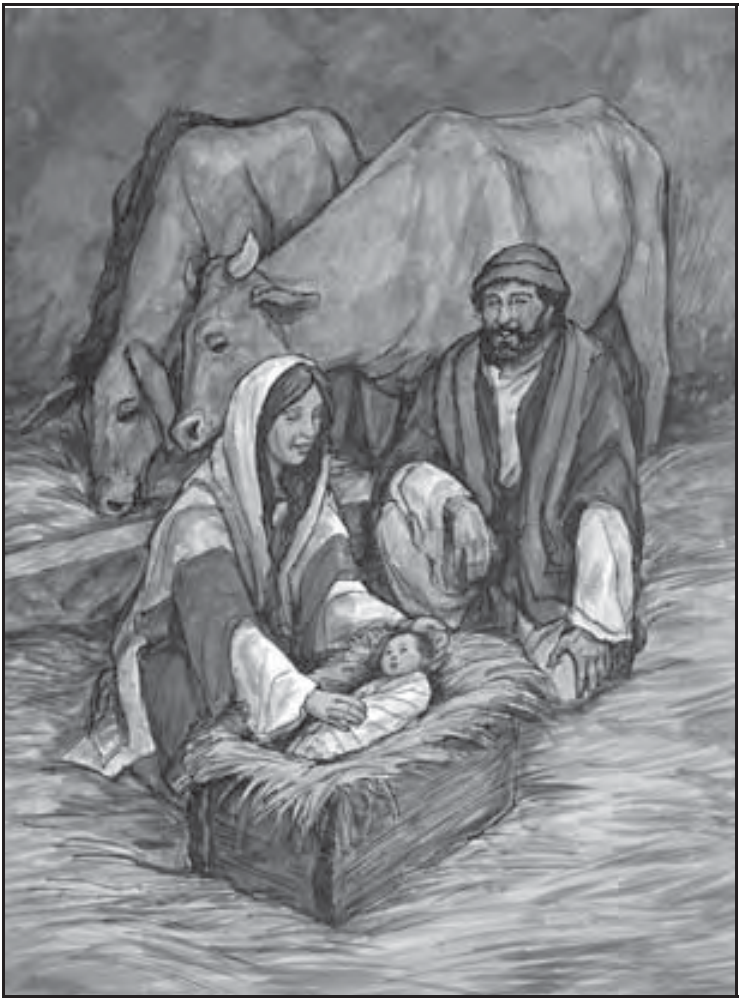
३८. परमेश्वरले उहाँको आफ्नो पुत्रलाई पापको लागि एउटा हुन मानिसको स्वरूपमा जन्मन पठाउनुभयो ।

३९. ख्रीष्टको मृत्यु सारा संसारको पापको हो ।

४०. क्षमा प्राप्त पापी को अधीन मुनि रहन्छ ।

४१. क्षमा प्राप्त पापी परमेश्वरलाई दिन चाहन्छन् ।

(पे. नं. १०१ मा उत्तर हेर्नुहोस्)

येशू जन्मनुभयो ।

(रोमी ८:५:-८ पढ्नुहोस्)

किनकि पाप—स्वभावअनुसार चल्नेहरुले शरीरका कुरामा मन लगाउँछन्, तर आत्माअनुसार चल्नेहरुले आत्माका कुरामा मन लगाउँछन् । किनभने, पाप—स्वभावमा मन लगाउनुचाहिँ मृत्यु हो, तर पवित्र आत्मामा मन लगाउनु जीवन र शान्ति हो । किनभने पापमय शरीरतिर लागेको मनचाहिँ परमेश्वरप्रति शत्रुता हो ।

परमेश्वरका व्यवस्थाको अधीनमा त्यो हुँदैन, नता त्यो कहिल्यै हुन सक्छ । पाप—स्वभावको वशमा हुनेहरुले परमेश्वरलाई प्रसन्न पार्न सक्दैनन् । पवित्रआत्माले मानिसहरुलाई विश्वासमा ल्याउनुहुन्छ र तिनीहरुलाई एउटा “नयाँ मानिस” दिनुहुन्छ । यो नयाँ मानिस विशेष छनौट बनाउन योग्य छ । पावल आफ्ना पाठकहरुलाई ठीक छनोट गर्न जोड दिन्छन् । उनी भन्छन्, “तिम्रो पापपूर्ण स्वभावको अधीन मुनि जजिओ” यदि त्यसो गर्‍यो भने खराब परिणाम ल्याउँछ, ” पापपूर्ण स्वभाव भएको व्यक्तिको बाटोले मृत्युतिर डोर्‍याउँछ ।”

बरु पावल आफ्ना पाठकहरुलाई उत्साह दिन्छन्, “पवित्रआत्माको अधीन मुनि जिओ” त्यसले महान आशिष ल्याउँछ । आत्माद्वारा नियन्त्रित विचारले जीवन र शान्ति ल्याउँछ ।”

कसरी यो जीवन र शान्ति हामी कहाँ आउँछ ? पावल भन्छन् यो हामीमा वास गर्नुहुने पवित्रआत्माद्वारा आउँछ ।

(रोमी ८:९-११ पढ्नुहोस्)

यदि साँच्चै परमेश्वरका आत्मा तिमीहरुमा वास गर्नुहुन्छ भने, तिमीहरु पाप—स्वभावमा होइन, तर पवित्र आत्मा हुन्छौ । तर कुनै मानिसमा खीष्टका आत्मा हुनुहुन्न भनेता त्यो उहाँको हुँदैहोइन । यदि खीष्ट तिमीहरुमा हुनुहुन्छ भने, पापको कारणले तिमीहरुका शरीर मरेका भए तापनि तिमीहरुका आत्मा धार्मिकताको कारणले जिउँदा हुन्छन् । तर यदि येशूलाई मरेकाबाट जीवित पार्नुहुनेका आत्मा तिमीहरुमा वास गर्नुहुन्छ भने, खीष्ट येशूलाई मरेकाबाट जीवित पार्नुहुनेले नै तिमीहरुमा वास गर्नुहुने उहाँका आत्माद्वारा तिमीहरुका मरणशील शरीरलाई पनि जीवन दिनुहुनेछ ।

यी पदहरुले हामीलाई एउटा ठूलो रहस्यको परिचय दिन्छन् । धेरै ठाउँमा बाइबलले हामीलाई शिकाउछ कि त्यहाँ तीन व्यक्ति -पिता, पुत्र, र पवित्रआत्मा) एकमा परमेश्वर भनेर । बाइबलको परमेश्वर “त्रिएक” (तीनमा एक) हुनुहुन्छ । हामी गणितिय हिसाबले यसको व्याख्या गर्न सक्दैनौ, तर विश्वासमा हामी विश्वस्त छौ किनकि परमेश्वरको वचनले यो सिकाउछ ।

प्रेरित पावल पद ११ मा यी तीन अलग अलग व्यक्तिको संकेत गर्छन्, जब उनी लेख्छन्,
 “येशूलाई मरेकाबाट जीवित पार्नु हुनेका आत्मा तिमीहरुमा वास गर्नुहुन्छ ।” पवित्रआत्माले पिता र पुत्र साग एकसाथ सिद्धतामा काम गर्नुहुन्छ । यी पवित्रआत्मा विश्वासीहरुमा रहनुहुन्छ र उनीहरुलाई आत्मिक जीवन दिनुहुन्छ । त्यो “नयाँ मानिस” हो हामीले पहिल्यै नै छलफल गरि सकेका छौ ।

हरेक मानवजाति सँग आत्मा र शरीर छ । पापको कारण हाम्रो भौतिक शरीर मर्नेछ । तर त्यो ठीक पार्न सकिन्छ । यद्यपि हाम्रो शरीरहरु केशी समयको लागि चिहानमा रहनेछन्, पिता जसले आफ्नो पुत्रलाई बौरी उठाउनुभयो उहाँले नै हाम्रो शरीरको पुनरुत्थान गर्नुहुनेछ । न्यायको दिनमा उहाँले यसलाई (शरीर) हाम्रो आत्मसँग जोड्नुहुनेछ जुन पछि मर्नेछैन । पुर्नमिलनको शरीर आत्मसँग स्वर्गमा परमेश्वरसँग तब अनन्ततामा रहनेछन् ।

याद राख्नु पर्ने कुराहरु :

४२. बाइबलको परमेश्वर परमेश्वर हो ।

यसको अर्थ त्यहाँ व्यक्ति परमेश्वर हो ।

४३. पवित्रआत्मा विश्वासीहरुमा हुन्छ र

तिनीहरुलाई एउटा “नयाँ मानिस” दिनुहुन्छ ।

४४. न्यायको दिनमा परमेश्वर तिनीहरुलाई हुनेछ जोहरु मरेकाछन् ।

४५. विश्वासीहरु स्वर्गमा परमेश्वरसँग सधैं छन् ।

(पे. नं. १०१ मा उत्तर हेर्नुहोस्)

न्याको दिनपछि विश्वासीहरु स्वर्गमा परमेश्वरसँग रहनेछन् । तर त्यो भविष्यमा हो । त्यो समयसम्म हाम्रो संसारिक जीवनको अवधिमा पूरा गर्नलाई हाम्रो एउटा कर्तव्य छ ।

(रोमी ८:१२,१३ पढ्नुहोस्)

इसैले त भाइ हो, पाप-स्वभावअनुसार जिउनलाई हामी पाप-स्वभावप्रति बाध्य छैनौं । किनकि पाप-स्वभावअनुसार जिउँछौं भने, तिमीहरु मर्छौं, तर यदि पवित्रआत्माद्वारा शरीरका कार्यहरु तिमीहरुले निर्मूल पा-न्यौं भने, तिमीहरु जिउनेछौं ।

शुरुदेखि नै तिनीहरुको जीवन विश्वासीहरु सधैं पापपूर्ण स्वभावमा छन्, पुरानो आदमको स्वभावमा । यो पापपूर्ण स्वभावले हामीलाई पाप गर्नतिर डो-न्याउन चाहन्छ । पवित्र आत्मा हामी भित्र वास गर्नु भएकोले पापपूर्ण इच्छाहरुलाई जो अभै हरेक दिन हामीमा आउछ त्यसलाई अब विरोध गर्न सकिन्छ । हामी त्यसलाई हाम्रो जीवनमा अधीन गर्न दिने शाहस दिदैनौं । त्यसले मृत्युतिर डो-न्याउछ । यदि पवित्रआत्माले हामीलाई नेतृत्व गर्नुहुन्छ भने खराब इच्छाले नियन्त्रण गर्ने छैन । पवित्र आत्माले हामीलाई कसरी डो-न्याउनु (नेतृत्व) गर्नुहुन्छ ? उहाँले बाइबलको उहाँको वचनद्वारा यस्तो गर्नुहुन्छ । वास्तवमा यो उहाँ अहिले नै गरिरहनु भएको छ जस्तो तपाईं पावलको प्रेरणात्मक पत्र रोमीहरुलाई पढ्नु हुन्छ । यसले तपाईंलाई भन्छ कि हाम्रो मुक्तिको आवश्यकताको लागि खीष्टले सबै कुरा गर्नु भएको छ भनेर । उहाँले विश्वासद्वारा स्वीकार गर्नलाई धार्मिकताको एउटा सित्तैको उपहार हामीलाई दिनुभएको छ । विना कृतज्ञाको सम्पूर्ण कार्य उहाँले हाम्रो लागि गर्नुभएको छ । अब हामी पाप गर्न छोड्ने छौं । जेमा परमेश्वर प्रसन्न हुनुहुन्छ त्यही हामीहरु गर्नेछौं ।

(रोमी ८:१४-१७ पढ्नुहोस्)

किनभने सबै, जो परमेश्वरका आत्माले डो-न्याइएका हुन्छन्, तिनीहरु नै परमेश्वरका सन्तान हुन् । किनभने फेरि डरमा पर्नलाई दासत्वको आत्मा तिनीहरुले पाएका छैनौं, तर तिमीहरुले धर्मपुत्र हुने आत्मा पाएका छौं । यसैले जब हामी परमेश्वरलाई “अब्बा, पिता” भनी पुकार्छौं, त्योचाहिँ हामी परमेश्वरका सन्तान हौं भनी पवित्र आत्माले

हाम्रो आत्मासँग गवाही दिनुभएको हो । र सन्तान हौं भनेता
उत्तराधिकारी पनि हौं, परमेश्वरका उत्तराधिकारी र ख्रीष्टसँग
साभे-उत्तराधिकारी । उहाँसँग दुःख भोग्छौं भनेता हामी उहाँसँगै
महिमित पनि हुनेछौं ।

एउटा प्रेमी परिवारमा केटाकेटीहरु तिनका आमाबुवालाई मन पर्ने
काम गर्न चाहन्छन् । त्यही प्रकारको सत्यता हाम्रो आत्मिकी
परिवारको हो । विश्वासीहरु तिनका स्वर्गीय बाबुका सन्तानहरु हुन् ।
पावल भन्छन्, “सबै जो परमेश्वरका आत्माले डोच्याइएका हुन्छन्,
तिनीहरु नै परमेश्वरका सन्तान हुन् ।” पवित्रआत्मा हामी भित्र
हामीसँग वास गर्नुहुन्छ, हामी हाम्रा स्वर्गीय बाबुको डर मान्नु पर्ने
आवश्यकता छैन । हामी स्नेही भावले “अब्बा” भनेर उहाँलाई
पुकार्न सक्छौं । हामी निश्चित भएर उहाँ कहाँ सहायता र
अगुवाईको लागि अनुरोध गर्न जान सक्छौं । परमेश्वरको सन्तानको
रुपमा हामीलाई अर्को ठूलो फाइदा छ । हामी हाम्रा स्वर्गीय बुबाको
उत्तराधिकारी हौं । येशूसँग भएको समपूर्ण कुरा हामी पैतृक
सम्पत्तिको रूपमा प्राप्त गर्नेछौं । यसको बारेमा सोच्नुहोस् । येशू
परमेश्वरको पुत्र हुनुहुन्छ । हामी परमेश्वरका सन्तानहरु छौं । (
यसले हामीलाई येशू हाम्रो भाइ हुनु भएको बताउछ) यसले येशू
हाम्रो भाइ बनाउछ । येशूले ख्रीष्ट प्राप्त गरेको समपूर्ण कुराहरु हामी
बाड्नेछौं । तर हामीले यो जान्नु आवश्यक छ कि ख्रीष्टले असल
कुरा हामीसँग बाँड्नु हुनेछ, हामी पनि उहाँको कष्ट पिडामा
सहभागी हुनेछौं ।

याद राख्नु पर्ने कुराहरु :

४६. को विरुद्ध लड्नु हाम्रो कर्तव्य हो ।

४७. हाम्रो पापको विरुद्ध लडाईंमा ले हामीलाई सहायता
गर्नुहुन्छ ।

४८. विश्वासीहरु का सन्तानहरु हुन् ।

४९. परमेश्वरका सन्तानहरु ख्रीष्टका हुन् ।

५०. ख्रीष्टको भाइ भएर हामी ख्रीष्टले प्राप्त गरेका सबै थोकहरु
..... छौं ।

(पे. नं. १०१ मा उत्तर हेर्नुहोस्)

वर्तमान कष्ट पछि भविष्यमा महिमा

(रोमी ८:१८-२२ पढ्नुहोस्)

म विचार गर्दछु कि हामीमा जुन महिमा प्रकट गरिनेछ, त्यससँग वर्तमान समयका कष्टहरु तुलना गर्न योग्य छैनन् । सृष्टि बडो उत्कण्ठाले परमेश्वरका पुत्रहरु प्रकट हुने कुराको प्रतीक्षा गर्छ । सृष्टि व्यर्थताको वशमा पारियो, त्यसको आफ्नै इच्छाले होइन, तर उहाँको इच्छाले, जसले त्यसलाई वशमा पुर्नुभयो, यसै आशामा, कि सृष्टि त्यसको आफ्नै विनाशको बन्धनबाट मुक्त गराइनेछ, र त्यसले पनि परमेश्वरका सन्तानको महिमित स्वतन्त्रता प्राप्त गर्नेछ ।

हामी जान्दछौं, सारा सृष्टि अहिलेसम्म एकसाथ प्रसववेदनाक आर्तनाद गरिरहेछ ।

परमेश्वरको सन्तानको रुपमा हामी खीष्टका भाइहरु हौं र उहाँ सँगै उत्तराधिकारी हौं । उहाँले प्राप्त गरेका सम्पूर्ण थोकहरु हामी बाँड्नेछौं । अगाडि देखि नै खुशीका कुरा जसमा दुःख पनि समावेश छ । तर हामी एकलै पिडामा छैनौ ।

पावल हामीलाई भन्छन् कि हाम्रो चारैतिरको प्राकृतिक संसार पनि पिडामा छ । जब आदम र हव्वा पापमा परे, परमेश्वरले सृर्जेको संसारलाई तिनीहरुले बिगारे । अहिले प्रकृति मान्छे पापको प्रभाव महशुस गर्छ । पापको बोझको कारण पहिले देखि नै मुक्त हुन खोजेको छ । पावलले भन्छन्, “सृष्टि बडो उत्कण्ठाले परमेश्वरका पुत्र प्रकट हुने कुराको प्रतीक्षा गर्छौं ।” न्यायको दिनमा परमेश्वरका सन्तानहरुले “सिद्ध र अन्तिम” महिमा प्राप्त गर्नेछन् । त्यपछि तिनीहरुको शरीर र आत्माको पुर्नमिलन हुनेछ र स्वर्गमा अनन्तसम्म जीउनेछन् । त्यो दिन प्रकृतिको लागि आशिषको दिन हुनेछ जुन अहिले पिडामा सुस्केरा हालिरहेको छ । लेखले यसको बारेमा विस्तृत जानकारी हामीलाई दिँदैनन्, तर उनी भन्छन् प्रकृतिको पिडा हटाउनलाई परमेश्वरसँग एउटा योजना छ ।

तर यहाँ मुख्य जोड प्रकृतिको लागि होईन । यो पिडा भोगिरहेका इसाईहरुको लागि आनन्ददाय भाग हो ।

याद गर्नु पर्ने कुराहरु :

५१. मानवजातिको पापको कारण प्रकृतिलाई..... छ ।

५२. प्रकृतिको पिडा मा समाप्त हुनेछ ।

(पे. नं. १०१ मा उत्तर हेर्नुहोस्)

(रोमी ८:२२ख-२३ पढ्नुहोस्)

सारा सृष्टि अहिलेसम्म एकसाथ प्रसववेदनाको आर्तनाद गरिरहेछ ।
सृष्टि मात्र होइन, तर हामी आफै पनि, जसमा पवित्रआत्माको
पहिलो फल छ, सन्तानको रूपमा ग्रहण गरिनलाई, अर्थात् हाम्रो
देहको उद्धारको निम्ति प्रतीक्षा गरेर हामी आफै पनि भित्र-भित्रै
आर्तनाद गर्दछौं ।

पापपूर्ण स्वभाव भएका मानिसहरुको हृदयमा विश्वासले काम गर्दैन
। त्यो पवित्रआत्माको काम हो । किनभने हामी सँग विश्वास छ
हामी जान्दछौं कि पवित्रआत्माले हाम्रो हृदयमा काम गर्नुहुन्छ । अब
उहाँ हामीमा वास गर्नुहुन्छ र हामीलाई थप आशिष दिनुहुनेछ ।

दोस्रो सन्तान परमेश्वरको प्रतिज्ञा हो । येशूले आफ्ना बाह्र
चेलाहरुलाई भन्नुभयो, “मेरा पिताको घरमा बस्ने धेरै ठाउँहरु छन् ।
त्यसो नभए, के म तिमीहरुलाई भन्ने थिए र, कि तिमीहरुका निम्ति
ठाउँ तयार पार्न गईरहेछु अनि गएर मैले तिमीहरुका निम्ति ठाउँ
तयार पारेपछि म फेरि आउनेछु, र जहाँ म छु, त्यहाँ तिमीहरु पनि
हुनेछौं । जहाँ म गईरहेछु, तिमीहरु त्यहाँ जाने बाटो चिन्छौ । (यूहन्न
१४:२-४) त्यस्तो प्रकारको प्रतिज्ञाले परमेश्वरको परिवारको
सदस्यताको अनुमति दिन्छ, भनेर पावल भन्छन् कि “उहाँ -
परमेश्वर) ले हाम्रो लागि राखेको सम्पूर्ण कुरा उहाँले हामीलाई
दिनुहुनेछ । उहाँले हाम्रो शरीरको पुनरुत्थान गर्नुहुनेछ ।

याद गर्नुहोस् कि परमेश्वरको सन्तान भएको कारण हामी
परमेश्वरको उत्तराधिकारी हौं । परमेश्वरले दिनुहुने सम्पूर्ण कुराको
हामी हिस्सेदारी हुनेछौं । यहाँ दुइवटा ठूलो आशिषको बारेमा
भनिएको छ । परमेश्वरले हामीलाई हाम्रो चिहानबाट बौरी
उठाईद्वारा हामीलाई एउटा नयाँ जीवन दिनुहुनेछ । स्वर्गमा त्यो नयाँ
जीवन एउटा शरीरमा भएर महिमित पर्वत हुनेछ । कस्तो प्रकारको

महिमित शरीर हुनेछ भनेर जान्नको लागि यो न्यायको दिन अनुभव गरिनेछ ।

मानिसहरुको पापको बोझको मुनि सृष्टि प्रसववेदनाको आर्तनाद गर्छ तर सृष्टि मात्रै होईन । अझ तमाम कठिनाई र दुःखको कारण मानिसहरु स्वयम् आफै छन् । मानिसहरु पनि दुःखमा आर्तनाद गर्दछन् । यी कठिनाईको कारण विश्वासीहरु त्यो समयलाई हेरिराख्छन् जब परमेश्वरले सम्पूर्ण कुरा ठीक पार्नुहुनेछ ।

तर त्यो सिद्धता हुनेछ पूरा हुनेछ भनि हामी कसरी थाहा पाउछौं । सर्वप्रथम, हामीसँग त्यस्तो सान्त्वना छ कारण पवित्र आत्मा हामीमा वास गर्नुहुन्छ । पावल भन्छन्, “यस्तो अग्रिम आशिषको लागि हामीसँग पवित्रआत्मा हुनुहुन्छ ।”

याद गर्नु पर्ने कुराहरु :

५३. सृष्टि जस्तै मानिसहरु पनि बाट मुक्त हुनलाई अगाडि हेर्छन् ।

५४. यो पिडाबाट मुक्त हुनलाई सम्म यसले समय लिन्छ ।

५५. एउटा सान्त्वना त्यो हो कि को उपस्थिति तिनीहरुमा रहेर न्यायको दिनमा पिडाबाट मुक्त हुनेछन् ।

५६. दोस्रो सान्त्वना येशूले तिनीहरुको लागि ठाउँ तयार पार्न गर्नु भएको छ ।

५७. न्यायको दिनको एउटा आशिष त्यो हो कि मानिसहरु तिनीहरुका चिहानबाट उठ्नेछन् ।

५८. अर्को आशिष त्यो हो कि विश्वासीहरु एउटा शरीरसँग बौरी उठ्नेछन् ।

(पे. नं. १०१ मा उत्तर हेर्नुहोस्)

(रोमी ८:२४-२७ सम्म पढ्नुहोस्)

किनकि यही आशामा हामीले मुक्ति पाएका थियौं । अब देखिनेचाहिँ आशा त आशा नै होइन । किनकि देखेका कुराको आशा कसले गर्छ र ? तर यदि हामी आफूले नदेखेका कुराको आशा गर्छौं भने, धैर्यसाथ हामी त्यसको प्रतीक्षा गर्छौं ।

त्यसै गरी पवित्र आत्माले पनि हाम्रो दुर्बलतामा सहायता गर्नुहुन्छ । कसरी प्रार्थना गर्नुपर्ने हो हामी जान्दैनौं, तर शब्दहरूमा व्यक्त गर्न नसकिने सुस्केरामा पवित्र आत्माले हाम्रा निम्ति मध्यस्थता गर्नुहुन्छ । र मानिसहरूका हृदयको खोजी गर्नुहुनेले पवित्र आत्माको विचार के हो सो जान्नुहुन्छ, किनकि परमेश्वरको इच्छा अनुसार पवित्र आत्माले सन्तहरूका निम्ति मध्यस्थता गर्नुहुन्छ ।

“आशा” भन्ने शब्दले निरन्तर भविष्यतिर हेर्छ । यसले नदेखेको खथवा हामीसँग नभएको कुराको बारेमा भन्छ । यो दुइवटा तरिकाबाट बुझ्न सकिन्छ । एउटा इच्छा जो केहि कुरालाई पाउँन त्यसमा हामी निश्चित हुदैनौं यसको एउटा अर्थ यो हुन्छ । उदाहरणको लागि, बादल लागेको दिनमा हामी एउटा वनभोजको योजना बनाइरहेछौं । हामी भन्न सक्छौं “पानी नपर्ला भनेर”—तर हामी सबै मौसम सफ रहनमा निश्चित भने छैनौं । त्यहाँ हर्को प्रकारको आशा छ । जो धैर्यता पूर्वक केहि कुराको लागि पर्खनु पर्छ, यो अहिले प्राप्त भएको छैन तर प्राप्त हुन निश्चित छ । त्यस्तो प्रकारको आशा परमेश्वरको प्रतिज्ञामा ती कुराहरु राखिएका छन् । यस्तो प्रकारको आशा आधारित हो । हामी यसलाई आत्मा विश्वास पनि भन्छौं । आशा परमेश्वरको प्रतिज्ञामा भरोसा । आत्मा विश्वासमा छ ।

हाम्रो नयाँ मानिसले परमेश्वरको प्रतिज्ञामा भरोसा राख्छ । हाम्रो पुरानो आदमले त्यसमा शंका उत्पन्न गराउछ । कहिले काँही हामीलाई सहायताको आवश्यकता पर्छ । पावल भन्छन्, “त्यसै गरि पवित्र आत्माले पनि हाम्रो दुर्बलतामा सहायता गर्नुहुन्छ ।” कहिले काँही हामीले कसरी प्रार्थना गर्नु पर्ने हो केको लागि प्रार्थना गर्नु पर्ने हामी जान्दैनौं । तब पवित्र आत्मा कार्य गर्नुहुन्छ । उहाँले हाम्रो कमजोर प्रार्थनालाई सुधारेर पिता कहाँ पुऱ्याउनुहुन्छ । आत्माको सहायताबाट, हाम्रो प्रार्थना सिद्ध प्रार्थना हुन्छ, हाम्रो स्वर्गीय पितालाई पूर्ण स्वीकार योग्य हुन्छ ।

याद गर्नु पर्ने कुराहरु :

५९. विश्वास (आशा) परमेश्वरको मा
र छ ।

६०. जब हाम्रो प्रार्थना सामु
स्वीकार योग्य छ ।

(पे. नं. १०१ मा उत्तर हेर्नुहोस्)

(रोमी ८: २८-३० सम्म पढ्नुहोस्)

हामी जान्दछौं, उहाँलाई प्रेम गर्नेहरु र उहाँका अभिप्रायअनुसार बोलाइएकाहरुका निम्ति हरेक कुरामा परमेश्वरले भलाई नै गर्नुहुन्छ । जस-जसलाई उहाँले पहिलेबाटै चिन्नुभएको छ, उहाँले तिनीहरुलाई आफ्ना पुत्रको रूपसमान बनाउनुलाई, धेरै भाइहरुमध्ये उहाँचाहिँ ज्येष्ठ होऊन् भनेर, अधिबाटै नियुक्त गर्नुभयो । जस-जसलाई उहाँले अधिबाटै नियुक्त गर्नुभयो, तिनीहरुलाई उहाँले बोलाउनु पनि भयो, र जस-जसलाई उहाँले बोलाउनुभयो, तिनीहरुलाई उहाँले धर्मी पनि ठहराउनुभयो, तिनीहरुलाई उहाँले महिमित पनि पार्नुभयो ।

एफिसीहरुलाई पत्र लेख्दै पावल भन्छन्, “उहाँको सामुन्ने पवित्र र निष्कलङ्क होऔं भनेर संसारको उत्पत्तिभन्दा अधिबाटै उहाँले हामीलाई चुन्नुभयो । (एफिसी१:४) ।” हामी पहिल्यै नै जन्मिएका थियौँ-संसारको उत्पत्तिभन्दा पहिल्यै-हामी पापीहरुलाई बचाउन परमेश्वरले उहाँको आफ्नो पुत्रलाई संसारमा पठाउन योजना बनाउनुभएको थियो । यहाँ उनको रोमीहरुलाई पत्रमा, परमेश्वरको योजनाको वर्णन गर्दैछन् । उनी साधारणतया यसको हाम्रो जीवनमा प्रभाव बारे भन्छन् । उनी भन्छन्, “हामी जान्दछौं, उहाँलाई प्रेम गर्नेहरु र उहाँका अभिप्राय अनुसार बोलाइएकाहरुका निम्ति हरेक कुरामा परमेश्वरले भलाई नै गर्नु हुन्छ ।”

हाम्रो लागि परमेश्वरको एउटा योजना छ । सम्पूर्ण कुरा उहाँको अधीन मुनि छ । अनन्तकाल देखिनै पापको छुट्काराको लागि संसारको मुक्तिदाताको रूपमा आफ्नो पुत्र पठाउन परमेश्वरले योजना बनाउनुभएको थियो । लगभग २००० वर्ष पहिले उहाँले तपाईंको सट्टामा मर्न र कष्ट उठाउन येशूख्रीष्टलाई पठाउनु भयो ।

अहिले वर्तमान समयमा उहाँ त्यो सत्यतालाई विश्वनस गर्न तपाईंलाई आमन्त्रण गर्दै हुनुहुन्छ । भविष्यमा उहाँले तपाईंलाई स्वर्गमा महिमिमत पार्नु हुनेछ । त्यस्तो प्रकारको महिमिमत प्रतिज्ञाले पावललाई एउटा गम्भिर प्रश्न सोध्न अगुवाई गर्छ ।

याद गर्नु पर्ने कुराहरु :

६१. परमेश्वरले लेखिनै हाम्रो मुक्तिको योजना बनाउनु भएको थियो ।

६२. वर्तमान समयमा परमेश्वरले हामीलाई गर्न आमन्त्रण गर्नुहुन्छ ।

६३. भविष्यमा परमेश्वरले
..... पार्नुहुनेछ ।

(पे. नं. १०१ मा उत्तर हेर्नुहोस्)

(रोमी ८:३१-३४सम्म पढ्नुहोस्)

हामीले यसमा के भन्ने त ? यदि परमेश्वर हामी तर्फ हुनुहुन्छ भने, हाम्रो विरुद्ध को हुन्छ ? जसले आफ्नो निज पुत्रलाई बाँकी राख्नु भएन, तर हामी सबैका निम्ति उहाँलाई दिनुभयो, के उहाँले हामीलाई सबै थोक पनि उहाँकै साथमा दिनुहुनेछैन र ? परमेश्वरका चुनिएकाहरुका विरुद्धमा कसले अभियोग लाउनेछ ? धर्मी ठहराउने परमेश्वर नै हुनुहुन्छ भने, दण्डको आज्ञा दिने को हो ? मर्ने त ख्रीष्ट येशू हुनुहुन्छ, जो मरेकाहरुबाट जीवित पारिनुभयो, र परमेश्वरका दाहिने बाहुलितर्फ हुनुहुन्छ, र हाम्रा निम्ति मध्यस्थ पनि गर्नुहुन्छ ।

प्रश्न एक : यदि परमेश्वर हामीतर्फ हुनुहुन्छ भने हाम्रो विरुद्ध को हुन्छ ? उत्तर : कोही हुँदैन । परमेश्वरले आफ्नै निज पुत्रलाई बाँकी राख्नु भएन, तर हामी सबैका निम्ति उहाँलाई दिनुभयो, के उहाँले हामीलाई सबैथोक पनि उहाँकै साथमा दिनु हुने छैन र ?

प्रश्न दुइ : परमेश्वर चुनिएकाहरुका विरुद्धमा कसले अभियोग लाउनेछ ?

उत्तर कसैले पनि लाउदैन ।

प्रश्न तीन : दण्डको आज्ञा दिने को हो ?

उत्तर कोही पनि छैन ।

खीष्ट मर्नुभयो तर जीवनमा पुनरुत्थान हुनुभयो । अहिले उहाँ परमेश्वरसँग रहनुहुन्छ र हाम्रा निम्ति मध्यस्थ पनि गर्नुहुन्छ ।

याद गर्नु पर्ने कुराहरु :

६४. परमेश्वर हामीतर्फ हुनुहुन्छ भने हाम्रो विरुद्धमा खडा हुन सक्दैन ।

(पे. नं. १०१ मा उत्तर हेर्नुहोस्)

(रोमी ८:३५-३९ सम्म पढ्नुहोस्)

कसले हामीलाई खीष्टको प्रेम बाट अलग गर्ने ? के सङ्कष्टले अथवा दुःखले, वा खेदोले, वा अनिकालले, वा नग्नताले, अथवा खतराले वा तरवारले ? यस्तो लेखिएको छ,

“तपाईंको खातिर हामी दिनभरि मारिन्छौं, काटिने भेडाहरुजस्तै हामीहरु गनिएका छौं ।”

होइन, यी सबै कुरामा हामीलाई प्रेम गर्नुहुनेद्वारा हामी विजेताहरु भन्दा पनि अझ बढी छौं । किनकि म यो पक्का गरी जान्दछु, कि मृत्युले वा जीवनले, स्वर्गदूतहरुले वा प्रधानताले, वर्तमानका कुराहरुले वा पछि हुने कुराहरुले, वा शक्तिहरुले, उचाइले वा गहिराइले, वा सारा सृष्टिमा भएका कुनै पनि कुराले, खीष्ट येशू हाम्रा प्रभुमा भएका परमेश्वरको प्रेमबाट हामीलाई अलग गर्न सक्नेछैन ।

चौथो प्रश्न : कसले हामीलाई खीष्टको प्रेमबाट अलग गर्ने ?

यो प्रश्नको उत्तरको लागि पावलले सातवटा दुस्कर्म्मको सूची बनाएका छन् (सङ्कष्ट/ दुःख /खेदो /अनिकाल /नग्नता / खतरा/ तरवार) यी सबै कुरा गम्भिर हुन् । तिनीहरु मुख्य समस्याका कारक हुन । तर तिनीहरुले विश्वासीहरुलाई खीष्टबाट अलग पार्न सक्दैनन् ।

पद ३८र३९ मा हेर्नुहोस् पावल त्यहि बुँदा माथि जोड दिँदै १० वटा अरु ज्यादा कुराद्वारा थप्दैछन् । कुनै पनि कुराले विश्वासीहरुलाई खीष्टबाट अलग पार्न सक्दैन । सृष्टिमा भएका कुनै पनि कुराले त्यो गर्न सक्दैन ।

यो महान र आनन्द सत्यता अनुसार पावल भन्न सक्छन्, “म विलकुल निश्चित छु” त्यो विश्वासको जाहेरी हो । याद गर्नुहोस् विश्वास परमेश्वरको प्रतिज्ञामा भरोसा र विश्वस्त हुनु पर्ने कुरा हो । विश्वास एउटा असल कार्य जसले हामीलाई केहि कुरा आर्जन गर्छ त्यो होइन । यो हाम्रो मुक्तिको कारण होइन । विश्वास परमेश्वरले हाम्रो लागि जे गर्नुभएको छ केवल सो प्राप्त गर्छ । पावल आफ्नो विवरणलाई बन्द गर्दै त्यो सत्यताको बारेमा सिकाउछन्, “कुनै पनि कुराले परमेश्वरको प्रेमबाट हामीलाई अलग गर्न सक्ने छैन जे हाम्रो प्रभु येशूख्रीष्टले गर्नुभएको छ त्यसको कारण ।” हाम्रो जीवनमा सधैं दुःख हुनेछ , तर ख्रीष्टमा परमेश्वरको प्रेमले हामीलाई वर्तमान समस्यालाई समाधानार्थ बल दिन्छ र यसले हामीलाई भविष्यमको महिमाको आश्वास्त पाछै ।

याद गर्नु पर्ने कुराहरु –उत्तरहरु

१. विश्वास, २. ख्रीष्ट, ३. मृतक, ४. नयाँजीवन, ५. लागि, लाई, ६. मृतक, ७. पाप, खराब कुराहरु, खुशी/आनन्द, ८. व्यवस्था, बचाइएका, ९. उपहारा १०. एउटा नयाँ जीवनमा जीउनु, ११. बप्तिस्मा, परमेश्वरको वचन/बाइबल, १२. मालिक, १३. पाप, १४. पापमा मरिरहेका, १५. असल, खुशी, १६. जीवित, १७. मरेका छन्, १८. व्यवस्था, १९. व्यवस्था, २०. मरेको, २१. व्यवस्था, २२. आत्मा, २३. परमेश्वर २४. पाप, मर्नु, २५. पाप, मुक्तिदाता, २६. असल, २७. पापपूर्ण, २८. नियन्त्रण पाउनु, २९. नयाँ मानिस, ३०. असल थोक, कुरा, ३१. पापपूर्ण, ३२. पुरानो आदम, ३३. खराब कुरा, वस्तु, ३४. लडाई, युद्ध, ३५. ख्रीष्ट, ३६. कायम राख्नु, पालन गर्नु, ३७. व्यवस्था, कमजोर, ३८. वलि, ३९. क्षमादान, ४०. आत्मा, ४१. धन्यवाद, ४२. त्रिएक, तीन भएका, ४३. रहनु, ४४. बौरी उठाउनु, ४५. रहनु, ४६. पाप, ४७. पवित्र आत्मा, ४८. परमेश्वर, ४९. भाइहरु, ५०. बाइनु, हिस्सा लगाउनु, ५१. कष्ट, पिडा, ५२. न्याय दिन, ५३. पिडा, ५४. न्याय दिन, ५५. पवित्र आत्मा, ५६. प्रतिज्ञा, ५७. उठाउनु, ५८. महिमित पारिएको, ५९. भरोसा, आत्मविश्वास, प्रतिज्ञा, ६०. पवित्र आत्मा, स्वर्गीया पिता, बुबा, ६१. अनन्तता, ६२. विश्वास, ६३. तपाईंलाई स्वर्गमा महिमित, ६४. कोही पनि नाई ।

१. बप्तिस्माद्वारा पवित्रआत्माले बप्तिस्मा पाएको व्यक्तिको हृदयमा को काम गर्नुहुन्छ । बप्तिस्माले हामीलाई जोडदछ ।
२. हाम्रो बप्तिस्मामा हामी ख्रीष्टसँगै मरेका थियौ । अब हामी त्याग्ने कोशिस गर्नेछौर परमेश्वर जेमा हुनु हुन्छ त्यो गर्न कोशिस गर्नेछौ ।
३. जे मानिसहरुमा आशा राख्नुहुन्छ व्यवस्थाले हामीलाई देखाउछ ।
४. व्यवस्था असल हो कारण यसले हाम्रालाई देखाउछ र पापबाट छुटकाराको लागि हाम्रो..... को आवश्यकता देखाउछ ।
५. विश्वासमा आउन विश्वासले विश्वासीहरुलाई दिन्छ । त्यो नयाँ मानिसले गर्न चाहन्छ ।
६. हरेक विश्वासीसँग अबै पनि स्वभाव छ । यो पापपूर्ण स्वभावलाई प्राय गरेर हाम्रो भनिन्छ ।
७. हरेक दिन “नयाँ मानिस” र पुरानो आदम एक अर्कोसँगगर्छन् ।
८. परमेश्वरले उहाँको आफ्नो पुत्रलाई पापको लागि एउटा हुन मानिसको स्वरूपमा जन्मन पठाउनुभयो ।
९. ख्रीष्टको मृत्यु सारा संसारको पापको हो ।

१०. बाइबलको परमेश्वर परमेश्वर हो । यसको अर्थ त्यहाँ व्यक्ति मा परमेश्वर हो ।

११. न्यायको दिनमा परमेश्वर तिनीहरूलाई हुनेछ, जोहरू मरेका छन् । विश्वासीहरू स्वर्गमा परमेश्वरसँग सधैं मा हुनेछन् ।

१२. विश्वास परमेश्वरको मा र छ ।

१३. जब हाम्रो प्रार्थनाको जीवन कमजोर हुन्छ ले हामीलाई सहयोग गर्नुहुन्छ । यस्तो प्रकारको प्रार्थना को समु स्वीकार योग्य छ ।

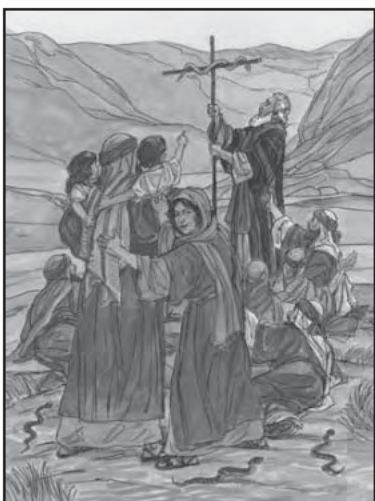
१४. परमेश्वरले देखि नै हाम्रो मुक्तिको योजना बनाउनुभएको थियो ।

१५. वर्तमान समयमा परमेश्वरले हामीलाई गर्न आमन्त्रण गर्नु हुन्छ ।

१६. भविष्यमा परमेश्वरले पार्नु हुनेछ ।

१७. परमेश्वर हामी तर्फ हुनुहुन्छ भने हाम्रो विरुद्धमा खडा हुन सक्दैनन् ।

(पे. नं. २०९ मा उत्तर हेर्नुहोस्)

विश्वासद्वारा धर्मी

भाग -५:

यहूदीहरु र अन्यजातिहरुसँग व्यवहारमा परमेश्वरको
न्याय र दया ।

रोमी ९१-११ ३६

विश्वासद्वारा धर्मी:

रोमीहरुलाई पत्रको एउटा अध्ययन

भाग पाँच:

यहूदीहरु अन्यजातिहरूसँग व्यवहारमा परमेश्वरको न्याय र दया ।

यहूदीहरु र अन्यजातिहरूसँग व्यवहारमा परमेश्वरको न्याय र दया
(रोमी ९:१-११:३६)

येशूलाई नभेटेसम्म पावल एउटा कट्टरपन्थी यहूदी गुरु थिए ।
दमस्कसको बाटोमा एउटा इसाई सेवकको रुपमा उनको बोलावट
भएको थियो । यसले उनलाई उनका यहूदी मित्रको विरुद्धमा खडा
भएको जस्तो देखिन्छ । पावल बडो जोरदारसँग यो कुरा इन्कार
गर्दछन् । उनी आफ्ना यहूदी मित्रलाई अबै ज्यादा खीष्टमा
विश्वासद्वारा मुक्ति प्राप्त गर्न चाहन्छन् । यद्यपि अबै पनि उनी यदि
उनीहरुलाई सहायता हुन्थ्यो भने आफ्नो मुक्तिलाई परित्याग गर्ने
इच्छा राख्ने थिए होला ।

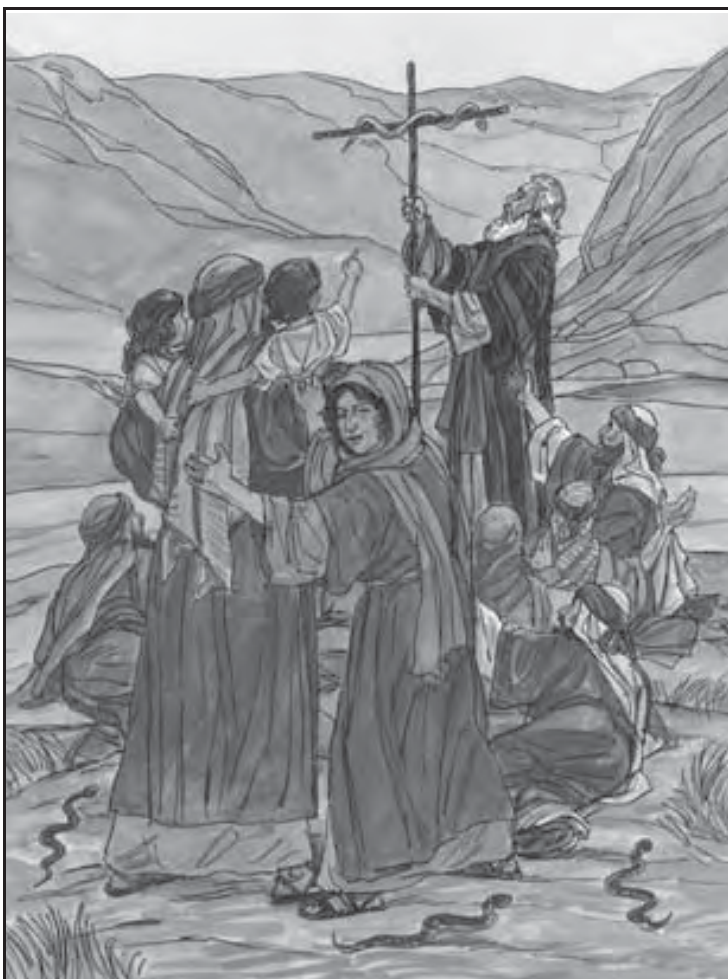
(रोमी ९:१-३ सम्म पढ्नुहोस्)

२ खीष्टमा साँचो बोलिरहेछु, मैले ढाँटेको छैनँ । मेरो विवेकले पवित्र
आत्मामा मलाई गवाही दिन्छ । मेरो हृदयमा असाध्य शोक र मनमा
अटूट वेदना छ । म त यहाँसम्म पनि चाहन सक्थेँ कि मेरा भाइहरु
र मेरा जातिको नाताले मेरा कुटुम्बहरुका खातिर म नै श्रापित
होऊँ, र खीष्टबाट परित्यक्त होऊँ !

पवल याद गराउँछन् कि शताब्दीयौँ देखि परमेश्वरले आफ्ना चुनेका
मानिस यहूदीहरुलाई धेरै फाइदा दिनुभयो । जसमा यी समावेश छन्
: पुत्र हुने अधिकार, विशेष करार, मोशाद्वारा व्यवस्था प्रदान,
मन्दिरको आराधना । तर सबभन्दा ठूलो उपहार त्यो प्रतिज्ञा थियो
संसारको उद्धारकर्ता तिनीहरुको वंशबाट जन्मिनु हुने थियो ।

(रोमी ९:४,५ पढ्नुहोस्)

तिनीहरु इस्राएलीहरु हुन्, अनि पुत्र हुने अधिकार, महिमाको दर्शन,
करार व्यवस्थाको प्रदान, मन्दिरको आराधना र प्रतिज्ञाहरु तिनीहरुका

मोसाले काँसाको सर्पलाई येशूको चित्रणको रुपमा उचाले ।

आफ्नै हुन् । पूर्वजहरु तिनीहरुका नै हुन्, र खीष्ट पनि शरीर अनुसार तिनीहरुकै वंशका हुनुहुन्छ । सर्वोच्च परमेश्वर, जसको युगानुयुग स्तुति होस् । आमिन् ।

रोमीहरुलाई पत्र लेखिरहेको पावलको समयमा प्राय गरेर उहूदीहरु (इस्राएल पनि भनिन्छ) उनको सन्देशलाई इन्कार गरिरहेका थिए । पावल जोड दिन्छन् कि यो परमेश्वरको दोष होइन । परमेश्वरको वचन फेल भएको छैन । उहाँका प्रतिज्ञाहरु अबै उत्तम छन् । दोष इस्राएलीहरुको अविश्वासमा पर्छ । तिनीहरु प्रतिज्ञा गरिएको पुत्रलाई विश्वासमा हेर्दैनन् । त्यसले पावललाई यो भन्ना अग्रसरता ल्याउछ, “इस्राएलको परिवारका वंश सबै जो वास्तवमा इस्राएली होइनन्” अर्को शब्दमा अब्राहमको शरीरिक सम्बन्ध बाट जन्मेका सन्तानहरु सबै परमेश्वरको सन्तान होइनन् ।

अब्राहाम र उनकी सेविका केटी बाट एउटा छोरो इस्माएल थियो । तर उ परमेश्वरले प्रतिज्ञा गरेको पुत्र थिएन । परमेश्वरले प्रतिज्ञा गरेको पुत्र अबै अब्राहाम र उनकी श्रीमती साराबाट जन्मिनु बाँकी नै थियो । त्यो पुत्र इसहाक थियो । इसहाक र इस्माएल दुवै अब्राहामका सन्तान थिए । तर परमेश्वरले इसहाकलाई प्रतिज्ञा पूरा गर्नलाई चुन्नुभयो ।

(रोमी ९:६-९ सम्म पढ्नुहोस्)

तर परमेश्वरको वचन विफल भएको होइन । किनकि इस्राएलबाट जन्मेका सबै इस्राएल होइनन्, नता अब्राहामका सन्तान हुँदा सबै तिनका छोराछोरी हुन् । तर धर्मशास्त्रमा भनेअनुसार, “इसहाकबाट नै तिनीहरुको सन्तान गनिनेछ ।” (उत्पत्ति २९:१२) यसको अर्थ, शरीरबाट जन्मेकाहरु परमेश्वरका सन्तान होइनन्, तर करारबाट उत्पन्न भएकाहरु नै अब्राहामका सन्तान हुन् । त्यस प्रतिज्ञाले यसो भन्दछ, “तोकिएको समयमा म फर्केर आउनेछु र साराको एउटा छोरो हुनेछ ।” (उत्पत्ति १८:१०,१४)

यो पुत्रद्वारा पावल जोर दिन्छन् कि उद्धार अनुग्रहद्वारा छ । “अनुग्रह” को अर्थ यो परमेश्वरबाट दिइएको सित्तैको छनौटको उपहार हो ।

नोकरले रिबेकालाई इसाहाक कहाँ ल्याउँछ ।

यसमा कुनै मानवीय फाइदा समलग्न गरिएको छैन । यो यस उसले छैन कारण एउटा व्यक्तिले परमेश्वरको क्षमा केहि असल कार्य गरेको छ । यो सत्यतालाई उनले इसहाक र उनकी श्रीमती रेबीकाको जीवनको घटनासँग उदाहरण दिएका छन् ।

यी धर्मी जोडी जुम्याहाको आशामा थिए । तिनीहरु जन्मनु भन्दा पहिले परमेश्वरले आमालाई सुसुचित गर्नुभयो, “जेठो छोराको कान्छो चाहिँको सेवा गर्नेछ ।” त्यो एउटा असाधारण प्रकारको प्रबन्ध तियो । यहूदीप्रथा अनुसार, पहिले जन्मेकोले साधारणतया उसको केहि फाइदा थियो । यो खास परिस्थितिमा अब्राहाम र इसहाकलाई पहिले नै प्रतिज्ञा गरिएको मुक्तिदाताको रेखातिर समाविष्ट गर्न लगिरहेको छ । यहाँ उसको जेठो दाजु एसाव भन्दा बरु कान्छो जुम्याहा याकूबलाई परमेश्वरले एउटा विशेष सुसमाचार दिन छान्नुभएको छ । त्यो निर्णय स्पष्टतया परमेश्वरको इच्छामा निहित थियो न कि मानव कार्यमा ।

पावल यसलाई उनको विवरणको सहायताको प्रयोगको लागि लिन्छन्, “यो हाम्रो चाहना र गराईमा भरपडैन । यो परमेश्वरको दया -अनुग्रह) मा भर पर्दछ ।”

(रोमी ९:११-१६ सम्म पढनुहोस्)

र जुम्याहा बालकहरु जन्मनु अघिबाटै, तिनीहरुले कुनै असल वा खराब गर्न अघि नै, कर्मले होइन तर उहाँको बोलावटअनुसार परमेश्वरका चुनाउको उद्देश्य ठहरिओस् भनेर रिबेकालाई यसै भनिएको थियो, “जेठाले कान्छाको सेव गर्नेछ । (उत्पत्ति २५:२३)जसो लेखिएको छ, “याकूबलाई मैले प्रेम गर्ने, तर एसावलाई तुच्छ ठानेँ ।” (मलाकि १:२,३)

ऋब हामी के भनौं ? के परमेश्वरमा अन्याय छ त ? कदापि होइन ! उहाँ मोशालाई भन्नुहुन्छ, “जसमाथि म कृप गर्न चाहन्छु त्यसलाई म कृप गर्नेछु, र जसलाई म टिठायौन चाहन्छु त्यसलाई म टिठान्छु ।” (प्रस्थान ३३:१९) यसकारण मानिसको इच्छा वा प्रयासमाथि यो निर्भर गर्दैन, तर परमेश्वरको कृपामाथि निर्भर गर्दछ ।

परमेश्वर जसलाई चाहनुहुन्छ त्यसलाई आफ्नो दया देखाउने अधिकार छ, कसैमाथिको दया हटाउने अधिकार पनि छ। मानिसहरुको धर्तीको जीवन प्राय गरेर “अनुग्रहको समय” भनेर भनिन्छ। यदि अविश्वासीहरु जिद्धी गरेर परमेश्वर प्रति अनाज्ञाकारी र उहाँको प्रतिज्ञाप्रति शंकालु भए भने, परमेश्वर उनीहरुलाई हस्तक्षेप गर्नुहुन्छ। तर उहाँले तिनीहरुको अनुग्रहको समयलाई आफ्नो अनुग्रह (दया) तिनीहरुबाट हटाएर समाप्त गर्नु हुन्छ। मिश्री शासक फारोलाई भए जस्तै हो।

जब परमेश्वरले मोशालाई मिश्रमा यहूदी जातिलाई दासत्वाबाट छुटकारा दिनको लागि फारो कहाँ सोध्न पठाउनुभयो, फारोले तुरुन्तै हृदय कठोर पायो र सो कुरा इन्कार गर्‍यो। जब फारो परमेश्वरको विरुद्ध विद्रोह गरिनै रह्यो, तब परमेश्वरले अन्तमा फारोको हृदय कठोर पार्नुभएको थियो। फारोको अनुग्रहको समयको अन्तद्वारा परमेश्वरले आफ्नो शक्ति र पवित्रता प्रकट गर्नुभयो। एउटा पवित्र परमेश्वरसँग पछुताउने पापीहरुलाई दया देखाउनलाई र हठी अविश्वासीहरुबाट उहाँको दया हटाएर र शक्ति देखाउन दुवै अधिकार छ।

(रोमी ९:१७-१८ पढ्नुहोस्)

कि धर्मशास्त्रले फारोलाई भन्छ, “म मेरो शक्ति तँमा देखाऊँ, र सारा पृथ्वीमा मेरो नाउँको घोषणा गरिओस् भन्ने अभिप्रायले मैले तँलाई खडा गरें। (प्रस्थान ९:१६) यसकारण उहाँले इच्छा गर्नुभएकाहरुलाई उहाँले कृपा गर्नुहुन्छ, र उहाँले इच्छा गर्नुभएकाहरुको हृदयलाई उहाँले कठोर पार्नुहुन्छ।

पूर्ण उत्तर हो, “परिस्थिति एउटा कुमाले र उसले बनाइरहेको माटोको भाँडोसँग समानन्तर छ। माटोको भाँडोले कुमालेसँग कस्तो प्रकारको भाँडो बनाइने भनेर भन्न सक्दैन। र एउटा आत्मिकी तहमा प्राणीले सृष्टिकर्तालाई नियन्त्रण गर्न सक्दैन।

उनको आफ्नो दुइवटा प्रश्नलाई पावल अब अनुसरण गर्छन्। पद २२ मा उनी सोध्दछन्, “यदि परमेश्वरले आफ्नो क्रोध प्रकट गर्न र आफ्नो शक्ति प्रदर्शन गर्नलाई विनाशको लागि तयार पारिएको

कोधका पात्रहरुलाई के अत्यन्त धैर्य साथ सहनु भएको छ ? ”
वास्तवमा उत्तर हो, “छ भने के भयो त ? ”

पद २३ मा एउटा समानान्तर प्रश्न सोध्दछन्, “के महिमाको निम्ति अधिवाटै तयार पार्नु भएको उहाँका कृपा पात्रहरुलाई आफ्नो महिमाको सम्पत्ति प्रकट गर्नलाई यो गल्ती गर्नुभयो ? ” फेरि उत्तर यो हो, “प्रकट गर्नुभयो त के भयो ? ” त्यहाँ कुनै गल्ती छैन ।

(रोमी ९:१९-२३ सम्म पढ्नुहोस्)

तब तिमी मलाई भन्नेछौ, “परमेश्वरले अझै किन दोष लगाउनुहुन्छ ? किनकि उहाँको इच्छालाई कसले विरोध गर्न सक्छ ? ” तर मानिस भएर परमेश्वरलाई जवाफ लाग्ने तिमी को हो ? के ढालेर बनाएको वस्तुले आफूलाई बनाउनेलाई “मलाई किन यस्तो बनाएको ? ” भन्छ र ? (यशैया २९:१६) के एउटै माटोको ढिकाबाट एउटा आदरको भाँडो, र अर्कोचाहिँ तुच्छ कामको लागि बनाउने माटोमाथि कुमालेको अधिकार छैन र ?

यदि परमेश्वरले आफ्नो क्रोध प्रकट गर्न र आफ्नो शक्ति प्रदर्शन गर्नलाई विनाशको लागि तयार पारिएको क्रोधका पात्रहरुलाई अत्यन्त धैर्यसाथ सहनुभएको छ भने, के भयो त ? यदि महिमाको निम्ति अधिवाटै तयार पार्नुभएको उहाँका कृपा-पात्रहरुलाई आफ्नो महिमाको सम्पत्ति प्रकट गर्नलाई उहाँले यसो गर्नुभयो-

परमेश्वर जससँग प्रसन्न हुनुहुन्छ उसलाई दया देखाउन किनुहुन्छ भन्ने कुरा पावलले स्थापित गरेको छ । तब पावल आफ्ना पाठकहरुलाई घोरण गर्छन्, “हामी ती मानिसहरु हौं जसलाई परमेश्वरले कृपा देखाउनुभएको छ । उहाँले हामीलाई चुन्नुभयो र हामी सबै यशूदी होइनौ । हामीमध्ये धेरै अन्यजाति हौं ।

मण्डलीमा अन्यजाति हुनुमा कुनै आश्चर्य कुरा हुने छैन । धेरै वर्ष पहिले हेसे अगमवक्तद्वारा परमेश्वरले त्यो अगमवाणी गराउनुभएको थियो । अन्यजाति जो औपचारिक रूपमा परमेश्वरले नचुनेका मानिसहरु थिए, अहिले नयाँ नियम मण्डलीमा उहाँको दयाको पात्र छन् ।

अर्को तर्फ, पुरानो नियमका चुनिएका जाति, यहूदी मानिसहरुले धेरैले परमेश्वरको दयालाई इन्कार गरेका छन् । तिनीहरु

परमेश्वरको उद्धारबाट टाढा छन् । यसलाई पनि धेरै वर्ष पहिले यशैया अगमवक्ताले ठीक प्रकारले भविष्यवाणी गरेका थिए । उनले भनेका थिए “इस्त्राएल समुद्रको बालुवा भै भएता पनि । तर तिनीहरूमध्ये केहि मौ बचाइनेछन् ।”

(रोमी ९:२४-२९ सम्म पढ्नुहोस्)

अर्थात् हामी, जसलाई यहूदीहरूबाट मात्र होइन, तर अन्यजातिहरूबाट पनि उहाँले बोलाउनुभएको छ भने, के भयो त ? जस्तो होशेको पुस्तकमा पनि उहाँ भन्नुहुन्छ,

“जुनहरू मेरा मानिसहरू थिएनन्,

तिनीहरूलाई म ‘मेरा प्रजा’

तुल्याउनेछु ।

र जसलाई मैले प्रेम गरेको थिइनँ,

त्यसलाई म ‘मेरा प्रिय’ भन्नेछु ।” (होसे २:२३)

“अनि जहाँ तिमीहरू मेरा प्रजा

होइनौ ।’

भनी तिनीहरूलाई भनिएको थियो,

त्यहीँ तिनीहरू ‘जीवित परमेश्वरका

सन्तान’ कहलाइनेछन् ।” (होसे १:१०)

इस्त्राएलको बारेमा यशैया घोषणा

गर्छन्,

“इस्त्राएलका सन्तानको संख्य समुद्रको

बालुवा जत्तिकै भए पनि,

बाँकी रहेकाहरूको मात्र उद्धार हुनेछ ।

किनकि प्रभुले पृथ्वीमा उहाँका

पूर्ण गर्नुहुनेछ ।” (यशैया १०:२२, २३)

यशैयाले यो भविष्यवाणी गरेका

छन्,

“सेनाहरूका परमेश्वरले हाम्रा निम्ति

सन्तान नछोड्नुभएको भए

हामी सदोमजस्तै हुनेथियौँ,

र गमोरासमान बन्नेथियौँ ।” (यशैया १:९)

यो ठूलो परिवर्तनको के कारण हो ? जब कि अन्यजातिहरू पपमा हराएका र मृत्युमा विनाश थिए, परमेश्वर तिनीहरू कहाँ कृपा साथ आउनुभयो । तिनीहरू मुक्ति -उद्धार) खोजिरहेका थिएनन्, तर परमेश्वर तिनीहरू कहाँ सित्तैको क्षमाको र खीष्टमा जीवनको सन्देश ल्याउनु भयो । अन्यजातिले त्यो सन्देश माथि विश्वास गरे । विश्वासद्वारा तिनीहरूले यसलाई स्वीकारे र परमेश्वरका सन्तान र अनन्त जीवनका उत्तराधिकारी भए । ऋको तर्फ, धेरै ज्यादा यहूदीहरू बचाइनुको लागि एउटा मार्ग सकृय रूपले हेरिरहेका थिए । तिनीहरू व्यवस्थालाई हेरिरहेका थिए कि त्यसले तिनीहरूलाई परमेश्वरको सामु धर्मी ठहराउनेछ, भनि सोचदथे । तर तिनीहरूले त्यो पाउन सकेका थिएनन् । किन पाउन सकेनन् ? किनभने विश्वासद्वारा धार्मिकताको लागि तिनीहरूले हेरेका थिएनन् । तिनीहरूले यसलाई कार्यद्वारा प्राप्त गर्ने कोशिश गरेका थिए । खीष्टद्वारा तिनीहरूको लागि आर्जन गरेको धार्मिकता माथि तिनीहरूको आफ्नो धार्मिकताले, तिनीहरू परमेश्वरको कृपालाई इन्कार गरे । तिनीहरूको मार्गमा एउटा चट्टान जस्तै खीष्टमाथि हठी भए ।

(रोमी ९:३०-३३ सम्म पढनुहोस्)

ऋब हामी के भनौं ? धार्मिकताको पछि नलाग्ने अन्यजातिहरूले धार्मिकता प्राप्त गरेका छन्, अर्थात् विश्वासद्वारा पाइने धार्मिकता । तर व्यवस्थामाथि आधारित भएको धार्मिकताको पछि लाग्ने त्यस इस्राएलले त्यो व्यवस्था पूरा गर्न सकेन । किन सकेन ? किनकि धार्मिकता कर्महरूमाथि आधारित छ भन्ठानेर तिनीहरूले विश्वासद्वारा धार्मिकता खोजेनन् । तिनीहरू ठेस लाग्ने ढुङ्गामा ठक्कर खाएर लडेका छन् । जस्तो लेखिएको छ,
 "हेर, म सियोनमा एउटा ढुङ्गा राख्छु,
 जसमा मानिसहरूलाई ठेस लाग्छ,
 एउटा चट्टान, जसले तिनीहरूलाई
 लडाउँछ,
 तर उहाँमा भरोसा राख्ने कोही शर्ममा पारिनेछैन ।" (यशैया ८:१४, २८:१६)

ज्योतिषीहरूले येशूको आराधना गरे ।

याद गर्नु पर्ने कुराहरु :

१. पावल एउटा यहूदी हुन् जो उनका यहूदी मित्रहरुको बारे धेरै सम्बन्धित छन् जुनहरु राख्दैनन् ।
 २. परमेश्वर जसलाई उहाँ चाहनुहुन्छ देखाउन सक्नुहुन्छ ।
 ३. पुरानो नियमको समय परमेश्वरले लाई
..... को छनौट द्वारा उहाँको कृपा देखाउनु भयो ।
 ४. नयाँ नियमको समयमा परमेश्वर एउटा विशेष तरिकाले
..... लाई उहाँको कृपा देखाउनुभएको छ ।
 ५. अन्यजातिहरु द्वारा परमेश्वरका सन्तान भएका छन् ।
 ६. परमेश्वरको प्रतिज्ञाहरु यहूदीजातिहरुलाई अबै उत्तम छन् । तर धेरै यहूदीहरु मुक्ति (उद्धार)लाई गुमाइरहेका छन् किनभने तिनीहरु यसलाई गर्न चाहन्छन् तिनीहरुको द्वारा, वरु परमेश्वरबाटोको भन्दा पनि ।
- (पे. नं. १३४ मा उत्तर जान्नुहोस्)

रोमी १०

अध्याय १० धेरै जसो अध्याय जस्तै शुरू हुन्छ । शुरू गरिने पदहरुमा प्रेरित उनको गहिरो दुख व्यक्त गर्दछन् कि धेरै जसो उनका गाउँवासी मुक्ति गुमाइरहेका छन् । यी यहूदी मानिस परमेश्वरको जो परमेश्वरको सेव गर्ने उत्सुक छन् । तर तिनीहरु गलत बाटोको बारेमा गर्इरहेका छन् । तिनीहरु परमेश्वरको सामु मात्र धर्मी हुन व्यवस्था कायम राख्ने कोशिश गरिरहेका छन् । तिनीहरु उद्धार कार्यद्वारा कमाउन चाहन्छन् जे परमेश्वरले आशम गर्नुहुन्छ । र यो सत्य हो, मोशा भन्ने गर्छन्, “जसले त्यो गर्छ त्यसैद्वारा ऊ जीउने छ ।” समस्या यो हो कि मानिस पापपूर्ण जन्मेका छन् । तिनीहरुले व्यवस्थालाई सिद्ध कायम राख्न सक्दैनन्, जस्तो एउटा पवित्र परमेश्वरले माग गर्नुहुन्छ । वरु उहाँको स्वीकृति भन्दा परमेश्वरको क्रोध तिनीहरुको अपूर्ण व्यवस्थाद्वारा कमाउछन् ।

परमेश्वरको व्यवस्था पालन गर्न सकिन्छ, तर कृतज्ञ पूर्वक त्यो गर्नलाई त्यहाँ उनको उपाय छ । त्यो उपाय हो पापीहरुको बदलामा कसैले त्यो व्यवस्था पालन गरेको छ । र खीष्टले जे गर्नुभयो ठीक त्यहि हो । उहाँले हाम्रो लागि व्यवस्था पूरा गर्नुभयो । विश्वासद्वारा

उहाँको धार्मिकतालाई स्वीकारेर अब हामी हाम्रो परमेश्वरको सामु पूर्णतया धर्मी देखिन्छौ । धर्मीले व्यवस्था पालन गरेको जस्तै हामी देख्छौ र

(रोमी १०:१-४ सम्म पढ्नुहोस्)

भाइ हो, मेरो आफ्नो हृदयको इच्छा र तिनीहरूका निम्ति परमेश्वरमा मेरो प्रार्थना यही छ, कि तिनीहरूले उद्धार पाऊन । म यो गवाही दिन्छु कि परमेश्वरप्रति तिनीहरूको जोश त छ, तर यो जोश ज्ञानअनुसार छैन । किनभने परमेश्वरबाट आउने धार्मिकताको विषयमा नजानेर तिनीहरूको आफ्नै धार्मिकता स्थापित गर्न खोज्दा तिनीहरू परमेश्वरका धार्मिकताको अधीनमा रहेनन् । किनभने विश्वास गर्ने धर्मी ठहरिओस् । भनेर खीष्ट नै व्यवस्थाको अन्त्य हुनुहुन्छ ।

परमेश्वरको व्यवस्थाले जे परमेश्वरले गर्न चाहनुहुन्छ सो हामीलाई भन्छ । परमेश्वरका सन्तानले जेमा तिनीहरूका स्वर्गीय पिता प्रसन्न हुनुहुन्छ त्यही गर्न चाहन्छन् । तर पावलले संकेत गरे जस्तै, जे परमेश्वरले माग गर्नुहुन्छ त्यो प्रकार गर्नलाई अब यो नै उसको विश्वासद्वारा शुरु हुन आवश्यक क छ । विश्वास हुनलाई हाम्रो अङ्गले केहि प्रकारको कडा कार्यको माग गर्दैन । यसले हामीलाई खीष्ट स्वर्गबाट तल ल्याउनेलाई माग गर्दैन । उहाँलाई चिहानबाट बौरी उठाउनलाई हामीसँग केहि हुदैन । त्यो भन्दा ज्यादा सजिलो हो । विश्वास सुनाइबाट र परमेश्वरको वचन स्वीकारबाट आउछ ।

वचन सहजै उपलब्ध छ । पावल पुरानो नियमको किताब व्यवस्था विवरण बाट उद्धृत गर्छन्, उनी भन्छन्, “वचन तिम्रो नजिकै छ, यो तिम्रो मुखमा र हृदयमा छ ।” तब उनी थप्छन्, “त्यसको अर्थ वचन जो हामी प्रचार गर्दछौ ।”

आज देखिनै जे पावलले यो पत्रमा रोमीहरूलाई “प्रचारेको छ” तपाईं पढीरहनु भएको छ । आज देखिनै पवित्र आत्मा तपाईंलाई तपाईंको विश्वास त्यो वचाइने सन्देशमा राख्न आमन्त्रण गर्नुहुन्छ ।

(रोमी १०:५-८ सम्म पढनुहोस्)

मेशा लेख्छन्, “व्यवस्थामा आधारित भएको धार्मिकता पालन गर्ने मानिस त्यसैबाट जिउनेछ ।” (लेवी १८:५ हेर्नुहोस्) तर विश्वासमाथि आधारित भएको धार्मिकताले यसो भन्छ, “मन-मनमा यसो नभन, ‘स्वर्गमा को उक्लने ?’ -अर्थात् ख्रीष्टलाई तल ल्याउनलाई),(व्यवस्था ३०:१२ हेर्नुहोस्) वा आफ्नो मनमा यसो पनि नभन, ‘पातालमा को ओर्लने ?’” -अर्थात् मरेकाहरुबाट ख्रीष्टलाई माथि ल्याउनलाई) । तर यसले के भन्छ ? “वचन तिम्नो नजीकै छ, तिम्नो मुखैमा र तिम्नो हृदयमा,” अर्थात् विश्वासको वचन, जो हामी प्रचार गर्दछौं । (व्यवस्था ३०:१४)

वचनद्वारा पवित्रआत्मा काम गर्नुहुन्छ । परमेश्वरको वचन (बाइबल) एउटा व्यक्तिलाई परिवर्तन ल्याउने शक्ति छ । यसले दुइवटा कुराहरुलाई प्रभावित गर्छ एउटा व्यक्तिको हृदय र मुखलाई । “हृदय देखिनै तिमी विश्वास गर्छौ” त्यो ठूलो परिवर्तन हो । परमेश्वरको वचनले एउटा व्यक्तिलाई विश्वासी बनाउँछ । यसले उसलाई परमेश्वरको प्रतिज्ञामा विश्वास गर्न अगुवाई गर्छ । यसले उसलाई ख्रीष्टको धार्मिकतामा भरोसा राख्न विश्वास पार्छ र उसको आफ्नो भरोसामा होइन ।

हामी कसैको हृदय हेर्न सक्दैनौ र विश्वासलाई हेर्न सक्छौ, तर विश्वास आफै एउटा भिन्न प्रकारले देखिन्छ, पावल भन्छन्, “तिम्नो मुखले येशू प्रभु हो भनि भन्छौ,” जब एउटा विश्वासीको हृदयले ख्रीष्टमा भरोसा राख्छ, तब उसको मुखले भन्छ, “येशू मेरो मुक्तिदाता हुनुहुन्छ” भनेर । येशूलाई “प्रभु” भनेर पुकार्दै भनिरहेछ, “म उहाँमा मेरो मुक्ति (उद्धार) को लागि भरोसा गर्छु ।”

फेरि याद गर्नुहोस्, विश्वास गर्नु एउटा कार्य होइन । यो एउटा विश्वासीले गर्ने केहि कुरा होइन । यो परमेश्वरको कृपामा भरोसा र आत्म विश्वास हो । परमेश्वरले हामीलाई जे सित्तैको उपहार स्वरूप दिनुहुन्छ सो मात्र स्वीकार्नु हो ।

(रोमी १०:९-११ सम्म पढनुहोस्)

किनकि यदि तिमीले येशूलाई प्रभु हो भनी आफ्नो मुखले स्वीकार गर्‍यो, र परमेश्वरले उहाँलाई मरेकाहरुबाट जीवित पार्नुभयो भनी आफ्नो हृदयमा विश्वास गर्‍यो भने तिम्रो उद्धार हुन्छ । किनकि मानिसले आफ्नो हृदयले विश्वास गर्छ र ऊ निर्दोष ठहरिन्छ, अनि उसले आफ्नो मुखले स्वीकार गर्छ र उद्धार पाउँछ । धर्मशास्त्र भन्छ, “उहाँमाथि भरोसा राख्ने काही लाजमा पर्नेछैन । (यशैया २८:१६)

उद्धारको एउटै मात्र योजना छ । त्यो हो ख्रीष्टमा विश्वासद्वारा । किनभने त्यही कारणबाट पावल भन्न सक्छन् एउटा व्यक्ति यही होस् अथवा अन्यजाति जब कि यसले केही फरक पाउँदैन । त्यहि मुक्तिको योजनाले सबैको लागि काम गर्दछ, किनभने जसले उहाँलाई पुकार्छ हरेकलाई उहाले प्रचुर मात्रामा आशिष दिनुहुन्छ ।

“प्रभुलाई पुकार्नु” एउटा महत्वपूर्ण धारणा हो । यो भन्नुलाई अर्को तरिका छ; उसको हृदयमा उसँग जेछ, एउटा विश्वासीले मुखद्वारा विश्वास व्यक्त गर्दछ ।

त्यस्तो प्रकारको पुकार प्रभुमा केले सम्भव तुल्याउछ ? पावलले पाइलाको सूची समाविष्ट गरेको छ । प्रभुमा एउटा व्यक्तिले पुकार्न सक्नु भन्दा पहिले, उसले परमेश्वरको वचन अवस्यनै सुनेको हुनुपर्छ । परमेश्वरको वचन सुन्नलाई कसैले उसलाई “प्रचार” गरेको थियो । वचन प्रचार गर्न जानु भन्दा पहिले, प्रचारक पठाइएको थियो । पठाउने काम परमेश्वरले गर्नुहुन्छ ।

सुसमाचारको सन्देश वाहकको काम गर्ने महत्वपूर्ण सेवाको बारेमा पावल कुरा गरिरहेका छन् जब तिनी परमेश्वरको वचन हामीलाई सुनाउँछन् । हामीले शिक्षक प्रचार र धर्मगुरुहरु जसले हामीकहाँ परमेश्वरको वचन ल्याउँछन् तिनीहरुलाई आदर र सम्मान गर्नुपर्छ । त्यसपछि यशैया अगमवक्ताले भनेका वचनसँग हामी सहमत हुन्छौं । “सुसमाचार ल्याउनका खुट्टा कति राम्रा !”

(रोमी १०:१२-१५ सम्म पढनुहोस्)

किनकि यहूदी र अन्यजातिमा केही भेद छैन । उहाँ एउटै प्रभु सबैका प्रभु हुनुहुन्छ, उहाँलाई पुकार्नेहरु सबैलाई आफ्नो प्रशस्त

आशिष दिनुहुन्छ । किनकि “प्रभुको नाउँ पुकार्ने हरेकले उद्धार पाउनेछ ।” (योयल २:३२)

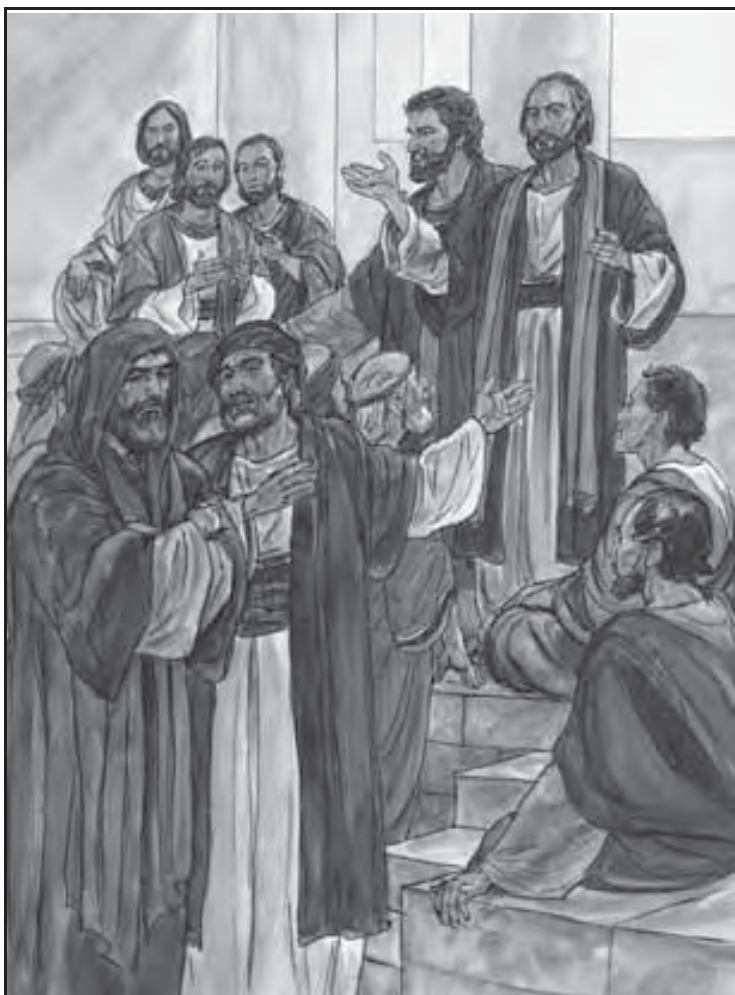
तर जसलाई विश्वास गरेकै छैनन् उहाँलाई मानिसहरुले कसरी पुकार्ने ? जसको विषयमा सुनेकै छैनन् उहाँमाथि तिनीहरुले कसरी विश्वास गर्ने ? र प्रचारकविना तिनीहरुले कसरी सुन्ने ? र कसैले नपठाईकन मानिसहरुले कसरी प्रचार गर्ने ? जस्तो लेखिएको छ, “सुसमाचार प्रचार गर्नेहरुका पाउ कति सुन्दर !” (यशैया ५२:७)

पुरानो नियमको शुरुदेखि नै परमेश्वरले आफ्ना चुनिएका मानिसहरु इस्राएल कहाँ अगमवक्ताहरु (प्रचारकहरु) पठाउनुभयो । तिनीहरुको जातिमा जन्मनु हुने प्रतिज्ञा गरिएको पुत्रमा विश्वास गर्न तिनीहरुलाई बारम्बार उहाँले निमन्त्रणा गर्नुभयो ।

इस्राएलले सन्देश सुन्यो, तर विश्वास गरेन । जब अधिक यहूदीजातिले खीष्टलाई जीवितहरुको मुक्तिदाताको वरूपमा इन्कारे, परमेश्वरले उहाँको कृपामा मुक्तिको सन्देश लिनुभयो र अन्यजातिहरुलाई दिनुभयो । धेरै अन्यजातिहरुले उहाँको सन्देशलाई स्वीकारे । नयाँ नियम इसाई मण्डली वृहत रुपमा अन्यजाति मण्डली भयो ।

तर परमेश्वर इस्राएललाई बिसर्नुभएको थिएन । मोशाले हामीलाई परमेश्वरको योजना बताउछन् । परमेश्वर भन्नु हुन्छ, “एउटा जाति नै नभएका मानिसहरुद्वारा म तिनीहरुलाई डाही बनाउछु ।” “ती मानिस जुनहरु एउटा जाति नै होइनन् ।” तिनीहरु नै अन्यजातिहरु हुन् । परमेश्वरले सबै मुक्तिको आशिष तिनीहरुमाथि खन्याउनुभयो । परमेश्वरको संकल्प यो थियो कि जब सबै आशिष अन्यजाति कहाँ गइरहेको यहूदीजातिहरुले देखे यहूदी जातिहरु डाही हुन्थे । विना “डाही” आशापूर्वक तिनीहरु अन्यजातिहरूसँग खीष्टद्वारा आर्जेको मुक्तिमा समावेश हुनु थियो ।

के यो योजनाले काम गरेको थियो ? यसले अन्यजातिहरुमा काम गऱ्यो । परमेश्वरले भनेको कुरालाई यशैया उद्धृत गर्छन्, “मालाई नसोध्नेहरुलाई मैले स्वयम प्रकट गरे । जसले मलाई खोजेनन्, तिनीहरुले मलाई भेटाए ।”

पावल र बारनाबासले परमेश्वरको वचन प्रचार गरे ।

योजनाले यहूदीहरुमा काम सफल भएको थियो । तिनीहरुलाई परमेश्वरले भन्नु भएको छ, “मैले मेरो हात दिनभरि नै एउटा अटेरी प्रजाको अगि फैलाएँ, जो आफ्नै कल्पनामा यस्तो बाटोमा हिड्छन् ।”

(रोमी १०:१६-२१ सम्म पढ्नुहोस्)

तर तिनीहरु सबैले सुसमाचार पालन गरेका छैनन्, किनकि यशैया भन्छन्, “हे प्रभु, हामीबाट सुनेका कुरा कसले विश्वास गरेको छ ? (यशैया ५३:१) जे सुनिएको छ, त्यसैबाट विश्वास आउँछ र जे सुनिन्छ त्यो खीष्टको प्रचारबाट आउँछ । तर म सोध्छु, “के तिनीहरुले सुनेका छैनन् ?” निश्चय नै तिनीहरुले सुनेका छन्, किनकि

“तिनीहरुको आवाज सारा पृथ्वीभरि पुगेको छ,

र तिनीहरुका वचन संसारको पल्लो छेउसम्म पुगेका छन् ।”

(भजनसंग्रह १९:४)

म फेरि सोध्छु, “के इस्राएलले बुझेन ?”

सर्वप्रथम मोशाले भन्छन्,

“जो एक जाति नै होइन,

म तिमीहरुलाई तिनीहरुप्रति डाही तुल्याउनेछु, एउटा मूर्ख जातिद्वारा

म तिमीहरुलाई क्रुद्ध तुल्याउनेछु ।” (व्यवस्था ३२:२१)

तब यशैयाले साहसपूर्वक भन्दछन्, “मलाई नखोज्नेहरुले मलाई भेटाएका छन्, जसले मेरो खोजी गरेनन् तिनीहरुका माभमा मैले आफैलाई प्रकट गरेको छु ।” (यशैया ६५:१) तर इस्राएलको विषयमा तिनी भन्छन्, “दिनभरि नै अटेरी र विरोधी मानिसहरुप्रति मैले मेरो हात पसारेको छु ।” (यशैया ६५:२)

याद गर्नु पर्ने कुराहरु:

७. मुक्तिको योजना केवल मात्र छ ।

८. यो मुक्तिको योजनाले दुइटै र लागि काम गर्छ ।

९. विश्वासमा आउनको लागि एउटा व्यक्तिले अवस्य
..... सुन्नु आवश्यक छ ।

१०. उहाँको वचन प्रचारको लागि ले प्रचारकहरूलाई पठाउनुहुन्छ ।
११. नयाँ नियमको समयमालाई डाही तुल्याउन परमेश्वरले आशा गर्नुभयो कि यहूदीहरूले उहाँको मुक्तिलाई स्वीकार गरुन् ।
१२. धेरैले खीष्ट तिनीहरूको मुक्तिदाताको रूपमा स्वीकारे । केहि मात्रले खीष्टलाई स्वीकारे ।
(पे. नं. १३४ मा उत्तर जान्नुहोस्)

रोमी ११

पावलले बारम्बार आफ्नो दुःख व्यक्त गरेका छन् त्यो वास्तविकता माथि कि यहूदीजातिले येशू खीष्टलाई तिनीहरूको मुक्तिदाताको रूपमा तिनीहरूले इन्कार गरेको छ । तिनीहरू स्वर्गीय मार्ग छैनन् यस्तो किन भयो भनेर आफ्नो दुःखमा उनी आश्चर्यचकित छन् । उनी सोच्छन्, “के परमेश्वरले आफ्ना मानिसलाई परित्याग गर्नुभएको छ त ?” पावल आफ्नो प्रश्नको यसो भन्दै दिन्छन्, “कदापि होइन ।” त्यो नकारात्मक उत्तरको उनी दुइवटा कारण दिन्छन् ।

प्रथम, पावल आफैलाई एउटा प्रदर्शनको रूपमा दिदैछन् । उनी एउटा यहूदी हुन् । यदि परमेश्वरले अधिसम्म यहूदीजातिलाई बचाउने कार्य गर्नुभएको थिएन भने तब पावल बचाइने थिएनन् । तर परमेश्वरले उनलाई केवल उद्धारको लागि मात्रै नचुनेर यहाँसम्म कि परमेश्वरले उनलाई एउटा प्रेरितको रूपमा नियुक्त गर्नुभयो । सुसमाचार प्रचार गर्नलाई उनमाथि विश्वास राख्यो । स्पष्टतया परमेश्वर अझै पनि यहूदीहरूलाई स्वीकार्नु हुन्छ ।

परमेश्वरले यहूदी जातिलाई त्याग्नु भएको छैन भन्दै पावल दोस्रो कारण दिन्छन् । एउटालाई हेर्न सक्नु भन्दा इस्राएलमा धेरै विश्वासीहरू छन् । अगमवक्ता एलिसाको दिन को जस्तै परिस्थिति त्यस्तै छ । किनभने उसले एलिसा मानिसको हृदयको विश्वास हेर्न सक्दैन एलिसाले सोचेकि इस्राएलमा कुनै पनि विश्वासी बाँकीरहेको छैन । परमेश्वरले उनलाई भन्नुभएको थियो, “मैले मेरो लागि ७००० मानिस राखेको छु ।”

पहिले देखि नै विश्वास हृदयमा नदेखिइने कुरा हो । पावल उनको आफ्नो समयका यहूदीहरुको बारेमा भन्न सक्छन्, “केहि आज पनि विश्वास योग्य छन् । तिनीहरु परमेश्वरबाट चुनिएका छन् ।”

(रोमी ११:१-६ सम्म पढ्नुहोस्)

यसकारण म सोध्दछु, “के परमेश्वरले आफ्ना मानिसलाई परित्याग गर्नुभएको छ त ?” कदापि होइन ! निकि म पनि त अब्राहामको सन्तान, बेन्यामीनका कुलको एक इस्राएली हुँ । परमेश्वरले पहिले देखि नै चिन्नुभएका आफ्ना मानिसलाई बहिष्कार गर्नुभएन । के एलियाको विषयमा पवित्र-शास्त्रले भनेको कुरा तिमीहरु जान्दैनौ ? उनले इस्राएलको विरुद्धमा परमेश्वरसँग कसरी बिन्ती गर्दछन्, “हे प्रभु, तिनीहरुले तपाईंका अगमवक्ताहरुलाई मारेका छन्, तपाईंका वेदीहरु भत्काइदिएका छन् र म मात्र एकलै छोडिएको छु, र तिनीहरु मेरो प्राणको खोजीमा छन्,” (१राजा१९:१०,१४) तर उनलाई परमेश्वरको उत्तर के छ ? “बालको सामने घुँडा नटेक्ने सात हजार मानिसहरु मैले आफ्नो निमित्त राखेको छु ।” (१राजा १९:१८) यसै गरी यस वर्तमान समयमा पनि अनसग्रहद्वारा चुनिएकाहरुको एक बाँकी भाग छ । तर अनुग्रहबाट हो भने यो कर्मको आधारमा होइन, नत्रता अनुग्रह अझ अनुग्रह नै रहनेथिएन ।

पावल निष्कर्ष निकाल्छ कि, यद्यपि तिनीहरुको विश्वास अदृष्य छ तैपनि केहि यहूदीहरु अझै विश्वासी छन् । उनी यसमा निश्चित हुन सक्छन् किनभने तिनीहरु परमेश्वरको अनुग्रहद्वारा चुनिएका छन् । तर यस्तो प्रकारको विवरणले सजिलैसँग तार्किक प्रश्न खडा गर्न सक्छ, यदि परमेश्वरले केहिलाई बचाउन चुन्नुभयो भने, अरुको चाहिँ के हुने ? के त्यहाँ केहि कमजोर आत्माहरु छन् जो कहिले परिवर्तनका लागि थिएनन् ? हामी सावधान हुनु आवश्यक छ कसरी यो प्रश्नको उत्तर दिन्छौ, यद्यपि यहाँ पावलको कथन पद ७ मा सावधानीपूर्वक पढ्न जरुरी छ ।

पावल परमेश्वरको छनौटको कुरालाई प्रश्नसँगै सम्बोधन गर्छन्, “अब हामी के भनौ ?” उनी उत्तर उपलब्ध गराउँछन्, “इस्राएलले जे खोजेको थियो त्यो पाउन असफल भयो । तर चुनिएकाहरुले त्यो प्राप्त गरे । अरु सबैचाहिँ कठोर बने ।”

वचनलले स्पष्ट भन्छ कि परमेश्वरले सबै मानिसहरुलाई बचाउनलाई चाहनुहुन्छ । येशूलाई ठीक रूपमा परमेश्वरको थुमा भनेर भनिएको थियो जसले संसारको पापलाई उठाउनुहुन्छ । रोमीहरुलाई पत्रको अध्याय १० पद २१ म फिर्ता जानुहोस् । त्यहाँ परमेश्वरले भनिरहेको सुन्छौ, “दिभरि नै अटेरी र विरोधी मानिसहरुप्रति मैले मेरो हात पसारेको छु ।” प्रष्ट रूपमा परमेश्वर इस्राएललाई बचाउन निमन्त्रणा गरिरहनुभएको छ । परमेश्वरले इस्राएललाई परित्याग गर्नु भएको छैन । तिनीहरु उहाँलाई इन्कार गरिरहेका छन् ।

पावलले पहिले नै मोशाको समयमा मिश्रमा राजा फारोलाई संकेत गरेका छन् । जब उसले परमेश्वरका मानिसलाई जान दिन इन्कार गर्‍यो र पटक पटक उसले आफ्नो हृदय कठोर पायो, यसको परिणाम स्वरूप समय आयो जब परमेश्वरले फारोको हृदय कठोर पार्नुभयो ।

त्यसै प्रकारले जब इस्राएलले परमेश्वरको अनुग्रहको प्रविज्ञा विश्वास गर्नलाई इनकार गर्‍यो र उहाँको निमन्त्रण स्वीकारेन, यसको परिणाम त्यो समय आयो तिनीहरुले अगाडि विश्वास गर्न सकेन । त्यो दुःखीत बयानलाई पावल पुरानो नियमको अध्यायबाट वर्णन गर्छन् कि विद्रोही -अटेरी) अविश्वासीबाट परमेश्वरले उहाँको अनुग्रह हटाउनुभयो । वचनले यस्तो चित्रण गर्छ, जस्तै मन अध्यारो भएकोले तिनीहरु आत्मिकी सत्यतालाई बुझ्न सक्दैनन्, आँखाहरुले देख्न सक्दैनन् र कानहरुले सुन्दैनन् ।

परमेश्वर प्रेमी र दयालु परमेश्वर हुनुहुन्छ, तर उहाँ सत्य र पवित्र हुनुहुन्छ । उहाँ पश्चात्तापी पापीहरुलाई उद्धार पूर्वक क्षमा दिनुहुन्छ । उहाँ अटेरी र अविश्वासी पापीहरुलाई जसले उहाँको अनुग्रहलाई इन्कार गर्दछ धेरै सजाय दिनुहुन्छ ।

(रोमी ११:७-१० सम्म पढ्नुहोस्)

त्व के ? इस्राएलले जे खोजेको थियो त्यो पाउन असफल भयो । तर चुनिएकाहरुले त्यो प्राप्त गरे । अरु सबै-चाहिँ कठोर बने, जस्तो लेखिएको छ

“परमेश्वरले तिनीहरुलाई चेतनाहीन आत्मा दिनुभएको छ ।

यस्ता आँखा दिनुभएको छ जसले नदेख्नु र यस्ता कान जसले नसुन्नु, र आजको दिनसम्म पनि तिनीहरू यस्तै छन्”, (व्यवस्था १९:४, यशैया २९:१०) र दाऊद भन्छन्, तिनीहरूको भोज पासो र धराप बनोस्, एउटा भड्खालो र तिनीहरूलाई बदला दिने कुरो होस् । तिनीहरूका आँखा नदेख्नलाई धमिला होऊन्, र तिनीहरूका ढाड सधैं कुप्रा भइरहन् ।” (भजनसंग्रह ६९:२२, २३)

पुरानो नियमको खण्डले इस्राएलको लागि एउटा शितल तस्विर रंगाएको जस्तो चित्रण गरेको छ । तिनीहरूको दिमागले आत्मिकी कुरा बुझ्दैन । तिनीहरूका आँखाले देख्दैनन्, तिनीहरूका कानले सुन्दैनन्, हो तिनीहरू यस्तै छन्, वास्तवमा वर्तमान परिस्थितिबाट एउटा धेरै सकारात्मक आएको ऊ देख्छ ।

ख्रीष्टमा विश्वासद्वारा मुक्तिको परमेश्वरको सन्देश जब इस्राएलीहरूले इन्कारे, परमेश्वरले तिनीहरूबाट लिएर अन्यजाति यो दिए । पावल पद ११ र १२ मा भन्छन्, “किनभने इस्राएलको अपराधद्वारा अन्यजातिहरूमा मुक्ति आएको छ तिनीहरूको अपराध संसारको निम्ति सम्पत्ति र तिनीहरूको असफलता चाहिँ अन्यजातिहरूका निम्ति सम्पत्ति भयो ।”

पावल एउटा प्रेरित हुन “गैर यहूदी” (अन्यजाति) “सम्पत्ति” ल्याइरहेछन् । जति सम्भव छ उति कठोर परिश्रम गर्छन् । तिनीहरूका अन्यजातिहरूलाई छिमेकीहरूको जो सबै “सम्पत्ति” प्राप्त गरिरहेका छन् कि परमेश्वर विश्वासीहरूलाई ख्रीष्टमा दिनुहुन्छ यसले यहूदीहरूलाई डाही तुल्याउन प्रभनप पार्न सक्छ । पावल आफ्ना अन्यजाति पाठकहरूलाई भन्छन्, “यस आशामा कि मेरो आफ्नै यहूदी जातिलाई डाही बनाउन सकूँ र तीमध्ये कसै-कसैलाई बचाउन सकूँ ।”

पावल उनका यहूदी मित्रहरूको बारेमा वियुद्धतापूर्वक सम्बन्धीत छन् । उनी विनम्रता पूर्वक आशा गर्दछन् कि यो प्रयासले यहूलीलाई इसाई मण्डली भित्र आउन काम गर्ला । तर उनी तिनीहरूमध्ये सबैलाई जित्ने आशा चाहिँ गर्दैनन् । उनको आशा हो कि सायद उनी तिनीहरूमध्ये केहीलाई बचाउन सक्छन् ।

(रोमी ११:११-१५ सम्म पढनुहोस्)

यसकारण म सोध्छु, “के लोटनलाई तिनीहरुले ठक्कर खाएका हुन् ?” कदापि होइन ! तर इस्राएलको अपराधद्वारा अन्यजातिहरुमा मुक्ति आएको छ, ताकि इस्राएल पनि मुक्तिको निम्ति डाही बनोस् । अब यदि तिनीहरुको अपराध संसारको निम्ति सम्पत्ति र तिनीहरुको असफलताचाहिँ अन्यजातिहरुका निम्ति सम्पत्ति हुने हो भनेता तिनीहरुको पूर्ण समावेश भन् कति अर्थपूर्ण होला !
अब तिमी अन्यजातिहरुलाई भनिरहेछु । अन्यजातिहरुको प्रेरित भएको हुनाले म मेरो सेवालालाई महत्व दिँदछु, यस आशामा कि मेरो आफ्नै यहूदी जातिलाई डाही बनाउन सकूँ, र तीमध्ये कसै-कसैलाई बचाउन सकूँ । किनकि यदि तिनीहरुको बहिष्कार हुँदा संसारको निम्ति मिलाप भयो भने, के तिनीहरुको पुनः ग्रहण मृत्युवाट जीवन पाएको समान होइन र ?

किनभने इस्राएल साधारणतया इसाई सन्देश स्वीकार्न इन्कार गर्दछ, परमेश्वरले यसलाई लिएर अन्यजातिलाई दिनुभयो । तिनीहरुमध्ये धेरैजसो विश्वासमा आए । इसाई मण्डलीमा बहुमत भएर, अन्यजातिहरु सजिलै सँग घमण्डी हुनसके । तिनीहरु सोच्न सक्थे तिनीहरु अब परमेश्वरका चुनिएका व्यक्ति हुन र इस्राएल समावेश नगरिएका मानिस हुन भनेर ।

रोमीहरु जसले पावलको पत्र प्राप्त गरेका थिए तिनीहरु एउटा मिश्रित समूह थिए । तिनीहरुमध्ये धेरैजसो अन्यजाति थिए तर तिनीहरुमध्ये केहि यहूदी थिए । यो पत्रको यस खण्डमा पावल सिधै अन्यजाति पाठकहरूसँग बोलिरहेका छन् । पहिलेका तीन पदहरु इाद गर्नुहोस् (पद १३) पावल वर्णन गर्छन्, “अब तिमी अन्यजातिहरुलाई भनिरहेछु ।”

किनभने जब इस्राएलले धेरै जसो गुमायो अन्यजातिहरुले सुसमाचार प्राप्त गरे यसले अन्यजातिलाई घमण्ड गर्ने कुनै कारण छैन । पावल जैतुनको बगैचाबाट एउटा उदाहरण लिदै त्यसद्वारा परिस्थितिको वर्णन गर्छन् ।

फलको रुखबाट एउटा फलको बारीको हाँगा स्वस्थ राम्रो फलको रुखको हाँगा “कलमी” गर्न सकिन्छ । पावलले अन्यजातिलाई “जङ्गली” जैतूनको हाँगासँग तुलना गर्छन । इस्राएल एउटा खेत

योग्य अथवा “पालतु” जैतूनको रुख हो । उहाँले इस्राएललाई शुरुमा दिएको पुरानो नियमको प्रतिज्ञामा रहेर असल जरो भएको अर्थात स्वस्थय राम्रो फल भएको रुखमा “जडगली” हाँगालाई “कलमी” बाँधे जस्तै परमेश्वरले अन्यजातिलाई नयाँ नियमको मण्डली भित्र लिइ रहनुभएको छ ।

पावल आफ्ना अन्यजाति पाठकहरुलाई चेतावनी दिन्छन्, “तिमीहरुले घमण्ड गर्ने कुनै कारण छैन । हाँगाहरुले जरोलाई थाम्दैन । जरोले हाँगाहरुलाई जीवन दिन्छ ।” याद गर्नुहोस् त्यहि विचार येशूले याकूबको इनारमा सामरी स्त्रीलाई भनिरहनुभएको छ, “मुक्ति चाहिँ यहूदीहरुबाट आउँछ” (यूहन्ना ४:२२) ।

(रोमी ११:१६-१८ पढ्नुहोस्)

इदि मुखेको पीठोको एक अंश प्रथम-भेटीको रुपमा अर्पण गरिएको छ भने, समस्त ठिका पवित्र हुन्छ । यदि जरा पवित्र छ भने हाँगाहरु पनि पवित्र हुन्छन् ।

तर यदि कुनै हाँगाहरु काटिए र असल जैतूनको जराको रस-भण्डारमा सहभागी हुनलाई तिमी एक जङ्गली जैतून भएर पनि तिनीहरुको ठाउँमा कलमी बाँधियो भने, ती हाँगाहरुका सामु घमण्ड नगर । यदि घमण्ड नै गर्नु हो भने, यो याल राख, कि जरालाई थाम्ने तिमी होइनौ, तर जराले पो तिमीलाई थाम्छ ।

यहाँ पत्रको लेखक अन्यजाति पाठकबाट एउटा विरोधको आशा राख्छन्, “तिमी भन्ने छौ, ‘कलमी बाँधिन सक्नु भनेर नै हाँगाहरु काटिएका थिए’” पावल यो भनाइमा सहमत छन्, तर उनी एउटा महत्वपूर्ण सत्यतालाई दोहर्‍याउन यो प्रयोग गर्छन् ? परमेश्वरको अन्यजातिलाई छनौट तिनीहरुमा कुनै असल कुरा -फाइदा) भएको कारणले होइन । यो शुद्धतया परमेश्वरको अनुग्रहद्वारा हो ! विश्वासद्वारा यो एउटा सित्तैको उपहार हो ।

तर यी सबैबाट सिक्न त्यहाँ दोस्रो पाठ छ । उहाँको धारणामा मानिसले स्वीकार्ने मुक्तिको परमेश्वर कति गम्भिर हुनुहुन्छ, इस्राएलको हामीको कारण कठोर अविशेष (अंग) हो । परमेश्वरले खीष्टमा विश्वासद्वारा मुक्ति दिनुहुन्छ । मुक्तिदातालाई इन्कार गरेको परिणाम अविश्वासीको लागि धेरै दण्ड हो ।

(रोमी ११:१९-२२ सम्म पढ्नुहोस्)

तिमी भन्नेछौ, “म कलमी बाँधिन सक्ँ भनेर नै हाँगाहरु काटिएका थिए ।” ठीक हो, तिनीहरुको अविश्वासले गर्दा नै हाँगाहरु काटिएका हुन् । तिमीहरुचाहिँ तिम्रो विश्वासले मात्र खडा छौ । घमण्ड नगर, तर श्रद्धापूर्ण भय राख । किनभने यदि परमेश्वरले स्वाभाविक हाँगाहरुलाई बाँकी राख्नुभएन भनेता तिमीहरुलाई पनि बाँकी राख्नुहुनेछैन ।

यसकारण परमेश्वरको दया र कठोरतालाई ध्यानमा राख- पतन भएकाहरुमाथि कडा व्यवहार, तर उहाँकै दयामुनि रहिरह्यौ भने तिमीलाई परमेश्वरको दया देखाइनेछ, नत्रता तिमी पनि काटिनेछौ ।

परमेश्वर अविश्वासीहरुको जसले खीष्ट इन्कार गर्न चुन्यो तिनीहरुको एउटा कठोर न्यायधिश हुनुहुन्छ । यसको मतलब यो होइन कि परमेश्वर तिनीहरुलाई गुमाएको चाहनुहुन्छ । यदि तिनीहरु विश्वासमा आए भने, तिनीहरु फेरि परमेश्वरको “रुख” मा “कलमी” हुन सक्छन् । वास्तवमा माननीय स्वरूप जस्तै भनिरहेछु यो अन्यजातिभन्दा यहूदीहरुमा कलमी हुन सबभन्दा सजिलो हुनसक्छ ।

पावल व्याख्या गर्छन एउटा साधारण तरिका कलमी बाँध्नको लागि एउटा असल “पालतु” हाँगालाई कलमी गर्नु । तर तपाईं हेर्नुहुन्छ परमेश्वरले यहाँ के गर्नुभएको छ । उहाँले “जङ्गली” हाँगा (अन्यजाति) लिनुभएको छ र तिनीहरुलाई उहाँको मण्डली भित्र ल्याउनुभयो । यदि परमेश्वरले सामान्य रूपले “जङ्गली” हाँगाहरु जे अनुउत्पादीत हुन त्यसको काम गर्न सक्नुहुन्छ भने, निश्चय नै “स्वभावीक” हाँगाहरु (यहूदीहरु) फिर्ता मिलाउन सक्नुहुन्छ ।

(रोमी ११:२३,२४ पढ्नुहोस्)

तिनीहरु पनि अविश्वासमा ढीट भएर बसेनन् भनेता कलमी बाँध्नेछन् । किनभने परमेश्वरले तिनीहरुलाई फेरि पनि कलमी बाँध्न सक्नुहुन्छ । किनभने यदि तिमी प्राकृतिक जङ्गली जैतून भएर पनि काटियो र प्रकृतिको विरुद्ध एउटा असल जैतूनको बोटमा कलमी बाँधियो भनेता यी प्राकृतिक हाँगाहरु ऋपाफ्नै निज जैतूनकै रुखमा झन् कति बढी कलमी बाँधिएलान् ।

यो अर्को भागमा पावल आफ्ना अन्यजाति पाठकहरूलाई भन्छन् कि उनी एउटा “रहस्य” को बारेमा तिनीहरूलाई भनिरहेछन् । यसले तिनीहरूलाई घमण्ड हुनबाट जोगाउँछ ।

जब पावल “रहस्य” को धारणा प्रयोग गर्छन्, यसको अर्थ कुनैथोकको रहस्यात्मक अथवा अनौठो भन्ने होइन । बरु, यो सत्य हो कि व्याख्या गरिनु जरुरी छ ताकि यो ठीकसँग बुझ्न सकिनेछ । त्यहाँ एउटा अवस्था छ कि पावल आफ्ना अन्यजाति पाठकहरूले यसलाई राम्रोसँग बुझेको चाहन्छन् । यद्यपि “इस्राएलको भागले परमेश्वरको आज्ञालाई इन्कार गरेको छ”, परमेश्वरले इस्राएललाई दिनुभएको छैन । तिनीहरूमध्ये केहि बचाइनेछन् । अन्यजाति मात्रै परमेश्वरको अनुग्रहको उद्देश्य होइनन् ।

पावलले धेरै प्रष्ट रूपमा इस्राएलको विश्वासको समस्याको वर्णन गरेका छन् । उदाहरणको लागि, अध्याय ९ पद मा यशैया को भनाईलाई उद्धृत गरेको छ, “इस्राएलका सन्तानको संख्या समुद्रका बालुवा जतिकै भए पनि बाँकिरहेकाहरूको मात्र उद्धार हुनेछ ।” त्यहि अध्यायको अघिल्लो (पद ६) मा उनले वर्णन गरेका छन्, “इस्राएलबाट जन्मेका सबै इस्राएली होइनन् ।” ठीक जस्तै कोही एउटा इस्राएली हो, अब्राहामको शरीरिक सन्तान, यसको मतलब ऊ आत्मिकी एउटा स्वर्गको बाटोमा ऊ परमेश्वरको सन्तान होइन ।

शरीरबाटका सबै इस्राएलीहरू आत्मिकी इस्राएल होइनन् तर ती इस्राएलीहरू जे आत्मिकी इस्राएल हुन निश्चित रूपले बचाइनेछन् । यहाँ पद २६ मा भन्नलाई त्यसले पावललाई अनुमति दिन्छ, “यसरी सारा इस्राएलको (आत्मिकी) उद्धार हुनेछ ।”

(रोमी ११:२५-२७ सम्म पढ्नुहोस्)

भाइ हो, आफ्नै अभिमानमा तिमीहरू बुद्धिमान हुन खोज्छौ कि भनेर तिमीहरू यो रहस्य बुझ्न भन्ने म चाहन्छु कि अन्यजातिहरूको संख्या पूर्ण नभएसम्म इस्राएलीहरूको एक अंशमा बठोरता आएको छ ।

यसरी सारा इस्राएलको उद्धार हुनेछ, जस्तो लेखिएको छ :

“उद्धारक सियोनबाट आउनुहुनेछ,

उहाँले याकूबबाट अर्धम हटाउनुहुनेछ ।”

“अनि तिनीहरूसँग मेरो करार यही हुनेछ,

जब म तिनीहरूका पाप हरण गर्नेछु ।” (यशैया ५९:२०, २१ यर्मिया ३१:३३, ३४)

अब पावल अभै सिधै रुपमा जो पहिले वर्णन गरिएको थियो रहस्यको बारेमा भन्छन् । दिमागमा राख्नुहोस् कि बाइबलिया भाषामा एउटा “रहस्य” केहि थोक हो त्यो मानिसलाई हेर्न र बुझ्नको लागि व्याख्या गरिनलाई उल्लेखनी कुरा पावलले यहाँ आफ्ना पाठकहरूलाई व्याख्या गरेको हो कसरी परमेश्वरले दुइवटा खराब कुरा सँगसँगै काम गर्नलाई प्रयोग गर्नुभएको छ दुवै समूहको लागि ठूलो आशिष ल्याउनको निम्ति ।

पुरानो नियमको समयमा इस्राएलीहरू परमेश्वरका चुनिएका मानिस थिए । परमेश्वरले तिनीहरूलाई विशेष आशिष र प्रतिज्ञा दिनुभएको थियो, एउटा मुक्तिदाताको प्रतिज्ञा समावेश भएको । तर जब ती मुक्तिदाता जन्मनुभयो, तिनीहरूले उहाँलाई र उहाँले भनेको सन्देशलाई इन्कार गरे । त्यसकारण परमेश्वरले तिनीहरूबाट सन्देश फिर्ता लिनुभयो । यो इस्राएलको लागि भयङ्कर हानी थियो !

पुरानो नियमका अन्यजातिहरू चुनिएका मानिसहरू थिएनन् । तिनीहरू दुष्ट (खराब) मानिसहरू थिए । तिनीहरू हरेक प्रकारका पापमा रहन्थे, मूर्तिपूजा गर्थे र अनैतिक यौनकृया गर्थे । तिनीहरूको जीवन लथालिङ थियो । तर जब परमेश्वरले यहूदीहरूबाट सुसमाचारको सन्देश हटाउनुभयो, उहाँले यो अन्यजातिलाई प्रचार गर्नुभयो । तिनीहरूले सन्देशलाई विश्वास गरे । तिनीहरूको जीवन विश्वासमा आएर र खीष्टमा पापको क्षमाको बारे सिकेर पूर्णतया परिवर्तन भयो । अब तिनीहरूले स्वर्गमा परमेश्वरसँग अनन्त जीवनलाई अग्रदर्शन गर्न सके । इस्राएलको हानी अन्यजातिहरूको लागि एउटा ठूलो “जीत” थियो ।

तर परमेश्वरको उद्देश्य त्यो जीत अन्यजातिहरूमा मात्रै रहनको लागि थिएन जब अन्यजाति इसाई मण्डलीमा बहुमत भए, अन्यजातिहरू खुशियाली मनाइरहेका थिए यहूदी जातिले ती सबै आशिष देखेका थिए । यी आशिषमा सहभागी हुन चाहन पनि केही यहूदीहरू विना “डाही” आएका थिए । यहूदीहरूको लागि सुसमाचारको आशिषमा भाग लिन अभै सम्भव थियो, किनभने परमेश्वर ऋपाफ्नो प्रतिज्ञामा पछि हट्नु भएको थिएन । यस प्रकार

धेरै यहूदीहरूले अन्तमा परमेश्वरको प्रतिज्ञा स्वीकारे र परमेश्वरको मुक्तिको वरदान मा भाग लिए ।

त्यो “रहस्य” पावलको वर्णन हो कसरी एउटा अनुग्रही परमेश्वरले दुइटा खराब परिस्थितिलाई लिन सक्नुभयो र दुवै परिस्थितिलाई सकारात्मक फाइदामा बदल्नुभयो भन्ने हो ।

पावलले छोटकरीमा यो माथि उनको पत्रको दुइवटा पदहरूमा भनिसकेका छन् । अन्यजातिहरूलाई उनी छन्छन्, “किनकि जसरी तिमीहरू पनि एकपल्ट परमेश्वरको आज्ञा पालन नगर्ने थियौ, तर अब तिनीहरूको अनाज्ञाकारीताले गर्दा तिमीहरूले कृपा पाएका छौ ।” यहूदीहरूलाई उनी भन्छन्, “यसै प्रकारले तिमीहरूलाई कृपा देखाइएकोले गर्दा तिनीहरूले पनि कृपा प्राप्त गर्नु भनि तिनीहरू अहिले अनाज्ञाकारी भएका छन् ।”

(रोमी ११:२८-३२ सम्म पढ्नुहोस्)

सुसमाचारको हिसाबले त तिनीहरू तिमीहरूको खातिर परमेश्वरका शत्रुहरू हुन्, तर चुनाउको हिसाबले चाहिँ पूर्वजहरूका खातिर तिनीहरू प्रियहरू हुन् । किनभने परमेश्वरका वरदान र बोलावट अटल छन् । किनकि जसरी तिमीहरू पनि एक पल्ट परमेश्वरको आज्ञापालन नगर्नेहरू थियौ, तर अब तिनीहरूको अनाज्ञाकारिताले गर्दा तिमीहरूले कृपा पाएका छौ । तिमीहरूलाई कृपा देखाइएकोले गर्दा तिमीहरूले पनि कृपा प्राप्त गर्नु भनी तिनीहरू अहिले अनाज्ञाकारी भएका छन् । किनभने परमेश्वरको कृपा सकेँ मानिसहरूमाथि होस् भनेर उहाँले सबैलाई आमज्ञाकारितामा नै सुम्पनुभएको छ ।

कसरी परमेश्वरले दुइवटा खराब परिस्थितिलाई लिन सक्नुभयो र दुइवटै तिनीलाई “विजय” मा परिवर्तन गर्नुभयो यो केहि कुरा हो मानवजातिले सधैं योजना गरेको हुदैन अथवा लैजादैन । त्यो अनुग्रही र कृपालु परमेश्वरबाट मात्रै आउन सक्छ । यो उदेक र आश्चर्यमा पावल प्रशंसाको गीत चारवटा पदमा प्रस्फुटन गर्छन्

(रोमी ११:३३-३६ पढ्नुहोस्)

आहा ! परमेश्वरको वैभव र बुद्धि र ज्ञान कति गहिरो !

उहाँका इन्साफहरु बति अगम

र उहाँका मार्ग बुझ्न नसकिने !

"किनभने प्रभुको मनलाई कसले जानेको छ ?

अथवा उहाँको सल्लाहकार को

भएको छ ? (यशैया ४०:१३)

"अथवा, कसले उहाँलाई कुनै उपहार

दिएको छ र परमेश्वरले उसलाई

फिर्ता दिनुपरोस् ?" (अयूब ४१:११)

किनकि सबै थोक उहाँबाट, उहाँद्वारा

र उहाँकै निम्ति हुन् ।

उहाँलाई नै सदासर्वदा महिमा होस् । आमिन ।

याद गर्नु पर्ने कुराहरु :

१३. रोमीहरुलाई पावलको पत्र यहरुदी र अन्यजातिको मिश्रित स्रोताहरुलाई लेखिएको छ । अध्याय ११ मा उनी सिधैसँग भनिरहेका छन् ।

१४. यो अध्यायमा पावल परमेश्वरको मण्डलीलाई एउटा जैतूनको रुखसँग तुलना गर्छन् । रुखको हाँगा र रुखको जरालेको चित्रण गर्छन् ।

१५.लाई एउटा जडली जैतूनको हाँगाहरु रुखमा कलमी बाँधि दिएको चित्रण गरिएका छन् ।

१६. यदि परमेश्वर जडली हाँगालाई(.....) रुखमा - मण्डलीमा) मिलाउन सक्नु हुन्छ भने, तब उहाँले स्वभाविक हाँगाहरुलाई (यहूदीहरु) पनि फिर्ता ल्याउन सक्नु हुन्छ ।

१७. बाइबलीय भाषामा एउटा "रहस्य" केहि थोक हो कि मानिसहरुलाई त्यो व्याख्या गरिनलाई हो । पावलले अध्याय ११ मा त्यो रहस्यको व्याख्या गर्छन् कसरी परमेश्वरले दुवै पक्षलाई

..... देखाउनु हुन्छ र

..... लाई ।

१८. जब इस्राएलले परमेश्वरको मुक्तिको सन्देश इन्कारे, परमेश्वरले यसलाई काँहा पठाउनुभयो ।

१९. जब यहूदीहरूले परमेश्वरको आशिष अन्यजातिहरू काँहा
गईरहेको देखे, तिनीहरू भए र हुन चाहे ।
(पे. नं. १३४ मा उत्तर जाँच्नुहोस्)

याद गर्नु पर्ने कुराहरूको—उत्तर

१. खीष्टमा विश्वास, २. दया, ३. यहूदीहरू, ४. विशेष जाति, ४. अन्यजातिहरू,
५. विश्वास, ६. आर्जन गर्नु, कार्यहरू, उपहार, ७. एक, ८. यहूदीहरू,
९. परमेश्वरको वचन, १०. परमेश्वर, ११. अन्यजातिहरू, यहूदीहरू,
१२. अन्यजातिहरू, यहूदीहरू, १३. अन्यजातिहरू, १४. यहूदी जातिहरू,
१५. अन्यजातिहरू, १६. अन्यजातिहरू, यहूदीहरू, १७. दया, यहूदीहरू,
अन्यजातिहरू, १८. अन्यजातिहरू, १९. डाही, परमेश्वरको आशिषमा सहभागी ।

विश्वासद्वारा धर्मी-जाँच :
रोमीहरुलाई पत्रको एउटा अध्याय

भाग-५

“कृपया याद राख्नु पर्ने कुरा” लाई पुनरावलोकन गर्नुहोस्

१. पावल एउटा यहूदी हुन् जो उनका यहूदी मित्रको बारे धेरै सम्बन्धीत छन् जुनहरु राख्दैनन् ।
२. पुरानो नियमको समयमा परमेश्वरलेलाई को छनौट द्वारा उहाँको कृपा देखाउनु भयो ।
३. नयाँ नियमको समयमा परमेश्वर एउटा विशेष तरिकालेलाई उहाँको कृपा देखाइरहनुभएको छ ।
४. परमेश्वरको प्रज्ञा छ यहूदीजातिहरुलाई अबै उत्तम छन् तर धेरै यहूदीहरु मुक्ति (उद्धार) लाई गुमाइरहेका छन् किनभने तिमीहरु यसलाई चाहन्छन् । तिनीहरुकोद्वारा वर परमेश्वरबाटको भन्दा पनि ।
५. नयाँ नियमको समयमा यहूदीहरुलाई बनाउने क्रममालाई परमेश्वरले आशिष दिनुभयो । परमेश्वरले आशा गर्नुभयो कि यहूदीहरुले पनि उहाँको उद्धारलाई स्वीकार गरुन् ।
६. अध्याय ११ मा पावल परमेश्वरको मण्डलीलाई एउटा जैतूनको रुखसँग तुलना गर्छन् रुखको हाँगा जराले को चित्रण गर्छन् ।
७. एउटा जडली जैतूनको हाँगाहरुलाई रुखमा कलमी बाँधिएको चित्रण गरिएका छन् ।
८. बाइबलिय भाषामा एउटा “रहस्य” केहि थोक हो, मानिसहरुलाई यो व्याख्या गरिनलाई हो । पावलले अध्याय ११ मा त्यो रहस्यको व्याख्या गर्छन् कसरी परमेश्वरले दुवै पक्षलाईदेखाउनुहुन्छ र लाई ।

(पे.नं. २०९ मा उत्तर हेर्नुहोस्)

विश्वासद्वारा धर्मी

भाग ६:

विश्वासीहरुवाट परमेश्वर के आशा राख्नुहुन्छ

रोमी १२१-१५ १३

विश्वासद्वारा धर्मी :

रोमीहरुलाई पत्रको एउटा अध्ययन

भाग ६:

विश्वासीहरुबाट परमेश्वर के आशा राख्नु हुन्छ (१२:१-१५:१३)

हाम्रो वरदान र बुद्धि प्रयोग गर्नु

(रोमी १२:१,२ पढ्नुहोस्)

यसकारण भाइ हो, परमेश्वरको कृपालाई ध्यानमा राखी म तिमीहरुलाई अनुरोध गर्दछु, कि तिमीहरुको आत्मिक उपासनाको रूपमा आ-आफ्ना शरीरलाई पवित्र र परमेश्वरलाई ग्रहणयोग्य हुने जिउँदो बलिको रूपमा अर्पण गर । यस संसारको ढाँचामा नचल, तर आफ्नो मनमा नयाँ भई पूर्ण रूपले परिवर्तित होओ, र परमेश्वरको असल, ग्रहणयोग्य र सिद्ध इच्छा के हो, त्यो तिमीहरुले जान्न सक ।

पहिलेको अध्यायमा कसरी परमेश्वरले अन्यजातिहरु र यहूदीहरुको बीचमा दया देखाउनुभएको “रहस्य” को पावलले व्याख्या गरेका छन् । अब परमेश्वरको कृपाको लागि तिनीहरुले कसरी प्रतिक्रिया गर्नुपर्छ भनि उनी भन्छन् । उनी तिनीहरुलाई जोड दिन्छन् जीउदो बलिको रूपमा तिनीहरु आफै परमेश्वरको सामु उपस्थित हुनुलाई ।

पुरानो नियमको समयमा परमेश्वरले इस्राएललाई धेरै बलिहरु उहाँ कहाँ ल्याउन आज्ञा गर्नुभएको थियो, ती मध्ये केहि जनावरको बलि थिइ । जनावर (पशु) लाई मारिन्थ्यो र परमप्रभुको सामु चढाइन्थ्यो । ती बलिहरुले पापीहरु मरिन् योग्यका छन् भन्ने पाठ सिकायो । तिनीहरुको सट्टामा एउटा प्रतिस्थापक मर्नुद्वारा मात्रै तिनीहरुमाथि दया देखाईन सकिने हुन्थ्यो । यस्तो प्रकारको रक्तमय बलिहरुले अगाडी कूसमा खीष्टको बलिलाई संकेत गर्दछ ।

हाम्रो सट्टा स्वरूप कूसमा खीष्टको मृत्यु पछि, ती रक्तमय बलिहरुको आवश्यकता अब रहेन । तर पावल अब एउटा नयाँ किसिमको बलिलाई सुझाव दिन्छन् । यो पशु बलि होइन जो हाम्रो सट्टा चढाइन्थ्यो तर परमेश्वरमा आफैलाई अर्पण गरिने इसाई बलिदान हो । र ऊ मारिनुलाई होइन एउटा जिउँदो बलि स्वरूप

पावलले नयाँ विश्वासीसंग कुरा गरे ।

हो । जीवित भएर, यो जीवित वलिदान योग्यको छ र परमेश्वरको सेवा गर्न इच्छुक छ ।

हामीले प्रष्ट हुनु आवश्यक छ: विश्वासीहरूलाई परमेश्वरको सामु स्वीकार योग्य हुनको लागि यो सेवा जरुरी छैन । खीष्टले पहिल्यै नै हाम्रो लागि त्यो गरि सकेको छ । परमेश्वरको कृपालाई विश्वासीहरूको कृतज्ञाको प्रतिक्रियाको बारेमा पावल यहाँ कुरा गरिरहेका छन् ।

पावल दुइवटा कार्यको विषयमा सुभाष दिन्छन्, प्रथम नकारात्मक छ: “यस संसारको ढाँचामा नचल ।” दोस्रो सकारात्मक छ: “आफ्नो मनमा नयाँ भई पूर्णरूपले परिवर्तित होओ र परमेश्वरको असल, ग्रहण योग्य र सिद्ध र इच्छा के हो त्यो तिमीहरूले जान्न सकौ ।

मनको परिवर्तन बारेमा पावल त्यो घटनाको बारेमा भनि रहेछन् जब कुनै व्यक्तिलाई विश्वासमा ल्याउन पवित्रआत्माले कार्य गर्नुहुन्छ । त्यो बदलावटलाई प्राय गरेर “परिवर्तन” भनिन्छ । यसले विश्वासीहरूलाई “नयाँ मानिस” दिन्छ जसले जेमा परमेश्वर प्रसन्न हुनुहुन्छ त्यहि गर्न ऊ चाहन्छ । पावल त्यस्तै प्रकारको परमेश्वरलाई प्रसन्न पार्ने जीवन अर्को पदहरूमा वर्णन गर्छन् ।

(रोमी १२:३-८ पढ्नुहोस्)

किनभने मलाई दिइएको अनुग्रहद्वारा तिमीहरूमध्ये हरेकलाई म आग्रह गर्दछु जसले आफूलाई जस्तो सम्झनुपर्छ त्यसभन्दा बढी नसम्झोस्, तर परमेश्वरले हरेकलाई दिनुभएको विश्वासको नापबमोजिम सन्तुलित विचारले सोचोस् । किनकि जसरी हाम्रो एउटै शरीरमा धेरै अङ्ग हुन्छन्, तर सबै अङ्गहरूको एउटै काम हुँदैन, त्यसरी नै हामी जो धेरै छौ, हामी पनि खीष्टमा एउटै शरीर हौं, र प्रत्येक एक-अर्काका अङ्ग हौं । हामीलाई दिइएको अनुग्रहअनुसार अलग-अलग वरदानहरू हामी प्रयोग गरौं । अगमवाणीको हो भने, विश्वासको परिणामअनुसार, सेवाको हो भने, सेवाको काममा, शिक्षा दिनेले शिक्षा दिने काममा, अर्ती दिनेले अर्ती दिने काममा, दान दिनेले उद्धार-चित्तले, सहायता दिनेले जोशसाथ, कृपाको काम गर्नेले खुशीसित ।

परमेश्वरले हामीलाई आवश्यक पर्ने सबैथोक दिनुहुन्छ ।

विश्वासीहरुको नयाँ जीवन जसले परमेश्वरलाई खुशी तुल्याउछ, यसको वर्णनमा, पावल अर्को नकारात्मक र सकारात्मक मिश्रणको प्रयोग गर्छन् । पहिले उनीभन्दा, “आफूलाई जस्तो सम्झनु पर्छ त्यसभन्दा बढी नसम्झिस् ।” घमण्ड र अहंकार साभा समस्याहरु हुन् । घमण्डी मानिसले सबै कुरा गर्न सक्छु भनेर सोच्छ, उसले अरुको वरदानको कमीलाई तल हेर्छ । प्रेरित को सल्लाह यो हो, “सन्तुलित विचारले सोचोस् ।”

तर त्यहाँ एउटा उल्टो समस्या छ । केहि मानिस विचार गर्दछन्, “म सबै कुरा गर्न सक्छु ।” पावल सकारात्मक हिसाबले भन्छन्, “हामी सबै सँग वरदान छ ।” मानवीय शरीर जे घटछ परिस्थिति त्यस्तै प्रकारको छ । भिन्न सदस्याहरुले भिन्न प्रकारको कुरा गर्छन् । आँखा, कान, नाक खुट्टा, हात सबै फरक छन्, तर शरीरको बाट ती सबै एकसाथ काम गर्छन् । त्यहि सत्यता मण्डलीमा हो, जो ख्रीष्टको शरीर हो । सबै विश्वासीहरुसँग वरदान छ । तर हामीलाई दिइएको अनुग्रह अनुसार अलग-अलग वरदानहरु हामी प्रयोग गरौं ।” सबै विश्वासीहरु तिनीहरुको विभिन्न वरदानसँगै ख्रीष्टको मण्डली कार्य ठीकसँग गर्न एकसाथ मिलिको लागि हुन्छन् ।

इसाईहरुले गर्न सक्ने सातवटा उदाहरणको सूची पावल दिन्छन् । अनि भन्छन् भविष्यवाणी (हामी प्रचार भन्न सक्छौं), सेवा, शिक्षा, अरुलाई सुधारने (अर्ती), दिनेकाम (दान दिने काम), नेतृत्व र दया देखाउने काम । यी धेरै साधारण धारणा सुझावका रुपमा छन् । हामी हरेकले आफैलाई सोध्न बाँध्य पारेको छ । “परमेश्वरलाई प्रसन्न पार्न र मेरो चरैतिरका मानिसलाई सेवा गर्न प्रभुले मलाई दिनुभएको छ ?”

याद राख्नु पर्ने कुराहरु :

१. परमेश्वर जेमा प्रसन्न हुनुहुन्छ विश्वासीहरुले त्यो गर्न पावल सोध्दछन् किनकि परमेश्वरले तिनीहरुलाई
- देखाउनुभएको छ ।
२. परमेश्वरको सामु एउटा जिउँदो को रुपमा स्वयं आफै उपस्थित (अर्पण) हुन विश्वासीहरुलाई पावल जोड दिन्छन् ।
३. पावलको जोड : यस “.....को ढाँचामा नचल” हो ।
४. हामीमध्ये हरेकले परमेश्वरबाट पाएका छौ ।

तिमोथीले उसकी आमा र हजुरआमाले सिकाएका कुरा हरुमा
लागिरहनु पथ्यो ।

५. विश्वासीहरूले तिनीहरूको वरदान परमेश्वरलाई
.....पार्न र सेवा गर्न प्रयोग गर्छन् ।
(पे. नं. १७१ मा उत्तर हेर्नुहोस्)

हरेकलाई प्रेम

(रोमी १२:९-१३ सम्म पढ्नुहोस्)

प्रेम निष्कपट होस् । जुन कुरा खराब छ, त्यसलाई घृणा गर । जुन कुरा असल छ, त्यसमा लागि रहो । भ्रातृ-प्रेमसँग एक-अर्काको लागि प्रेम गर । आफूलाई भन्दा बढी अरुलाई आदर गर । जोशमा पछि नहट । पवित्र आत्मामा प्रज्जलित होओ, प्रभुको सेवा गर्दै रहो । आफ्नो आशामा आनन्द गर, सङ्कष्टमा धैर्य धारण गर, प्रार्थनामा निरन्तर लागि रहो । सन्तहरूको खाँचोमा सहायता देओ, अतिथिसत्कार कायम राख ।

एउटा एसाई भुण्डमा कसरी हाम्रो वरदानको प्रयोग गर्नमा पछिल्लो अध्यायले एउटा संख्याको सुझाव बनाएको छ । धन्यवादी इसाईहरूले तिनीहरूसँग विश्वासीहरूका लागि गर्न सक्ने विभिन्न कुराहरू त्यहाँ छन् । जे भए पनि, त्यो गर्नको लागि, सधैं त्यहि प्रकार रहन उत्प्रेरणा गर्छ । त्यसै उत्प्रेरणा प्रेम हो । इसाई प्रेम तिनीहरूका लागि हो जो हाम्रो वरिपरी छन् हामी कहाँ आउछन् । परमेश्वरले हामीलाई दिनुभएको वरदानसँगै तिनीहरूको सेवा गर्नु हो ।

एउटा अनुच्छेदमा प्रेमको आवश्यकताबारे धेरै ज्यादा त्यसले भन्छ, “घृणा” धारणाको प्रयोग सुनेर अचम्म लाग्न सक्छ । तर याद गर्नुहोस् हामीलाई घृणा गर्छौं । हामी दुष्ट (शैतान) लाई घृणा गर्छौं । जब पावल अर्को वाक्यमा भन्छन् “जुन कुरा असल छ, त्यसमा लागि रहो,” जे खराब छ, त्यसलाई घृणा गर्ने ठीक अर्को प्रकार हो ।

यो अध्यायको अर्को स्वरूप (आकार) त्यहाँ छ जसले यसलाई आफै ध्यान दिनु भनिन्छ । पावलले सबैलाई छोटो वाक्यमा प्रयोग गर्छन्, विना कुनै तिनीहरूको बृहत् व्याख्या बारे नगईकन । एउटा रुपरेखामा यो गोली भरिएको इकाई जस्तै छ । पद १२ र १३ ले एउटा असल उदारहणको काम गर्छन :

- आनन्द गर
- धैर्यधारण गर
- विश्वासयोग्य होऊ
- परमेश्वरका जनसँग सहभागी होऊ
- अतिथिसत्कार गर

यो छोटो वाक्य अर्को पद सँग नित्य रहन्छ, तर याद गर्नु कि त्यो मानिसको छोरा जसलाई प्रेम ठूलो भएको देखाउन हामी गईरहेछौ ।

(रोमी १२:१४-१६ सम्म पढ्नुहोस्)

तिमीहरुको खेदो गर्नेहरुलाई आशीर्वाद देओ, नसराप । आनन्द गर्नेहरुसँग आनन्द गर । रुनेहरुसँग रोओ । एक-अर्कासँग मिलेर बस्, अभिमानी नहोओ, तर नम्रहरुसँग सङ्गत गर । कहिल्यै अहङ्कारी नहोओ ।

धेरैप्रकारले पावल त्यो सूचीलाई अगाडी बढाउन जसमा परमेश्वरको सन्तानले उसको चारैतिर प्रेम देख्न सक्छ । उनी धेरै संख्यामा सुभाव बनाउछन् संकेत गर्छन् कि हामीले यो गर्न सक्ने धेरै उपायहरु छन् भनेर ।

अतिरिक्त उत्साहहरीदनको लागि लेखक छोटो वाक्य प्रयोग गर्छन्, तर त्यहाँ एउटा विशिष्ट भिन्नता छ । पहिले पावलले आफ्ना पाठकहरुलाई प्रेम देखाउनको लागि विश्वासीसँग तिर देखाएको थियो । अहिले उनी गैर इसाई समावेश गर्नलाई त्यो चप्पललाई फराकिलो पार्छन् जस्तो तिनको प्रेमको धारणा । उनी तिनीहरुलाई जोड दिन्छन्, “तिमीहरुको खेदो गर्नेहरुलाई आशीर्वाद देओ, नसराप ।”

विश्वासी संगीतिर प्रेम दर्शाउन जसलाई हामी जान्दछौ र सावधानीको बारे प्रायः चुनौती हुन सक्छ । तर जसले हामीलाई घृणा गर्छन् र हामीलाई चोट पुऱ्याउछन् अभै ज्यादा कठिनाईमा पार्छन् । उनको पत्रको यो भागमा पावल छोटो वाक्य को प्रयोगसँगै उत्साहको व्याख्या धेरै कम उनी दिइरहेछन् । अभै इसाईहरुले गैर इसाईहरुलाई देखाउने प्रेमतिरको यति महत्वपूर्ण कुरा हो कि उनी यस्तो व्यवहारमा जोड दिन अर्को पाँच वटा पदहरु खर्च गर्छन् ।

याद गर्नु पर्ने कुराहरु :

६. पहिले पावलले आफ्ना पाठकहरुलाई प्रेम देखाउनको लागि
..... तिर देखाएको थियो ।

७. तब पावलले त्यो चप्प लाई समावेश गर्न
फराकिलो पार्छन् ।

८. पावल भन्छन्, “तिनीहरुको गर्नेलाई आशीर्वाद देओ ।
(पे. नं. १७१ मा उत्तर हेर्नुहोस्)

(रोमी १२:१७-२१)

कसैलाई खराबको सट्टा खराबन गर । जुन कुरा सबै मानिसहरुका
दृष्टिमा आदरणीय छ, तिनमा ध्यान देओ । हुन सक्छ भने, सकेसम्म
सबैसँग शान्तिमा बस । प्रिय हो, आफैले कहिल्यै बदला नलेओ, तर
परमेश्वरको क्रोधमा छोडिदेओ । किनभने, लेखिएको छ, “बदला लिने
काम मेरो हो, म नै बदला लिनेछु” परमप्रभु भन्नुहुन्छ । (व्यवस्था
३२:३५) बरु, “तिम्रो शत्रु भोकाएको छ भने त्यसलाई खुवाओ, त्यो
तिर्खाएको छ भने त्यसलाई पानी देओ । तसो गर्नाले तिमिले त्यसको
टाउकोमा आगोको भुङ्ग्रो थुपार्नेछौ ।” (हितोपदेश २५:२१, २२)
खराबीबाट पराजित नहनेओ, तर खराबीलाई भलाईले जित ।

पावल लेख्छन्, “हुनसक्छ भने, सकेसम्म सबैसँग शान्तिमा बस ।”
इसाईहरु तिनीहरुको जीवनमा खीष्टको प्रेम परावर्ती हुदै भगडालु
हने छैनन् । जहाँ तिनीहरु हुन्छ, त्यो समाजमा तिनीहरु समस्याको
कारण हुने छैनन् । तर समाजमा कोही न कोही व्यक्ति हुनेछन् जो
आफ्नो विचार कार्यलाई बढाउछन् जुन कार्य परमेश्वरको
सन्तानलाई स्वीकार्य हुन सक्दैन । तब त्यस्ता प्रकारको व्यक्ति
विरोध गर्नु आवश्यक हुन्छ, र त्यसको विरुद्ध आवाज उठाउनु जरुरी
हुन्छ ।

तिनीहरुको गलत सोचाई अथवा तिनको खराब कार्यहरुको विरुद्ध
आवाज उठाएकोमा द्वन्द र भगडाको कारण प्राय हुनेछ । त्यसले
केहि मानिससँग शान्तिमा रहन इसाईहरुको लागि असम्भव बनाउन
सक्ने हुन्छ । वास्तवमा, यो पूर्णतया सम्भव छ कि यस्तो प्रकारको
द्वन्दले विपक्षी इसाईहरुलाई हामी पुन्याउन विपक्षीहरुलाई
अविश्वासतिर लैजान्छ ।

जब यस्तो घटना हुन्छ तब इसाईहरुलाई हामी हुन्छ, पावल भन्छन्, “कसैलाई खराबको सट्टा खराबन गरौं ।” तर यसो गर्न कठिन छ । खराब मानिसको बदला लिनुको विरुद्ध परमेश्वरका मानिसहरुले कहाँ शक्ति प्राप्त गर्न सक्छन् ?

यहाँ ख्रीष्टको उदाहरण हेर्न आवश्यक छ । जब सिपाहीहरुले उहाँलाई क्रूसमा किला ठोकिरहेका थिए, उहाँले प्रार्थना गर्नुभयो, “पिता तिनीहरुलाई क्षमा गर्नुहोस्, तिनीहरु के गरिरहेका छन् तिनीहरु जान्दैनन् ।”

तर हामीलाई अनुसरण गर्न मात्र ख्रीष्ट एउटा उदाहरण हुनुहुन्न । त्यो भन्दा अझ बढी हुनु हुन्छ । उहाँ त्यो एक हुनुहुन्छ जसले ती हामीलाई हानी पत्याउनेहरुलाई क्षमाद्वारा उहाँको प्रेम परावर्तन गर्न हामीलाई शक्ति दिनु हुन्छ । जब हामी ख्रीष्टको प्रेम हाम्रो निम्ति सोच्दछौ र उहाँ हाम्रो निम्ति बलि हुनुभयो तब हामीलाई पनि प्रेम गर्ने र हाम्रो विरुद्ध पाप गर्नेलाई क्षमा दिने इच्छा हुन्छ ।

त्यहाँ इसाईहरुले बदला लिन नखोज्नुको दोस्रो कारण पनि छ । पावल भन्छन्, “प्रिय हो आफैले कहिल्यै बदला नलेओ, तर परमेश्वरको क्रोधमा छोडिदेओ ।” हरेक कुरा जो हाम्रो समाजमा गलत छ त्यो ठीक पार्ने काम इसाईहरुको होइन । परमेश्वर मालिक हुनुहुन्छ । यदि खराब मानिस खराब गर्न ढिपी गर्छ भने, परमेश्वर त्यसलाई यहाँ पृथ्वीमा करकापमा रोक्नुहुन्न, तर उसले गरेको उ जवाफ देही हुन्छ । न्यायको दिन आइरहेछ । त्यसपछि उसले त्यसको फल पाउनेछ । व्यवस्था विवरणको पुस्तक पुरानो नियम बाट पावल उद्धृत गर्छन्, जहाँ परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “बदला लिने काम मेरो हो । म नै बदला लिनेछु ।”

बदला लिन नखोज्न पावल अझै तेस्रो कारण थप्छन् । “आफैले कहिल्यै बदला नलेओ,” भनिसकेपछि, उनी थप्छन्, “ठीक उल्टो गर ।” जब तिम्रो शत्रु तिमिसँग गलत व्यवहार गर्छ, उ प्रति दयालु होओ अथवा नम्र व्यवहार गर । तब उनी केहि अरु ज्यादा उदाहरण थप्छन् कसरी ती गर्न सकिन्छन् भनेर ।

“वरु तिम्रो शत्रु भोकाएको छ भने त्यसलाई खुवाओ ।
त्यो तिर्खाएको छ भने त्यसलाई पानी देओ ।”

त्व पावल, शत्रुलाई दयाको व्यवहार देखाउनको लागि कारण दिन्छन् । “त्यसो गर्नले तिमिले त्यसको टाउकोमा आगोको भुङ्गो

थुपार्ने छौ ।” पहिलो दृष्टिमा हाम्रो शत्रुमाथि बदला लिइएको बाटो हुनलाई जस्तै लाग्छ । पावलको प्रष्टतया त्यस्तो अर्थ हुन सक्दैन । बरु, उनी चित्रण भाषा प्रयोग गरिरहेका छन् एउटा सोचाइको उदाहरण अथवा शत्रुहरुको दिमागको एउटा अवस्था । मानिसबाट तिनीहरुको लागि दयालु व्यवहार प्राप्त गर्नलाई जसलाई तिनीहरुले खराब गरेको छ एउटा धेरै खराब चेतनाले तिनीहरुलाई प्रभाव दिन सक्छ । तिनीहरु पश्चात्तापले यति उत्तेजित हुनेछन् कि तिनीहरुको टाउकोमा आगोको भुङ्गो भएको जस्तै महसुस गर्नेछन् ।

इच्छा गरिएको प्रभाव हुने छ कि त्यो पहिलेको शत्रुहरु आफ्नो पक्षको गल्तीलाई देखेछ र खीष्ट र उहाँको क्षमाको सन्देशतर्फ आउने छ । यद्यपि यो सधैं कृपापूर्वक उपस्थिति हुने छैन , शत्रुमाथिको विजय आशा गरिएको नतिजा हो । यसप्रकार इसाईहरुको “असलपन” ले शत्रुहरुको “खरमबी” माथि विजय हासिल गर्नेछ । त्यो जो पावल जोड दिइरहेका छन् उनी भन्छन्, “खराबीबाट पराजित नहोओ, तर खराबीलाई भलाईले जित ।”

याद गर्नु पर्ने कुराहरु :

९. खराबको सट्टा नगर ।

१०. हुनसक्छ भने सकेसम्म सबैसँग मा बस ।

११. न्यायको दिनमापापीहरुलाई सजाय दिनुहुनेछ ।

१२. शत्रुहरुप्रति दयाको व्यवहार तिनीहरुलाई को लागि जित्ने अभिष्ट हो ।

(पे. नं. १७१ मा उत्तर हेर्नुहोस्)

पहिलेको अध्यायको शुरुमा नै पावलले आफ्ना पाठकहरुलाई सम्झना गराएको छ कि परमेश्वरले खीष्टमा तिनीहरुलाई ठूलो कृपा देखाउनु भएको छ । किनभने तिनीहरुले परमेश्वरको कृपा प्राप्त गरेका छन्, प्रेरित तिनीहरुलाई तिनी आफै परमेश्वरको सामु “जिउँदो बलि” को रुपमा अर्पण हुनको लागि जोड दिन्छन् । एक प्रकारले यो तिनीहरु खीष्टको प्रेम अरुहरुलाई परावर्तन गर्ने जीवन जिएर यसद्वारा यो गर्न सक्छन् । यद्यपि तिनीहरुका शत्रुलाई प्रेम गरिरहेको र तिनीहरु माथि विजयको कोशिश गरिरहेको विस्तार गर्न तिनीहरु छन् ।

प्रशासकहरुको आज्ञा मान्नु (रोमी १३:१-७)

(रोमी १३:१,२ पढनुहोस्)

हरेक व्यक्ति शासन गर्ने प्रशासकहरुका अधीनमा बसोस् ।
परमेश्वरबाट आएको अधिकारबाहेक अरु कुनै अधिकार हुँदैन । जुन
प्रशासकहरु छन्, ती परमेश्वरबाटै नियुक्त भएका हुन् । यसकारण
प्रशासकहरुका विरुद्धमा खडा हुनेले परमेश्वरबाट नियुक्त
भएकाहरुको विरोध गर्छ्, र जस-जसले विरोध गर्छन्, तिनीहरुले
दण्डको आज्ञा पाउनेछन् ।

परमेश्वर सृष्टिकर्ता हुनुहुन्छ । उहाँले प्रत्येक कुरा बनाउनुभयो र
हरेक कुरा उहाँकै हो । यो संसारमा उहाँ शासन गर्नुहुन्छ, र सबै
थोकलाई निर्देशन दिनुहुन्छ । जे भए पनि, परमेश्वर हाम्रो जीवनमा
सिधै र देखिएर आउनु हुँदैन । बरु, उहाँ धेरै प्रकारका अधिकारहरु
जसले उहाँको प्रतिनिधित्व गर्छ, तीद्वारा शासन गर्नुहुन्छ । उहाँका
प्रतिनिधिहरुको आज्ञा नमान्नु भनेको परमेश्वर स्वयमलाई नमान्नु
हो ।

घरको मालिकको रूपमा मातापितालाई परमेश्वरले परिवारमा को
छ । मण्डली सेवकाइमा उहाँले कामदारलाई बोलाउनु हुन्छ ।
कार्यस्थलमा, प्रबन्धक र नाइकेहरु मालिक हुन्छन् धेरै प्रकारले
मानिसहरुलाई सार्वजनिक सेवा र सरकारी कार्यलयहरुमा राख्नु
भएको छ ।

पवल वर्णन गर्छन्, “परमेश्वरबाट आएको अधिकार बाहेक अरु कुनै
अधिकार हुँदैन ।” रोमीहरुलाई को लेखाईमा, पावल खास गरेर
सम्राटको र रोममा उनको राजकीय सरकारको शंका सोचिरहेका
छैनन् । यी अधिकारहरु गैर इसाई थिए इसाई होइनन् । यस
समयका सम्राट अत्यधिक मन पराएको कुख्यात निउरो थिए जसले
इसाईहरुलाई सताएको थियो । तैपनि पावल आफ्ना पाठकहरुलाई
त्यो सरकार विरुद्ध नहुन जोड दिन्छन् । वास्तवमा उनी चेतावनी
दिन्छन्, “जस-जसले विरोध गर्छन्, तिनीहरुले दण्डको आज्ञा पाउने
छन् ।”

तर यो ठीक दण्ड पाउनको लागि डर होइन कि तिनीहरू जो अधिकारमा छन् त्यसले एउटा मानिसहरूलाई आज्ञा मान्ने बनाउछ ।

(रोमी १३:३,४ सम्म पढ्नुहोस्)

किनभने सुर्कमको निम्ति होइन, तर कुर्कमको निम्ति शासकहरूको डर मानिन्छ । के तिमी प्रशासकको डरमा रहन चाहँदैनौ ? त्यसो भए, असल काम गर, र तिमीलाई तिनीबाट प्रशंसा मिलेछ । किनकि तिम्रो भलाइको निम्ति तिनी परमेश्वरका सेवक हुन् । तर यदि तिमी खराबी गछ्यौ भने डर मान, किनभने तिनले तरवार व्यर्थमा भिर्दैनन् । खराब काम गर्नेमाथि परमेश्वरको दण्ड ल्याउने तिनी परमेश्वरका सेवक हुन् ।

“किनभने सुर्कमको निम्ति होइन, तर कुर्कमको निम्ति शासकहरूको डर मानिन्छ । तिम्रो भलाइको निम्ति (तिनी) परमेश्वरका सेवक हुन् ।” यी शब्दहरूसँगै पावल अधिकारीहरूको लागि सहयोगको अर्को कारण दिन्छन् । तिनीहरू परमेश्वरको सेवा गर्छन् र परमेश्वर तिनीहरूद्वारा हामीलाई असल गर्नुहुन्छ ।

हामी याद गरेको हुन जरुरी छ स्थाय सरकार कति ठूलो आशिष हो भनेर । कति बेला ठीकसँग सरकार परमेश्वरको प्रतिनिधि हुँदैन । जब यस्तो शुन्छ (स्थीर), यसले ठूलो आशिषहरू ल्याउछ । अत्याचारको डर विना शान्तिपूर्ण समाजमा रहनलाई यसले हामीलाई अनुमति दिन्छ । हाम्रो फुर्सदको समयमा खुशी हुनलाई र उत्पादन मुलुक कार्यमा कार्य गर्न हामीलाई यसले अनुमति दिन्छ । सबैलाई अति आवश्यक,, परमेश्वरले हामीलाई देखाउनुभएको छ आशिषहरूमा सहभागी र अरुहरूलाई आउन निमन्त्रणा र शान्तिमा आराधना गर्न लाई यसले हामीलाई अनुमति दिन्छ ।

परमेश्वर एउटा शान्ति र आदेशको परमेश्वर हुनुहुन्छ । निभने यी यस्ता प्रकार, मूल्यवान वरदान हुन, परमेश्वर तिनीलाई सुरक्षित राख्नु हुन्छ । उहाँले आफ्ना प्रतिनिधिहरूलाई कुकर्महरू जो ती

पिलातुसले येशूलाई क्रोधित भिडको सामु ल्याए ।

वरदानहरु ऋरुको लागि विगार्दछन् ती सजायहरुको प्रबन्ध गर्न निर्देशन दिनु हुन्छ ।

समयमानै एउटा सरकारको सजाय (दण्ड) ले सेवार्ग गर्न सक्छ । त्यो हो किनभने, “खराब काम गर्ने माथि परमेश्वरको दण्ड ल्याउने तिनी परमेश्वरका सेवक हुन ।” परमेश्वर जीवदाता हुनुहुन्छ । उहाँ त्यो एक पनि हुन्छ जसले जीव लिन सक्नुहुन्छ ।

उहाँका प्रतिनिधि (सरकार) द्वारा परमेश्वरले एउटा गम्भिर अपराधीको जीवन लिन सक्नु हुन्छ । त्यो हो जो पावल संकेत गरिरहेछन् जब उनी लेख्छन्, “तर यदि तिमी खराबी गर्छौ भने डर मान, किनभने तरवार व्यर्थमा भिर्दैनन् । खराब काम गर्ने माथि परमेश्वरको दण्ड ल्याउने तिनी परमेश्वरका सेवक हुन् । वचनले मृत्यु दण्डको आज्ञा दिँदैन, तर यसले हरेकलाई रोक्दैन ।

(रोमी १३:५-७ सम्म पढ्नुहोस्)

यसकारण परमेश्वरको दण्डबाट वचनलाई मात्र होइन, तर विवेकको निम्ति पनि तिमी तिनका अधीनमा रहनुपर्छ ।

यसैकारणले पनि तिमी कर तिर्दछौ । किनकि प्रशासकहरु इसै कामको निम्ति निरन्तर लागि रहेका परमेश्वरका सेवक हुन्, रा सकैलाई तिर-कर तिर्नुपर्नेलाई कर, महसूल तिर्नुपर्नेलाई महसूल, आदर गर्नुपर्नेलाई आदर, इज्जत गर्नुपर्नेलाई इज्जत गर ।

पावल अभै अधिकार (कानून) पालन गर्नको अर्को उदाहरण थप्छन्, “तर विवेक को निम्ति पनि तिमी तिनका अधीनमा रहनुपर्छ ।” अधीनमा रहनु असल हो किनभने शासकहरु परमेश्वरका प्रतिनिधिहरु हुन् । तिनको अधीनमा हुनु भनेको, परमेश्वरकै अधीनमा हुनु सरह हो । प्राणीको रुपमा, हामीलाई थाहा छ कि हामीले हाम्रो सृष्टिकर्ताको आज्ञा मान्नु पर्छ ।

यो यर्थातले हामीले के गर्नु पर्छ सो गर्न सहायता पुर्‍याउछ, कर तिर्नु केहि कुरा होइन हामीले त्यो गर्न छनौट गर्नु थियो । जे भए पनि त्यो महसुस उहाँको प्रतिनिधिद्वारा हामीलाई सोधिरहनु छ । परमेश्वर हाम्रा कर तिर्न हामीलाई आज्ञा पालन गर्ने इच्छा बनाइरहनु हुन्छ । हामी जान्दछौ कि यो गर्नु असल हो । कर तिर्नु ठीक एउटा आज्ञाकारीताको उदाहरण जस्तै हो । पावल उनको

उत्साहलाई अझ फराकिलो पाउँ थप्छन्, “के तिमीले सरकारलाई दिनुपर्ने केहि छ ? छ भने तिर ।”

पैसा तिर्नु एउटा बाध्य र आन्तरिक कुरा हो । त्यो भन्दा भन्नु बाध्य कार्य हृदयको व्यवहार हो । एउटा इसाई नागरिकले उसको उद्देश्यलाई आनन्द पूर्वक वहन गर्नेछ, अधिकारी (सरकार) प्रति आदर र सम्मान देखाउदै । त्यसपछि, तिनीहरु परमेश्वरको नै प्रतिनिधित्व गर्छन् ।

याद गर्नु पर्ने कुराहरु :

१३. शासक र अख्तियार हामी माथि ले राखिदिनु भएको छ ।

१४. शासकहरु परमेश्वरद्वारा गर्नेलाई सजाय दिनलाई र गर्नेलाई पुरस्कृत गर्न नियुक्त गरिएका छन् ।

१५. जब हामी शासकहरुको आज्ञा पालन गर्छौं, को व्यवहार हो जस्तो महत्वपूर्ण आवश्यकता बाध्य को लागि छ ।

(पे. नं. १७१ मा उत्तर हेर्नुहोस्)

प्रेम अहिले प्रकट गर्नुहोस् किनभने न्यायको दिन आइरहेछ ।

(रोमी १३:८-१४)

(रोमी १३:८-१० सम्म पढ्नुहोस्)

आपसमा प्रेम गर्नुबाहेक कसैको केही कुरामा ऋणी नहोओ । किनकि आफ्नो छिमेकीलाई प्रेम गर्नेले व्यवस्था पूरा गरेको हुन्छ । “तैले व्यभिचार नगर्, तैले हत्या नगर्, तैले चोरी नगर्, तैले लोभ नगर्,”

(प्रस्थान २०: १३—१५, १७ व्यवस्था ५:१७—१९, २१) यी

आज्ञाहरुबाहेक, र अरु जति आज्ञा छन्, ती सबैको सारांश यसै आज्ञामा पाइन्छ, अर्थात् “तैले आफ्नो छिमेकीलाई आफूलाई जस्तै प्रेम गर् ।” (लेवी १९:१८) प्रेमले छिमेकीको खराबी गर्दैन ।

यसकारण प्रेम गर्नु नै व्यवस्था पूरा गर्नु हो ।

हाम्रो कर अथवा अन्य महशूल तिर्न साधारणतया निश्चित संख्या समावेश हुन्छ । हामी उल्लेखित रकम तिर्न सक्छौ र तब भन्छौ,

“मैले त्यो तिरि सकेको छु । मैले अरु तिर्नु पर्दैन ।” पावल यस्तो एउटा हुने कुरालाई उत्साह गर्छन् जब उनी भन्छन्, “तिमीले तिर्नु पर्ने सबै चुकाउ ।”

तर त्यहाँ एउटा ऋण छ जसलाई हामी कहिल्यै पूरा चुक्ता गर्न सक्नेछैनौ । हाम्रो वरिपरिका मानिसलाई कहिल्यै भन्न सक्दैनौ, हो, मैले तिमीहरूलाई धेरै प्रेम गरिसकेको छु । अब मैले अरुज्यादा प्रेम गर्नु आवश्यक छैन ।” यस्तो प्रकारको उपस्थिति जे परमेश्वर मानिसहरूबाट आशा दिन हुन हुन्छ, जो आज्ञा पालन गर्न चाहन्छन् पूर्णतया विवादास्पद हुने थियो ।

पहिलेको खण्डमा हाम्रा शासकहरूको आज्ञाकारीतामा मुनि रहने व्यवहारमा, पावल चौथो आज्ञालाई संकेत गरिरहेका छन् । यहाँ पद ९ मा उनी छैटौं आज्ञालाई थप्छन्, (कमस) पाँचौ, सातौ, र नवौ र दशौ ।

जस्तो उनको उदाहरण पुरानो नियमको लेवीको पुस्तकबाट देखाउछ, यी सबै आज्ञाहरूबाट को एउटा निष्कर्षको शब्द: “आफ्नो छिमेकीलाई आफैलाई भै प्रेम गर ।”

प्रेम समपूर्ण आज्ञामा केन्द्रिय भाग हो । प्रथम तीन आज्ञाले परमेश्वर सँगको व्यवहार देखाउछ, भने बाँकी सातवटाले हाम्रा छिमेकीहरू तिरको व्यवहारमा भन्छन् । ती प्रत्येकमा प्रेम गर्न आज्ञा गरिएको छ । देखावटी प्रेम केहि कुरा होइन त्यसले पछिल्लिर सार्छ । यसको बारे त्यहाँ जरुरी छ । न्यायको दिन आइरहेछ ।

याद गर्नु पर्ने कुराहरु :

१६. सबै आज्ञाहरूमध्येमुख्य भाग हो ।

१७. अरुलाई प्रेम देखाउनु एउटा ठूलो ऋण हो हामी यो कहिल्यै पनि गर्न सक्दैनौ ।

१८. हामी हाम्रो छिमेकीलाई प्रेम गर्नु अति जरुरी छ किनभने आइरहेछ ।

(पे. नं. १७१ मा उत्तर हेर्नुहोस्)

(रोमी १३:११,१२ पद पढ्नुहोस्)

यसबाहेक यो वर्तमान समय कस्तो छ, सो तिमीहरूलाई थाहा छ । अब निद्राबाट व्यूँझने ठीक बेला आइपुगेको छ, किनकि हामीले

पहिले विश्वास गरेको भन्दा अहिले हाम्रो मुक्ति अझ नजीक छ ।
 रात बितिसक्यो, र दिन नजीकै आइपुगेको छ । यसकारण
 अन्धकारका काम छोडेर हामी ज्योतिका हातहतियार धारण गरौं ।

इसाईहरुले इतिहासको प्रत्येक अवस्था थाहा पाएको छ तिनीहरु
 “अन्तको समयमा” जीरहेका थिए । पृथ्वीमा हाम्रो समय सिमित छ
 । हाम्रो शरीरिक मृत्युसँगै यो समाप्त हुनेछ अथवा प्रभुको न्यायको
 आगमनमा ।

यहाँ रोमीहरुलाई पावलले उल्लेख गरेको समय न्यायको दिन हो
 । “खीष्टको पुनरागमनको दिन आइसकेको छ” बितिरहेको हरेक २४
 घण्टाको समयले खीष्टको आगमन को दिन नजिक्याउदै गईरहेको छ
 । याद गर्नुहोस् प्रेरितले सकरात्मक अवसर दिन्छन् जब उनी भन्छन्,
 “हामीले पहिले विश्वास गरेको भन्दा अहिले हाम्रो मुक्ति अरु नजीक
 छ ।” शुरु देखिनै विश्वासी यस पृथ्वीमा बचाइएको छ तर हामी
 स्वर्गमा नलगिदासम्म त्यो मुक्तिको पूर्ण यर्थातता आउने छैन ।
 संसारको न्याय गर्न खीष्टको पुनरागमनको हामीलाई सम्झना
 गराइद्वारा पावल हामीलाई भयभित पार्ने कोशिश गरिरहेका छैनन् ।
 बरु हाम्रो पृथ्वीको समय छोटो छ भनेर संकेत गरिरहेका छन् ।
 आज्ञाहरु पूरा गर्नलाई प्रेमको जीवन आवश्यकता परेको छ हामी
 यसमा जीउनको लागि सकृया र व्यस्त हुनु जरुरी छ । उनी दुईटै
 सकरात्मक र नकरात्मक पक्षलाई हाम्रो जीवनको पहुचमा जोड
 दिन्छन् । नकरात्मक रुपले भन्छन्, “अन्धकारका काम छोड ।”
 सकरात्मक रुपले उनी भन्छन्, “ज्योतिका हातहतियार धारणा गरौं
 ।”

(रोमी १३:१३,१४ पद पढ्नुहोस्)
 दिउँसोजस्तै गरी हामी ठीकसँग चलौं । मोजमज्जामा,
 मतवालीपनामा, व्यभिचारमा, भ्रष्टचारमा, भगडामा र डाहमा होइन
 । तर प्रभु येशू खीष्टलाई धारण गर, र पाप-स्वभावको अभिलाषा
 पूरा गर्ने कुरामा ध्यान नदेओ ।

पावलले आफ्ना पाठकहरुलाई अन्धकारका काम छोड्न जोड
 दिसकेको छ । वृस्तृत रुपमा नगएर अहिले उनी त्याग्न पर्ने

कुराहरुको उदाहरणहरु दिन्छन् । उनी तिनीलाई छोटो शब्दमा राख्छन् ताकि सजिलैसँग सूचीको आकार बन्छ :

- हामी ठीकसँग चलौं ।
- मतवालीपनामा होइन ।
- व्यभिचारमा अथवा भ्रष्टचार होइन ।
- भगडामा होइन ।
- डाहमा होइन ।

यिनीहरु केही उदाहरणहरु मात्रै हुन् । प्रेरित हामीले त्यगु पर्ने हाम्रो आफ्नो मन परेको पाप र परिक्षाहरुको सूची बनाउन जोर दिइरहेका छन् । न्यायको सँगै दिन आइरहेछ, यो आत्मिकी निद्रामा रहने बेला होइन । पावल जरुरत भएको उत्साह दिन्छन् जब उनी भन्छन्, “दिउँसो जस्तै गरी हामी ठीक सँग चलौं ।”

पद १४ मा प्रेरित, इसईहरुले के धारण गर्नु पर्छ अझै पूर्णरूपले व्याख्या गर्छन् । उनी त्यो एउटा टुक्राको चित्रणमा परिवर्तन गर्छन्, जब उनी भन्छन्, “तिमीले आफ्नो वस्त्र धारण गरे जस्तै प्रभु येशूलाई धारण गर ।” गलातीहरुलाई उनको पत्रमा यसको अर्थ के हो पावलले अझै ज्यदा स्पष्ट व्याख्या गरेका छन्, त्यहाँ उनी भन्छन् “किनकि विश्वासद्वारा तिमीहरु सबै ख्रीष्ट येशूमा परमेश्वरका सन्तान हो । किनकि तिमीहरुमध्ये जतिको ख्रीष्टमा बप्तिस्मा भयो, तिमीहरु सबैले ख्रीष्टलाई धारण गरेका छौं” (गलाती ३:२६,२७) । ख्रीष्टको सिद्ध जीवन र निर्दोष मृत्युले सबै पापहरु र दुष्टताहरुको मूल्य चुकाएको छ जो हामी पापीहरुले सधैं त्यो पाप गरेका थियौं । बप्तिस्माद्वारा, जसले हाम्रो हृदयमा काम गरेको छ, ख्रीष्टको धार्मिकता एउटा वस्त्र जस्तै हामी माथि राखिएको थियो । यसले हाम्रा घृणित पापहरुलाई ढाक्छ । परमेश्वर अब हामीलाई हेर्नुहुन्छ र एउटा पवित्र जस्तै देखाउनुहुन्छ किनभने हामी ख्रीष्टको धार्मिकताले ढाकिएका छौं अथवा वस्त्रपहारेका छौं ।

येशू ख्रीष्टलाई धारण गर्नाले मात्रै परमेश्वरमा स्वीकार योग्य हुन्छ भन्ने मात्रै होइन । यसले हामीलाई जेमा परमेश्वर खुशी हुनुहुन्छ सो गर्नलाई शक्ति प्रदान गर्नुहुन्छ । ख्रीष्टमा बप्तिस्मा गरिनाले उहाँको धार्मिकताको वस्त्र पहिराई सँगै, पुरानो आदम विरुद्ध, लड्नलाई हामीसँग “नयाँ मानिस” छ ।

खीष्टलाई धारण गर्नाले नयाँ मानिसले अन्धकारका कर्महरूलाई हटाउन योग्य बनाउछ । अब खराब कार्य गर्नुको बदला, हामीमा भएको नयाँ मानिसले परमेश्वरलाई र छिमेकीलाई प्रेमिलो सेवकाई गर्न देखाउन शुरु गर्न सक्छ जो आज्ञा हामीलाई भनिएको छ ।

याद गर्नु पर्ने कुराहरु :

१९. पावलले हामीलाई “..... कार्यहरु” त्याग्न भनेका छन् ।

२०. ज्योतिका हातहतियार धारण गर्नुको अर्थ अन्धकारका कार्यको विरुद्ध धारण गर्नु हो ।

२१. प्रभु येशूलाई धारण गर्नु भनेको कपडा पहिरनु जस्तै हो जसको अर्थ उहाँको लाई स्वीकार्नु हाम्रो

ढाक्नु जस्तै हो ।

२२. विश्वासीहरूसँग एउटा छ जो आज्ञाहरुको माग गरे जस्तै योग्य छ ।

(पे. नं. १७१ मा उत्तर हेर्नुहोस्)

रोमीहरूलाई पत्रको मुख्य केन्द्रिय विषय पावल के हो : विश्वासद्वारा धर्मी ठहरिनु ।

सर्वप्रथम त्यसले प्रस्तुत गर्छ यो विश्वास गराईद्वारा खीष्टको धार्मिकता हाम्रो लागि सरल हुन आउछ । तर त्यहाँ अर्को प्रकारको धार्मिकता पनि छ । त्यो धार्मिकता हो कि विश्वासी उसको आफ्नो जीवन र कार्यहरु देख्न योग्य छ । शुरुमा नै हामीले दुइ प्रकारका त्यस्ता धार्मिकताको उदाहरणहरु देखिरहेका छौ । अध्याय १२ मा प्रेरितले हामीलाई परमेश्वरले हामीलाई दिनुभएको वरदान प्रेममा अरुको सेवा गर्नुलाई जोर दिएको छ । अध्याय १३ ले शासकहरुको अधीन मुनि बस्न परमेश्वरले हामी माथि जस्तै उहाँका प्रतिनिधिहरु राख्नुभएको छ सो बारे जो दिएको छ । अब अध्याय १४ र १५ मा पावलले तेस्रो क्षेत्र थप्छन् । दयालु भएर बलियो विश्वासी हुन र आम्तिकी मा कमजोर भाइबहिनीहरु प्रति विचारशील हुनुमा यो क्षेत्रले ओगटदछ ।

बलियो र कमजोर विश्वासीहरु (रोमी १४:१-१५:१३)
भोजन सम्बन्धी विचारहरु

(रोमी १४:१-४ पढ्नुहोस्)

विश्वासमा कमजोर हुने मानिसलाई ग्रहण गर, तर उसको मतसम्बन्धी कुरामा वाद-विवाद गर्नलाई होइन । कसैले सबै थोक खानु हुन्छ भनी विश्वास गर्छ, तर विश्वासमा कमजोर हुनेले चाहिँ सागसब्जी मात्र खान्छ । खानेले नखाने मानिसलाई तुच्छ नठानोस्, र नखानेले खानेलाई दोष नलगाओस् । किनभने परमेश्वरले त्यसलाई ग्रहण गर्नुभएको छ । अर्काको चाकरलाई इन्साफ गर्ने तिमी को हो ? त्यो त आफ्नै मालिकको सामु खडा हुन्छ वा पतित हुन्छ । त्यो खडा गराइनेछ, किनभने, त्यसका मालिकले त्यसलाई खडा गराउन सक्छ ।

हरेकसँग आत्मिकी बुझाइको एक समानको स्तर हुँदैन । कोही परिपक्व इसाईहरु हुन्छन् जो पहिले देखिनै लामो समय विश्वासी छन् । अरुहरु विश्वासमा नयाँ छन् अभैँ तिनीको वचनको अध्ययन बाट थुप्रै कुराहरु सिक्नु छ । कमजोर विश्वास बचाइने विश्वास हो, तर बलियो विश्वासी कमजोरलाई बढाउन (हुर्काउन) लाई हुन् ।

यो उनका पाठकहरुमध्ये बाटका बढी परिपक्व विश्वासीहरुलाई हो कि पावल भन्छन्, “विश्वासमा कमजोर हुने मानिसलाई ग्रहण गर । तर उसको मत सम्बन्धी कुरामा वाद-विवाद गर्नलाई होइन ।”

यो जान्न जरुरी छ कि के कुराहरु बलियोले सहनु र स्वीकार गर्नु पर्छ भनेर । पावल यहाँ सिद्धान्तको बारेमा कुरा गरिरहेका छैनन् । पावल भनिरहेका छैनन्, “यसको बारे केहि फिर्की नगर यदि कोही भूटो सिद्धान्तको शिक्षा सिकाउँछ ।” अध्याय १६ मा उनी आफ्ना पाठकहरुलाई भूटो शिक्षकहरुबाट टाढा रहनलाई चेतावनी दिन्छन् । अरुको इन्साफ नगर्न र स्वीकार गर्नलाई बलियो भाइहरुमा जे छ विचारको फरक हुन । उनी सोभ्न र कार्य गर्नको लागि लागि संकेत गरी रहेका छन् त्यो स्वभाविक हो । यी ती कुराहरु हुन् जहाँ एउटा व्यक्तिसँग एक विचार हुन सक्छ र उसको छिमेकीले फरक मत समातेको हुन्छ । न त मत (विचार) पाप हो । पावल एउटा उदाहरण दिन्छन् । केहि मानिस यस प्रकारको खाना खान्छन्, अरुहरु

अर्को प्रकारको केहि अरु थोक खान्छन् । न कि छनौट गर्नु खराब हो ।

पावल एउटा मिश्रित समुदायलाई लेखिरहेका छन् । धेरै जसो अन्यजातिहरू थिए । केहि यहूदीहरू थिए । याद गर्नुहोस् कि पुरानो नियममा परमेश्वरले यहूदीहरूलाई एउटा विशेष जातिको रूपमा चुन्नु हुन्छ । तिनीहरूबाट संसारको मुक्तिदाता जन्मनु हुने थियो । अरु जातिहरूबाट यहूदीहरूलाई अलग राख्न, परमेश्वरले तिनीहरूलाई विशेष नियम दिनुभयो । र ती विशेष नियमहरूबाट तिनीहरूले कस्तो प्रकारको भोजन खान सक्छ निर्देशन गरिएको थियो । केहि “शुद्ध” भोजन थिए । यिनीलाई तिनीहरू खान सक्थे । अरु जस्तै सुँगुरको मासु “अशुद्ध” थियो । यहूदीहरूलाई त्यस्तो प्रकारको खाना खान मनाई गरिएको थियो । तिनीहरूबाट प्रतिज्ञा गरिएको मुक्तिदाता जन्मनु हुने थियो तब सम्मको लागि यी विशेष नियम (व्यवस्था) यहूदी जातिहरूलाई कायम राख्न अलग गरिएको थियो । स्त्रीष्टको आगमनपछि विशेष नियम खानाको लागि लामो समय सम्म कुनै जरुरी थिएन । तर केहि यहूदी इसाईहरूलाई खानाको बारे गलत कुरा दिइएको थियो जो तिनीहरूले शताब्दीयौं देखि अशुद्ध सोचेका थिए । यसले तिनीहरूलाई चिन्तित बनाएको थियो कि ती अन्यजातिहरू जुनहरूसँग कहिल्यै पनि यस्तो नियमहरू थिएन, तिनीहरूले कुनै थोक र सबै कुराहरू खाए । यस विशिष्ट उदाहरणमा अन्यजातिहरू अगाडी थिए यहूदीहरू तिनीहरूको इसाई अधिकारमा अभ्यास गरिरहेछन् ।

यी “बलिया” अन्यजाति विश्वासीहरूका बीचमा आफ्ना पाठकहरूलाई पावल सल्लाह दिन्छन्, “खानेले नखाने मानिसलाई तुच्छ नठानोस् ।” र “कमजोर” यहूदी पाठकहरूलाई उनी भन्छन्, “नखानेले खानेलाई दोष नलगाओस् ।”

पावलको सुभावको लागि आधार हो, “परमेश्वरले तिमीहरूलाई ग्रहण गर्नु भएको छ ।” कसले के खान्छ परमेश्वरले वास्ता गर्नु हुन्न । त्यो एउटा व्यक्तिगत छनौट हो हरेक व्यक्ति त्यसमा स्वतन्त्र छ । परमेश्वर दुवै तरिकामा प्रसन्न हुनुभएको छ । एउटा मालिक उसको नोकरको तुलनाद्वारा यसलाई पावलले परमेश्वरसँग विश्वासीको सम्बन्धको उदाहरण गर्छन् । यदि मालिक उसको नोकरले गरेको

कार्यबाट सन्तुष्ट हुन्छ भने, “अर्काको नोकरलाई इन्साफ गर्न तिमी को हो ?

जीवनमा धेरै परिस्थितिहरु छन् हामीले के गर्नु पर्छ हाम्रो लागि परमेश्वरको वचनले निर्णय गर्दैन । तब हामी हाम्रो विचारमा स्वतन्त्र छौं । पावलको चिन्ता यो हो कि स्वभाविक कुरामा आफ्नै जिद्दी गरेर हामीले समस्या खडा गर्नु हुदैन । जब इसाईहरु भिन्न विचार आउछ बलियोले कमजोर भाइबहिनीहरुलाई तिनीहरुको कमजोरीमा विचारशील हुनलाई हुनेछन् । यसप्रकारले त्यहाँ शान्ति एकता हुनेछ ।

त्यो पाठ खीष्टमा जीउनु, जेभए पनि, सजिलैसँग सिकिएको छैन । तिनीहरुका कमजोर भाइबहिनीहरुको बलियाहरुले विचारशील हुनलाई जरुरीको अर्को उदाहरण ल्याउँदै त्योद्वारा पावल यो कुरा (१मला) को महत्वमा जोर दिन्छन् । यो समय आराधनाको लागि दिन चुन्न उनी भन्छन् ।

याद गर्नु पर्ने कुराहरु :

२३. शताब्दीयौं देखिविशेष नियमको अधीन मुनि रहेका थिए अन्यजातिहरुबाट अलग रहन ।

२४. यी विशेष नियमलेअगाडी आउने संकेत गर्छन् ।

२५. खीष्टको आगमनपछिको पालन गर्नु जरुरी छैन ।

२६. यसले जब कि केहि नयाँ नियमका इसाईहरुले थाहा पाउने अवसर लियो कि तिनीहरुले यो नियम कायम राख्न जरुरी थिएन । जब तिनीहरु सिकिरहेका थिए पावल व्यक्तिलाईप्रति विचारशील हुनलाई सोध्छन् ।

(पे. नं. १७१ मा उत्तर हेर्नुहोस्)

(रोमी १४:५,६ पद पढ्नुहोस्)

कुनै मानिसले एउटा दिनलाई अर्को दिनभन्दा बढी महत्वको मान्छ, अर्को मानिसले सबै दिनलाई समान ठान्छ । हरेक मानिस आफ्नै मनमा पूर्ण रुपले निश्चित हुनुपर्छ । जुन व्यक्तिले कुनै दिनलाई विशेष रुपले पालन गर्छ त्यसले प्रभुको आदरको निम्ति पालन गर्छ । जुन व्यक्तिले खान्छ, त्यसले परमेश्वरलाई धन्यवाद दिन्छ । जुन

व्यक्तिले खाँदैन्, त्यसले परमेश्वरको आदरको निम्ति खाँदैन् र परमेश्वरलाई धन्यवाद दिन्छ ।

याद गर्नुहोस् कि पावल यहूदीहरु र अन्यजातिहरुको मिश्रित समूहलाई लेखिरहेका छन् । यो उदाहरण सँगै पावल समूह एकता कममा चलाखी पूर्ण कारोकारमा हुनलाई आवश्यक थियो अथवा अर्को तरख्य क्षेत्रलाई संकेत गर्नलाई भएको जस्तो देखिन्छन् ।

पुरानो नियमको शाताब्दीयौं देखि यहूदीजाति परमेश्वरको आज्ञाद्वारा थियो, एउटा विश्रामको दिन जस्तै सभालाई निरिक्षण गरिएको थियो । सभाको नियन्त्रण एउटा शिक्षाको यन्त्र हो । तिनीहरु अगाडी तिनीहरुको आत्माको विश्राम को लागि संकेत गर्दथे कि येशूले तिनीहरुको लागि ल्याउनु हुने थियो । ख्रीष्टको आगमनपछि उहाँको उद्धारको कार्यद्वारा उहाँले प्रतिज्ञा गरेको विश्राम ल्याउनुभयो, यो धेरै समय सम्मको लागि सभाका नियमहरु र आराधना निरिक्षण गर्नु जरुरी थिएन । नयाँ नियमका इसाई मण्डली यो आफ्नो दिन चुन्न स्वतन्त्र थिए । इसाई अधिकारमा शनिबार आराधना गर्न तिनीहरुले चुने ।

निशन्देह नै रोममा एउटा समूह थियो जसले आइतबारको दिनलाई तिनीहरुले पूजा (आराधना) गर्न कायम राखे । अरुहरुले अर्को दि परिवर्तन गर्न चाहे । पावल आफ्नो वाक्यसँगै त्यो परिस्थितिको व्याख्या गर्छन्, “कुनै मानिसले एउटा दिनलाई अर्को दिनभन्दा बढी महत्वको मान्छ, । अर्को मानिसले सबै दिनलाई समान ठान्छ ।” तिनीहरु जने शवाथलाई कायम राख्न चाहेका थिए पावल भन्छन्, “जुन व्यक्तिले कुनै दिनलाई विशेष रुपले पालन गर्छ, त्यसले प्रभुको आदरको निम्ति पालन गर्छ ।” तर शनिबारको दिनमा आराधना गर्न चाहेको त्यो दिनै समूहको सत्यता थियो । तिनीहरु तिनको प्रभुलाई आदर गरिरहेका पनि थिए जो इष्टरको दिनमा बौरी उठ्नु भएको थियो ।

दुवै समूहहरुले रोममा प्रभुलाई आदर गर्न चाहेको थियो । कसैबाट पनि कुनै थोक गल्ती भइरहेको थिएन । कमजोर भाइबहिनीहरु पनि बलियाहरुले विचारशील भएर त्यो परिस्थितिको समाधान गर्न आवश्यक यहि एउटा अर्को घटना थियो ।

सबै किसिमका खाना खानलाई स्वतन्त्रता बारे कमजोर भाइहरुको अस्पष्टता हुनुको कमजोरीको प्रथम उदाहरणमा, पावलले संकेत गरेको छ, “परमेश्वरले तिनीहरुलाई स्वीकार गर्नुभएको छ ।” तिनीहरु उहाँका सेवक हुन् । जब परमेश्वरले तिनीहरुलाई स्वीकार्नु भएको छ भने तिमी इन्साफ गर्ने को हो ? यहाँ यो दोस्रो उदाहरणमा पावल कमजोरहरु प्रति दया देखाउने व्यवहारको भिन्न कारण ल्याउछन् । यहाँ उनी हामी बलिया र कमजोर, सबैलाई हाम्रो जीवनको त्यहि परिस्थितिमा जीउन भन्छन् । हामी सँगै जीउछौं, सँगै मर्छौं, सँगै इन्साफ हुनेछौं ।

याद गर्नु पर्ने कुराहरु :

२७. पुरानो नियममा यहूदीहरुलाई परमेश्वरद्वारा आराधना गर्न आज्ञा गरिएको को दिन थियो ।

२८. नयाँ नियमका इसाईहरु मा आराधना गर्न सक्छन् ।
(पे. नं. १७१ मा उत्तर हेर्नुहोस्)

(रोमी १४:७-१२ सम्म पढ्नुहोस्)

हामी कोही पनि आफ्नै निम्ति बाँच्दैनौं र कोही पनि आफ्नै निम्ति मर्दैनौं । यदि हामी बाँच्छौं भने प्रभुकै निम्ति बाँच्छौं, र मर्छौं भने प्रभुकै निम्ति मर्छौं । चाहे हामी बाँचौं, चाहे मरौं, हामी प्रभुकै हौं । यसैको निम्ति स्वीष्ट मर्नुभयो र फेरि जीवित हुनुभयो, कि उहाँ मरेकाहरु र जीवितहरु दुवैका प्रभु होऊन् ।

तिमी किन आफ्नो भाइको इन्साफ गर्छौं ? अथवा तिमी आफ्नो भाइलाई किन तुच्छ ठान्छौ ? किनभने हामी सबै परमेश्वरका न्याय-आसनको सामने खडा हुनेछौं । किनकि लेखिएको छ, “प्रभु भन्नुहुन्छ, ‘जस्तो म जीवित छु प्रत्येक घुँडा मेरो सामने टेकिनेछ, र हरेक जिब्रोले परमेश्वरको प्रशंसा गर्नेछ’ ।” (यशैया ४५:२३) यसैले हामी हरेकले परमेश्वरलाई आफ्नो लेखा दिनेछौं ।

यो याद राख्नु आवश्यक छ कि यहाँ पावल जोहरु सँगै इसाईहरुको सम्पर्कमा छन् ती इसाईहरुलाई भनिरहेका छन् । विश्वासमा तिनी भाइबहिनीहरु हुन् । तिनीहरुसँग साभा एउटै साभा उद्देश्य छ ।

हरेक कुरा विश्वासमा गरिरहेका छन् ती प्रभुलाई आदर दिन गरिएका हुन् ।

बलिया विश्वासीहरूलाई भन्दै पावल भन्छन्, “तिमी किन आफ्नो भाइबहिनीहरूको इन्साफ गर्छौ ? अथवा तिमी आफ्नो भग्नभाइबहिनीहरूलाई किन तुच्छ ठान्छौ ? किनभने हामी सबै परमेश्वरका न्याय आसनको सामने खडा हुनेछौ ।”

पावल संकेत गर्दछन् कि मृत्यु एउटा ठूलो समिकरण हो । यसले सबै मानवलाई एउटै स्थानमा ल्याउँछ । त्यो ठाउँ न्यायको दिनमा परमेश्वरको न्याय आसन हो । त्यसको बारेमा यशैया अगमवक्ता भन्छन्, “हरेक जिब्रोले परमेश्वरको सत्यता भन्नेछ ।” पावल आफ्नो विचार थप्छन्, “हामीले गरेका सम्पूर्ण कार्यको विवरण परमेश्वरका सामुने हामी गर्ने छौं ।” त्यहाँ एउटा ठूलो नियमको भङ्ग छ, कसैले पनि त्यो दिनमा पाप स्वीकार गर्ने इच्छा गर्ने छैनन् । त्यो हो पापले एउटा कमजोर भाइको विश्वासलाई नष्ट परिसकेको हुन्छ । त्यसैले उसले आफ्नो उद्धारलाई गुमाई सकेको छ । पावल त्यो आशाको विरुद्धमा सम्भावना अर्को खण्डमा चेतावनी दिन्छन् ।

(रोमी १४:१३-२३ सम्म पढनुहोस्)

यसैकारण हामी एउटाले अर्कालाई अब उसो इन्साफ नगरौं । बरु आफ्नो भाइको बाटोमा ठेस लाग्ने कुरो अथवा बाधा पर्ने कुरो कहिल्यै नराख्ने अठोट गरौं । म जान्दछु र प्रभु येशूमा मलाई निश्चय छ, कि कुनै कुरा पनि आफैमा अशुद्ध हुँदैन, तर जसले त्यो अशुद्ध ठान्छ, त्यसको निम्ति त्यो अशुद्धै हुन्छ । यदि तिमिले जे खान्छौ त्यस कुराले तिम्रो भाइलाई चोट पार्छ भने, तिम्रो प्रेममा चलेका हुँदैनौ । जुन भाइको निम्ति खीष्ट गर्नुभयो, तिमिले खाएको कुराबाट उसको नाश नहनेस् । यसैकारण तिमिलाई जे असल लाग्छ त्यसलाई अरुले खराब भन्न नदेओ । किनभने परमेश्वरको राज्य भनेको खानु र पिउनु होइन, तर पवित्र आत्मामा धार्मिकता, शान्ति र आनन्द हो । जसले यस किसिमले खीष्टको सेवा गर्दछ, त्यो परमेश्वरलाई मन पर्ने र मानिसहरूबाट असल ठहरिएको हुन्छ ।

यसैले हामी ती कुराहरूको अनुसरण गरौं जसले शान्ति ल्याउँछ, अनि एउटाले अर्काको आत्मिक उन्नति गराउँछ । खानेकुराको

खातिर परमेश्वरको कामलाई नष्ट नगर । वास्तवमा सबै शुद्ध छन्, तर आफूले खाएको कुराले अरुलाई बाधा पार्नु अनुचित हो । उचित त यो हुन्छ, कि मासु नखानु, मद्यपान नगर्नु, तथा कुनै यस्तो काम नगर्नु जसद्वारा तिम्नो भाइलाई बाधा हुन्छ ।

तिमीमा भएको विश्वास परमेश्वर र तिम्नो बीचमा राख । धन्यको हो त्यो मानिस, जसले आफूले उचित ठहराएका कुराको कारणले आफैलाई दोषी ठहराउनु पर्दैन । तर कसैले शङ्का गरेर केही खायो भने त्यो दोषी ठहर्छ, किनकि उसले विश्वाससाथ खाएको छैन । विश्वासबाट उत्पन्न नभएको कुनै पनि कुरा पाप हो ।

बलिया इसाईहरूसँग पावल भन्छन्, “यसैकारण हामी एउटाले अर्कोलाई अब उसो इन्साफ नगरौ । बरु आफ्नो भाइको बाटोमा ठेस लाग्ने कुरो अथवा बाधा पार्ने कुरो कहिल्यै नराख्ने अठोट गरौं ।” जब प्रेरित कसैलाई ठेस र बाधा पार्ने कुरो भन्छन् त्यो आत्मिकी अर्थमा हो । जस्तो उनले तल व्याख्या गर्ने छन्, उनी एउटा कमजोर विश्वासी विश्वासबाट हटिरहेको र उद्धार गुमाइरहेको व्याख्या गरिरहेछन् ।

यो कसरी हुन सक्छ भन्न देखाउनलाई उनी शुद्ध र अशुद्ध खानाको पहिल्यैको उदाहरणमा फर्किन्छन् । यसले पावलको सोचाइमा सरलता बनाउछ ।

पद १७ मा पावल साधारण विवरण दिन्छन्, “किनभने परमेश्वरको राज्य भनेको खानु र पिउनु होइन, तर पवित्र आत्मामा धार्मिकता, शान्ति र आनन्द हो ।” सबै भन्दा महत्वपूर्ण कुरा विश्वासद्वारा खीष्टको धार्मिकता स्वीकार गर्नु हो । उद्धार पाउने क्रममा शुद्ध खाने कुरा जरुरी छैन । त्यो विचार पद १४क सँग मिल्छ, जहाँ उनले पहिल्यै भनिसकेका छन्, “म जान्दछु, र प्रभु येशूमा मलाई निश्चय छ, कि कुनै कुरा पनि आफैमा अशुद्ध हुदैन ।”

जे भए पनि पद १४ख ले एउटा संभावित समस्यातिर ध्यान आकर्ष गर्छ : “तर जसले त्यो अशुद्ध ठान्छ, त्यसको निम्ति त्यो अशुद्धै हुन्छ ।” पावल भन्छन् वास्तवमा खाना अशुद्ध छैन । एउटा कमजोर भाइ गल्ती रुवरुप खाद्य प्रकार (खाना) लाई अशुद्ध सम्झन सक्छ । परमेश्वरले उसलाई त्यो खाना खान मनाइ गर्नु भएको छ भनि ऊ विचार गर्छ – तर ऊ अगाडी गएर जसरी भए पनि ऊ खान्छ । ऊ भौतिक रुपमा परमेश्वरसँग विद्रोह गरिरहेको हुन्छ । ऊ

आफ्नो विश्वासलाई इन्कारी रहेको र उसको उद्धारलाई गुमाइरहेको खतरामा हुन्छ। पावल पद २३ मा अरु ज्यादा बढी व्याख्या गर्छन्, “तर कसैले शंका गरेर केही खायो भने त्यो दोषी ठहर्छ, नि कि उसले विश्वाससाथ खाएको छैन। विश्वासबाट उत्पन्न भएको कुनै पनि कुरा पाप हो।”

जे कमजोर विश्वास भएको भाइले अशुद्ध खाना ठानेको छ, बलियो विश्वास भएको भाइ त्यो खानामा समावेश हुन सक्छ यदि उ खान्छ भने। कमजोर विश्वास भएको भाइसँग त्यो गर्नमा खराब धारणा छ, तर उसले बलियो विश्वास भएको भाइको उदाहरण अनुसरण गर्छ र प्रश्नमा रहेको खाना खान्छ पनि। पद १५ मा पावल त्यस्तो किसिमको अवस्थाको चित्रण गर्छन्, “यदि तिमीले जे खान्छौ त्यस कुराले तिम्रो भाइलाई चोट पार्छ भने, तिमी प्रेममा चलेका हुँदैनौ। जुन भाइको निम्ति खीष्ट मर्नुभयो, तिमीले खाएको कुराबाट उसको नाश नहोस्।”

कमजोर विश्वास भएको भाइलाई विश्वासमा ल्याइएको छ, त्यो परमेश्वरको कार्य हो। किन पावलले बलियो विश्वास भएका इसाईहरूलाई त्यस्तो चेतावनी दिने निर्णय गर्‍यो। पद २० र २१ म, “खाने कुराको खातिर परमेश्वरको कामलाई नष्ट नगर। वास्तवमा सबै कुरा शुद्ध छन्, तर आफूले खाएको कुराले अरुलाई बाधा पार्नु अनुचित हो। उचित यो हुन्छ कि मासु नखानु, मद्यपान नगर्नु, तथा कुनै यस्तो काम नगर्नु जसद्वारा तिम्रो भाइलाई बाधा हुन्छ।”

भ्रूण्डका कमजोर सदस्याहरूलाई प्रेम र धैर्यता पूर्वक सिकाउन विश्वासमा बलिया भाइहरूका लागि वास्तवमा यो गर्नु उचित कार्य हो। पावल पद १९ मा तिनीहरूलाई जोर दिन्छन्, “यसैले हामी ती कुराहरूको अनुसरण गरौं जसले शान्ति ल्याउँछ, अनि एउटाले अर्काको आत्मिक उन्नति ल्याउँछ।” कमजोर विश्वास भएका भाइहरूको उन्नतिले इसाईहरूको अधिकारको पूर्ण क्षेत्रको शिक्षा समावेश गर्छ। कमजोर विश्वास भएका भाइहरू परिपक्वताको स्तरमा नपुगेसम्म विश्वासमा बलिया भाइहरू तिनीहरूको शुद्ध खानु र पिउनु जे तिनीहरू रुचाउथे त्यागेर त्यसद्वारा परिस्थितिको एकदमै राम्रो सेवा गर्ने छन्। यस्तो प्रकारको शहस्रगुणताको नमुना, “पवित्र आत्मामा धार्मिकता, शान्ति र आनन्द हो।”

याद गर्नु पर्ने कुराहरु :

२९. पावल चेतावनी दिन्छन् विश्वासमा बलियो इसाईहरुलाई कुनै कार्य नगर्न जसलेमा एउटा कमजोर भाइको हामी पुन्याउदथ्यो ।

३०. यदि विश्वासमा कमजोर इसाई जे गलत छैन त्यो गर्छ, तर ऊ त्यसलाई गलत ठान्छ, ऊलाई सुम्पिरहेको छ ।

उल को विरुद्ध विद्रोह गरिरहेको छ ।

३१. विश्वासमा बलियो भाइहरुले सर्तकता अपनाउनु जरुरी छ कि तिनीहरुको उदाहरणले विश्वासमा कमजोर इसाईहरुलाई जे तिनीहरुठान्छन् तिनीहरुलाई अगुवाई गर्दैन ।

(पे. नं. १७१ मा उत्तर हेर्नुहोस्)

(रोमी १५:१-६ सम्म पढ्नुहोस्)

विश्वासमा दहिला हुने हामीले आफैलाई मात्र खुशी पार्ने इच्छा नराखेर दबल मानिसहरुका कमजोरीलाई सहनुपर्छ । हामी प्रत्येकले आफ्नो छिमेकीको आत्मिक सुधार होस् भनेर तिनको भलाईको लागि तिनलाई प्रसन्न राखौं । किनकि खीष्टले पनि आफैलाई प्रसन्न पार्नुभएन । जसो लेखिएको छ, “तपाईंलाई निन्दा गर्नेहरुको निन्दा ममाथि प्यो ।” (भजनसंग्रह ६९:९)अघि अघि लेखिएका कुराहरु हाम्रो शिक्षाको निम्ति लेखिएका थिए, यस उद्देश्यले कि पवित्र-शास्त्रबाट आउने स्थिरता र उत्साहद्वारा हामी आशा प्राप्त गर्न सकौं ।

स्थिरता र उत्साहका परमेश्वरले तिमीहरुलाई खीष्ट येशूसँग एक भएर एउटा अर्कासँग एक चित्तका भई जिउन दिऊन्, कि एकै मनका भएर एउटै सोरले हाम्रा प्रभु येशू खीष्टका परमेश्वर र पिताको महिमा तिमीहरु गर्न सक ।

रोममा भ्रूण्डका बलिया विश्वास भएका सदस्याहरुलाई भनिरहेका छन् पावल तिनीहरुलाई विश्वासमा कमजोर भाइहरु प्रति धैर्यतापूर्वक व्यवहार गर्न जोर दिन्छन् । उनी भन्छन् “तिनको भलाईको लागि, तिनलाई सेवा अरुहरुलाई देखाउनु एउटा धैरे ठूलो कठिन सम्झौता हो अर्थात नियुक्ति हो । ठीकसँग कार्य सम्बन्ध गर्नलाई तिनीहरुले कहाँबाट शक्ति प्राप्त गर्छन् ? पावल तिनीहरुको

येशूले चेलाहरुलाई सिकाउनको लागि पवित्रआत्मा पठाउने प्रतिज्ञा
गर्नुभयो ।

ध्यानाकर्षण गर्छन्, प्रथम, तिनीहरूका मुक्तिदाताको उदाहरण, उनी भन्छन्, यद्यपि खीष्टले पनि आफैलाई प्रसन्न पार्नु भएन ।” तर हाम्रो आफ्नो इच्छा शक्ति प्रयोग गर्दै अनुसरण गर्नलाई हाम्रो लागि ठीक एउटा उदाहरण जस्तै भन्दा खीष्ट अभै बढी हुनुहुन्छ । गर्नलाई त आवश्यक छ, खीष्टले हामीलाई त्यो योग्यता पनि दिनुहुन्छ । प्रेरित आफ्ना पाठकहरूलाई आश्वस्त पार्छन्, “हाम्रो परमेश्वर एउटा परमेश्वर हुनुहुन्छ जसले तिमीलाई शक्ति प्रदान र तिमीलाई सान्त्वना दिनु हुन्छ ।” परमेश्वर उहाँको वचनद्वारा त्यो शक्ति सम्पन्न गर्नु हुन्छ । पावल भन्छन्, “अधि अधि लेखिएका कुराहरु हाम्रो शिक्षाको निम्ति लेखिएका थिए । वचनले हामीलाई अगाडी बढ्न शक्ति दिन्छ ।”

इसाईहरूले वचनबाट शक्ति खिचिरहेको केही हो जो प्रत्येक दिन अगाडी बढ्छ । जस्तो हामी पावल के रोमीहरूलाई पत्रको अध्ययन गर्दै छौं ठीक अहिले त्यो भइरहेछ । प्रेरितको प्रेरणा भएको वचनद्वारा हामी मजबुत पारिएका छौं या महसूस गर्नलाई पनि आश्वासन पारिरहेछ कि उनको पत्रको पाठकहरु जस्तै हामी पनि उनको प्रार्थनामा समावेश छौं, “एउटा अर्का सँग एकचित्ता भई (परमेश्वरले) जिउन दिउन्, कि एकै मनका भएर एउटै सोरले हाम्रा प्रभु येशू खीष्टका परमेश्वरको महिमा तिमीहरु गर्न सक ।”

याद गर्नु पर्ने कुराहरु :

३२. अरुहरूसँग कस्तो व्यवहार गर्नेको एउटा उदाहरण मा हेराईद्वारा इसाईहरु पाउन सक्छन् ।

३३. खीष्टको उदाहरण अनुसरण गर्न चाहने शक्ति प्राप्त गर्न हामीले पढ्नु र अध्ययन गर्नु आवश्यक छ ।

(पे. नं. १७१ मा उत्तर हेर्नुहोस्)

(रोमी १५:७-१३ सम्म पढ्नुहोस्)

यसकारण परमेश्वरका महिमाको निम्ति खीष्टले तिमीहरूलाई ग्रहण गर्नुभएबमोजिम तिमीहरूले पनि एउटाले अर्कालाई ग्रहण गर । म तिमीहरूलाई भन्दछु, हाम्रा पूर्वजहरूलाई दिइएका प्रतिज्ञाहरूको पुष्टि गर्नका निम्ति परमेश्वरको सत्यतालाई प्रकट गर्न खीष्ट खतना

भएकाहरुको दास बन्नुभयो, यस हेतुले कि अन्यजातिहरुले उहाँका कृपाको निम्ति परमेश्वरको महिमा गरुन् । जस्तो लेखिएको छ, “यसैकारण अन्यजातिहरुका बीचमा म तपाईंको प्रशंसा गर्नेछु र तपाईंका नाउँको स्तुति गाउनेछु ।” (२ सामुयल २२:५०, भजनसंग्रह १८:४९) र फेरि यस्तो भनिएको छ, “ए अन्यजाति हो, उहाँको प्रजासँग आनन्द मनाओ ।”(व्यवस्था ३२:४३) र फेरि, “ए सारा अन्यजाति हो, प्रभुको प्रशंसा गर, र सबै मानिसहरुले उहाँको प्रशंसा गरुन् ।” (भजनसंग्रह ११७:१) र फेरि यशैया भन्दछन्, “यिशैको वंशबाट एक जना आउनुहुनेछ, उहाँले अन्यजातिहरुमनथि शासन गर्नुहुनेछ, उहाँमाथि अन्यजातिहरुले आशा राख्नेछन् ।” (यशैया ११:१०) आशाका परमेश्वरले तिमीहरुलाई विश्वासद्वारा सम्पूर्ण आनन्द र शान्तिले भरिपूर्ण गरिदिऊन्, यस हेतुले कि पवित्र आत्माको शक्तिले तिमीहरु आशामा प्रसन्न हुन सक ।

जब पावल लेख्छन्, “खीष्टले दुवैलाई स्वीकार्नु भएको छ” उनी रोममा दुवै पक्ष दुर्बल र दहिला सँग कुरागरिरहेका छन् । तिनीहरूसँग साँस्कृतिक भिन्नता छ, तर उनी तिनीहरुलाई शान्ति पूर्वक प्राप्त गर्नलाई जोर दिन्छन्, “यसकारण परमेश्वरको महिमाको निम्ति ।” तिनीहरुले यसो गर्न सक्छन् भनि ठान्न पावलको लागि यो कारण हो किनभने संयुक्तमा तिनीहरूसँग एउटा महान आशिष छ । खीष्टले तिनीहरुलाई स्वीकार्नु भएको छ । खीष्ट दुवै समूहको एउटा “सेवक” हुनु भएको छ ।

पहिले तिनीहरुलाई यहूदीजातिहरूसँग व्यवहारमा परमेश्वरको विश्वासनियताको स्मरण गराउछन् । “म तिमीहरुलाई भन्दछु, हाम्रा पूर्वजहरुलाई दिइएका प्रतिज्ञाहरुको पुष्टि गर्नका निम्ति परमेश्वरको सत्यतालाई प्रकट गर्न खीष्ट खतना भएका (यहूदी) हरूको दास (सेवक) बन्नुभयो ।”

परमेश्वरको खीष्ट संसारमा पठाईको देखाउछ कि परमेश्वर उहाँको प्रतिज्ञाहरुलाई कायम राख्न विश्वस्त हुन सक्नु हुनेछ । धेरै, धेरै वर्ष पहिले परमेश्वरले अब्राहामसँग प्रतिज्ञा गर्नु भएको थियो । यो पुत्र एउटा ठूलोजातिको पिता हुने थियो । त्यो जातिबाट प्रतिज्ञा गरिएको मुक्तिदाता पहिल्यै नै अदनको बगैचामा आदम र हव्वालाई आउनुहुने वाला थियो । यी सबै कुराहरु भइसकेका थिए जब पावल

रोममा भएको मण्डलीलाई लेखिरहेका थिए । उनका यहूदी पाठकहरु निश्चित हुनसक्ने छन् कि अगाडी भविष्यमा “परमेश्वरले प्रतिज्ञा कायम राख्न उहाँले हाम्रो जातिलाई सस्थापक बनाउनुभयो ।” तर ख्रीष्ट केवल यहूदीजातिहरुको मात्र दास (सेवक) हुनु हुन्न । परमेश्वरले स्पष्ट रुपमा भन्नुभएको थियो कि अब्राहामको सन्तानबाट (वंश) आउने सबै जातिलाई आशिष हुनलाई थियो । यो पनि नासरतको येशूको व्यक्तिमा पूरा भयो ।

पावल यो आफ्ना पाठकहरुको ध्यान आकर्षक गर्छन जब उनी लेख्छन्, “येशू यहूदीहरुका दास (सेवक) भन्नुभयो यस हेतुले कि अन्यजातिहरुले उहाँका कृपाको निम्ति परमेश्वरको महिमा गरुन् ।”

याद गर्नुहोस् कि यो पत्रको मध्य भागतिर पावलले तीनवटा अध्याय (९-११) यो देखाउन समर्पित गरेका छन् कसरी परमेश्वरले अन्यजातिहरुमाथि कृपा देखाउनुभएको थियो भनेर । त्यो येशू ख्रीष्टमा विश्वासद्वारा मुक्तिको सन्देश जब अन्यधिक यहूदीहरुले इन्कारेका थिए, परमेश्वरले त्यो बचाइने सन्देश लिनुभयो र अन्यजातिहरुलाई दिनुभयो । पावलको सेवकाई कार्य अन्यजातिहरुको बीचमा एउटा धेरै ठूलो स्पष्ट घटनाको मुख्य अवसर थियो । तर यद्यपि अन्यजातिहरुले सुसमाचार ग्रहण गर्नु पछि इतिहासमा एउटा ठूलो घटना थियो, यो परमेश्वरको भागमा एउटा पछिबाट को सोचाई थिएन । अन्यजाति समावेश गर्नु योजना ख थिएन । यद्यपि योजना क यहूदीजातिहरूसँग असफल भए जस्तै थियो । परमेश्वरको उद्धार योजनाले सधै अन्यजातिहरुलाई समावेश गरेको थियो । पावल यो महत्वपूर्ण सत्यतालाई गैर यहूदी (अन्यजाति) परमेश्वरको कृपा प्राप्त गरिरहेको पुरानो नियमका चार भविष्यवाणी बोलेको उद्धृत गर्दै जोरदार सँग भन्छन् जस्तो लेखिएकोछ,

“यसैकारण अन्यजातिहरुका बीचमा म तपाईंको शामूल- २२:५०, भजनसंग्रह १८:४९) ।

फेरि यस्तो भनिएको छ,

“ए अन्यजाति हो, उहाँको प्रजासँग आनन्द मनाओ ।” – (व्यवस्था ३२:४३)

र फेरि

“ए सारा अन्यजाति हो प्रभुको प्रशंसा गर

र सबै मानिसहरुले उहाँको प्रशंसा गरुन् ।” –(भजनसंग्र ११७:१)

र फेरि यशैया भन्दछन्,
 "यिशैको वंशबाट एकजना आउनु हुनेछ,
 उहाँले अन्यजातिहरुमाथि शासन गर्नु हुनेछ,
 उहाँमाथि अन्यजातिहरुले आशा राख्ने छन् ।" —(यशैया ११:१०)

याद गर्नु पर्ने कुराहरु :

३४. ख्रीष्ट यहूदीहरु र अन्यजातिहरुकाहुनुभयो ।
 ३५. अन्यजातिहरुको उद्धार नयाँ नियममा एउटा विचार थिएन । यो
 पहिले नै द्वारा भविष्यवाणी गरिएको थियो ।
 (पे. नं. १७१ मा उत्तर हेर्नुहोस्)

पवल यो अध्याय दुर्बल दबा भाइहरुलाई संयुक्त गर्दै तिनीहरुका
 लागि प्रार्थनाका साथ बन्द गर्छन् । पद ५२ ६ मा पछि उनले शुरु
 गरेको यो एउटा प्रार्थना हो । यहाँ पद १३ मा उनी त्यो प्रार्थना
 शब्दहरूसँगै समाप्ति गर्छन्, "आशाका परमेश्वरले तिमीलाई
 विश्वासद्वारा सम्पूर्ण आनन्द र शान्तिले भरिपूर्ण गरिदिउन्, यस
 हेतुले कि पवित्र आत्माको शक्तिले तिमीहरु आशामा प्रशस्त हुन
 सक ।" यो हाम्रो परिस्थितिसँग पनि मिल्न सक्ने एउटा प्रार्थना हो ।

याद गर्नु पर्ने कुराहरु—उत्तर

१. कपा, २. बलिहरु, ३. सांसार, ४. वरदानहरु, ५. प्रसन्न, अरुहरु, ६. संगी
 इसाईहरु, ७. गैर—इसाईहरु, ८. घृणा, ९. खराब, १०. शान्ति, ११. परमेश्वर
 १२. ख्रीष्ट, १३. परमेश्वर, १४. खराब, परमेश्वर, १५. हृदय, कार्यहरु, १७. मूल्य
 चुकाउनु, १८. न्याय दिन, १९. अन्धकार, २०. रक्षा, /सुरक्षा, २१. धार्मिकता,
 पापहरु, २२. नयाँ मानिस, जीउनु, २३. यहूदीहरु, २४. ख्रीष्ट २५. विशेष नियम
 कायम राख्नु, २६. बलियो/दृढो, कमजोर/निर्बल, २७. शनिबार, २८. कुनै दिन,
 २९. विश्वास, ३०. पाप, परमेश्वर, ३१. गलत, ३२. येशू, ३३. बाइबल,
 ३४. सेवक (दास), ३५. पुरानो नियमको भविष्यवाणी ।

विश्वासद्वारा धर्मी – जाँच :

रोमीहरुलाई पावलको पत्रको एउटा अध्ययन

अध्याय ६

कृपया “याद राख्नु पर्ने कुराहरु पुनरावलोकन गर्नुहोस्

१. परमेश्वर जेमा प्रसन्न हुनुहुन्छ विश्वासीहरुले त्यो गर्न पावल सोध्दछन् किनकि परमेश्वरले तिनीहरुलाई देखाउनुभएको छ ।

२. परमेश्वरको सामु एउटा जिउँदो को रूपमा स्वयं आफै उपस्थित (अर्पण) हुन विश्वासीहरुलाई पावल जोड दिन्छन् ।

३. हामीमध्ये हरेकले परमेश्वरबाट पाएका छौ ।
विश्वासीहरुले तिनीहरुको वरदान परमेश्वरलाई पार्न र सेवा गर्न प्रयोग गर्छन् ।

४. पहिले पावलले आफ्ना पाठकहरुलाई प्रेम देखाउनको लागि तिर देखाएको थियो ।
तब पावलले त्यो चप्प लाई समावेश गर्न फराकिलो पार्छन्

५. खराबको सट्टा नगर ।
हुनसकछ भने सकेसम्म सबैसँग मा बस ।

६. शासक र अख्तियार हामी माथि ले राखिदिनु भएको छ । शासकहरु परमेश्वरद्वारा गर्नेलाई सजाय दिनलाई र गर्नेलाई पुरस्कृत गर्न नियुक्त गरिएका छन् ।

७. जब हामी शासकहरुको आज्ञा पालन गर्छौ, को व्यवहार हो जस्तो महत्वपूर्ण आवश्यकता बाध्य को लागि छ ।

८. सबै आज्ञाहरुमध्ये मुख्य भाग हो ।

९. पुरानो नियममा यहूदीहरूलाई परमेश्वरद्वारा आराधना गर्न आज्ञा गरिएको को दिन थियो । नयाँ नियमका इसाईहरू मा आराधना गर्न सक्छन् ।

१०. पावल चेतावनी दिन्छन् विश्वासमा बलियो इसाईहरूलाई कुनै कार्य नगर्न जसले मा एउटा कमजोर भाइको हामी पुर्‍याउदथ्यो ।

११. यदि विश्वासमा कमजोर इसाई जे गलत छैन त्यो गर्छ तर ऊ त्यसलाई गलत ठान्छ, ऊ लाई सुम्पिरहेको छ । उल को विरुद्ध विद्रोह गरिरहेको छ ।

१२. विश्वासमा बलियो भाइहरूले सर्तकता अपनाउनु जरुरी छ कि तिनीहरूको उदाहरणले विश्वासमा कमजोर इसाईहरूलाई जे तिनीहरू ठान्छन् तिनीहरूलाई अगुवाई गर्दैन ।

१३. अरुहरूसँग कस्तो व्यवहार गर्नेको एउटा उदाहरण मा हेराईद्वारा इसाईहरू पाउन सक्छन् ।

१४. ख्रीष्टको उदाहरण अनुसरण गर्न चाहने शक्ति प्राप्त गर्न हामीले पढ्नु र अध्ययन गर्नु आवश्यक छ ।

१५. ख्रीष्ट यहूदीहरू र अन्यजातिहरूका हुनुभयो ।

१६. अन्यजातिहरूको उद्धार नयाँ नियममा एउटा विचार थिएन । यो पहिले नै द्वारा भविष्यवाणी गरिएको थियो ।

(पे. नं २१० मा उत्तर हेर्नुहोस्)

विश्वासद्वारा धर्मी

भाग ७:

पवलको व्यक्तिगत जीवन

(रोमी १५ १४-३३)

सेवकाई कार्यलाई पावलको पहुँच

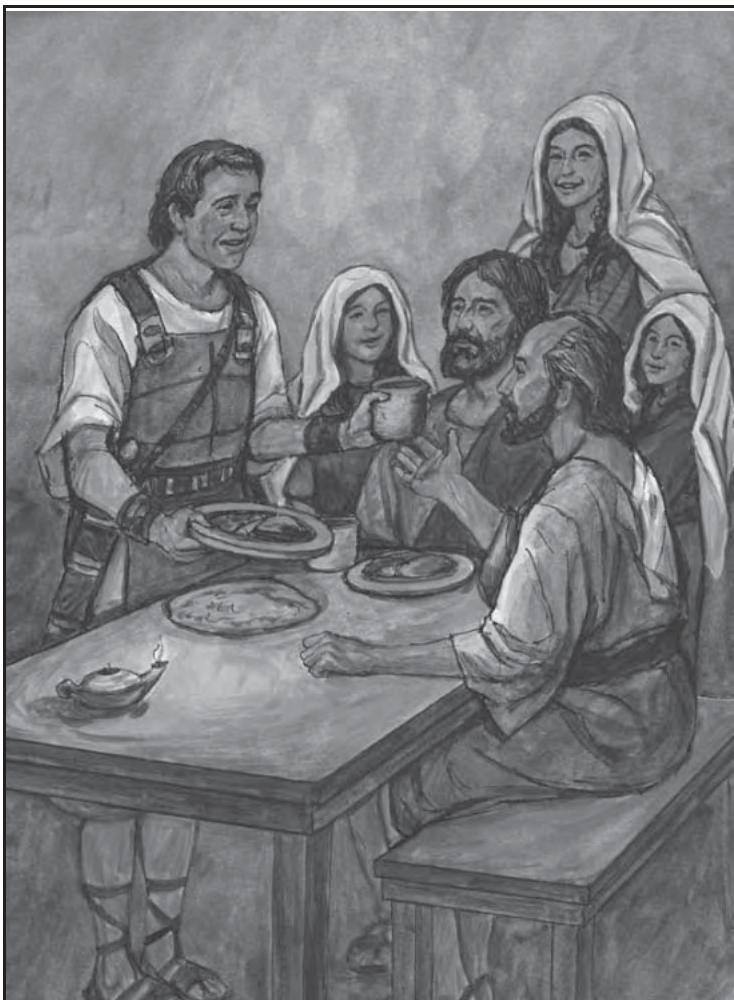
अन्यजातिहरुलाई प्रचार

(रोमी १५:१४-१६ सम्म पढ्नुहोस्)

भाइ हो, मलाई निश्चय छ, कि तिमीहरु आफै पनि भलाईले भरिएका छौ, र सारा ज्ञानमा पूर्ण भई एउटा अर्कोलाई शिक्षा दिन समर्थ छौ । तर परमेश्वरले मलाई दिनुभएको अनुग्रहको कारणले तिमीहरुलाई फेरि सम्झना गराउन मैले बडो साहस गरी कतिपय विषयमा लेखेको छु, यो अनुग्रह अन्यजातिहरुका निम्ति परमेश्वरका सुसमाचारको पूजाहारीले गर्नुपर्ने कर्तव्य पालन गर्नलाई मलाई दिइएको हो, ताकि अन्यजातिहरु पवित्र आत्माद्वारा शुद्ध भएर ग्रहणयोग्य बलि बन्न सक्न् ।

याद गर्नुहोस् कि रोमीहरुलाई पत्रको शुरु उद्घाटनमा पावलले भनेको थियो कि अबै रोममा थिएनन् । त्यसकारण, पावलले रोममा मण्डली स्थापना गरेको थिएन । कसै अरुले काम (प्रचार) गरेको कारण तिनीहरु इसाईहरु हुन । याद गर्नुहोस् कि तिनीहरुको तालिम र इसाई परिपक्काता मा प्रेरित कसरी उद्धारताले इन्साफ गरिरहेका छन् : तिनीहरु भलाईले भरिएका छन् । तिनीहरुको ज्ञान पूर्ण छ । तिनीहरु एक अर्कोलाई सिकाउन सक्षम छन् ।

यस परिपक्कतामा पावलले तिनीहरुलाई स्पष्टतया भन्छन्, “मैले बडो साहस गरि कतिपय विषयमा तिमीहरुलाई लेखेको छु ।” उनले केको विषयमा लेखेका थिए यहाँ त्यो कुरा उल्लेख छैन, तर अर्को वाक्यमा उनी केको बारेमा भनिरहेका छन् स्पष्ट छ । “यो अनुग्रह अन्यजातिहरुका निम्ति परमेश्वरले मलाई दिनु भएको छ ।” पावलले एउटा यहूदी मसीह, नासरतको येशूको सन्देश लिएर अन्यजातिहरु कहाँ यो घोषणा गर्नु एउटा सबभन्दा साहसी कुरा थियो । उनको यहूदी गाउँलेहरुको हातमा तितो विपक्षको कारण

परमेश्वरले फिलिप्पीको भ्यालखानामा पावल र सिलासको हेरचाह
गर्नुभयो ।

थियो प्रेरितले प्राप्त गरे । उनको यहूदी संगी मित्र फेला पार्न प्रेरित उल्टो तिक्त कारण थियो । पावलले सधैं एउटा स्थानिय सभाघरमा प्रचारको काम गरेका थिए । जब स्थानिय यहूदीहरुले उनको सन्देश स्वीकार गर्न अस्वीकार गर्दथे, पावल सधैं जस्तो एन्टीओखीयामा गरे जस्तै गर्दथे, “परमेश्वरको वचन सर्वप्रथम तपाईंहरुलाई नै सुनाउनु आवश्यक थियो । तपाईंहरुले यसलाई इन्कार गरी आफैलाई अनन्त जीवनको अयोग्य ठहराउनु भएकोले हामी अब अन्यजातिहरु कहाँ जानेछौं (प्रेरित १३:४६) । अन्यजातिहरुकहाँ जानले पावल र उनका सहकर्मी विरुद्ध भिषन विरोध ल्यायो , ढुङ्गाले हानिन् र पिटनलाई लगिए । एउटा पुरानो नियमको पूजाहारीसँग पावल आफ्ना कामलाई अन्यजातिहरूसँग तुलना गर्छन् । एउटा पूजाहारी “मध्यस्थकर्ता” थियो जसले आराधनाको भेटीहरुलाई लिन्थ्यो र परमप्रभुको सामुन्ने समर्पण गर्दथ्यो । पावल आफूलाई यस्तै प्रकारको “मध्यस्थकर्ता” विचार गर्छन् जब उनी भन्छन्, “परमेश्वरका सुसमाचारको पूजाहारीले गर्नुपर्ने कर्तव्य पालन गर्नलाई दिइएको हो, ताकि अन्यजातिहरु पवित्र आत्माद्वारा शुद्ध भएर ग्रहण योग्य बलि बन्न सकून् ।”

याद गर्नु पर्ने कुराहरु :

१. एउटा पूजाहारीको कर्तव्य परमेश्वरको सामु..... ल्याउनु थियो ।
२. पावलको भेटीहरुलाई परमेश्वरको सामु एउटा पूजाहारीले ल्याएको जस्तै हो ।

(पे. नं. १८७ मा उत्तर हेर्नुहोस्)

(रोमी १५:१७-१९ सम्म पढ्नुहोस्)

यसकारण परमेश्वरको निम्ति मेरो सेवामा मलाई खीष्ट येशूमा गर्व गर्ने कारण छ । किनभने, वचन र कामले अन्यजातिहरुलाई आज्ञाकारी बनाउनलाई खीष्टले मद्दारा जे गर्नुभएको छ, तीबाहेक कुनै विषयमा बोल्ने आँट म गर्दिनँ । यो काम चिन्हहरु र आश्चर्यकर्महरुको शक्तिले र पवित्र आत्माको शक्तिद्वारा मैले गरेको छु । यसरी मैले यरुशलेमदेखि लिएर इल्लुरिकनसम्मै चारैतिर खीष्टको सुसमाचार सम्पूर्ण रुपले प्रचार गरेको छु ।

अन्यजातिहरुको बीचमा पावलको कार्य विपादास्पद थियो, तर यबिरे उनी आत्मरक्षा अथवा क्षमामा कुनै उपायमा छैनन् । यो भन्दा पनि अभै अगाडी । कुनै हिचकिचाहट विना उनी भन्छन्, “यसकारण परमेश्वरको निम्ति मेरो सेवामा मलाई खीष्ट येशूमा गर्व गर्ने कारण छ ।”

पावललाई घमण्ड आउन सक्थ्यो । उनी एउटा शक्तिशाली प्रचारक थिए जसले एकदम ठीक सँग घोषणा गर्छन् कि, “जेमैले भनेको छु र गरेको छु त्यसद्वारा” धेरै वाद-विवाद आएको छ । परमेश्वरले उनलाई चिन्हहरु र आश्चर्यकर्महरु गर्ने काम दिनुभएको छ । अभै उनी भन्न सक्थे परमेश्वरले उनलाई “पवित्रआत्माको शीत” दिनुभएको छ ।

पावल घमण्ड गर्न सक्थे, तर उनले गरेनन् । बरु उनी भन्छन्, “खीष्टले मद्वारा जे गर्नु भएको छ, तीबाहेक कुनै विषयमा बोल्ने आँट म गर्दिन ।”

नयाँ ठाउँमा प्रचार

(रोमी १५:१९ख-२२ सम्म पढ्नुहोस्)

यसरी मैले यरुशलेमदेखि लिएर इल्लुरिकनसम्मै चारैतिर खीष्टको सुसमाचार सम्पूर्ण रुपले प्रचार गरेको छु ।

अरु मानिसले बसालेको जगमाथि घर नबनाऊँ भनेर खीष्टको नाउँ नलिएको ठाउँमा सुसमाचार प्रचार गर्ने उत्कट इच्छा मैले राखेको छु, जस्तै यसो लेखिएको छ,

“उहाँको विषयमा जसलाई कहिल्यै भनिएको छैन,

तिनीहरुले उहाँलाई देखेछन्,

र उहाँको विषयमा जसले कहिल्यै

सुनेका छैनन् तिनीहरुले बुझेछन् ।” (यशैया ५२:१५)

यसैकारण नै हो, म तिमीहरुकहाँ आउनलाई धेरै पल्ट रोकिएको छु ।

यो अनुच्छेदमा जस्तो हामीले पढी सक्थौं हामीले पावलको सेवकाइको एउटा भविष्य सुचित गरेकाछौं । उनीसँग विशेष स्रोताहरु छन् जसलाई उनी सुसमाचार प्रचार गर्न चाहन्छन् । उनी अन्यजातिहरुका एउटा प्रेरित हुन् । यो दोस्रो पढाईमा उनकै

प्रचारको अर्को तरिकाको धारणा हामी टिप्पणी गर्छौं । उनको सेवकाई एउटा सिमित प्रादेशीक छ । अरु इसाई प्रचारकहरूले उनी भन्दा पहिले प्रचार गरेको ठाउँमा पावल जाँदैनन् । उनी भन्छन्, “अरु मनिसले बसालेको जगमाथि घर नबनाउँ भनेर खीष्ट को नाउँ नलिएको ठाउँमा सुसमाचार प्रचार गर्ने उत्कट इच्छा मैले राखेको छु ।” जे यशैया अगमवक्ताले अगमवाणी गरेका थिए त्यससँग त्यो पहुँच सहमत हुन्छ जब उनी लेख्छन्, “उहाँको विषयमा जसलाई कहिल्यै भनिएको छैन, तिनीहरूले उहाँलाई देखेछन्, र उहाँको विषयमा (खीष्टको) जसले कहिल्यै सुनेका छैनन् तिनीहरूले बुझ्नेछन् ।”

यसको मतलब यो होइन कि पावलले जहाँ चुने त्यहाँ गए । प्रेरित १६:६,७ मा हामीलाई भनेको छ यशिया माइनरको प्रान्तमा प्रचार गर्न परमेश्वरले उनलाई रोक्नुभयो । त्यसको सट्टामा परमेश्वरले दर्शनमा उनलाई यूरोपको माकेडोनियामा प्रचार गर्न बोलाउनुभयो । परमेश्वरको निर्देशन को पालन गर्दै, पावलले भूमध्यसागरको उत्तरी समुद्रतटवती क्षेत्रमा लामो समय सम्म प्रचार गरे धेरै वर्षको नमूनाको अनुसरणको लागि यसले उनलाई यो भन्न अहिले अनुमति दिन्छ, “यसरी मैले यरुशलेमदेखि लिएर इल्लुरीकन सम्मै चारैतिर खीष्टको सुसमाचार सम्पूर्ण रुपले प्रचार गरेको छु ।”

पेन्तिकोसको दिनमा नयाँ नियम इसाई मण्डली यरुशलेममा शुरू हुन्छ । त्यहाँबाट उहूदीयाको गाउँइलाका तिर मण्डली विस्तार भएको थियो र त्यसपछि अन्यजातिहरूको संसारमा । यरुशलेम शुरुवातको केन्द्र थियो । अरु वृत्तखण्डको आखिरी पावलले संकेत गरेको इल्लुरिकनको रोमी प्रदेश हो, जो इटलीमा पर्छ ।

यो अलबानियाको आधुनिक देश हुनमा थियो र छिमेकहरूले यसलाई औपचारिक रुपमा यूगोस्लाभियाको रुपमा जानेका थिए ।

इल्लुरिकन र यरुशलेमको बीचमा रहेको भू-भाग को बारेमा पावल भन्न सक्छन्, “खीष्टको बारेमा सुसमाचार प्रचार गर्ने काम मैले सिध्याएको छु ।” यो भू-भागमा अरु ज्यादा सुसमाचार प्रचार गर्न आवश्यक छैन भनेर हामीले सोच्नु पर्दैन । उनी यो भनिरहेका छैनन् कि उनी व्यक्ति कहाँ सुसमाचार पुऱ्याउन उनको व्यक्तिगत पहुँच थियो भनेर । न त उनी हरेक शहर गाउँ नै गए ।

पावलले एफिसीमा अगुवाहरु सित प्रार्थना गरे ।

परमेश्वरले उनको सेवा सेवकाईलाई विशेष समलग्न गरेको बारे पाल सिकायत गरिरहेका छैनन् । वरु किन रोममा यात्रा गर्नलाई लामो समय लाग्यो भनेर व्याख्या गरिरहेका छन् । कसैद्वारा पनि प्रचार नभएका स्थानहरू छन् त्यहाँ उनलाई प्रचार (सुसमाचार) प्रचार गर्न आवश्यक लाग्यो । ती शहरीय केन्द्रहरू थिए पूर्वीय भुमध्यसागरीय देशहरूमा जहाँ परमेश्वरले उनलाई जान निर्देशन गरेका थिए । तिनीले प्राथमिकता लिएको छ । तर अहिले उनले, “खीष्टको बारे सुसमाचा प्रचार” यो क्षेत्रमा गरेको छ, उनी अब रोम प्रदेशमा स्वतन्त्र छन् ।

याद राख्नु पर्ने कुराहरू:

३. पावलले जहाँ अरुहरूले काम गरे (प्रचार) त्यो ठाउँमा भूण्ड स्थापना गर्ने कोशिस गरेका थिएनन् ।
४. पावलले क्षेत्रमा भूण्डहरू स्थापित गरे । त्यसपछि उनी अर्को ठाउँमा गए, उनका सहयोगीहरूले सुसमाचार लिए र बाहिर गए ।
५. शहरी केन्द्रमा यो प्रचारको तरिका प्रयोग गर्दै, पावललेवाटसम्म सुसमाचार प्रचारको कार्य सम्पन्न गरे ।

(पे. नं. १८७ मा उत्तर हेर्नुहोस्)

(रोमी १५:२३,२४ पढ्नुहोस्)

तर अब यी क्षेत्रहरूमा मेरो निमित्त काम गर्ने अरु ठाउँ नभएका हुनाले, र धेरै वर्षदेखि तिमीहरूकहाँ आउने तिसर्ना रहेकोले, म स्पेन जाँदा तिमीहरूलाई भेट्ने आशा राख्दछु र तिमीहरूसँग केही समयसम्म सङ्गतिको आनन्द लिएपछि तिमीहरूले मलाई मेरो बाँकी यात्रामा मदत दिनेछौ भन्ने आशा राख्दछु ।

पावल भन्छन्, “धेरै वर्षदेखि तिमीहरूकहाँ आउने मेरो तिसर्ना छ ।” रोममा एउटा इसाई भूण्ड छ भनेर त्यसले हामीलाई निष्कर्ष निकाल्न अनुमति दिन्छ । पावलले त्यो भूण्ड स्थापित गरेको थिएन । तर कसले स्थापना गरेको हो हामीलाई थाहा छैन । प्रेरित २:१० ले हामीलाई भन्छ, कि पेन्तिकोसको दिनमा जब पवित्र आत्मा प्रेरितहरू

मथि खन्याइएको थियो “रोमबाट आएका” हरुको त्यहाँ उपस्थिति थियो । सायद तिनीहरु घरफर्के । सन्देश प्रचार गरे । त्यहाँ प्राचिन समयमा एउटा कथन पनि थियो । “सबै सडकहरुले रोमको अगुवाई गर्छ ।” सायद पूर्वीय भुमध्यसागर क्षेत्र बाटका इसाईहरु रोमतिर गएका थिए र इसाई भूण्ड निर्माण गरे । हामीलाई थाहा छैन ।

पावलको सेवकाईको सिमा एक यो थियो कि उनले अरु मानिसको काममाथि निर्माण गरेको थिएन । जहाँ अरु मानिसले पहिल्यै नै सुसमाचार प्रचार गरेको थियो उनले भूण्डको शुरुवाट गरेको थिएन । याद गर्नुहोस् यहाँ पावलको सावधानी छनौटको शब्दलाई , उनी तिनीहरुलाई सुसमाचार ल्याउनलाई भन्दैनन् । बरु उनी भन्छन्, “तिमीहरुहाँ आउने तिसना रहेकोले तिमीहरुलाई भेट्ने आशा राख्दछु तिमीहरुसँग केही समयसम्म आनन्द लिएपछि ।” पावल तिनीहरुहाँ एउटा स्पष्ट सँगै इसाई जस्तै आइरहेछन् । केही समयसम्म त्यहाँ सङ्गतिको आनन्द लिन चाहन्छन् ।

इसाई सङ्गति अर्को विश्वासीहरुसँग एकसाथ हुनु एउटा ठूलो आनन्द र बहुमूल्य आशिष हो । हामीले प्रत्येक अवसरलाई लिन जरुरी छ हामी एकसाथ आराधना गर्न सक्छौ, एकसाथ प्रभुको भोज पाउनलाई, खुशीको समयमा एक अर्कासँग आनन्दित हुनलाई र दुःख र कष्टको समयमा एकअर्कासँग आनन्द (आराम) गर्नलाई । यद्यपि प्रेरित पावलले “साधारण” को सङ्गतिलाई उच्च मूल्याङ्कन गरेको छ । हामी त्यही गर्न चाहने छौ ।

तर यसको अतिरिक्तमा एउटा आनन्ददायक यात्राको अभै अर्को कारण पावलको लागि थियो रोमीहरुलाई यो पत्र लेख्नु । पावलको सुसमाचार प्रथम यात्राको काम पूर्वीय भुमध्यसागरीय क्षेत्रमा समपन्न भइसकेको थियो । अब उनी नयाँ ठाउँ जान सोचन सक्छन् –पश्चिमी भुमध्यसागरीय क्षेत्रतिर । उनी आफ्नो योजना रोमीहरुलाई बताईरहेछन् जब उनी भन्छन्, “म स्पेन जाँदा तिमीहरुलाई भेट्ने आशा राख्दछु, तिमीहरुसँग केही समयसम्म सङ्गतिको आनन्द लिएपछि तिमीहरुले मेरो बाँकी यात्रामा मदत दिनेछौ भन्ने आशा राख्दछु ।”

पावल जहाजद्वारा स्पेन जाने सोचमा छन् । पहिलेको समयमा यात्रुवाहक ढुङ्गाहरु थिएनन् । यात्रुहरु मालवाहक समुद्री जहाजमा

यात्रा गर्दथे र तखता माथि बस्दथे । तिनीहरूले आफ्नो खानाको प्रबन्ध गर्नु पर्दथ्यो र खराब मौसमको विरुद्ध सुरक्षा प्राप्त गर्नु पर्दथ्यो । यसको अलावा समुद्री यात्राको भाडाको लागि निकै ठूलो खर्च समावेश हुन्थ्यो । उनको “यात्राको सहायता गरीनलाई” प्रेरित सुभाष दिइरहेका थिए कि उनको यात्रा खर्चको लागि रोमीहरूले मन पराउन सक्छन् भनेर ।

स्पेनमा पुगेर पनि पावललाई दैनिक गुजाराको लागि केही रकमको अभाव थियो । यहाँ पनि रोमीहरू पैसाको उपहार दिएर सहायता पुऱ्याउन सक्थ्यो । पावल आफ्ना पाठकहरूलाई एउटा नयाँ सेवकाईको शासक जुन भुभागमा अभै सुसमाचारको सन्देश सुनाइएको थिएन त्यसमा भाग लिन दिइरहेकाछन् । जे भए पनि, पावल रोम आउनु पहिले आउन सक्छन् र शुरुको उनको ठाउँ जस्तै स्पेनमा सुसमाचार प्रचार गर्न भूण्ड प्रयोग गर्छन् त्यहाँ उनले चिताएको काम गर्नु बाँकी छ ।

याद गर्नु पर्ने कुराहरु:

६. पावल देशमा जानको लागि उनको योजना बताउछन् ।

७. स्पेनको बाटोमा उनी गर्न चाहन्छन् ।

८. पावल रोमीहरूलाई को लागि नियन्त्रण गर्छन् ।

(पे. नं. १८७ मा उत्तर हेर्नुहोस्)

(रोमी १५:२५-२९ सम्म पढ्नुहोस्)

तर अब सन्तहरूलाई सहायता पुऱ्याउन म यरुशलेमतिर जाँदैछु । सकनकि यरुशलेमा हुने सन्तहरूमा जो गरीब छन्, तिनीहरूका निम्ति माकेडोनिया र अखैयाका मण्डलीहरूले केही भेटी दिएका छन् । यो भेटी यिनीहरूले खुशीसाथ जम्मा गरेका थिए, र साँच्चै नै यिनीहरू तिनीहरूका ऋणी पनि छन् । किनकि यदि अन्यजातिहरू अत्मिक आशिषहरूमा सहभागी भएका छन् भने यिनीहरूले पनि सांसारिक आशिषहरूद्वारा तिनीहरूको सेवा गर्नुपर्छ । यसकारण यो काम सिद्धयाएर तिनीहरूका निम्ति उठेको यो चन्दा सुम्पिसकेपछि म तिमीहरूकहाँ भएर स्पेन जानेछु । र म जान्दछु म तिमीहरूकहाँ आउँदा खीष्टका आशिषको परिपूर्णतामा आउनेछु ।

सम्भौ पावलले यो पत्रमा यहूदीहरु र अन्यजातिहरु एकअर्काबाट नित्य पाउने कुराको स्थान कति समर्पित गरेको छ । प्रेरित बारम्बार विश्वासमा बलियो भाइहरुले कमजोरहरुलाई सहायता दिन जोर दिन्छन् ।

एशिया माईनर र यूरोपमा भएका अन्यजाति भाइहरुले यरुशलेममा भएका धेरै यहूदी इसाई भाईहरुको गरीबको लागि दान (भेटी) पठाएको थियो ती संगी विश्वासीहरुको लागि तिनीहरुको प्रेमको सम्बन्धमा एउटा उत्तम अवसर देखाउनलाई । पावलको नेतृत्वमुनि अन्यजाति भ्रूण्डले पैसा संकलन गरेको थियो । रोमीहरुलाई पत्र लेखिरहेको समयमा पैसा जम्मा भईसकेको थियो । यरुशलेममा यो उपहार हस्तान्तरण गर्ने बारे धेरै योगदान पुर्‍याइरहेका भ्रूण्डहरुको पावल सम्मिलित एउटा समिति निर्माण गरिएको थियो । पावल प्रत्येक असल कार्य गर्न सजक छन् । त्यो उपहार शारीरिक आवश्यकता रहितको लागि मात्रै उपलब्ध गराइएको छैन । यो आत्मिक सम्बन्ध पनि हो । यो एउटा एकताको संकेत हो जसले खीष्टमा विश्वासी संगी एकसाथ बाँध्दछ । जब उपहार हस्तान्तरणको जिम्मेवारी लिएको महत्वपूर्ण कार्य भएको छ, तब पावल रोमको लागि पश्चिम तिर यात्रा गर्न सक्छन्, र त्यहाँबाट स्पेन जान्छन् ।

संयोगले, यो पावलको स्पेन जाने कथन मात्रै हो । हामी जान्दैनौं उनी कहिले त्यहाँ जान्छन् । त्यो विस्तार गर्न बाइबल मौन छ । वचनले हामीलाई सबै भन्छ, कि उद्धारको लागि जान्नु हामीलाई आवश्यक छ । हामीले बढी जान्नेबारे मन पराएको हुनसक्छ यसले सधैं उत्तर दिँदैन ।

याद राख्नु पर्ने कुराहरु :

९. स्पेन जानु भन्दा पहिले पावले लाई हस्तान्तरण गर्नु थियो ।

१०. जम्मा गरेको रकमको दुइवटा उद्देश्य थियो । एउटा यरुशलेममा गरीबहरुको लागि उपलब्ध गराउनु थियो ।

११. दोस्रो उद्देश्य र एकता गराउनु थियो ।

(पे. नं. १८७ मा उत्तर हेर्नुहोस्)

(रोमी १५:३०-३३ पढनुहोस्)

भाइ हो, हाम्रा प्रभु येशूख्रीष्ट र पवित्र आत्माको प्रेमद्वारा मेरो निम्ति परमेश्वरसँग प्रार्थन गर्न मसँग घोर प्रयत्न गर भनी म तिमीहरुलाई आग्रहपूर्वक बिन्ती गर्दछु कि म यहूदियाका अविश्वासीहरुबाट मुक्त हुन सकूँ र यरुशलेमको निम्ति मेरो सेवा सन्तहरुलाई ग्रहणयोग्य होस्, र परमेश्वरको इच्छाद्वारा आनन्दसँग तिमीहरुलाई आएर तिमीहरुसँगको सङ्गतिद्वारा म फेरि ताजा हुन सकूँ । शान्तिका परमेश्वर तिमीहरु सबैसँग रहून् । आमिन ।

यो अध्यायको पद १३ मा पावलले उनका रोमी पाठकहरुलाई प्रार्थना गरेको थियो । यस अनुच्छेदमा उनी अहिले रोमीहरुलाई उनको लागि प्रार्थन गर्नु भन्छन् । त्यहाँ दुइवटा आधारित अनुरोध छन् ।

एकतर्फ उनी अनुरोध गर्छन्, “यरुशलेमको निम्ति मेरो सेवा सन्तहरुलाई ग्रहणयोग्य हुन सकोस् भनी मेरो लागि प्रार्थना गर ।”

यो वरदानको आत्मिक धारणा हो तिनीहरु दिइरहेका छन् । यो दयालुपना को कार्यद्वारा यहूदीहरु र अन्यजातिहरु एकसाथ घनिष्ट हुनलाई हुनेछ र पावल त्यसको परिणामको लागि प्रार्थन गर्नु रोमीहरुलाई भनिरहेका छन् । यस्तो प्रकारको एउटा प्रभाव प्राप्ती स्वचालित होइन । पछिल्लो, यहूदीहरु र अन्यजातिहरुको शताब्दीयौं देखि एकअर्का प्रतिको शत्रुता र शंकायुक्त कुराहरु भएका छन् । जे भए पनि त्यहाँ आशाको कारण छ कि यहाँ त्यो बञ्चित प्रभाव समपन्न हुनेछ किनकि यो उपहार “परमेश्वरका सन्तहरुलाई” यरुशलेममा जादैछ ।

संभाव्यताहरु त्यति असल हुँदैनन् जो यहूदी मानिसको बहुमतद्वारा हार्दिकता साथ पावलले प्राप्त गर्नु हुनेछ जसले ख्रीष्ट र उनको सन्देशलाई इन्कारेका थिए । तिनका विपक्षीहरुलाई विचार गर्दै, पावल दोस्रो अनुरोध गर्छन्, “म यहूदियाका अविश्वासीहरुबाट मुक्त हुन सकूँ भनेर प्रार्थना गर ।”

पावलका डरहरु (त्रास) राम्ररी थाहा पाइएका थिए । जब उनी यरुशलेम पुगे उनी गल्लीपूर्वक देषी ठानिएका थिए मन्दिरभित्र अन्यजातिहरुको प्रवेशद्वारा मन्दिर अशुद्ध पारेको भनेर । एउटा समूह जम्मा भएको थियो र हुलदगाको परिणाम निस्क्यो । पावल यरुशलेमको रोमी प्रहरी चौकीद्वारा केहि समयको लागि सुरक्षित

पारिएका थिए , तर त्यहा खराब अप्रव्यउन असर थियो । पाल प्रान्तिय कानूनीप्रथाको भ्रष्टतामा परे । न्याय पाउनको लागि उनले रोममा सिजरको सामुन्ने अपिल गर्ने (निवेदन) पर्ने थियो । त्यसकारण पावलले रोममा नै इन्साफ पाए तर उनको योजना गरेअनुसार थिएन । यसपछि वास्तवमा अबै उनी यो पत्रमा लेखिरहेको जस्तै भविष्यको लागि छन् । उनी आत्मविश्वास साथ भन्छन्, “परमेश्वरको इच्छाद्वारा आनन्दसँग तिमीहरुकहाँ आएर तिमीहरुसँगको सङ्गतिद्वारा म फेरि ताजा हुन सकूँ ।”

याद राख्नु पर्ने कुराहरु :

१२. पावल रोमीहरुलाई उनको (पावल) लागि गर्न भन्छन् ।
 १३. पावल तिनीहरुलाई संचित रकम द्वारा स्वीकारीन को लागि प्रार्थना गरिदिन भन्छन् ।
 १४. पावल तिनीहरुलाई उनी बाट सुरक्षित हुनको लागि प्रार्थना गरिदिन भन्छन् ।
- (पे. नं. १८७ मा उत्तर हेर्नुहोस्)

याद राख्नु पर्ने कुराहरु –उत्तर

१. भेटीहरु, २. अन्यजाति, विश्वासीहरु, ३. उनीभन्दा पहिले काम गरेको,
४. शहरीया, वरिपरीका गाउँ इलाका, ५. यरुशलेम,इल्लुरिकन, ६. स्पेन,
७. रोमीहरुकहाँको यात्रा, ८. स्पेनमा उनको सेवकाईको कार्य सघाउन,
९. संचित रकम, गरीब, १०. राहत, ११. यहूदी, अन्यजाति, १२. प्रार्थना,
१३. यरुशलेममा यहूदी विश्वासीहरु, १४. यरुशलेममा विश्वास गर्ने यहूदीहरु ।

जाँच-विश्वासद्वारा धर्मी :
रोमीहरुलाई पत्रको एउटा अध्ययन

भाग ७

कृपया “याद राख्नु पर्ने कुराहरु” पुनरावलोकन गर्नुहोस्

१. एउटा पूजाहारीको कर्तव्य परमेश्वरको सामु
ल्याउनु थियो ।
२. पावलको भेटीहरु लाई परमेश्वरको सामु एउटा
पूजाहारीले ल्याएको जस्तै हो ।
३. पावलले क्षेत्रमा भूण्डहरु स्थापित गरे । त्यसपछि उनी
अर्को ठाउँमा गए, उनका सहयोगीहरुले सुसमाचार लिए र बाहिर
..... गए ।
४. पावल देशमा जानको लागि उनको योजना
बताउछन् ।
५. स्पेनको बाटोमा उनी गर्न चाहन्छन् ।
६. पावल रोमीहरुलाई को लागि नियन्त्रण गर्छन् ।
७. स्पेन जानु भन्दा पहिले पावले
लाई हस्तान्तरण गर्नु थियो ।
८. जम्मा गरेको रकमको दुइवटा उद्देश्य थियो । एउटा यरुशलेममा
गरीबहरुको लागि उपलब्ध गराउनु थियो ।
दोस्रो उद्देश्य र एकता गराउनु
थियो ।
९. पावल तिनीहरुलाई संचित रकम
..... द्वारा स्वीकारीन को लागि प्रार्थना गरिदिन भन्छन् ।

१०. पावल तिनीहरूलाई उनी बाट सुरक्षित हुनको
लागि प्रार्थना गरिदिन भन्छन् ।

(पे. नं २१० मा उत्तर हेर्नुहोस्)

विश्वासद्वारा धर्मी

भाग ८:

पत्रको निष्कर्ष

रोमी १६ १-२७

विश्वासद्वारा धर्मी :

रोमीहरुलाई पत्रको एउटा अध्ययन

भाग ८:

रोमीहरुलाई पत्रको एउटा अध्ययन (रोमी १६:१-२७)

एउटा धर्म – सेविकालाई प्रशंसा (रोमी १६:१,२)

(रोमी १६:१,२ पढ्नुहोस्)

किंकियामा भएको मण्डलीकी धर्म-सेविका हाम्री बहिनी फिबीको प्रशंसा तिमीहरुको समक्ष गर्दछु । म तिमीहरुलाई निवेदन गर्दछु कि सन्तहरुलाई सुहाउने किसिमले तिनलाई प्रभुमा ग्रहण गर, र तिनलाई चाहिएको कुनै पनि सहायता तिनलाई देओ, किनकि तिनी आफैले धेरैको र मेरो पनि सहायता गरेकी छिन् ।

बहिनी फिबीको स्वगत गर्न पावल रोमीहरुलाई भन्छन् । किंकियामा भएको मण्डलीको लागि उनीले के गरे थिइन हामीलाई भनिएको छैन अथवा अहिले उनी रोममा किन गईरहेकी छिन् यसबारे केह भनिएको छैन । तैपनि उनी मण्डलीलाई सेवा गरिरहेकी छिन् भन्ने बारे वर्णन गरिएको छ, यो र गतको नाता भन्दा उनी अझ ज्यादा एउटा धर्म-सेविका हुन् । पावल समेतका धेरै मानिसहरुलाई उनले सहायता गरेको छ । वास्तवमा यो रोमको यात्रामा सम्बन्धित विशेष सेवा सँगै उनलाई उनी उपलब्ध गराइरहेकी हुन सकिन्छन् ।

यो याद गर्नुहोस् कि पावलले यो पत्र कोरिन्थको ग्रीक शहरबाट लेखेको थियो । यो दुवैतिर समुद्र भएको यो भुभागको एउटा साधुरी घाटीमा अवस्थित थियो । यसमा दुइवटा बन्दरगाह थिए, एउटा पूर्वतिर अगाडी जान्थ्यो अर्को पश्चिमतिर अगाडी बढ्दथ्यो ।

किंकिया पश्चिमतिर अगाडी बढ्ने बन्दरगाह थियो ।

आजकल हामीले यस्तो प्रकारको सेव लिएको जस्तै प्राचिन संसारमा अन्तर राष्ट्रिय हुलाक सेवा थिएन । यदि तपाईंले कसैलाई पत्र पठाउनु भयो भने, कोही व्यक्ति जो यात्रा गरिरहेको छ त्यस ठाउँको लागि, तपाईंले व्यक्तिगत रूपमा त्यस व्यक्तिलाई त्यो पत्र दिनको लागि खोज्नु एउटा उत्तम तरिका थियो । यो एकदमै सम्भव थियो कि रोमीहरुलाई पावलको पत्र फिबीले लगेर दिने छिन् ।

उनको परिचयको लागि एउटा पत्र जस्तै त्यो पत्रले सेवा पनि गर्न सक्छ ।

याद राख्नु पर्ने कुराहरु :

१. फिबीशहरको ग्रीकबाटिक थिइन् । जुन शहरबाट पावल पत्र लेखिरहेका छन् ।

२. फिबीशहरको यात्रा गरिरहेकी छिन् । हुनसक्छ तिनीलाई लैजादैछिन् ।

(पे. नं. २०५ मा उत्तर हेर्नुहोस्)

पावलबाट अभिवादन (रोमी १६:३-१६)

(रोमी १६: ३-५ पढ्नुहोस्)

प्रिस्का र अकिलास, स्त्रीष्ट येशूमा मेरा सहकर्मीहरुलाई अभिवादन । तिनीहरुले मेरो निम्ति आफ्ना जीवन सङ्कष्टमा हाले । तिनीहरुलाई मैले मात्र होइन, तर अन्यजातिका मण्डलीहरु जम्मैले पनि धन्यवाद दिन्छन् । तिनीहरुको घरमा भएको मण्डलीलाई अभिवादन देओ । मेरा प्रिय इपेनितसलाई, जो स्त्रीष्टको निम्ति एशियाको पहिलो विश्वासी हुन्, अभिवादन देओ ।

प्रेरित १८:१-३ ले हामीलाई अकिलास र प्रिस्का एउटा लोग्ने र स्वास्नी थिए भनेर सुचित गराउछ । कोरिन्थको प्रथम यात्रामा पावलले तिनीहरुलाई भेटेका थिए । तिनीहरु पाल बनाउने वाला थिए जस्तो पावल पनि थिए, त्यसैले अर्को सेवकाईलाई सघाउन पावलले तिनीहरूसँग मिलेर काम गरेका थिए । अकिलास र प्रिस्का जहाँ जहाँ जान्थे तिनीहरुले यात्रा गरेको धेरै जसो शहरमा इसाई सन्देश लैजान्थे । पावलले यो पत्र लेखिरहेको समयमा तिनीहरु रोममा थिए, जहाँ पावल तिनीहरुलाई अभिवादन पठाउछन् ।

यो जोडीले एउटा इसाई भूण्ड भेला गराएको थियो जो तिनीहरुकै घरमा भेला हुन्थे । पहिलेका इसाई भूण्डहरु “घर मण्डलीहरु” थिए । अलग्गै “मण्डली” घर बनाउन तिनीहरूसँग स्रोत थिएन । न त यो बनाउन सोच्नु बुद्धिमानि नै थियो । न त मिहेनत लगाएर पूजा आराधना गर्ने स्थान बनाएर त्यसद्वारा तिनीहरुलाई

सोचन ध्यान लगाउनु र (उत्पीडन) बुद्धिमानी नै थियो । सायद अभै यो घर मण्डलीको रुपरेखाको गतिविधि तिनीहरूलाई जोखिमपूर्ण थियो । पावल अकिलास र पिस्कालाई भन्छन्, “तिनीहरूले तिनको जीवन खतरामा राखेका थिए ।”

याद गर्नु पर्ने कुराहरु:

३. कोरिन्थमा पावलले भेटेका र एउटा लोग्ने र स्वास्नी थिए ।

४. तिनीहरूको पेसा थियो तर तिनीहरू एउटा असल प्रचारक पनि थिए ।

५. रोममा तिनीहरूसँग एउटा इसाई भूण्ड सभा मा थियो ।

(पे. नं. २०५ मा उत्तर हेर्नुहोस्)

यो अर्को पत्रको भागमा धेरै मानिसहरु सुचीबद्ध भएका छन् जसलाई पावलले व्यक्तिगत अभिवादन पठाइरहेका छन् । कसलाई भनिएको हो । रोमका पाठकहरुले तुरुन्तै तिनीहरूलाई चिन्ने छन् । हामी यति भाग्यमानी छैनौ । अरु कुनै ठाउँमा नामाङ्कन गरिएको कथन त्यहाँ हामी अरु वचनमा पाउँदैनौ । हाम्रो ज्ञान एकटुका जान्नलाई सिमित छ पावलले यतिका मानिसको व्यक्तिगत नाम थप्छन् ।

सायद सबभन्दा कार्ययोग्य पहुँज सम्पूर्ण सूचीलाई पढ्नु हो तब हामी पछि आउनेछौ र हेर्छौ समूहले के सम्बन्धन स्थापना गर्न सक्छ ।

(रोमी १६:५-१६ पढ्नुहोस्)

तिनीहरूको घरमा भएको मण्डलीलाई अभिवादन देओ । मेरा प्रिय इपेनितसलाई, जो ख्रीष्टको निम्ति एशियाको पहिलो विश्वासी हुन्, अभिवादन देओ ।

मरियमलाई, जसले तिमीहरूका बीचमा घोर परिश्रम गरिन्, तिनलाई अभिवादन देओ ।

एन्ड्रोनिकस र युनियस, मेरा आफन्तहरु र मेरा सङ्गी-
कैदीहरूलाई, अभिवादन भनिदेओ । तिनीहरू प्रेरितहरुमध्ये प्रख्यात

छन्, र मभन्दा अगाडि खीष्टमा भएका थिए । एम्प्लीआतस, प्रभुमा मेरो प्रियलाई, अभिवादन भनिदेओ ।

एर्बानस, खीष्टमा हाम्रा सहकर्मी, र मेरा प्रिय मित्र स्ताखुसलाई अभिवादन भनिदेओ ।

खीष्टको योग्य ठहरिएका अपेल्लेसलाई अभिवादन भनिदेओ ।

अरिस्तोबुलसको घरकाहरुलाई अभिवादन भनिदेओ ।

मेरा आफन्त हेरोदियनलाई अभिवादन भनिदेओ । प्रभुमा भएका नर्किससका घरानालाई अभिवादन भनिदेओ ।

प्रभुमा परिश्रम गर्ने त्रुफेना र त्रोफोसालाई अभिवादन भनिदेओ ।

प्रभुमा अत्यन्तै परिश्रम गर्ने प्रिय परसीसलाई अभिवादन भनिदेओ ।

प्रभुमा चुनिएका रुफस र तिनकी आमा, जो मेरी पनि आमा भएकी थिइन्, तिनीहरुलाई अभिवादन भनिदेओ ।

असिक्रितस, फ्लेगन, हर्मेस, पत्रोबास, हर्मास, र तिनीहरुसँग भएका भाइहरुलाई अभिवादन भनिदेओ ।

फिलोलोगस, युलिया, नेरियस र तिनकी बहिनी, र ओलिम्पास, र तिनीहरुसँग भएका सबै सन्तहरुलाई अभिवादन भनिदेओ ।

एउटाले अर्कालाई पवित्र चुम्बनले अभिवादन गर । खीष्टमा सबै मण्डलीहरुले तिमीहरुलाई अभिवादन पठाएका छन् ।

पहिले जानकारी सूची कति ठूलो छ । पावल बीस भन्दा बढी नाउँमा अभिवादन पठाइरहेका छन् । कुनै अरु वचनको पत्रमा यसप्रकारको सूची छैन । जब हामी यो याद गर्छौं यो ठूलो संख्या उल्लेखनिय हो कि रोममा पावलले यात्रा गरेको थिएन । एउटा सम्भव व्याख्या त्यो हो जब पावल “यरुशलेम देखि इल्लुरिकन सम्म” को क्षेत्रमा जब काम गरिरहेका थिए त्यसै समयमा पहिले नै तिनीहरुको नाउ थाहा थियो त्यो समयदेखि तिनीहरु रोम फर्केका थिए ।

उदाहरणको लागि पद ५ ले इपेनितसलाई जानकारी दिन्छ, “जो एशियाको पहिलो विश्वासी हुन ।”

द्योस्रो किसिको चाखलाग्दो कुरा हो धेरै आइमाइहरुलाई अभिवादन गरिएको छ र सूचीमा आज्ञा गरिएको छ । पावल स्वयम आफै अविवाहित रहे र उनको कोरिन्थीको पहिलो पत्रमा उनले सुभाषित दिन्छन् कि संकटको समयमा अरुहरुको लागि एकलो रहनु उपयुक्त हुन्छ । कुनै कुनैले यसलाई गलत बुझेका छन् उनी आइमाइलाई

घृणा गर्दथे भन्ने जस्तो सोचे । तर याद गर्नुहोस् हार्दिक
अभिवादनद्वारा उत्साहीत प्रशंसा गर्दै सातवटा आइमाइलाई उनी
समावेश गर्छन् :

मरियमलाई, जसले तिमीहरुका बीचमा घोर
परिश्रम गरिन्, तिनलाई अभिवादन देओ (पद ६)
प्रभुमा परिश्रम गर्ने त्रुफोसालाई अभिवादन भनिदेओ, (पद १२)
प्रभुमा अत्यन्तै परिश्रम गर्ने प्रिय परसीसलाई अभिवादन भनिदेओ ।
(पद १२)

प्रभुमा चुनिएका रुफस र तिनकी आमा जो मेरी पनि
आमा थिइन् तिनीहरुलाई अभिवादन भनिदेओ (पद १३)
अभिवादन जुलिया र नेरियस र तिनकी
बहिनी सबै सन्तहरुलाई । (पद १५)

“एउटाले अर्कालाई पवित्र चुम्बनले अभिवादन गर” भन्दै पावल
आफ्ना पाठकहरुलाई जोर दिँदै पत्र बन्द गर्छन् । इसाई समूहलाई
हौसला दिएको त्यो एउटा संकेत थियो । तिनीहरुले बाँडेको एउटा
दृष्य व्यक्त गरेको विश्वास थियो । मनोरञ्जन गर्नलाई यो थिएन ।

याद गर्नु पर्ने कुराहरु :

६. रोमीहरुलाई पत्र सँग एउटा असाधरण लामोको
सूची छ ।

७. हामी पावललाई उनको आइमाइ प्रतिको प्रशंसाद्वारा
.....होइनन् भनेर भन्न सक्छौ ।

८. पवित्र चुम्बन पावलले जोर दिएको एउटा को
अभिव्यक्ति थियो ।

(पे. नं. २०५ मा उत्तर हेर्नुहोस्)

एउटा चेतावनी

(रोमी १६:१७-२० पढ्नुहोस्)

भाइ हो, म तिमीहरुलाई आग्रहपूर्वक बिन्ती गर्दछु कि तिमीहरुलाई
सिकाइएको धर्म-सिद्धान्तको विरुद्धमा फूट र बाधा-विघन सृष्टि

गर्नेहरूलाई नजर राख, र तिनीहरूबाट अलगगै बस । किनभने यस्ताहरूले खीष्ट हाम्रा प्रभुको निम्ति होइन, तर आफ्नै पेटको निम्ति सेवा गर्दछन्, र तिनीहरूको मीठो-मीठो बोली र कुराले सीधासाधाहरूका हृदयलाई धोखा दिन्छन् । तिमीहरूको आज्ञाकारिता सबै मानिसहरूमा जाहेरै छ, र तिमीहरूको कारण म आनन्द गर्दछु । तर म चाहन्छु कि जे असल छ त्यसको निम्ति तिमीहरू बुद्धिमान् होओ, र जे खराब छ त्यसमा दोषरहित रहो ।

शान्तिका परमेश्वरले चाँडै नै शैतानलाई तिमीहरूका खुट्टामुनि कुल्चनुहुनेछ ।

हाम्रा प्रभु येशू खीष्टको अनुग्रह तिमीहरूसँग रहोस् ।

पावलले बीस भन्दा बढी व्यक्तिगत अभिवादन पठाएको छ, यसको अलवा अन्य विश्वासीहरूको समूह जो व्यक्तिगत घरमा जम्मा हुन्थे तिनीहरूलाई पनि । तर त्यहाँ एउटा समूह छ उनले अभिवादन गरेन । तिनीहरू भूटा शिक्षकहरू हुन् जो रोमी विश्वासीहरूलाई कष्ट दिइरहेका थिए ।

पावलले पहिले नै विश्वासमा कमजोर भएकाहरूलाई बलिया भाइहरूले तिनीहरूप्रति विचारशील हुनलाई जोर दिइसकेको छ । ती कमजोर सदस्याहरू ती मानिस थिए जो आत्मिकी स्वतन्त्रताको थोकहरूको बारेमा अस्पष्ट थिए । केहि मानिसहरूको खाना खाने बारे अथवा आराधना गर्न कुन दिन उचित भन्ने बारे पावलले उदाहरण सहित व्याख्या गरी सकेको छ । तटस्थ वस्तुको बारेमा जति समयसम्म लामो विवाद रहन्छ, कमजोर सदस्याहरूमा जाने इच्छा यथावत नै रहन्छ, तिनीहरू ठूलो चिन्ता र धैर्यता सँगै विचार विमर्श गर्नको लागि हुन्छन् ।

यदि एउटा कमजोर विश्वास भएको भाइले सुन्न र सिक्न लामो इच्छा राख्ने तर परिस्थितिले सम्पूर्ण परिवर्तन गरिदिन्छ । यसको बदला ऊ आफै शिक्षकको रूपमा स्थापित हुन्छ र विरोध गर्छ, प्रश्नमा थोकहरूको तटस्थता छैन तर मुक्ति (उद्धार) को लागि एउटा थोक मागिन्छ (जरुरी छ)

एउटा त्यस्तै प्रकारको समस्या उत्पन्न हुन्छ जब केहि कुरा जो तटस्थ छैन यो मानौ कि थियो भनेर व्यवहारमा ल्याएको हुन्छ । एउटा थोक जो कहिल्यै तटस्थ छैन बाइबलमा सिकाइएको सिद्धान्त

हो । येशूले प्रेरितहरुलाई सबै मानिसहरुलाई सुसमाचार प्रचार गर्न पठाउनुभयो, “मैले तिमीहरुलाई आज्ञा गरेका सबै कुरा पालन गर्न तिनीहरुलाई सिकाओ ।” ठीक शिक्षा आवश्यक हो !

पावल रोमीहरुलाई भन्दैनन्, “अलिकति भूटो सिद्धान्तले तिमीलाई हानी पुऱ्याउदैन” कसरी तिनीहरुले भूटो शिक्षकहरु सँग व्यवहार गर्नुपर्छ भनेर पावल स्पष्ट पारिसकेका छन् । उनी भन्छन्, “तिनीहरुबाट अलग्गै बस !” भूटा शिक्षकहरु खतरनाक छन् ! “तिनीहरु तिमीलाई जालमा फसाउन चाहन्छन् । तिमीले सिकेको कुराको उल्टो तिनीहरुले सिकाउछन्त्यस्ता व्यक्तिले हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको सेवा गरिरहेका छैनन् । तिनीहरु आफ्नै लागि सेवा गरिरहेछन् ।”

पावलको यो कडा भनाई भूटो शिक्षकहरु प्रति को वैमनस्यता को उद्देय होइन । बरु, यो साधारण विश्वासीहरु प्रति प्रेम हो जसलाई उनी बचाउने प्रयत्न गरिरहेछन् । तिनीहरुलाई उनी भन्छन्, “ म चाहन्छु कि जे असल छ त्यसको निम्ति तिमीहरु बुद्धिमान होओ, र जे खराब छ त्यसमा दोषरहित रहो ।”

भूटा शिक्षकहरु आकर्षक र छकाउने हुन सक्छन् । पावल तिनलाई भन्छन्, “मीठो-मीठो बोली र कुराले सिधासाधाहरुका हृदयलाई धोखा दिन्छन् ।” भूटा शिक्षकहरु खतरनाक हुन्छन् तर रोममा भएका विश्वासीहरु असुरक्षित छैनन् । तिनीहरु (हामी पनि) सँग वचन छ जसद्वारा पवित्रआत्मा काम गर्नु हुन्छ । यसद्वारा सुसज्जित भएर पावल आत्मा विश्वास साथ प्रतिज्ञा गर्न सक्छन्, “शान्तिका परमेश्वरले चाँडै नै शैतानलाई तिमीहरुका खट्टामुनि कुल्चनुहुनेछ ।”

येशूले उहाँका चेलाहरुलाई पठाउनु भयो ।

याद गर्नु पर्ने कुराहरु :

९. पावल रोममा भएका धेरै मानिसलाई अभिवादनहरु पठाउँछन्, तर त्यहाँ एउटा समूह छ जसलाई उनले अभिवादन पठाउँदैनन् । तिनीहरूलाई अभिवादन पठाउनुको बदला..... लाई चेतावनी दिन्छन् ।

१०. रोमीहरूलाई भूटा शिक्षकहरु बाटजोर दिइएको छ ।

११. भूटा शिक्षकहरु खतरनाक हुन्छन् किनकि तिनीहरु जे विश्वासीहरुले पहिले सिकेको छ त्यसको ठीक सिकाउँछन् ।

१२. भूटा शिक्षकहरुको सेवा गरिरहेका छैनन् । तिनीहरु लागि सेवा गरिरहेछन्

१३. हामी सही सिद्धान्तअध्ययनद्वारा सिक्छौ ।
(पे. नं. २०५ मा उत्तर हेर्नुहोस्)

पावलका सहकर्मीहरुबाट अभिवादन

(रोमी १६:२१-२४ पढ्नुहोस्)

तिमोथी मेरा सहकर्मी, र मेरा आफन्तहरु तुर्कियस, यासोन र सोसिपात्रोसले तिमीहरूलाई अभिवादन पठाएका छन् ।

यो चिट्ठी लेख्न, म तर्तियसले प्रभुमा तिमीहरूलाई अभिवादन पठाउँदैछु ।

मेरा मेजमान र सारा मण्डलीलाई सत्कार गर्ने गायसले अभिवादन पठाएका छन् । तिमीहरूलाई अभिवादन छ । शहरका कोशाध्यक्ष इरास्तस र भाइ क्वार्टसले तिमीहरूलाई अभिवादन पठाएका छन् ।

(हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको अनुग्रह तिमीहरूसँग रहोस् । आमिन ।)

प्रेरित १६:१-३ ले हामीलाई उनको दोस्रो प्रचार यात्राको सूचना दिन्छ, एउटा तिमोथी नाम गरेको जवान मानिसको परिचय पावलले बनाएको छ । उसको सेवकाइको काम गराई बारेको विशेष दक्षता थाहा पाएर, पावलले उनलाई आफ्नो सुसमाचार प्रचार यात्रामा सेवकाई कार्य निरन्तरता दिनको लागि धेरै समय सम्म उनलाई साथमा लिएको थियो ।

पहिले नै भनिएको पावलको सुसमाचा प्रचार गर्ने तरिका हामीले याद गर्नु कि पावल मुख्य शहरी केन्द्रमा भूण्डहरुको शुरुवात गर्दथे र त्यसपछि अर्को ठाउँतिर लाग्थे । जब कि उनी आफ्ना सहकर्मीलाई ती भूण्डहरुमा सेवा कार्य गर्न र चारैतिर का छिमेकहरुमा सुसमाचार पुर्‍याउन पछि छोड्दथे । तिमोथी ती मध्येका एक हुन् । यो समयमा उनी पावलसँगै कोरिन्थमा छन् । अर्को अवसरमा उनी एकलै सेवा गर्ने छन् । नयाँ नियमको पुस्तकहरुमध्ये दुइवटा पावलको पत्रहरुले उनलाई समलग्न गरेको छ ।

लुकियस, यासोन र सोसिपात्रोस को बारेमा तिनीहरुको नाउँ भन्दा अरु जानकारी केहि छैनन् र मनोरम वृत्तान्त यो हो कि तिनीहरु पावलको “नातेदारहरु” हुन् । परिस्थिति अबै बढी रोचक हुन् पुग्छ जब हामी त्यो रोमका मानिसको सूचीलाई स्मरण गर्छौं जसलाई पावलले यो अध्यायमा पहिले नै अभिवादन गरेको छ, त्यसमा पनि तीन “नातेदारहरु” समावेश छन् – एन्ड्रोनिकस र युनियस (पद ७) र हेरोदियन (पद ११) । एन्ड्रोनिकस र युनियसको परिस्थितिमा पावल रोचक वृत्तान्त थप्छन्, “तिनीहरु मभन्दा पहिले ख्रीष्टमा भएका थिए ।” यो सुभाबको लागि त्यस्तो देखिन्छ कि शावल/पावल जब इसाईहरुलाई डर लाग्दोसित उत्पीडन दिइरहेका थिए, केहि उनका परिवारका सदस्याहरुले शुरुमा नै विश्वासमा जिति सकेका थिए ।

इस्वी सन् १४०० सम्म छापाखाना स्तरिय अभ्यासमा हुन सकेको थिएन । त्यो भन्दा पहिले हातद्वारा नै सबै कुरा छाया गरिन्थ्यो । पेसागत एउटा सचिव हुनको लागि एउटा धेरै ठूलो महत्वपूर्ण पेसा थियो । पावलले स्पष्ट संग यो पत्र लेखाए र तितस एउटा इसाई भाइ, राम्रो हातको लेखाइमा उनको वचनहरुलाई लेखे । प्राचिन समयमा गायस एकदमै प्रचलित साभा नाम थियो । नयाँ नियमको पत्रहरुमा कैयौ पटक तिनमा आएका छन्, तर हामी जान्दैनौ यदि यो त्यहि व्यक्ति हो जो यहाँ अभिवादन पठाईरहेको छ । याद गर्नुहोस् प्राचिन समयमा पहिलेका इसाईहरु आराधनाको सार्वजनिक ठाउँ भन्दा बरु व्यक्तिगत घरहरुमा सङ्गति गर्नेको अर्को उदाहरण ।

प्रेरितको पुस्तक र तिमोथीलाई पावलको दोस्रो पत्र दुवैले इरास्तस नाम भएको सहकर्मीको वर्णन गर्छ । दुवै खण्डले संकेत गर्छ कि यो

इरास्तस सकृद रूपमा सेवकाइको कार्य गरिरहेका छन् । यो मानिस यहाँ उसलाई अभिवादन पठाइरहेका छन् रोममा परिचयको लागि यस्तो लाग्छ कि बरु उनसँग एउटा उच्च पद कोरिन्थीमा शहरी कार्यलय भएको व्यक्ति छन् । यसैले सायद पावलका प्रचार यात्राका सहायक उनी होइनन् ।

वचनमा क्वार्टस एकपटक मात्रै वर्णन गरिएको छ ।

याद गर्नुपर्ने कुराहरु :

१४. तिमोथी पावलका एउटा थिए ।

१५. तर्तियस पावलका थिए ।

१६. इरास्तस कोरिन्थमा एउटा थिए ।

(पे. नं. २०५ मा उत्तर हेर्नुहोस्)

(रोमी १६:२५-२७ पढ्नुहोस्)

ऋब उहाँलाई, जसले तिमिहरूलाई मेरो सुसमाचार र येशू ख्रीष्टका विषयको प्रचारअनुसार सुदृढ गराउन सक्नुहुन्छ, त्यस रहस्यको प्रकाशबमोजिम, जो युग-युगदेखि गुप्त रहेको थियो, तर अब अनन्तका परमेश्वरको आज्ञाअनुसार अगमवक्ताहरूका लेखाइद्वारा प्रकट गरिएको र जनाइएको छ, यस हेतुले कि सबै जातिहरूले विश्वास गरुन् र आज्ञापालन गरुन्-अद्वितीय सर्वज्ञानी परमेश्वरलाई येशू ख्रीष्टद्वारा सदासर्वदा महिमा होस् । आमिन ।

पवलले जसरी पत्रको शुरुवात गरे त्यसरी नै समाप्ति गर्छन् ।

सुसमाचारको सन्देशलाई सुरक्षित राख्न जो उनको प्रचारमा भनिएको थियो पाठकहरूको ध्यानाकर्षक गर्दै निर्देशन दिन्छन् ।

शुरुको अध्यायको पद १६ मा उनले वर्णन गरेका छन्, “किनकि सुसमाचारसँग म शर्ममाउदिनँ । किनभने विश्वास गर्ने प्रत्येकका मुक्तिको निमित्त यो परमेश्वरको शक्ति हो, पहिले यहूदीहरूका निमित्त र अन्यजातिहरूका निमित्त पनि ।”

यहाँ उनको पत्रको समाप्ति अनुच्छेदमा पावल उनको सन्देशको महान्तालाई फेरि एकचोटी बढी ध्यानाकर्षक गराउछन् । उनी आफ्ना पाठकहरूलाई सान्त्वना दिन्छन् कि उनको सन्देश सबैलाई अनिवार्य छ / आवश्यक छ । उनी तिनीहरूलाई भन्छन्, “तिम्रो

विश्वासको लागि शक्ति पदन परमेश्वर योग्य हुनुहुन्छ किनकि मैले प्रचारको सुसमाचा यो सन्देश येशू ख्रीष्टको बारेमा हो ।”

युगौ युगदेखि नित्य त्यहाँ मुक्तिको योजना मात्रै छ । यो ख्रीष्टमा विश्वासद्वारा हो, प्रतिज्ञा गरिएको मसीह । किनभने त्ये प्रतिज्ञा गरिएको मुक्तिदाताको जन्म यहूदीजातिबाट थियो परमेश्वरले तिनीहरूलाई नियम र ठीक पार्ने काम दिनुभयो । धेरै जसो मानिसलाई परमेश्वरको मुक्तिको योजना यहूदी जातिहरूलाई मात्रै थियो भन्ने जस्तो तिनीहरूलाई लागेको जस्तो संकेत हुन्छ । त्यो सबै जातिहरू, अन्यजातिहरू यसको अलावा यहूदीहरू, परमेश्वरको बचाउने प्रेमको धारणाहरू एउटा “रहस्य” थिए कि संसारलाई त्यो आवश्यकताको व्याख्या गरिएको हुनालाई हो ।

परमेश्वरको पावललाई बोलावट अन्यजातिहरूको एउटा प्रचारक जस्तै पूर्णतया प्रष्टाउन जुन शुरुमा नै उनले इच्छाएको थियो । पावल वर्णन गर्छन्, “अनन्तका परमेश्वरले आज्ञा गर्नुभएको यो (रहस्य) जनाइएको छ । सबै जातिहरूले उहाँमा विश्वास र आज्ञा पालन गर्न उहाँले चाहेको छ ।”

पुरानो नियमका भविष्यवक्ताहरूद्वारा पहिल्यै नै यो परमेश्वरको अनुग्रह को सन्देश सबै जातिहरूलाई घोषणा गरिएको थियो । त्यो तिनीहरूको लेखहरूमा सुरक्षित राखिएको थियो, तर नयाँ नियमको संसारमा व्याख्या गरिन यसको आवश्यकता भयो । पावलको रोमीहरूलाई पत्रले परमेश्वरको बचाउने योजनाको एउटा प्रभावशाली व्याख्या त्यसले उपलब्ध गराउछ । येशू ख्रीष्टको योग्यताद्वारा दुवै यहूदीहरू र अन्यजातिहरूको लागि धार्मिकतालाई विश्वासीहरूले उसको आफ्नै जस्तै, गरी विश्वासद्वारा स्वीकार्छन् ।

एउटा न्यायी पवित्र परमेश्वरको सन्मुख, ख्रीष्टको धार्मिकताले ढाकिएर अब क्षमा गरिएका पापीहरू अभिन सक्छन् ।

मुक्तिको यो सन्देशलाई बुझ्दै र स्वीकार्दै रोमीहरूलाई एउटा सिताको वरदान जस्तै पूर्णतया आवश्यक थियो । तर हाम्रो लागि पनि यो समान रूपले आवश्यक छ । यद्यपि रोमको समयदेखि हामी २००० वर्ष पछि जिउछौ, परमेश्वरको अनुग्रहद्वारा पावलको पत्र हामी कहाँ पनि पुगेको छ । यो सन्देशको लागि खुशी होऔ र स्वीकारौ केको लागि यो हो, गर्छन् । जसले विश्वास गर्छ सबैको मुक्तिको लागि परमेश्वरको शक्ति हो ।

येशू निकोदेमस संग बोल्नुभयो ।

अमूल्य एउटा उपहार (वरदान) को लागि हामी प्रतिक्रिया जनाउन मात्रै सक्छौं, जस्तो प्रेरितले गर्छन्, आदर र प्रशंसाका शब्दहरूसँगै, “अद्वितीय सर्वज्ञानी परमेश्वरलाई येशू ख्रीष्टद्वारा सदासर्वदा महिमा होस् । आमिन ।

याद गर्नु पर्ने कुराहरु :

१७. पुरानो नियम र नयाँ नियम दुइटै मा, त्यहाँ.....मात्रै मुक्तिको योजना छ ।

१८.मा विश्वासद्वारा पापीहरुलाई त्यो मुक्ति आउछ ।

१९. विश्वासद्वारा ख्रीष्टकोलाई राखिएको छ ।

२०. ख्रीष्टकोद्वारा ढाकिएर, विश्वासीहरुको सन्मुख विना डर अब उभिन सक्छन् ।

२१. ख्रीष्टमा विश्वासीहरु अनन्तता बिताउनसँगमा निश्चित हुन सक्छन् ।

(पे. नं. २०५ मा उत्तर हेर्नुहोस्)

याद राख्नु पर्ने कुराहरु—उत्तर

१. कोरिन्थी, २. रोम, पावलको पत्र, ३. अकिलास, प्रिस्का, ४. पाल बनाउने काम, ५. तिनीहरुको घरमा, ६. अभिवादनहरु, ७. आइमाइलाई घृणा गर्ने, ८. विश्वासीहरु बीच एकता, ९. भुटा शिक्षकहरु, १०. टाढा रहन, ११. विरुद्ध/उल्टो, १२. ख्रीष्ट, आफ्नै, १३. बाइबल, १४. सहकर्मी, १५. सचिव, १६. शहरी अधिकारी/कोषध्याक्ष, १७. एउटा, १८. ख्रीष्ट, १९. धार्मिकता, विश्वासी, २०. धार्मिकता, परमेश्वर, २१. परमेश्वर, स्वर्ग ।

विश्वासद्वारा धर्मी-जाँच:

रोमीहरुलाई पावलको पत्रको एउटा अध्ययन

भाग ८

कृपया “याद राख्नु पर्ने कुराहरु” पुनरावलोकन गर्नुहोस्

१. फिबीशहरको ग्रीकबाट कि थिइन हुन सक्छ
तिनीलाई लैजादैछिन् ।

२. रएउटा लोग्ने र स्वास्नी थिए ।
तिनीहरुकोपेशा थियो तर तिनीहरु धेरै असल
पनि थिए ।

३. रोमीहरुलाई पत्र सँग एउटा असाधारण लामोको
सूची छ ।

४. पवित्र चुम्बन पावलले जोर दिएको एउटा को
अभिव्यक्ति थियो ।

५. पापमा परेपछि परमेश्वरले हव्वालाई प्रतिज्ञा गर्नुभयो कि उनको
वंशबाट एउटा का जन्म हुनेछ ।

६. रोमीहरुलाई भूटा शिक्षकहरु बाटजोर दिइएको छ ।

७. भूटा शिक्षकहरुको सेवा गरिरहेका छैनन् ।
तिनीहरु लागि सेवा गरिरहेछन्

८. हामी सही सिद्धान्तअध्ययनद्वारा सिक्छौ ।

९. तर्तियस पावलकाथिए ।

१०. पुरानो नियम र नयाँ नियम दुइटै मा, त्यहाँ.....मात्रै
मुक्तिको योजना छ

११. विश्वासद्वारा खीष्टकोलाई
राखिएको छ ।

१२. खीष्टकोद्वारा ढाकिएर, विश्वासीहरू
.....को सन्मुख विना डर अब उभिन सक्छन् ।

१३. खीष्टमा विश्वासीहरू अनन्तता बिताउनसँग
.....मा निश्चित हुन सक्छन् ।

(पे. नं २१० मा उत्तर हेर्नुहोस्)

अध्याय जाँचको उत्तर

विश्वासद्वारा धर्मी :

रोमीहरुलाई पावलको पत्रको एउटा अध्ययन

भाग १: (पेज १४-१५)

१. शावल, पावल, २. खतरनाक, नष्ट पारिएको, ३. सताइरहेका/उत्पीडन,
४. प्रेरित, ५. मुक्तिदाता/उद्धारकर्ता, ६. येशू, मरियम, मानव, ७. पवित्रआत्मा,
परमेश्वर, ८. अन्यजातिहरु, ९. यात्रा, १०. प्रचार गर्नु, ११. धार्मिकता,
१२. पापीहरु, १३. धर्मी, १४. विश्वास ।

भाग २: (पेज १६- १७)

१. सृष्टि गरिएको संसार, २. आज्ञाकारिता, ३. पाप गरिरहेका, ४. समलिङ्गी,
५. मर्नु छ, ६. उत्साह/प्रोत्साहन, ७. पश्चात्ताप, ८. असल कार्य,
९. वरदान/उद्धार, १०. अन्यजातिहरु, हृदय, ११. चेतना, पाप गरिरहेका,
१२. विशेष, १३. सम्झौता, येशू, १४. पुरानो नियमको बाइबल,
१५. मानिसहरुबाट आशा, तिनीहरुलाई बचाउन, १६. हाम्रो लागि एउटा
मुक्तिदाताको खाँचो देखाउनलाई ।

भाग ३: (पेज ६१-६३)

१. हरेक, मर्नु, २. मर्नुभयो, पाप, क्षमा दिन, ३. कुनै थोक, विश्वास गरेर,
४. द्वारा, ५. पहिले, विश्वास, ६. मुनि, धेरै सन्तानहरु, पापबाट छुटकारा दिन
एउटा मुक्तिदाता, ७. विश्वास, ८. मृतक, विश्वास/भरोसा, ९. हाम्रो, विश्वास,
१०. पुनरुत्थान/बौरी उठ्नु, ११. शान्ति, खुशी/आनन्द, परमेश्वर, स्वर्ग,
१२. विश्वास, १३. पवित्रआत्मा, दिन्छ, १४. शत्रुहरु, खीष्ट, १५. मृत्यु,
उत्तराधिकारी पाएको, १६. प्रत्येक/हरेक, आर्जन, मुक्ति/उद्धार ।

भाग ४: (पेज १०२- १०३)

१. विश्वास, खीष्ट, २. पाप, खराब कुरा, खुशी/प्रसन्न पार्नु, ३. परमेश्वर,
४. पाप, मुक्तिदाता/उद्धारकर्ता, ५. नयाँ मानिस, असल थोकहरु, ६. पापपूर्ण,
“पुरानो आदम”, ७. लडाईं/युद्ध, ८. भेटी/बलि, ९. क्षमादान, १०. त्रिएक,
तीन, एक, ११. पुनरुत्थान/बौरी उठ्नु, १२. विश्वास/भरोसा, आत्मविश्वास,
प्रतिज्ञाहरु, १३. पवित्रआत्मा, स्वर्गीय पिता, १४. अनन्तता, १५. विश्वास,
१६. हामी स्वर्गमा महिमित, १७. एउटा पनि/कुनै पनि ।

भाग ५: (पेज १३५)

१. खीष्टमा विश्वास, २. यहूदीहरु, विशेष मानिस (जाति), ३. अन्यजातिहरु,
४. कमाउनु/आर्जन गर्नु, काम, वरदान/उपहार, ५. अन्यजातिहरु, यहूदीहरु,
६. यहूदीजाति, ७. अन्यजाति, ८. कृपा, यहूदीहरु, अन्यजातिहरु ।

भाग ६. (पेज १७२-१७३)

१. कृपा/दया, २. बलिदानहरु, ३. वरदान/उपहार, धन्यवाद, मानिस,
४. इसाईहरु, गैर इसाईहरु/अन्यजातिहरु, ५. खराब, शान्ति, ६. परमेश्वर,
खराब, असल, ७. हृदय, कार्य, ८. प्रेम, ९. शनिवार, कुनै दिन, १०. विश्वास,
११. पाप, परमेश्वर, १२. गलत, १३. खीष्ट, १४. बाइबल, १५. नोकर/दास,
१६. पुरानो नियमका अगमवक्ताहरु ।

भाग ७. (पेज १८८-१८९)

१. भेटीहरु/बलिदानहरु, २. अन्यजाति इसाईहरु, ३. शहरी, गाउँ
वरिपरि/चारैतिर, ४. स्पेन, ५. रोमीहरु कहाँ यात्रा, ६. स्पेनमा उनको
सुसमाचार कार्यमा सहयोग, ७. संचित रकम, यरुशलेममा गरीब इसाईहरु,
८. राहत, यहूदीहरु, अन्यजातिहरु, ९. यरुशलेममा यहूदी इसाईहरु,
१०. यरुशलेममा अविश्ववासी यहूदीहरु ।

भाग ८. (पेज २०६-२०७)

१. कोरिन्, पावलको पत्र, २. अकिलास, प्रिस्का, पाल बनाउने काम, सुसमाचार
प्रचारक, ३. अभिवादन, ४. इसाईहरु बीच एकता, ५. भूटा शिक्षकहरु
६. तिनीहरु अलग्गै बस्नु/रहनु, ७. खीष्ट, आफै, आफ्नै लागि, ८. बाइबल,
९. सचिव, १०. एक ११. धार्मिकता, विश्ववासी, १२. धार्मिकता, परमेश्वर,
१३. परमेश्वर, स्वर्ग ।

अन्तिम जाँच

विश्वासद्वारा धर्मी :

रोमीहरुलाई पावलको पत्रको एउटा अध्ययन

एकपल्ट फेरि पुस्तकलाई हेर्नुहोस् र आफ्नो त्रुटीहरुको पुनरावलोकन गर्नुहोस् । पुस्तक नहेरिकन अन्तिम जाँच पुरा गर्नुहोस् । यो गरिसकेपछि तपाईंलाई पुस्तक उपलब्ध गराउने व्यक्तिलाई वा पुस्तकको पछाडी भएको ठेगानामा हुलाकद्वारा पठाउनुहोस् ।

१. रोमीहरुलाई पत्रको लेखकको प्रथम नाम

थियो तर उनले यसलाई भनी बदले ।

२. शावलले सोचे इसाईहरु हुन्छन र तिनीहरु हुनु पर्छ ।

३. येशूले शावललाई दमस्कसको बाटोमा भेटे र उनलाई भने,
“तिमी किन मलाई छौ ?

४. येशूले शावललाई एउटा हुन नियुक्त गर्नुभयो ।

५. पापमा परेपछि परमेश्वरले हज्जालाई प्रतिज्ञा गर्नुभयो कि उनको वंशबाट एउटा का जन्म हुनेछ ।

६. पावलले रोममा भएको भ्रूण्डको शुरुवात गरेका थिएनन् तर उनी तिनीहरुका गर्न आत्यधिक चाहना गर्छन ।

७. प्रतिज्ञा गरिएको “स्त्रीको वंश” हुनुहुन्थ्यो जो बाट जन्मनुभयो, त्यसकारण येशू साँचो हुनुहुन्छ ।

८. येशूको पिता हुनुहुन्नथ्यो ।
उहाँ..... को शक्तिद्वारा जन्मनु भएको थियो ।
त्यसकारण उहाँ सत्यहुनुहुन्छ ।

९. परमेश्वर पापी प्रति धैर्यवान हुनुहुन्छ तिनीहरूलाई
..... गर्ने समय दिनुहुन्छ ।

१०. उद्धार द्वारा कमाउन सकिदैन यो येशूले जे
गर्नु भएको छ द्वारा आउँछ ।

११. स्वाभावद्वारा मानिसहरूसँग छ । जब तिनीहरू
चेतनाको विरुद्धमा काम गर्छन् तिनीहरू हुन्छन् ।

१२. परमेश्वरको व्यवस्थाले हामीलाई भन्छ, परमेश्वर
..... किनकि पापीहरूले व्यवस्था पालन गर्न सक्दैनन्,
व्यवस्थाले हामीलाई परमेश्वरको अगाडिसक्दैन ।

१३. हामीले विश्वास गरेको ले बचाइएका छैनौ तर
विश्वास बचाइएका छौ ।

१४. अब्राहम विश्वासद्वारा खतना हुनु भन्दा नै
बाचाइएका थिए र पछि होईनन् । केवलले बचाउछ ।

१५. परमेश्वरले अब्राहामलाई तीन तहको प्रतिज्ञा गर्नुभयो । उहाँले
उनलाई प्रतिज्ञा गर्नुभयो: क.....
ख..... र ग ।

१६. अब्राहाम र सारा सन्तान जन्माउने सम्बन्धमा जबसम्म
..... थिए यद्यपि अब्राहामले निरन्तर परमेश्वरको प्रतिज्ञामा
..... गरे ।

१७. परमेश्वर पिताले येशूलाई मृतक बाट भयो यो
प्रमाणित गर्न कि संसारका पापको लागि ।

१८. हाम्रा पापको क्षमा दिइनेका साथै हामीलाई परमेश्वरसँगै छ । जब त्यहाँ परमेश्वरसँग शान्तिछ, त्यहाँ पनि छ । यो खुशीले मा सँग अनन्तता बिताउन अग्रदर्शन गर्छ ।

१९. दुःख र कठिनाईले हाम्रोलाई बल पुऱ्याउछ ।

२०. जब हामी परमेश्वरकाथियौ हामीलाई परमेश्वरको मित्र बनाउन मर्नुभयो ।

२१. खीष्टको बलिदानले को लागि धार्मिकता कमाएको छ । केहि मानिस त्यो विश्वास गर्दैनन् । तिनीहरु कार्यद्वारा धार्मिकता सकिन्छ भन्ने ठान्छन् । यस्ता प्रकारका मानिसहरुले परमेश्वरको को उपहार प्राप्त गर्ने छैनन् ।

२२. हामी हाम्रो बप्तिस्मामा खीष्टसँगैथियौ । अब हामीत्याग्ने कोशिस गर्ने छौ र जेमा परमेश्वरखुशी हुनुहुन्छ त्यो गर्ने कोशिस गर्नेछौ ।

२३. व्यवस्था असल हो कारण यसले हाम्रालाई र पापबाट छुटकाराको लागि हाम्रो को आवश्यकता देखाउछ ।

२४. विश्वासमा आउन विश्वासीले विश्वासीलाई दिन्छ ।

२५. हरेक विश्वासीसँग अझै पनि स्वभाव छ । यो पापपूर्ण स्वभावलाई प्राय गरेर..... भनिन्छ ।

२६. हरेक दिन “नयाँ मानिस” र पुरानो आदम एकअर्कोसँगगर्छन् ।

२७. खीष्टको मृत्यु सारा संसारको पापको हो ।

२८. बाइबलको परमेश्वर परमेश्वर हो ।

यसको अर्थ त्यहाँ व्यक्ति परमेश्वर हो ।

२९. न्यायको दिनमा परमेश्वर तिनीहरूलाई दिनुहुनेछ
जोहरु मरेकाछन् । विश्वासीहरु स्वर्गमा परमेश्वरसँग सधैं
.....मा हुनेछन् ।

३०. जब हाम्रो प्रार्थनाको जीवन कमजोर हुन्छ ले
हामीलाई सहयोग गर्नुहुन्छ । यस्तो प्रकारको प्रार्थना
को समु स्वीकार योग्य छ ।

३१. परमेश्वरले देखि नै हाम्रो मुक्तिको योजना
बनाउनुभएको थियो

३२. परमेश्वरको प्रतिज्ञाहरु यहूदीजातिहरूलाई अबै उत्तम छन् । तर
धेरै यहूदीहरु मुक्ति (उद्धार)लाई गुमाइरहेका छन् किनभने तिनीहरु
यसलाई गर्न चाहन्छन्

३३. नयाँ नियमको समयमा यहूदीहरूलाई बनाउने
क्रममालाई परमेश्वरले आशिष दिनुभयो । परमेश्वरले आशा
गर्नुभयो कि यहूदीहरुले पनि उहाँको उद्धारलाई स्वीकार गर्नु ।

३४. बाइबलिय भाषामा एउटा “रहस्य” केहि थोक हो,
मानिसहरूलाई यो व्याख्या गरिनलाई हो । पावलले अध्याय ११ मा
त्यो रहस्यको व्याख्या गर्छन् कसरी परमेश्वरले दुवै पक्षलाई
.....देखाउनुहुन्छ र लाई ।

३५. हामीमध्ये हरेकले परमेश्वरबाट पाएका छौ ।
विश्वासीहरुले तिनीहरुको वरदान परमेश्वरलाई
.....पार्न र सेवा गर्न प्रयोग गर्छन् ।

३६. शासक र अख्तियार हामी माथि ले राखिदिनु भएको छ । शासकहरु परमेश्वरद्वारा गर्नेलाई सजाय दिनलाई र गर्नेलाई पुरस्कृत गर्न नियुक्त गरिएका छन् ।

३७. जब हामी शासकहरुको आज्ञा पालन गर्छौं,को व्यवहार हो जस्तो महत्वपूर्ण आवश्यकता बाध्य को लागि छ ।

३८. सबै आज्ञाहरुमध्येमुख्य भाग हो ।

३९. पावल चेतावनी दिन्छन् विश्वासमा बलियो इसाईहरुलाई कुनै कार्य नगर्न जसलेमा एउटा कमजोर भाइको हामी पुन्याउदथ्यो ।

४०. अन्यजातिहरुको उद्धार नयाँ नियममा एउटा विचार थिएन । यो पहिले नै द्वारा भविष्यवाणी गरिएको थियो ।

४१ पावल देशमा जानको लागि उनको योजना बताउछन् । स्पेनको बाटोमा उनी गर्न चाहन्छन् ।

४२. पावल रोमीहरुलाई को लागि नियन्त्रण गर्छन् ।

४३. स्पेन जानु भन्दा पहिले पावले
..... लाई हस्तान्तरण गर्नु थियो । जम्मा गरेको रकमको दुइवटा उद्देश्य थियो । एउटा यरुशलेममा गरीबहरुको लागिउपलब्ध गराउनु थियो । दोस्रो उद्देश्य र एकता गराउनु थियो ।

४४. र लोग्ने स्वास्नी थिए । तिनीहरुकोपेशा थियो तर तिनीहरु धेरै असलपनि थिए ।

४५. रोमीहरुलाई पत्र सँग एउटा असाधारण लामोको सूची छ ।

४६. पवित्र चुम्बन पावलले जोर दिएको एउटा को अभिव्यक्ति थियो ।

४७. रोमीहरुलाई भूटा शिक्षकहरु बाटजोर दिइएको छ ।
भूटा शिक्षकहरुको सेवा गरिरहेका छैनन् । तिनीहरु
..... लागि सेवा गरिरहेछन्

४८. विश्वासद्वारा खीष्टकोलाई राखिएको छ ।

४९. खीष्टकोद्वारा ढाकिएर, विश्वासीहरु
.....को सन्मुख विना डर अब उभिन सक्छन् ।

५०. खीष्टमा विश्वासीहरु अनन्तता बिताउनसँग
.....मा निश्चित हुन सक्छन् ।

अन्तिम जाँच
विश्वासद्वारा धर्मी :
रोमीहरुलाई पावलको पत्रको एउटा अध्ययन

अन्तिम जाँच पुरा गर्न आवश्यक शब्दहरु

कार्य—	हतोत्साही हुनु—
प्रेरित—	स्वर्ग—
नराम्रो विचारहरु—	स्वर्गीय बुबा—
अगाडि—	पवित्रआत्मा—
विश्वासी—	मानवजाति—
येशू—	यरुशलेम—
अन्तरात्मा—	येशू—
खतरनाक—	यहूदीहरु—
मरेको—	हर्ष—खुशी
नाश गरियो—	जमीन—
प्राप्त गर्नु—	बस्नु—
शैतान—	प्रेम—
अनन्तकाल—	धेरै सन्तानहरु—
प्रत्येक व्यक्ति—	दया—
खराब,पापी—	धर्मप्रचारक—
मान्छेको आशा—	नयाँ मान्छे—
विश्वास—	पुरानो आदम—
लड्नु—	पुरानो नियम—
क्षमा, क्षमाशिलता—	भविष्यवक्ताहरु—
गैर—यहूदी—	एक—
उपहार—	शान्ति—
परमेश्वर—	दुःख दिइरहनु—
असल—	शिष्ट निवेदनहरु—
असल विचारहरु—	उठाउनु—
असल कामहरु—	पीडा—
अभिवादनहरु—	पछुताउनु—

धर्मी—
मुक्ति—
तिनीहरुको सुरक्षा—
सुरक्षा—
पापबाट उद्धार—
पप—
पपपूर्ण—
पाप गरिरहनु—
पाल बनाउने—

धन्यवाद—
आफैलाई—
तीन—
एकछेउ देखि अर्को छेउ—
त्रिएक—
भरोसा—
भेट गर्न आउनु—
कामहरु—

कृपया तल निम्न जानकारी लेख्नुहोस्

नाम :

ठेगाना :

.....

कृपया यस पुस्तकको बारेमा तपाईंको प्रतिक्रिया हामीलाई
लेख्नुहोस् ।

.....

.....

.....

.....

.....

..... ।

अरु जानकारीको लागि
पत्राचार गर्ने ठेगाना:

SLP NEPAL

पो.ब.नं. ३ (तीन)

ध.न.पा. — ५ तारानगर,

कैलाली, सूदूर पश्चिम

नेपाल

Multi-Language
Productions

Bringing the Word to the World

Righteous Through Faith - Nepali

Bible Teachings Series - Level 2

MLP Catalog No: 385208